

ב"ה

אין ליכט

פון תורה

ספר

סדר

מעמדות

(אידיש)

37

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשל"א לפ"ק

מעמדות ליום ראשון

עש אח איין גרויסע סצנה די מעמדות מיט פונד צו זאגן ווארס דורך מעמדות האבן
 איין קיום היטל און ערד און השי האט מכטיח גווען צום אברתם ווען ישראל וועלן
 זאגן סדר קרבנות וועט אזוי גלייך זיין גלייך וויא זיין וואלסין דיא קרבנות סקריב
 גיווען און מעמדות זיינען אויף פון קרבנות וועגן גישטעלם גיווארן :

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : והארץ תהיה תוהו ובוהו
 וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר
 אלהים יהי אור ויהי אור : וברא אלהים את האור כי טוב ויכבד אלהים בין
 האור ובין החשך : ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי
 בקר יום אחד :

נביאים ישעיה סב

בה אמר האל יהוה בורא השמים ונומיהם רוקע הארץ וצאצאיה נותן נשמה
 לעם עקיה ורוח לחלכים בה : אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך
 ואצרף ואהנה לברית עם לאור נזים : לפקח עינים עורות להוציא מסמך
 אסיר טבית פקא ישבי חשך : אני יהוה הוא שמי וכבודי לא אמתן

בראשית ברא אלהים אין תהיה או גאט האט באשאפן דיא הימלען און דיא
 ערד איז גאד דענשט סאל גיווענין - ווישט און לערד און עש איז גיווענין
 פינצטער אויף דעם אפ גיונד . און דער ווינט פון גאט האט גישוועבט אויף דעם
 וואשער האט גאט גיוואנט או עש זאל זיין ליכט . איז גיווארן ליכט : האט גאט גיועהטן
 דיא ליכט או עש איז נומ האט גאט גיפאכט איין צווישן שויד צווישן דער ליכט
 און צווישן דעם פינצטערנעש : און גאט האט גירופן צו דער ליכט טאג און צו דעם
 פינצטערנעש האט ער גירופן נאכט . און עש איז גיווען אביגט און עש איז גיווען
 סארנין איין טאג :

בה אפר אזו האט גזאנט דער גאט וואש האט צווייא געמען איינער ווייזט אויף דין און
 דער אנדערער ווייזט אויף רהמים ער וויא פאר שפרייט אויף דער וועלט ער האט
 וויא איין קנויל און נאך דעם האט ער וויא פאר שפרייט אויף דער וועלט ער האט
 פאר שפרייט דיא ערד און האט באשאפן אלע זאכן וואש גייט ארויש פון דער ערד
 גאט גיט איין נשמה צום דעם פאלק וואש זיינען אויף דער ערד צום אלע מענטשן
 גלייך און איין רוח הקודש גיט גאט גאר צום דיא וואש גינען פאר אים אין נוסמן וועט
 זאגט ישעיהו הנביא ראש האט גאט צו מיר גיוואנט אויף בין גאט אויף האב דיה גרוסן
 ישעיהו הנביא מיט גייעכטיקייט אויף האב באגריפן אין דיינע הענט אויף האב דיה
 בשאפן איז ראש סיון סחשבה גיווען אויף זאל דיה געבן אז דוא זאלשט סיון פאלק
 אום קערן צום סיון זייער היינט און צום דער לייכטן צום דיא וואש זערין אן גירופן
 סיון פאלק און זאלשט עפענען דיא בלינדע אויגן פון דיא ישראל זיין זאלין השוכה
 סאן און דורך דעם וועלן די גיפאנגענע ארויש גיין פון דעם גיפיינגענעש פון דער
 הסיקה וואש וויא זיצן אין איר אין דער פינצטער . אויף בין גאט . סיון גאמען ארני
 גייונט אן אויף בין איין האר און איין בעל פה און דרום איז אויף מיר טטל צו ווייזן אז

מעמדות ליום ראשון

וְתִקְרָא לְפָסְלִים : דְּרֵאשֻׁנֹת הַגָּה בָּאוּ וְחִלְשׁוֹת אָנִי מִגִּיד בְּמִרְם הַצְמַחָה
אֲשֶׁמִּיעַ אֶתְכֶם :

לְדוֹד מְזֻמֹּר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלַל וְיִשְׁבִּי בָהּ : כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה
וְעַל גִּדּוֹת יִכְוֶנְנָה : מִי יַעֲלֶה כְּבֹד יְהוָה וְיָי יָקוּם בְּמִקְוִים קָדְשׁוֹ : נְגִי
כַּפִּים וְכַר לִקְבֵב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נִפְשֵׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְטָה : יִשְׂא בְרָכָה
מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה דוֹר חֲרָשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פְנֵיהֶּ יַעֲקֹב הָיָה :
שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד . מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְשָׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד מֶלֶךְ :

הַיְהוּדִים הַשְּׂמִים וְאֶדְרֵפָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֶמְרֵי פִי : יַעֲרַף כְּמִטָּר לִקְדֵי תוֹל
כְּמַל אֶמְרָתִי בְּשִׁעְרֵם עַלֵי דָשָׂא וְכַרְבִּיבִים עַלֵי עֵשֶׂב : כִּי שֵׁם יְהוָה

אֵיךְ בֵּין אֵיין הָאָר אֹנ דְרוֹם וְעַל אֵיךְ מִיין כְּבוֹד נִים אַף גַּעְבִּין צו קִיין אֶנְדֶּרֶיין אֹנ
מִיין לִיב וְעַל אֵיךְ נִים גַּעְבִּין צוֹא דִיא גִישְׁנִיצְטַע בִּילְרֵדֵי דִיא עֲרִשְׁטַע הַבְּמִחוֹת וְהַש
אֵיךְ הָאָב מְבַטֵּחַ גִּינוּעֵן צוֹא אֶבְרָהִם אָבִינוּ אוֹיף דַּעַם גְּלוּת מְצֻרִים אִו אֵיךְ וְעַל דִיא
מְצֻרִים שְׁמֵרָאפִין דִיא וְאֶכֶן זִינְעֵן זִיזִין גִּיקוֹסְעֵן אֹנ אֵיךְ הָאָב מִיין הַבְּמִחוֹת מְבַטֵּחַ גִּינוּעֵן
אֹנ אִיצוֹנֵד וְאָן אֵיךְ צוֹא נִייעַ הַבְּמִחוֹת מִיין פֶּאָלֶק יִשְׂרָאֵל אִיידֶער עַשׁ שְׁפִרָאצַּס מֵאֵךְ
אֵיךְ אִיידֶער הָעֵרִין אֵיךְ בֵּין אִיידֶער מְבַטֵּחַ אוֹיף דַּעַם אִו אֵיךְ וְעַל אִיידֶער אוֹישׁ לִיזִיין :

הַאֲזִינוּ הַשְּׂמִים הָאֵם מִשָּׁה רַבִּינוּ גִּיוֹאֲנֵם פֶּאָר נַעֲטֵם אִיר הִימְלֵעֵן מִינַע רִייד וְעַל אֵיךְ
רִיידִין אֹנ דִיא עֶרֶד וְאֵל הָעֵרִין דִיא זָאן פֶּון מִיין כּוֹל אִו אֵיךְ בֵּין מְטָרָה אִין דִיא
יִשְׂרָאֵל אִו זִייא זְאֵלִין דִיא תוֹרָה הַאֲלֵטִין אֹנ אִיר זְאֵלֵם עֲדוֹת זִיין דְרוֹיף אֹנ וְעַן אֵיךְ
זַעַל אִפִּילוֹ שְׁמֵרָאפִין אוֹיב דִיא יִשְׂרָאֵל וְעַלִין לִיִּיקַעֲנֵן אִו זִייא הָאָבִין אוֹיף יִךְ נִים
מְקַבֵּל גִּינוּעֵן דִיא תוֹרָה וְעַם אִיר דְרוֹיף עֲדוֹת זִיין אִו זִייא הָאָבִין מְקַבֵּל גִּינוּעֵן דִיא
אִין דִיאשׁ עֲדוֹת וְהַשׁ אִיר זְאֵלֵם עֲדוֹת זָאֲנִין אִו דִיא תוֹרָה וְהַשׁ אֵיךְ הָאָב גִּינְעֵבֵן צוֹא
דִיא יִשְׂרָאֵל אִין אִיין לַעֲבִין צו דַּעַר וְעַלֵם אִוֹ וְהַי דִיא טְרִיפּוֹנֵג פֶּון רַעְגִין אִין אִיין לַעֲבִין
צוֹא דִיא לִיִּים אֹנ מִינַע זָאן זִינְעֵן גוֹם צוֹא דִיא לִיִּים אִו וְהַי דִיאשׁ רִינְעֵן פֶּון מוֹיֵא
אֹנ אִוֹ וְהַי דִיא שְׁמֵרָעֵם וְהִנְסִין אוֹיף דַּעַם גְּרָאוּ וְהַשׁ זִייא מֵאֶכֶן שְׁמֵרָאפִין אֹנ וְהַאָסֵן
דִיאשׁ גְּרָאוּ אִוֹ מֵאֶכֶם דִיא תוֹרָה שְׁמֵרָאפִין דִיא וְהַשׁ לַעֲרֵנֵן זִיא אֹנ דִיא תוֹרָה אִין אִוֹ
גוֹם צוֹא דַּעַר וְעַקֵם אִוֹא וְהַי דִיא טְרָאפִין פֶּון רַעְגִין זִינְעֵן גוֹם אִוֹ זִייא גִּינְעֵן אוֹיף דַּעַם
גְּרָאוּ דִיאשׁ הָאֵם מִשָּׁה רַבִּינוּ גִּיוֹאֲנֵם צו דִיא יִשְׂרָאֵל אִו אֵיךְ רִיף אָן אֹנ דַּעַר כִּאֵן נֵאֲטֵשׁ
נֵאֲטֵעֵן בְּרוּךְ הוּא זְאֵלֵם אִיר גַּעְבִּין אִיין אֶכְפֶּרְקִיִים עִיא אֹנְטֶער נֵאֲט אֹנ זְאֵלֵם אִים לִיבֵן
הַאֲמִשְׁעַ נֵאֲט בִּיה אִין שְׁמֵרָאפִין זִינְעֵן פֶּאָרֵם זִינְעֵן וְעַרְק גֵּאָנֵן אֹנ אִו עַר בְּרִיִּיגֵם אִיין
פֶּרְעֻגִיחַת אִייר דִיא רִשְׁעִים בְּרִיִּיגֵם עַר נִים מִים פֶּאָר פֶּלִיִּיצוֹנֵג נֵאֲר בְּדִין וְהָרוֹם נֵאֲר זִיין
פֶּרְעֻגֵן אִין מִים גִּירְעִבְטִיקִים עַר אִין אִיין בִּאֲגִלִּיִּכְטֶער נֵאֲט צוֹא בִּאֲצִאלִין דִיא צִדִּיקִים
לַעֲוֹת הַבָּא פֶּאָר זִינְעֵן מְשֻׁעִים מוֹכִים אֹנ מוֹם קִיין אֹם רַעֲכֵם נִים אִפִּילוֹ צוֹא דִיא

מעמדות ליום ראשון

רב

אָרְבָּא הָבוּ גְדוּל לַאֲלֹהֵינוּ : הַצּוּר תָּמִים פָּעַלָּו בִּי כָּל יְרֵכָיו מִשְׁפָּט אֵד אֲמוֹנָה
וְאֵין עוֹל צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא : שָׁחַת לוֹ לֹא בָּנָיו מוֹסֵס דּוֹר עֵקֶשׁ וּפְתִלְחָל : הַלִּיזוּהָ
תִּגְבְּרוּ זֹאת עִם נָבֶל וְלֹא תִּחַם הַזֹּאת הוּא אִבְדִּי קִנְיָה הוּא עֲשֵׂה נִיבְלוֹנְךָ :

מִשְׁנֵה פֶּרֶק רֵאשׁוֹן סִסְטַת חֲמִיד

בְּשֵׁלֶשֶׁה מְקוֹמוֹת הַבְּהֵנִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ • בְּבֵית אֲבִטְנִים וּבֵית
הַנִּיצוּץ וּבֵית הַמִּזְבֵּחַ : בֵּית אֲבִטְנִים וּבֵית הַנִּיצוּץ הָיוּ עֲלִיזוֹת
וְהַרְזוּבִים שׁוֹמְרִים שָׁם • בֵּית הַמִּזְבֵּחַ כִּפָּה וּבֵית גְּדוּל הָיָה מוֹקֵף רוֹבְדִין שֶׁל
אֲבָן וְזָקָי בֵּית אֵב הָיוּ יִשְׁנִים שָׁם וּמִפְתָּחוֹת הָעוֹרָה בִּידֵם וּפְרָחֵי כְהוֹנָה אִישׁ
כִּסְאוֹ בְּאַרְצֵן לֹא הָיוּ יִשְׁנִים בְּבִגְדֵי קֹדֶשׁ אֲלֵא הָיוּ פּוֹשְׁטִין וּמְקַפְּלִין וּמְנִיחִים
אוֹתָם תַּחַת רֵאשֵׁיהֶם וּמְתַכְּסִים כְּכֹמוֹת עֵצִים : אִידַע קָרִי לְאַחַד מִדָּם יוֹצֵא
וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּמִסְפָּה הַחֹלְכֶת תַּחַת הַפִּירָה : נִרְוֹת דוֹלְקוֹת מִכָּאן וּמִכָּאן עַד שְׂדוּא
מִגִּיעַ לְבֵית הַמְּבִילָה • וּמְדוֹרָה הִיְתָה שָׁם וּבֵית הַכֶּסֶף שֶׁל כְּבוֹד וְהָיָה כְּבוֹדוֹ
מִצָּאוּ נְעוּל בִּידוּעַ שֵׁשֶׁת שָׁם אֲדָם פְּרוּחַ בִּידוּעַ שְׁאֵין שָׁם אָדָם : יָרַד וְטָבַל
עָלָה וְנִסְתַּפְּג וְנִתְחַמֵּם בְּנֶגַד הַמְּדוֹרָה • וְכֹא וְלִשְׁב לוֹ אֵצֶד אֲחִיו הַבְּהֵנִים
עַד שֶׁהוֹשְׁעִים נִפְתָּחוּ יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ : י מִי שֶׁהוּא רוֹצֵה לְתַרוֹם אֶת
הַמִּזְבֵּחַ מִשְׁבִּים וּמִטָּבֵל עַד שֶׁלֹּא יָבֹא הַמְּמוֹנָה • וְכִי בְּאִיזוֹ שְׁעָה הַמְּמוֹנָה בָּא
לֹא כָּל הַנְּתִים שְׁוֹת פְּעִמִּים שְׂדוּא בָּא מִקְרִיאַת הַגִּבֹּר אוֹ סִמּוֹד לוֹ מִלְּפָנָיו אוֹ
מִלְּאַחֲרָיו הַמְּמוֹנָה בָּא וְדַפֵּק עֲלֵיהֶם וְהֵם פּוֹתְחִין לוֹ • אָמַר לָדָם מִי שֶׁמָּבֵל יָבֹא
וְיִפִּים הַפִּיסוֹ זָכָה מִי שֶׁזָּכָה : י נִמַּל אֶת הַמִּפְתָּח וּפְתַח אֶת הַשֶּׁשֶׁשׁ וּנְכַנֵּם מִבֵּית
הַבִּזְקָד לְעוֹרָה • וְנִכְנְכוּ הַבְּהֵנִים אַחֲרָיו וְשִׁתִּי אֲבוֹקוֹת שֶׁל אוֹר בִּידֵם • וְנִחְלַקְוּ
לְשִׁתִּי כְּתוֹת • אֵלּוּ הוֹלְכִין בְּאַכְסֶדְרָה דִּרְךָ הַמְּזוּרָה וְאֵלּוּ הוֹלְכִין בְּאַכְסֶדְרָה
דִּרְךָ הַמְּעַרְבִי • הָיוּ בּוֹדְקִין וְהוֹלְכִין עַד שֶׁמִּגִּיעִין לְמִקְוֹם עוֹשֵׂי תְּבִיתִין הִגִּיעוּ אֵלּוּ

רְשָׁעִים אִין בְּאַצְאָקֵט וְיִיא פֶּאָר וְיֵיעַר בִּיסוּל נוֹטֵעַ מְעַשִּׂים אוּיָף דַּעַר וְעֵלֵם אִיסְלִיכְעַר
אִין אוּיָף וְיָה מְצַדִּיק דַּעַם דִּין אִין עֵשׂ אִין אִין רֵאוּי אִין רַעֲכַם פֶּאָרְטִיג אִין סַעֵן וְאֵל גֵּאָט
בִּיה גִּירְעֵכְט מִאֲבִין רֵאשׁ וְגֵאָט דִּיא יִשְׂרָאֵל הַאֲבִין פֶּאָר דֶּאָרְפִין אִין גִּיוִינְדִיגֵט אִין דֵּאשׁ
גִּיט : גֵּאָטֵט הַסְּרוֹן גֵּאָר עֵשׂ אִין דִּינֵיעַ קִינְדֶּרֶשׁ הַסְּרוֹן כְּלוּכְר צוּא דִּיא יִשְׂרָאֵל סַעֵן וְאָגֵט
אוּיָף וְיִיא אִין וְיִיא וְיִנֵּעַן אִין פֶּאָר קִרִּיבְעַר דּוֹר אִין אִין שְׁטֵרִיט הַאֲפִיסְיֶעַר • גִּיהֶרֶט
אִין דַּעַן צוּא גֵּאָט בְּרוּךְ הוּא אִין וְטָבֵל וְיִין צוּא טָאן כְּעַשִּׂים רַעִים אִין וְיִישֵׁט דֶּאָךְ וְהוֹאֵל
אִין עַר הָאָט יְכוּלֵת גִּיצְאָלֵט נַעֲכַעֵן פֶּן אִיָּךְ אִין וְיִידַעַר עַר הָאָט דֶּאָךְ אִיָּךְ אִין פִּיל מִטְּבוֹת
גִּיסָאן שְׂאָרְךָ הַאֲפִיסִיג פֶּאָלְק וְגֵאָט אִין הָאָט פֶּאָר נַעֲסִין וְגֵאָט בְּרוּךְ הוּא הָאָט אִיָּךְ
גִּיסָאן אִין גִּיט קִיין קִלִּיג פֶּאָלְק צוּא פֶּאָר שְׁטִיין אִין גֵּאָט בְּרוּךְ הוּא הָאָט יְכוּלֵת צוּא טָאן
רַעוּת אִין מִטְּבוֹת גֵּאָט בִּיה אִין דֶּאָךְ דִּיין פֶּאָטֶר עַר הָאָט דִּרְךָ פֶּאָשְׁאָפִין עַר הָאָט דִּרְךָ
גִּיסָאכְט פֶּאָר אִין אוּכְהָ צוּוִישִׁין אַנְדֶּרֶע אוֹמוֹת אִין הָאָט דִּרְךָ גִּינְוִונְד פֶּעֶסֶטִיגֵט מִים
אַלֶּע זַאכִין כְּלוּכְר פֶּן אִיָּךְ יִשְׂרָאֵל אִין בְּהֵנִים אִין גִּבְיָאִים אִין מְלָכִים גִּיוֹעֵן :

ואלו אמרו שרום • חבל שרום • העמידו את עושי חבתין לעשות חבתין :
 מי שזכה לתרום את המזבח הוא יתרום והם אומרים לו הני זהיר שלא תגע
 בכדי עד שתקדש ידך ורגליך מן הביור • והרי המחפה נתונה במקצוע בין
 הכבש למזבח במערבו של כבש • אין אדם נכנס עמו ולא נר בידו אלא
 מולך דאור המערכה • לא היו רואין אותו ולא שומעין את קולו עד ששומעין
 קול העין שעשה בן קמין מוכני לביור והם אומרים הגיע עת קדש ידיו ורגליו
 בן הביור • נטל מהתת הכסף ועלה לראש המזבח ופנה את הנחלים הילך
 והילך וחתה מן המאמדות הפנימיות וירד • הגיע רצפה הפך פניו לצפון
 והלך במזרחו של כבש בעשר אמות • צבר את הנחלים על גפי הרצפה רחוק
 מן הכבש שלשה טפחים • מקום שנתנין שם מראת העוף ורשון מזבח
 הפנימי והמנורה :

עזרא ובית דינו תקנו על פי הקבלה לקרוא בכל יום במעשה בראשית כמו
 שהיו עושים במקדש הורה נביאים וכתובים ולקח תקנו שיהיו קורין
 במעשה בראשית בשעת עבודה כפי שיתקמו בזכות הקרבן מעשה בראשית
 והם מעשה שמים וארץ ואמרו רבותינו זכרונם לברכה לנמוע שמים וליסוד
 ארץ אלו הקרבנות שהבטיח הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו שבשדהו
 קוראים בסדר הקרבנות שמערה הוא עליהם כאלו הקריבום לפניו • ואקמלא
 מעמדות לא נתקמו שמים וארץ שאין מעמדות אלו אלא על הקרבנות ואמר
 רבי כרספדאי האי מאן דמרבר בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ענינא

עזרא ובית דינו תקנו על פי הקבלה לקרוא בכל יום במעשה בראשית כמו
 שהיו עושים במקדש הורה נביאים וכתובים ולקח תקנו שיהיו קורין
 במעשה בראשית בשעת עבודה כפי שיתקמו בזכות הקרבן מעשה בראשית
 והם מעשה שמים וארץ ואמרו רבותינו זכרונם לברכה לנמוע שמים וליסוד
 ארץ אלו הקרבנות שהבטיח הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו שבשדהו
 קוראים בסדר הקרבנות שמערה הוא עליהם כאלו הקריבום לפניו • ואקמלא
 מעמדות לא נתקמו שמים וארץ שאין מעמדות אלו אלא על הקרבנות ואמר
 רבי כרספדאי האי מאן דמרבר בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ענינא
 עזרא ובית דינו תקנו על פי הקבלה לקרוא בכל יום במעשה בראשית כמו
 שהיו עושים במקדש הורה נביאים וכתובים ולקח תקנו שיהיו קורין
 במעשה בראשית בשעת עבודה כפי שיתקמו בזכות הקרבן מעשה בראשית
 והם מעשה שמים וארץ ואמרו רבותינו זכרונם לברכה לנמוע שמים וליסוד
 ארץ אלו הקרבנות שהבטיח הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו שבשדהו
 קוראים בסדר הקרבנות שמערה הוא עליהם כאלו הקריבום לפניו • ואקמלא
 מעמדות לא נתקמו שמים וארץ שאין מעמדות אלו אלא על הקרבנות ואמר
 רבי כרספדאי האי מאן דמרבר בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ענינא

מעמדות ליום ראשון

דקורבניא ותקורבתיא ויבין בדי ברית כרותה היא דאינון מלאכיא דמזכרין
חביא רבני נשא לאבאשא לון דלא יקדין למעבד ליה בישא אלא טבא
נעשה בעונותינו שאין אנו יכולין להקריב קרבן אין לנו אלא להזכיר סדר
הקרבנות ואחריו בן קהשתדר בתלמוד כדי שיהיו כל ימיו על אדם משלשים
שליש במקרא שלישי במשנה שלישי בתלמוד וכל העושה בן טובטח לו שהוא
בן העולם תבא ועליו התשוב אוצר וחוסם המשלש לא במתרה יתקן :

הלכות ליום ראשון ברכות פ"ק הלכות השחר דף כ"ח

רבי נחוניא בן הקנה הוה מתפלל בכניסתו לבית המדרש וביציאתו תפלה
קצרה אמרו לו מה מקום לתפלה זו אמר להם בכניסתי אני מתפלל שלא
יארע דבר תקלה על ידי וביציאתי אני נוהג הודאה על חלקי :

ברכות פ"ק ראשון

תנניא אמר רבי יומי פעם אחת הייתי מתפלל בדרך ונכנסתי לחורבה אחת
מחורבות ירושלים להתפלל וקא אלהו וזכור לטוב ולשמר לי עד תפתי
והמתין לי עד שסמתי תפילתי לאחר שסמתי תפילתי אמר לי שחום עליך רבי

אמר רבי האם רבי פרופראי גיזאנט דער וואש דער מאנט און זאנט מיט זיין טויל
אין דיא שילן און אין דיא פתי פררשים דיא ענינים פון דיא קרבנות און
אין כבוין אין זייא איז דרויף איין פריתת ברית או דיא דאוניע מלאכים וואש
זיינען מסוגים צו דער מאנען דיא עבירות פון דיא סענטשין כדי זייא זאלין זיי שלעכט
טאן איז דרויף צורת ברית גיזארין אז זייא קאנען אים גיט טאן קיין שלעכט נאר
גוטש און איצונדערט פון ווענין אונזערע זינד וואש סיר קאנען גיט מקריב זיין זיין
קרבן האבין סיר סער גיט נאר צוא דער מאנען דעם סדר פון קרבנות און נאך דעם
מינן זיך אין דער גטרא כדי זייא זאלין זיין אלע טאן פון דעם סענטשין נידריסילט
איין דריסיל זאל מען קערנען פסוק און אדריסיל משניות און אדריסיל גטרא און
איסליקער וואש טוט איז איז ער פאר זיכערט אז ער איז איין בן עולם תבא און אויף
אים איז גיזאנט גיזארין דער פסוק און איין פאדים וואש איז אין דריינע נידרייס גיזארין
ווערט גיט נאך פאר רוקם און צוא ריסין :

רבי נחניא האט מתפלל גיזרען אין זיין אריין גיין אין בית המדרש און אין זיין ארויש
גיין איין קורצע תפלה האבין דיא חכמים צוא אים גיזאנט וואש באמיים די תפלה
האט ער צוא זייא גיזאנט אין מיין אריין גיין בין איך מתפלל אז עש זאל דווק סיר קיין
כמשול גיט ארויש קובען אין בית המדרש און אין מיין ארויש זיין גיב איך איין
לויב צוא נאט ברוך הוא אויף מיין חלק וואש נאט ברוך הוא האט סיר אפ גיטוילט
אז איך זאל זיין פון דיא וואש זיצין אין בית המדרש :

תניא סיר האבין גילערנט איין טאל בין איך גיזאנען אין וועג און בין אריין גיזאנען
אין איין חורבה פת דיא חורבות ירושלים תפלה צוא טאן איז ניקומען אלהו און
האט אויף סיר גיזאנט איך דער סיר און האט אויף סיר גיזאנט ביו איך האב אויש
גיזאנט מיין תפלה נאך דעם אז איך האב אויש גילאנט מיין תפלה האט ער סיר גיזאנט
שלום

אמרתי לו שלום עליך רבי ומדרי ואמר לי בני מפני מה נכנסת לחורבה זו
אמרתי לו להתפלל אמר לי הנה קך להתפלל בדרך ואמרתי לו מתנבא הייתי
שלא יפסיקוני עובדי דרכים ואמר לי הנה קך להתפלל תפלה קצרה באותה
שעה קמרתי סמנו שלשה דברים למרתי שאין נכנסין לחורבה ולמרתי
שתתפללים בדרך ולמרתי שהתפלל בדרך שתפלה תפלה קצרה ואמר לי
בני מה קול שמעת בחורבה זו אמרתי לו שמעתי בת קול שמעמדת פינה
ואמרת אוי לי שהחורבת את ביתי ושדפתי את היכלי והלית את בני לבין
האמות ואמר לי בני חיה וחי ראשה לא שעה זו בלבד ואמרת כך אלא
שלשה פעמים בכל יום ויום ואמרת כך ולא זו בלבד אלא שבשעה שישאר
נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין אמן היא שמייה רבא הקדוש ברוך
הוא מענע בראשו ואמר אשרי המלך שמקסין אותו בביתו כך ומה לו
לאב שתגלה את בניו ואוי להם לבנים שגרו מעל שלחן אביהם :

והיה כ' אשר ירים משה ירו וגבר ישראל וכ' אשר ימים ירו וגבר עמלק וכ' ידיו

שלום אוף דיר סין רבי האב איך צוא אים גיואנט שלום אוף דיר סין רבי אג סין
ל' ענדער האט ער סיר גיואנט סין וון פאר וואש בישטו אריין גיגאנען אין דער חורבה
האב איך צוא אים גיואנט תפלה צוא סאן האט ער סיר גיואנט דא וואל'ט ניהערט
סתפלל זיין אין ווען האב איך צוא אים גיואנט איך האב סאר'א ניהאט פאסער דא וואש
פארן איבער אוף דא ווענין וועלן סוף ספסיק זיין האט ער צוא סיר גיואנט וואל'ט
ניהערט סתפלל זיין אין קורצע תפלה דא ראזנע צייט האב איך אפ גילערנט פון אליהו
הנביא דרייא זאכן איינש האב איך אפ גילערנט אז מען ניהער גיט אריין זיין אין איין
הורבה און דאש אנדערע האב איך אפ גילערנט אז מען כאנ תפלה סאן אין ווען און
דאש דריפע האב איך אפ גילערנט אז דער וואש כוס תפלה אין ווען אין סתפלל אין
קורצע תפלה האט אליהו צוא סיר גיואנט סין זון וואש פאר איין קול האשט ניהערט
אין דער חורבה האב איך צוא אים גיואנט איך האב ניהערט איין בת קול וואש זיא
האט גיפרוסט און וויא איין סויב און זיא האט גיואנט וויא וואש איך האב דרוכ גיפאכט
סין הויו און איך האב פאר ברענט סין היכל און איך האב פאר טריבין סינע קינדער
האט צוא סיר אליהו גיואנט סין וון בייא דעס לעבין פון דין קאפ גישווארן אז גיט
דא צייט אליין זאגט זיא און ניהערט דרייא סאל אלע סאג זאגט זיא און גיט דאש
אליין ניהערט אין דער צייט אז דא ישראל גינען אריין אין דא שולן און אין דא פפי
סדרשים און וויא ענטפעלן אמן דא שמייה רבא שאקידס נאם ברוך הוא סיס זיין
קאפ כפיכול און זאגט וואל דעם סלכות וואש מען לופט אים אזא אין זיין הויו און וואש
אין גינען צום פאסער און וואש ער האט פאר טריבין זינע קינדער און וויא אז צוא
דא קינדער וואש זינען פאר טריבין גיווארן פון דעם טיש פון זייער פאסער :

והיה אג עש אז גיונען אז משה רבינו האט אויף גיהויבין זיין האנט האבין זך דא
ישראל גישפארקט אין דער סתחה און אז ער האט אנדער גיליגט זיין האנט האט

מעמדות ליום ראשון

רד

על כוונה עושות מלקחיה או שזכרות מלקחה אלא לומר לך כל זמן שהיו ישראל מסתבלין בפני מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברין ואם לאו היו נופלין כיוצא בדבר אמה אומר ויאמר יי אך משה גישה קה שרף ושים אתו על גס ויהיה כל הנשוק וראה אותו וחי וחי נחש טמית או נחש סחיה אהא בזמן שישאל מסתבלין בפני מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתרפאין ואם לאו היו נמוקין :

התניא שאלו תלמידיו את רבי נחוניא בן הקנה בטה הארכת ימים אמר להם מימי לא נתפברתי בקלון חברי ולא עלתה על מסתי קלת חברי ותתן ה'יתי בכמוני :

רבי מאיר אומר לעולם ולמד אדם את בנו אוסנות נקה וקלה ויבקש רחמים למי שהעושה והנכסים שלו שאין העשירות ואין העניות מן האוסנות אלא למי שהעושה שלו שנאמר לי הכסף ולי החרוב אמר יי צבאות :

עלך זך גישמארקט אין דער מלקחה פרענט דיא גמרא האבין דען דיא הענט פג משה רבינו גימאכט דיא מלקחה אדער האבין וייא דען צוא בראכין דיא מלקחה ניערמ דאש מינט מען צוא זאגן דיר אז דיא ישראל האבין גילגט ארויף אונ האבין משעבד גיווען ויער הארץ צוא נאט ברוך הוא וואש אין היסל האבין וייא זך גישמארקט אין דער מלקחה אונ אז ניט וייענען וייא גיפאלן אונ אז אין גלייכן זאלשטו אויך אזוא זאגן נאט ברוך הוא האט גיזאנט צוא משה רבינו מאך צוא דיר אין ברענעדיגן שלאנג אונ טוא אים ארויף אויף דעם שטאנג אונ עש וועט זיין איסליכער וואש אין גיפוסן גיווארן אונ וועט אים זעהען וועט ער לעבין בלייבן אין דאש אויך קשה איז דען דער ברענעדיגער שלאנג מית או מען קוקט ניט אויף אים אדער איז בען דער ברענעדיגער שלאנג מית או מען קוקט זא אויף אים ניערמ דאש מינט מען אין דער צייט אז דיא ישראל האבין ניהנט ארויף אונ האבין משעבד גיווען ויער הארץ צוא נאט ברוך הוא וואש אין היסל איז וייענען וייא גיהיילט גיווארן אונ אז ניט וייענען וייא פאר גאנגען : הגוא מיר האבין גילערינט שאלו דיא תלמידים האבין גיפרענט רבי נחוניא בן הקנה מיט וואש פאר איין זכות האשט זוכה גיווען אז דיא זאקשט האבין ארכות ימים האט ער צו וייא גיזאנט אלע מייע מען בין איך ניט גיערמ גיווארן דורך דעם וואש מיין חבר איז גישענט גיווארן אונ עש איז ניט אויף גיגאנגען אויף מיין בעט דיא קלטה פון מיין חבר אונ דאש וואש ער האט מיר צער אן גיטאן בלוך איך האב אים אלץ מזהל גיווען פאר מיין שלאף אונ איין וקרו בן איך גיווען מיט מיין נעלם :

רבי מאיר זאגט אייביג גיער אין מענטש לערנען זיין זון איין ריינע מלאכה אונ איין גרינגע אונ זאל בעטן דער בארימקייט צו נאט ברוך הוא וואש דאש עשירות אונ דיא גישער וייענען וייענע ווארונ קיין ארוסקייט איז ניט פון קיין מלאכה אונ קיין עשירות איז ניט פון קיין מלאכה ניערמ עש קוקט נאר פון דעם וואש דאש עשירות איז וייענע וייא אין פסיק שטייט אז נאט ברוך הוא האט גיזאנט צוא מיר איז דאש וילכער איז צוא מיר איז דאש גאלד :

רבי

מעמדות ליום ראשון

רבי שמעון בן אלעזר אומר ראית מיביד חיה ועוף שיש להם אומנות והם מתפרנסים שלא בצער והלא לא נבראו אלא לשמשני ואני נבראתי לשמש את קוני אינו דין שאתפרנס שלא בצער אלא שהרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי שנאמר עונותיכם המו אלה וחמאתיכם מנעו המזב מכם: הנביא רבי נחוראי אומר מניח אני פך אומנות שבעולם ואני מלמד את בני אלא תורה שכל אומנות שבעולם אין עומדת לו אלא בימי ילדותו אבל בימי זקנתו דרי הוא מוסר ברגע אבל תורה אינה פן עומדת לו בעת ילדותו ונותנת לו אחרית טוב ותקוה בעת זקנתו בעת ילדותו מהו אומר וקני יי יחליפו כח יערו אבר כנשרים ירצו ולא ינעו ולכו ולא ייעפו: בזקנתו מהו אומר עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:

מנהרין מ' חלק כד ילך יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם כד ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצור מטעי מעשה ידי דהתפאר:

כציעא פרק אלו מצואות הגנו רבנן העסוקים במקרא מדה ואינה מדה במשנה מדה ונמלקין עליה שכר בתלמוד אין לה מדה גדולה מזו ולעולם הוי רין למשנה יותר מהתלמוד:

רבי שמעון בן אלעזר דער יין פון אלעזר אגם ראית מייד האשטו גינעהען פון דין לעבין טאג חיה ועוף איין מיה און איין עוף שיש להם אומנות זייא זאלין האבין איין מלאכה און זייא ווערן פארם גישפייזט אן צער און זייא זיינען דאך גיט בשאפין גווארין נאר מיה צופארניען און איה בין בשאפין גווארין צוא ברניען מיין באשעפער איז גיט איין כל שכן אז איה זאל גישפייזט ווערן אן צער נאר נוויל איה האב גיאפלט מייע ווערק האב איה אליין אפ גישניטן מיין פרנסה פון מיר אזו וויא אין פסוק שטייט אייערע זינד האבין דאש דאוניע אוועק גיניקט און אייערע זינד האבן פאר מיין דאש גוטש פון איה:

כל ישראל אלע ישראל האבין איין חלק אין עולם הבא וויא אין פסוק שטייט און דין פאלק זיינען אקע צדיקים און צו אייביג וועלן זייא ירשנן דאש לאנד ארץ ישראל וזייד זייא זיינען איין צוויי פון סוין פלאנצינג און זיינען דיא ווערק פון מייע הענט איה זאל זיך באריימען מיט זייא:

תנו רבנן דיא רבנים האבין גילעדיקט דיא וואש זיינען עוסק אין מקרא איז דאש איין מדה און גיט קיין מדה און דיא וואש זיינען עוסק אין משניות איז דאש איין מדה און מען נעקט אויף איר שכר און דיא וואש זיינען עוסק אין גמרא איז קיין גרעשערע מדה גיט דא פון איר און אייביג זאלשטו מערער לויפן משניות לערנן איידער גמרא: לא יסול ווען איין מענטש האט גיפונען איין נעקט פון פויגלען טאר ער גיט נעמען דיא מוסר מיט אירע קינדר ווען אויף ער פדארף דר מיט אפילו מסהר זיין איין כצורע איז ווען אויף איז איין גרינגע מצוה וואש איין מענטש האט דורך איר מער קיין הסרן גיט נאר וויא איין קליינע ספצע וואש ווערט אן גרויפן אסר האט פארם דיא תורה גוואנט:

מעבודת ליום ראשון

רה

חולין פרק בתרא לא ימוד אדם אם על הבנים אפילו לטהר בה את המצורע ומה
אם מצוה קרה שהיא באיך אמרה תורה למען ייטב לך
והארבת ימים קד וחומר על מצות חמורות שפתורה :

תניא רבי יעקב אומר אין קד כל מצוה ומצוה שפתורה שמתן שכרה בצדה
שאין תחית המתים תלויה בה כבוד אב ואם כתיב למען יאריכון
ימיה ולמען ייטב לך ויבשלות דבן נמי כתיב למען ייטב לך והארבת ימים הרי
שאמר זה אביו עלה לפירה והבא לי גוזלות ועלה ושלח את האם ולקח את
הבנים וברדהו נפל ומת היכן אריכות ימיו של זה והיכן טובתו של זה אלא
למען יאריכון ימיה לעולם שכלו ארוה ולמען ייטב לך לעולם שכלו טוב :

כ"ל בתבי הקודש מטמאין את הדיים שיר השירים וקהלת מטמאין את הדיים
רבי יהודה אומר שיר השירים מטמא את הדיים וקהלת מחלוקת רבי יוסי

אז מען איז זיא סקנים דרום וועט דיר גוט זיין און וועלש האבין אריכות ימים אז
שוין איין קד וחומר אויף דיא הארבע מצות וואש אין דער תורה שמיים אז מען איז
זיין סקנים וועט מען בנודאי האבין איין גרוישיין שר :

תניא מיר האבין גילערניט רבי יעקב זאגט עש אזי גיט דא קיין שום סצה אין דער
תורה וואש איר שר שמיים דער בייא אז מען ואל דורך איר גיט פאר שמיין אז
עש איז אן זיכריים צוא זיין תחית המתים בייא כבוד אב ואם שמיים גשריבן אין
דער תורה דרום וועלין ביינע טעג דער ליינערט ווערין און דרום וועט דיר גוט זיין
און בייא דער סצה פון שלוח חקן שמיים אויף גשריבן אין דער תורה דרום וועט
דיר גוט זיין און וועסט האבין אריכות ימים נמצא ווען עש האט זיך גיטראפן אז איין
פאטער האט נאגט צוא זיין זון גייא אויף דעם בודים און בריינג מיר יונגע טובין
איז ער ארויף גינאנגען און האט אוועק גישיקט דיא מוסער און האט גינוגען ארבע קינדר
וויא אין דער תורה שמיים און אין זיין אראש גינערין פון דעם בודים איז ער אראש
גיפאלין אונאזי גישארבין אז וויא עש האט זיך אפאל גיטראפן נמצא וואו איז זיין
אריכות ימים מיט זיין גוטש וואש דיא תורה האט סבטיח גיווען מוז זיין דאש וואש
דיא תורה האט גשריבן (למען יאריכון ימיה ולמען ייטב לך) סינגט מען צו דר וועלט
וואש וועט זיין נאך תחית המתים וואש זיא וועט זיין גאנץ לאנג און גוט :

כל כתבי הקודש אלע ספרים פון די הייליגע גישריפצין זיינען מטמא די הענט און דרום
האבין דיא חכמים אזו גוזר גיווען ווייד מען פלעגט בהאלטין מאכלים פון תרוסה
לעבון ספרי הקודש ווייד זייא האבין זיך גיטראכט דאש איז הייליג און דאש איז
הייליג נשטר מען האט גיועהען אז דיא עכברים טוען גרוישע שארין אין דיא ספרים
דורך דיא מאכלים פון תרוסה האבין זייא גוזר גיווען אז ספרים פסלין דיא תרוסה אז
זייא רידין זיך אן איינש דאש אנדרע דרום אז מען האט אן גירט אין ספרי קודש
מיט דיא הענט און נאך דעם האט מען אן גירט אין תרוסה איז דיא תרוסה פסול
גינארין וויא דען מען מוז פריער וואשן דיא הענט לשם תרוסה נאך דעם אז ער

אומר קהלת אינו מטמא את החדים ושיר השירים מחלוקת רבי שמעון אומר קהלת מקולי בית שמאי ומחוכרי בית הלל. אמר רבי שמעון בן עזאי מקבל אני מפי שבועים ושנים וכן ביום שהושיבו את רבי אלעזר בן עזריה בשיבה לשיר השירים וקהלת מטמאין את החדים אמר רבי עקיבא חס ושלום לא נחלק אדם מישראל על שיר השירים שלא הטמא את החדים שאין כל העולם כדו כדאי ביום שנתן בו שיר השירים לישראל שכל התוכים קודש ושיר השירים קודש גדשים ואם נחלקו לא נחלקו אלא על קהלת אמר רבי יוחנן בן יהושע בן חמוי של רבי עקיבא בדברי בן עזאי בן נחלקו וכן נטרו :

נה פרק 2
 דרש רבי שמלאי למה הילך דומה במעי אמו מקבל ומנח כפנקס שפי ידיו על שתי צדעיו שתי אציקיו על שתי ארכבותיו ושתי עקביו על שתי ענבותיו וראשו בין ברקיו ופיו סתום וטבורו פתוח ואוכל ממה שאמו איכלת ושותה ממה שאמו שותה ואינו מוציא רעי שמא ידרוג את אמו וכיון שניצא האם אן גירסת אין ספרי קודש שיר השירים אג קהלת זינעו מטמא דיא הענט רבי יהודה ואנט שיר השירים איז יוא מטמא דיא הענט אג קהלת איז איין מחלוקת איין טייל זאגן עש איז יוא מטמא אג איין טייל זאגן עש איז גיט מטמא רבי יוסי זאגט קהלת איז גיט מטמא דיא הענט אג און שיר השירים איז איין מחלוקת רבי שמעון זאגט אז קהלת איז פון דיא דרייא זאכין וואש בית שמאי איז מקיל בייא ויז אג בית הלל איז מחמיר בייא ויז פלומר בית שמאי זאגט אז קהלת איז גיט מטמא דיא הענט אג בית הלל זאגט אז עש איז יוא מטמא ער האט גיזאנט איה האב בקבלה פון צווייא אג זיבציג וקנים אין דעם טאג אז מען האט געזעט רבי אלעזר בן עזריה אין רר ישיבה אז שיר השירים אג קהלת איז מטמא די הענט האט גזאגט רבי עקיבא קיין מענטש פון דיא ישראל קריגט גיט אויף שיר השירים אג זאל זאגן אז עש זאל גיט מטמא זיין דיא הענט ווארום דער נאנצער עולם איז גיט גיורען אזאז ראוי אזאז ויז דער טאג וואש שיר השירים איז גיגעבין גיורארין צוא דיא ישראל ווארום אלע הייליגע גישריפצין זינען קודש אג שיר השירים איז קודש גדשים אג אויב דיא תכמים האבין אנדערש יז גיקריגט האבין ויז מער גיט גיקריגט נאר אויף קהלת האט גיזאגט דר זון בן דעם שווער פון רבי עקיבא אזאז ויז דיא רייד פון בן עזאי אזאז האבין זיי גיקריגט אג אזו האט מען דיא הלכה נישפסקת אז שיר השירים אג קהלת איז מטמא די הענט : דרש רבי שמלאי האט גרששת רבי שמלאי צוא וואש איז דאש קינד גלייף אז ער איז נאך אין זיין מוטערש גידערעם צו נויף גויקילט אג צוא נויף גילייגט אזאז ויז איין פנקס זינען צווייא הענט ליגן אויף זינען צווייא שליפין זינען צווייא אלינבויגן אויף דיא צווייא שענקלקען אג זינען צווייא טריט אויף דיא צווייא שולטערן אג זיין קאפ צווייטן דיא קניא אג זיין מול איז פאר שטאפט אג זיין נאזיל איז אגין אג עשט פון דעם וואש זיין מוטער עשט ושותה ממה שאמו שותה אג טרינקט פון דעם וואש זיין מוטער טרינקט אג עש גייט גיט פון אים קיין צואה טאכער

לאויר העולם נפתח התנחם ונפתח שאלמלא בן אינו יכול לחיות
 אפילו שעה אחת ונר דרוק על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו
 שנאמר כהלו נרו עלי ראשי לאזרו אלה חושך ואל התמה שדרי אדם ישן כאן
 ורואה חלום באפסמיה ואין לה ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותם הימים
 שנאמר מי יהנני בירחי קדם בימי אלוה ישמרני ואיזה הימים שיש בהם
 ירחים ואין בהם שנים הרי ואמר אלו ירחי לילה ומלמדיו אותו כל התורה
 כלה שנאמר ויונני ויאמר לי יתחקך דברי לכה שמור מצותי והיה : ואמר
 בסוד אלוה עלי אהלי מאי ואמר וכי תיבא נביא הוא דקאמר הא שמע
 בסוד אלוה עלי אהרי ובין שיצא לאויר העולם בא מלאך וספרו על פיו
 ומשבת סמנו כל התורה בקה שנאמר לפתח חטאת רובין ואינו יוצא משם

וועט דאש אם בריינגען זיין כוסער און אז דאש קינד גייט ארויש אויף דעם אויר פון
 דר וועלט ווערט אפן דאש פאר שטאפטע מויל און עש ווערט פאר שטאפט דר אפענר
 נאפיל ווארום אז עש זאל אזו גיט זיין וואקט ער גיט ניקאנט לעבין אפילו איין שעה
 און איין ליכט איז אן ניצונדין אויף זיין קאפ אינער זעהנס אינ לוקט פון איין עק וועלט
 ביז דער אנדערער עק וועלט וויא אין פסוק שטייט אין זיין טאן לייכטין זיין ליכט אויף
 מיין קאפ און אין זיין ליכט גייא איה אין דער פינעסערנעש און זאלעט זך דרויף גיט
 פאר וואונדערין ורואה איין מענטש שלאפט דא און זעהנס איין הלום אין אפסמיה און
 עש איז גיט דא קיין בעשערע טעג וואש דער מענטש וואש מיט גוטע טעג מערער
 פון דיא דאזיגע טעג וויא אין פסוק שטייט ווער וואלט מיר געגעבן אז איה זאל האבן
 אזו גיט אזו וויא דיא פריערדיגע חדשים אינ אזא וויא דיא טעג וואש האט האט
 טיף גיטאן היטין און וואש פאר איין טעג זיינען וואש אין זייא איז פאר האנדן
 חדשים און עס איז איין גיט דא קיין יארין זאקטו זאגן דאש זיינען דיא חדשים פון
 דעם גיווענע און טען לערינט אים דיא נאנצע תורה וויא אין פסוק שטייט ער האט מיר
 גילערניט און האט מיר גיזאנט מינע בייך זאלן אונטער לעהנען דיין הארץ היט מינע
 כצוה וועטשטו לעבן און נאך איין פסוק איז דא אז דר סוד פון גאט איז גיווען אויף
 מיין גיצעלט פון וועלט ווערן בריינגט ער נאך אראף פון דעם פסוק אייך סוו טען
 זאגן ווארום דוא וועלט וועלן זאגן אז דעם גרעסטן פסוק זאגט דער נביא און עש
 גייט גיט אויף דיא טעג וואש דאש קינד איז אין דער מיטערש גיזערס דרום קוקט
 דר אנדערער פסוק לאזן טיף הערין וואש אייב האט גיזאנט אז דער סוד פון גאט איז
 גיווען אויף מיין גיצעלט און דער פסוק גייט אויף איין קינד וואש איז אין דער מוסרש
 בויה אזו וויא דיא פריערדיגע פסוקים וואש אייב האט גיזאנט גייט אויף אויף איין
 קינד דאש מינע טען וואש ער האט גיזאנט בירחי קדם נאמצא איז ערשט רעכט גדרונגן
 פון דעם פסוק אז טען לערינט דאש קינד אין דער מיטערש בויה דיא נאנצע תורה און
 אז ער קוקט אין איר פון דער וועלט קוקט איין מלאך און שלאגט אים אויף זיין מויל
 און מאכט אים פרי געסן די נאנצע תורה וויא עש שטייט אין פסוק אויף דער מיר שוט

מעמדות ליום ראשון

ח

לשנאי : ועשה חסד לאֱלֹפִים לאֱהָבִי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי : לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יי
 אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִגְדֶה יי אֶת אֲשֶׁר יֵשָׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׁוֹא : זְכוּר אֶת יוֹם
 הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֶאכֶתְךָ : וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת
 כִּי אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֶאכֶת אֵיחָהּ וּבְנֶהָ וּבְתִיקָהּ עִבְדָּהּ וְאִמָּתָהּ וּבְהַמְתִּיקָהּ
 גִּרְתָּהּ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיהָ : כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם
 וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בְּרַח יי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהּ:
 כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יָרִיכוּן יְמֶיךָ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָךְ : לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאַף לֹא תִגְנוֹב לֹא תַעֲנֶה בְּרַעְיָה עַד שֹׁקֵךְ : לֹא תִחְמוֹד
 בֵּית רַעִי לֹא תִחְמוֹד אִשְׁתּוֹ רַעִי וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׂוֹרוֹ וְחַמּוּרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעִי :

כח ככר רכיש יוסף קאריו זל כוזב למר פרסם בתן כדי סלמין סכל חוונותו בלחן לו כחכחח וקבל
 כיר כחכחיס כל סלומר פרסם בתן מוכנת לו סלא יכל לשיח לירי התמן פויסת וקודם חשבתה פרסם
 בתן ילמד זכ :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית
 ישראל ופרנסתו ופרנסת אנשי ביתי בכללם בנחת ולא בצער בכבוד ולא

אין רעכענעד' ער גידיינקט' דיא זינד פון די עלטערין' אויף דיא קינדער' אויף
 דריט און אויף פערט גיפירש צוא בצאלין ויאי' כל זמן אז ויאי זיינען סיניע פיינס
 בלוסר אז ויאי זינדיגן אויף אזוא וריא זיערע עלטערין' און טום גינאר צוא סוויניג
 דורות' צוא סיניע לייב האבער און צוא דיא וואש היטן סיניע מצות' דוא זאלשט
 גים שווערין' בייא דעם נאפען פון דיין גאט אום זיסם' ווארום גאט וועט גים ריין סאכן
 דעם וואש וועט שווערין' בייא זיין נאפען אויף פארשקייט' דוא זאלשט היטד גידיינקען
 דעם טאן פון שבת בלוסר אז דיר האט זיך גיטראפין קויפין איין ניפע זאך זאלשט ראש
 קויפין פון שבת ווענין ציא הייליגין' אים' זעקס טעג זאלשטו ארבעטין' אין זאלשט
 זאן נאר דיין ארבעט און אז עש וועט קיפען שבת זאלשטו גים טראכטין נאך קיין
 שום מלאכה און עש זאל בייא דיר אין דיא אויגין גלייך זיין וויא אלע דיניע מלאכות
 זיינען גיטאן גיווארין' און דער זיבעטער טאג' אז שבת צוא דיין גאט' דו זאלשט
 גים טאן קיין שום מלאכה דוא און דיין זון און דיין טאכטער דיין קנעכט און דיין דינישט
 טויד און דיין בהמה' אין דיין גר וואש איז אין דיין שטאט' ווארום אין זעקס טעג
 האט גאט פישאפין היסער און ערד דעם ים און אלעש וואש' אין זייא איז און האט
 גיוועט אין דעם זיבעטן טאג' דרום האט גאט גיבענטשט דעם טאג פון שבת' און
 האט אים גיהייליגט: האלט ערלאך דיין פאטער און כוטער' דרום וועלין דר לייגערעם
 ווערין דיניע טעג' אויף דער ערד' וואש גאט דיין גאט גים דיר: דוא זאלשט גים
 הרגענען קיין מענטשין' דוא זאלשט גים מנאף זיין' דוא זאלשט גים גנבנען' דוא
 זאלשט גים בציגין אין דיין חקר בלוסר דוא זאלשט גים עדות זאגן אין דיין חבר
 פאלש עדות' דו זאלשט גים גילוכטין דאש הייז פון דיין גועלין דו זאלשט גים גלוקטין
 דאש גוייב פון דיין גיזעלין און זיין קנעכט און זיין דינישט און זיין אקס און זיין אייניג'
 און אלע זאכן וואש איז צוא דיין גיזעלין :

ויאמר

בְּבוֹי בְּדַתָּה וְלֹא בְּאִסּוּר כְּדִי שְׁנוּבֵל לַעֲבֹד עֲבוּדְתְּךָ וְלִלְבֹד הַתּוֹרָתְךָ כְּמוֹ שְׁנוּתָה
 לְאֹבוּתֵינוּ מִן כַּמְדָּבָר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעַרְבָה כְּפִתּוּב בְּתוֹרָתְךָ :

פרשת ה'תק"ל

וַיֹּאמְרוּ יי אֵל מִשָּׁה הִנְנִי מְסַמֵּיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא תַעֲם וְקָמָו דְּבַר
 יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנִסְנוּ הַיְלֹךְ בְּתוֹרַתִי אִם לֹא : וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי
 וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יְבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקְמוּ יוֹם יוֹם : וַיֹּאמֶר מִשָּׁה וְאֶתְרֵן
 אֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעָתֶם כִּי יי הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם : וּבְקֶדֶד
 וְרֵאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יי בְּשָׁמַעוּ אֶת תְּלַנּוֹתֵיכֶם עַל יי וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלְוֵנוּ עֲלֵינוּ וַיֹּאמֶר
 מִשָּׁה בָּתַת יי לָכֶם בְּעֲרַב בְּשֶׁר לְאֹבוּד וְלֶחֶם כְּפִתּוּב לְשִׁבּוּעַ בְּשָׁמַעוּ יי אֶת
 תְּלַנּוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם מִלִּנְיָם עֲלוּי וְנַחְנוּ מָה לֹא עֲלֵינוּ תְּלַנּוֹתֵיכֶם כִּי עַל יי :
 וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל אֶתְרֵן אֲמֹר אֵל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קָרְבוּ לִפְנֵי יי כִּי שָׁמַע אֶת
 תְּלַנּוֹתֵיכֶם : וְהָיָה כְּדַבֵּר אֶתְרֵן אֵל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְגְּנוּ אֶל הַמְדָּבָר וְהָיָה
 כְּבוֹד יי נִרְאָה בְּעֵינָי : וַיְדַבֵּר יי אֵל מִשָּׁה לֵאמֹר : שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלַנּוֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל הִכָּר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבִים הַתְּשִׁבְעוּ לֶחֶם

ויאמר ה' אל נשה האם נאם ג'וואנט צוא משה רבינו איה וועל פאכין צוא אויף רעקענען
 ברויט פון היטיל און דאש פאלק זאל ארויש גיין און זאלין קלייבן דאש וואש
 זייא ב'דארפן אויף דעם טאג זאלין וי'א קלייבן אין דעם טאג אינ ג'יט היינט אויף סארגין
 כ'די איה זאל וי'א פ'רויבן אויב וי'א וועלן גיין אין ס'יין תורה מקיים צוא ויין פ'לוסר אז
 טען טאר ג'יט איבער לאזין אויף סארגין את אום שבת טאר טען ג'יט קלייבן * און עש
 וועט ויין דעם זעקסטין טאג און וועלן אן ב'רייטן דאש וואש וי'א האבין ג'יב'ראכט
 עש וועט ויין סאפיל אין ד'ר סאם וויא פ'יר וי'א פ'לעגן קלייבן און אפ סעקסטין אלע
 סאג' האט ג'וואנט משה און א'הרן צו אלע דיא קינדער י'ש'ראל אויף דער נאכט וועט
 איר ווישן אז נאם האט איה אויט ג'יצויגן פון לאנד כ'צ'רים און אין ד'ר פ'רא וועט איר
 זעקן דעם כ'בווד פון נאם פון וועגן וואש ער האט ג'יהערט איי'ערע קריג וואש עש איז
 אויף נאם און וואש זיינען מיר ח'שוב וואש איר מאכט קריגין אויף אונז איי'ערע
 ווייבער מיט איי'ערע קינדער האט מ'שה ג'יהאנט אין ויין טאן געבין צוא איה אויף דער
 נאכט פ'לייש צו עסן און זעטקייט און ב'רויט אין דער פ'רא צוא עסין מיט זעטקייט פון
 וועגן דעם וואש נאם האט ג'יהערט איי'ערע קריג וואש איר מאכט אנד'ערע קריגין אויף
 אים וואש זיינען מיר ח'שוב ג'יט אויף אונז איז איי'ערע קריג ג'יערט אויף נאם' האט מ'שה
 ג'וואנט צו א'הרן זאג צוא דער נאנצער עדה פון דיא קינדער י'ש'ראל ג'יעהנט פאר נאם
 צו דעם א'רט וואו ד'ר וואלקן וועט א'ראפ ג'ידערין ווארום ער האט ג'יהערט איי'ערע קריגין אז
 א'הרן האט ג'יערט צו ד'ר נאנצער עדה פון דיא קינדער י'ש'ראל האבין וי'א זיך ג'יקערט
 צוא דער כ'דב'ר און דער כ'בווד פון נאם איז ג'יעהן ג'ווארין אין וואלקן'האט נאם ג'יערט
 צוא משה אז צוא זאגין איה האב ג'יהערט דיא קריג פון דיא קינדער י'ש'ראל רייד צו
 זייא אז צוא זאגין ז'ווישן טאג און נאכט זאלט איר עשין פ'לייש און אין ד'ר פ'רא זאלט

יִדְעֶהֶם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם : וַיְהִי בְעֶרְבַּי וַתַּעַל הַשָּׁקֶל וַתִּכַּס אֶת הַמַּחְנֶה וּבִבְקָר־
הַיְיָהָ שָׁכַבַת הַמָּר סָבִיב לַמַּחְנֶה : וַתַּעַד שָׁכַבַת הַמָּל וַהֲנֶה עַל פְּנֵי הַמְדַרְבָּר דִּק
מַחֲסֶפֶס דִּק בְּכַפּוֹר עַל הָאָרֶץ : וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא
כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלְהֵם אֲשֶׁר נָתַן יי לָכֶם לְאֶבְדָּה :
זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יי לָקְמוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ דָּפִי אָבְלוּ עוֹמֵר לַנְּגֻלַת מִסָּפֵר
נִפְשֵׁיתִיכֶם אִישׁ לְאֲשֶׁר בְּאֶהְלוּ תִקְחוּ : וַיַּעֲשׂוּ בֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְמוּ הַמְדַרְבָּה
וְהַמְבֻעִים : וַיְמַדְדוּ בְּעוֹמֵר וְלֹא הִעֲדִיף הַמְדַרְבָּה וְהַמְבֻעִים לֹא הִחְסִיר אִישׁ דָּפִי
אָבְלוּ לָקְמוּ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בְּקָר : וְלֹא שָׁמְעוּ
אֵל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בְּקָר וַיִּרְם הַלְקָעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְנֹפֶה עֲלֵהֶם
מֹשֶׁה : וַיִּלְקְמוּ אֹתוֹ בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב אִישׁ בְּפִי אָבְלוּ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ נִטְמָס : וַיְהִי

אִיר וַיִּדַּע וַעֲמִין מִיט בְּרוּיט * אֹנ אִיר זְאֵלֵט וַיִּישָׁן אֹנ אִיר בֵּין אִיעֵר נָאֵט * אֹנ עֵש אִיר
נִיזְעֵן בִּיִיא נֹאכֵט אִיר אִירָף נִינֹאנְעֵן אִירָא אִירָן מִן עוֹף וְאֵשׁ הָאֵט גִּיהִישִׁין שְׁלוֹי אֹנ עֵש
הָאֵט בְּאֶדְקֵט דִּיא מְחַנֶּה אִיר אִיר דְּעֵר פְּרִיא אִיר נִיזְעֵן דָּאֵשׁ לִינְגֵן פִּן דְּעֵר מוּיא אִירָף
דְּעֵס מִן אִירוּם דְּעֵר מְחַנֶּה אֹנ אִירָן סָאֵל שְׁמִיִּט אֹנ דְּעֵר מוּיא אִיר נִינֹאנְעֵן אִירָף דְּעֵר
עֵרֵד אִיר נִינְדִירוּנְעֵן אֹנ דֵּר מִן אִיר גִּילְעֵן אִירָא וַיִּירָא אִירָן קֹאסְטִין * סֵל אִיר נִיזְעֵן פִּן
אִירָפִין אֹנ פִּן אֹנְמִין * אֹנ אֹנ דֵּר זֵן הָאֵט אֵן גִּיהִיבִין צִי שִׁינֵן אִיר דְּעֵר סֵל וְאֵשׁ אִיר
נִילְעֵן אִירָף דְּעֵס מִן אִירָפִין נִינֹאנְעֵן אִיר דֵּר מִן אֹנְסֶלְקֵט נִינֹאִירָן אִיר הָאֵבִין נִיזְעֵן אֹנ
אִירָף דְּעֵר סִדְרָר אִיר נִילְעֵן קְלִינְעֵ קַעֲרֵנְדִרְלִיָה אִיר אִיר נִיזְעֵן דִּין פִּאר שְׁפִרִיִּט אִירָף
דְּעֵר עֵרֵד אֹנ וַיִּירָא דְּעֵר שְׁנִיִּיא וְאֵשׁ גִּיִּט וַיִּנְטֵעֵר פְּרִיא־הָאֵבִין דִּי קִנְדֵּר יִשְׂרָאֵל נִיזְעֵן
אֹנ הָאֵבִין נִינֹאנְט אִירָנְעֵר צוּם אֹנְדֵּרְעִין עֵשׁ אִיר אִירָן שְׁפִיוּנְגֵן וְאִירוּם זִיִּיא הָאֵבִין נִיִּט
נִינֹוֹאֲשֵׁט וְאֵשׁ עֵר אִיר זִיִּיא זְאֵלִין אִיר רֹפִין מִיט אִירָן נִינֹאנְעֵן הָאֵט מִשֶׁה נִינֹאנְט צוּא זִיִּיא
דָּאֵשׁ אִיר דֵּר בְּרוּיט וְאֵשׁ עֵר זִיִּיא הָאֵט צוּ אִירָף גִּינְעֵבִין אֹנ אִיר זְאֵלֵט דָּאֵשׁ עֵסִין דָּאֵשׁ אִיר
דִּינֹאֵף וְאֵשׁ־נֹאנְט הָאֵט גִּיבֹאסְטִין אִיר זְאֵלֵט קְלִיבִין פִּן אִירָם אִירָטִלִּיכֵעֵר סֵעֲנִטֵשׁ נֹאֵף זִיִּין
עֵסִין נֹאֵף אִירָן מִאֵס וְאֵשׁ וְעֵרֵט אֵן גִּירוּפִין עוֹמֵר צוּ אִירָטִלִּיכֵעֵר נִפְשׁ אִירָטִלִּיכֵעֵר סֵעֲנִטֵשׁ
זִיִּיא פִּיל עֵר הָאֵט נִפְשׁוֹת אִירָן זִיִּין נִינְצֵעֵלֵט זְאֵלֵט אִיר גֵּעֲמֵן אִירָן עוֹמֵר צוּ אִירָטִלִּיכֵעֵר נִפְשׁ
אֹנ הָאֵבִין אִירָא נִיטָאֵן דִּיא קִנְדֵּר יִשְׂרָאֵל אִיר זִיִּיא הָאֵבִין נִינְקִלִּיבִין אִירָן סִיִּיר הָאֵבִין פִּיל
נִינְקִלִּיבִין אֹנ אִירָן סִיִּיר הָאֵבִין וַיִּינְיֵן נִינְקִלִּיבִין אֹנ אֹנ זִיִּיא וַיִּנְעֵן נִינְקִיבֵעֵן אִירָם הָאֵבִין
זִיִּיא נִימֹאכְסִין מִיט דְּעֵס עוֹמֵר אֹנ בִּיִּיא דְּעֵס וְאֵשׁ הָאֵט סֵעֲרֵעֵר נִינְקִלִּיבִין פִּן אִירָן עוֹמֵר
פִּן אִירָן נִפְשׁ וְעֵגִין אִירָן גִּיט אִירָעֵרֵי נִיזְעֵן * אֹנ דְּעֵר וְאֵשׁ הָאֵט וַיִּינְיֵעֵר נִינְקִלִּיבִין אִיר
אִירָם גִּיט אֵף נִינְקִיבֵעֵן אִירָטִלִּיכֵעֵר הָאֵט נִינְקִלִּיבִין נֹאֵף זִיִּין עֵשִׁין נֹאֵף * הָאֵט מִשֶׁה נִינֹאנְט
צוּ זִיִּיא קִיִּין סֵעֲנִטֵשׁ זְאֵל גִּיט אִירָבֵר לְאִזִּין פִּן דְּעֵס מִן בִּיִּין אִיר דֵּר פְּרִיא * אִיר זִיִּיא הָאֵבִין
גִּיט צוּ גִּיהֵעֵרֵט צוּ מִשֶׁה אֹנ סֵעֲנִטֵשִׁין הָאֵבִין אִירָבֵר גִּילְאִיִּט פִּן אִירָם בִּיִּין אִיר דֵּר פְּרִיא
אִיר דָּאֵשׁ וְעֵרֵכְרִיג נִינֹוֹאִירָן אֹנ עֵשׁ אִיר פִּאר שְׁטוּנְקֵעֵן נִינֹוֹאִירָן * אֹנ מִשֶׁה הָאֵט אִירָף
זִיִּיא נִינֹוֹאִירָנְט הָאֵבִין זִיִּיא נִינְקִלִּיבִין דְּעֵס מִן אֵלֵע אִיר דְּעֵר פְּרִיא אִירָטִלִּיכֵעֵר סֵעֲנִטֵשׁ וַיִּירָא
פִּיל עֵר הָאֵט בְּרֹאפֶּט מִיט זִיִּין גִּינְטֵט עֵשִׁין אֹנ דָּאֵשׁ וְאֵשׁ אִיר אִירָעֵר נִינְקִלִּיבִין אִירָן

מעמדות ליום ראשון

ביום הששי לקמו לחם משנה שני העומר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אלהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדה הניחו לכם למשפחת עד הבקר: וניחו אתו עד הבקר כבאשר צוה משה ולא הבאיש ורסה לא יהיה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו בשדה: ששתי ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: והיו ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ויאמר יי אך משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי: ראו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחזיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: וישברו העם ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן היום כדור עד לבן וסעמו בצפיתת בדרבש: ויאמר משה זה הדרב אשר צוה יי מלא

פעלך אז היא זון האם דער ווארעסט איז דאש צו זאנענען. איז עש איז גינען דעם זעקסטן טאג אז וייה האבין איבער גיפאסטין אין דער היים ראש וואש זייה האבין גלייבין איז גינען טאפיל עש איז גינען צוויי עופר צוא איינליכין נפש גינען גיקוסען אלע נשיאים פון דער עדה אונ האבין דאש גיזאנט צו משה אז עש איז בייא איינליכין דא טאפיל. האט משה צו זייה זאנען דאש איז וואש איך בין נאסטין גינארין צוא זא:ן אייך דאש וואש נאט האט גידעט אז מארגין איז שבת אונ עש איז איין היידיגע רואנג צו נאט דאש וואש איר ווילט פאקין זאלט איר היינט פאקין אויף ביידע טעג וואש איר ווילט פאקין זאלט איר היינט פאקין אויף ביידע טעג אונ וואש עש וועט היינט איבער גלייבין זאלט איר דאש זא:ן צו איין בונארונג ביו אין דער פריא האבן זיי אים גילאוס ביו אין דער פריא אזו וויא משה האט גיפאסטין אונ עש איז נים פאר שטונגען גווארין אונ עש איז אין אים קיין ווערים נים גינען האט משה גזאנט עסט היינט וואש איר האט גיגרייט אונ גייט נים קלייבין ווארום היינט איז שבת צוא נאט היינט וועט איר נים גפינען אין פעלך קיין פון אבער מארגין וועט איר יוא גפינען זעקס טעג זאלט איר אים קלייבין אונ דעם זיבעטן טאג איז שבת עש וועט אין אים נים זיין קיין מאן אונ עש איז גינען דעם זיבעטן טאג זיין ארויש גינאנגן פון דעם פאלק קלייבין אונ האבין נים גיזונען. האט נאט גזאנט צוא משה ביו וויא זאנען וועט איר נים וועלן צוא הייסן טייגע מצות אונ טיין הורה זעהט אז נאט האט אייך גיגעבין דעם שבת אז עש זאל אין אים קיין פון נים גיין דרום נים ער צו אייך אין דעם זעקסטן טאג ברויט אויף צוויי טעג איינליכער טעגנש זאל זיצין אויף זיין ארט איין מענטש טאר נים ארויש גיין פון זיין ארט דאש טייגט טעג מערער פון איין הרום שבת אין דעם זיבעטן טאג האט דאש פאלק גירועט אין דעם זיבעטן טאג האט דאש היו גינען ישראל גידופן זיין נאסטן פון אונ דער פון איז גינען קייליכדיג אזוא וויא דא זאמען פון קליינער אונ דער פון איז גינען נויש אונ זיין טעם איז גינען אזו ווי איין זאך וואש איז גיפערענילם גווארין אין האניק האט משה גזאנט דאש איז דא זאך וואש נאט האט גיפאסטין פילט אן איין עופר פון

מעמדות ליום ראשון

רט

הַעֹמֵד מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמַרְתָּ לְדוֹרוֹתֶיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת הַלְהֵם אֲשֶׁר הֵאֱבַלְתִּי אֲחֵכֶם
בְּיַד דָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן קַח צִנְצֻנֹת אַחַת
וְהֵן שִׁמָּה מֵלֵא הַעֹמֵד מִן הַנֶּחֱט אֹתוֹ לִפְנֵי יי לְמִשְׁמַרְתָּ דְרוֹרוֹתֶיכֶם: כִּי אֲשֶׁר צִוָּה
יי אֶל מֹשֶׁה וַיִּנְיָהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמַרְתָּ : וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְרוּ אֶת הַמֶּן
אֲרֻבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת הַמֶּן אָבְלוּ עַד בָּאָם אֶל קְצֵה אֶרֶץ
כְּנָעַן : וְהַעֹמֵד עֲשֵׂרִית הָאִיפָה הוּא :

ואמר כך יאמר וי

אָהֳרָה הוּא יי לְבִרְךָ אֶתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאֶרֶץ
וְכָל אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֶתָּה מְחַיֶּה אֶת בָּלָם * וְאֶתָּה
עֲשִׂיתָ נְסִים וּנְפִלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ גַם בְּמִדְבַר הַמִּסְרָת לָהֶם לָחֵם
מִן הַשָּׁמַיִם וּמִצֹּר הַחֲלָמִישׁ הוֹצֵאת לָהֶם מִים וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צְרָכֵיהֶם
שִׁמְלָתָם לֹא בָלְתָה מֵעֲלֵיהֶם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים תִּזְוֶנֶנּוּ
וּתְפָרְסֶנּוּ וּתְכַלְכְּלֶנּוּ כָּל צְרָכֵינוּ וְצָרְכֵי עַבְדְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרַבִּים בְּמִלּוֹי וּבְרוּחַ
בְּדֵי מוֹרָח וְעַמֵּךְ גְּדוֹל מִתַּחַת יְדֶיךָ הַנְּקוּה וְלֹא מִתַּחַת יְדֵי בָשָׂר וְדָם :
וְהֵי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּכִיֵּן לִי וְלֹא אֲנִישׁ בֵּיתִי כָּל מַחְסוֹרֵינוּ
וְתִזְמֶינּוּ לָנוּ כָּל צְרָכֵינוּ וְקָדֵר יוֹם יוֹם מִחַיֵּינוּ דֵּי מַחְסוֹרֵינוּ וְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה
מִשְׁעוֹתֵינוּ דֵּי סְבוּקָנוּ וְלִכְל עֵצִים מְעַצְמֵינוּ דֵּי מַתְחַלְתָּנוּ בְּיַד הַמַּוְבָּה וְהַרְחֵבָה
וְלֹא כְּמַעֲוֹם מִפְּעֻלֵינוּ וְקִצֵּר חֲסָדֵינוּ וּמְזַעֵר גְּמוּלָתָנוּ וְהֵיזוּ מְזוּנָתִי וּמְזוּנָת אֲנִישׁ
בֵּיתִי וְנֹרְעֵי וְנֹרְעֵי זְרָעֵי מַסּוּרִים בְּיַדְךָ וְלֹא בְּיַדִּי בָשָׂר וְדָם :

כתב מר"י קאר"ו ז"ל וטוב למד פרשת בעקרתו כדי לומר וטוב סלמות לני סק"ס וגם לסניע יזח לעבודת
כס"ית כמו שכתב בספר יצחק כ"ח רכ"ז לא אית מאן דמכיל מוזהב מני נפ" סק"ק דעק"ס ד"הק
ד"התור כ"ס ויסק"ה אל יצחק כ"ו חתק"ה מהו כ"ד"ן וחס"ה לעילא ועק"ה יצחק מעלי"ה ליהב"ה לאזכ"ה
ל"ה ככל יומא ג'ול"ה דכ"ן עלי"הו מכל מדע"ן כ"ס"ן : וק"ס פרשת סק"ס ויאמר וי :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְכִרְנוּ בְּזַרְנוּ טוֹב לִפְנֵיךָ וּפְקַדְנוּ בְּפִקְרָת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מְשִׁיבֵי
שְׁמֵי קָדְשׁ וְיָבֵר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְבַּת הַקְּרָמָנִים אֲבָרְהֵם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ

דַּעַם כֵּן אֹנֵן קַעַן וְאֵל דָּאֵשׁ בְּהַאֲלָטִין צוֹ אֵייעֶרַע דּוֹרוֹת כְּרִי וַיִּי וְאֵלן וְעַהָן דַּעַם בְּרוּיט
וְוֹאֵשׁ אֵיךְ הָאֵב אֵיךְ גְּבֹאֲבֵט עֲסִין אֵיין דַּעַר מְדַבֵּר אֹו אֵיךְ הָאֵב אֵייךְ אוּיט גִּיזְוֶנֶן פִּין
לֹאֲדֵר סְצָרִים הָאֵשׁ גְּוֹאֲבֵט צוֹ אֱהֲרֹן נַעַם אֵיין נַעֲוֶעֶרְנַע כְּלִי אֹוֵן גִּיב אֵיין אֵיר אֵיין
בְּלִין עוֹבֵר כֵּן אֹוֵן לֵיִן אֵים פֹּאֵר גְּאֵשׁ מֵיִגֵּט מַעַן פֹּאֵר דַּעַם אֵרֶן דָּאֵשׁ זֹאל וַיִּין
אֵיין הִיטוֹנֵךְ צוֹא אֵייעֶרַע דּוֹרוֹתֵינוּ וְוִיא גְּאֵשׁ הָאֵשׁ גְּבֹאֲטִין צוֹא מֹשֶׁה אֵוֵן הָאֵשׁ אֱהֲרֹן
גִּיטָאן אֹוֵן הָאֵשׁ אֵים גִּילִיִגֵּט פֹּאֵר דַּעַם בְּצִינְעֶנְעֵשׁ צוֹא אֵיין הִיטוֹנֵךְ אֹוֵן דִּיא קִינְדֵר
יִשְׂרָאֵל הָאֵבֵן גִּיעֶסֶפִין דַּעַם כֵּן פֶּעֶרְצִיג יֹאֵר בִּי וַיִּין גִּיבֵן גִּיבֵן צוֹ אֵיין בּוֹעֲצֵטֵט לֹאֲדֵר דַּעַם
כֵּן הָאֵבֵן וַיִּין גִּנְעֶסֶפִין בִּי וַיִּין גִּיבֵן גִּיבֵן צוֹ דַּעַם אֵן הִיִּב פִּין לֹאֲדֵר כְּנַעֲן אֹוֵן דַּעַר עוֹבֵר
אֵוֵן צִעֲנֵט חֶקֶךְ פִּין אֵיין סָאָם וְוֹאֵשׁ וְעַרְטֵם אֵן גִּירוֹפִין אֵיפָה :

מעמדות ליום ראשון

את הברית ואת החסד ואת השבעה שגשבעת לאברהם אבינו בתי המורה ואת העקרה שעקר את יצחק בנו כפרוב בתורתך :

יהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קח נא את בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המורה והעלדו שם לעולה על אחד התירים אשר אמר אלהי : וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני געריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקום ויך אל המקום אשר אמר לו האלהים : ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק : ויאמר אברהם אל געריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער גלכה עד כה ותשתחוה תשובה אריכם : ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו : ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה הששה לעולה : ויאמר אברהם אלהים יראה לו הששה לעולה בני וילכו שניהם יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערוך את העצים ויעקר את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו : ויקרא אליו מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני : ויאמר אל תשלה ידך אל הנער ואר תעש לו מאומה כי עמה בדעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנה את יחידך ממני : וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בכף בידיו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלדו לעולה תחת בנו : ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום בתי יי יראה : ויקרא מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים : ויאמר בי נשבעתי גאם יי בי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנה את יחידך : כי בך אברכה והרבה ארבה את זרעך כבוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו : והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי : וישב אברהם אל געריו ויקומו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע :

רבונו של עולם יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתוקר לנו זכות אבותינו כמו שכתב אברהם אבינו את תחומי מן יחידו ורצה לשחוט אותו כדי לעשות רצונה פן יקבשו רחמיך את פעסה מעלינו ונעלו רחמיך על מרותיך ותכנס אתנו לפנים משורת דינה ותתנהג עטנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ובטובה הגדול לשוב תרון אפה מעקה ויעירה וינחלתה : וקום לנו יי אלהינו את הרבר שהבטתהנו על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמר וברתי את בריתי עקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אבך והארץ אבך :

וידבר יי אל משה לאמר: פינתם בן אלעזר בן אהרן הבחן השיב את חסתי
מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני
ישראל בקנאתי: לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שרום:

אין קדוש בני בני אין בלתי ואין צור באלהינו: כי מי אלוה מבקעדי יי ומי
צור וזלתי אלהינו: אין באלהינו אין בארזינו מי כמלכנו מי כמוליענו: נודה
כמוליענו: מי באלהינו מי בארזינו מי כמלכנו מי כמוליענו: נודה
לאלהינו נודה לארזינו נודה למלכנו נודה למוליענו: ברוך אלהינו ברוך
ארזינו ברוך מלכנו ברוך מוליענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא ארזינו אתה
הוא מלכנו אתה הוא מוליענו * אתה תוליענו * אתה תקום תרחם ציון כי
עת לחננה כי בא מועד:

רבנו של עולם בזמן שבית המקדש היה קום אדם היה חוטא ומביא קרבן
ובתפסר לו ועכשו בעונותינו אין לנו מקדש ולא מזבח ולא קרבן ולא
כזן שויכפר בעדנו אלא זכרון דברים והוא כפרתנו ונשלמה שית שפתותינו
תחת קרבנותינו:

אתה הוא יי אלהינו שהקמירו אבותינו לפניך את קמורת הסמים בזמן שבית
המקדש קום פאשר צוית אותם על ידי משה נביאך כפתוב בתורתך:
וילאמר יי אל משה קח לה סמים נסף ושחקת וחלבנה סמים ולבונה זכה בר
בבר יהיה: ועשית אתה קמורת רחוק מעשה רחוק ממלך סהור
קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר
אוגד לה שמה קדש קדשים היתה לכם: ונאמר והקמיר עליו אהרן קמורת
סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקמירנה: ובהעלות אהרן את הנרות
בין הערפים יקמירנה קמורת תמיד לפני יי דורתכם:

טיות פ"א
תנו רבנן פטום הקמורת ביצר * שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה *
שלש מאות וששים וחמשה כמנן ימות החכה * ושלושה מנים יתרים

אין קדוש כה עש איז גיט דא קיין הייליגער וויא גאט איז ווארום עש איז גיט דא
חיץ דיר אונ עש איז גיט דא קיין בשעפער וויא אונער גאט ווארום ווער איז
איין גאט אן אונער גאט אונ ווער איז איין בשעפער אן אונער גאט:
דאש טייטש פון און כאלהינו גיפנט פוען אין ראבנען פון שבת

רבנו של עולם האר פון דער וועלט אין דער צייט אז דער בית המקדש איז נישטאען
אז איין מענטש האט גוינדיגט האט ער גיבראכט איין קרבן אונ עש איז אים
ווארין פאר נעבין אונ היינט פון ווענין אונערע זינד איז צוא אונ גיט דא קיין בית
המקדש אונ קיין מזבח אונ גיט קיין קרבן אונ גיט קיין פהן אז ער זאל פאר נעבין פאר
אונ גאר דאש וואש מיר דער כאנען מיט רייר דאש זאל יי, אונער פאר נעבין * איז
מיר וועלן בצאלין מיט רייד פון אונערע לעפצין * פאר אונערע קרבנות:

שָׁמַחְם מַכְנִים בְּהֵן גְּדוּל מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַנְּפֹרִים וּמְחֻזְרִים לְמַכְתְּשַׁת בְּעָרֵב
 יוֹם הַנְּפֹרִים כְּרִי לְקוֹם מִצּוֹת דָּקָה מִן הַדָּקָה * וְאַחַד עֶשְׂרִי סַמְנִין הָיוּ בָּהּ :
 וְאִדּוּ הֵן הַצְּרִי וְהַצְּפוֹרֶן * וְהַחֲלֻבְנָה * וְהַלְּבֹנָה * מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מְנָה *
 כֹּר * וְקִצְיָעָה * שִׁבְעַת גֶּרֶד * וְכַרְפּוֹס * כִּישְׁקֵר * שְׁשֵׁה עֶשְׂרִי שְׁשֵׁה עֶשְׂרִי מְנָה :
 הַקִּשְׁטָא זַנְיִים עֶשְׂרִי * וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה * וְקִנְמוֹן תְּשֻׁעָה * בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה תְּשֻׁעָה
 קִבִּין * יִין קַפְרִיסִין סְאִין הַתְּתֵא וְקִבִּין תְּלֵתָא * וְאִם אֵין לוֹ יִין קַפְרִיסִין * מְבִיא
 חֲמֵר חוֹרֶין עֵהִיק * מַחַס סְרוּמִית רוּבַע הַקָּב * מְעַדָּה עֶשְׂרִין כֹּל שְׁהוּא : רַבִּי נֶתָן
 אוֹמֵר אֵף בִּפְתַּח הַיְרֵדִין כֹּל שְׁהוּא * וְאִם נֶתָן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסֻקָה * וְאִם חֲסֵר אַחַת
 סְבַל סַמְנִיהַ חֵיב מִיתָה : רַבִּין לְמַעֲוֵן בֶּן גְּמְלִיאֵל אוֹמֵר * הַצְּרִי אֵינוּ אֱלָא שְׂרָף
 הַנוֹטֵף מְעַצֵּי הַקִּמְפָה * בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה שְׁשֻׁפִין בָּהּ אֵת הַצְּפוֹרֶן כְּרִי שְׁתֵּהוּא
 נְאֻה * יִין קַפְרִיסִין שְׁשׁוֹרִין בּוֹ אֵת הַצְּפוֹרֶן כְּרִי שְׁתֵּהוּא עֵזָה * וְהֵלֵא מִי רַגְלִים
 יִפִּין דָּה אֱלָא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֵזְרָה מַפְנֵי הַכְּבוֹד :

הַתְּנִיא רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר כְּשֵׁהוּא שׁוֹחֵק * אוֹמֵר דְּרַק הַיַּיִב הַיַּיִב דְּרַק * סַפְנֵי
 שְׁהַקּוֹל יִפָּה לְבַשְׂמִים * פְּמָמָה לְחֻצְאִין כְּשֵׁרָה * לְשִׁלִּישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא
 שְׁמַעְנֵנו : אִמֵּר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל * אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֵׁרָה לְחֻצְאִין * וְאִם חֲסֵר
 אַחַת מִכֹּל סַמְנִיהַ חֵיב מִיתָה : הַנִּי בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים עֵנָה
 הַיְתָה בָּאָה שְׁלֵשִׁירִים לְחֻצְאִין : וְעוֹד תְּנִי בַר קַפְרָא * אֵלוּ תֵּהָ נּוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוּב
 עַל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יְכוֹל לְעַמּוֹד מַפְנֵי רִיחָה * וְלִמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ *
 מַפְנֵי שְׁתֵּהוּרָה אַמְרָה כִּי כֹל שְׂאֵר וְכֹל דְּבִשׁ לֹא תַקְמִירוּ מַמְנוּ אִשָּׁה לְהַזְזָה :
 וְיֵאמָר מִשָּׁה אֵל אַהֲרֹן קַח אֵת הַמִּתְּהָה וְתֵן עֲלֶיהָ אִשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים
 קְמֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִתְּהָה אֵל הַעֲדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי יֵצֵא הַקִּזְפָּה מִלִּפְנֵי
 יְהוָה הַחַל הַנֶּגֶף : וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרֶץ אֵל הַיּוֹד הַקָּדוֹל וְהִנֵּה
 הַחַל הַנֶּגֶף כָּגַם נּוֹתֵן אֵת הַקְּמֹרֶת וַיִּכַּפֵּר עַל הָעָם : וַיַּעֲמֹד בֵּין הַסֵּתִים וּבֵין
 הַחַיִּים וַתִּצְעַר הַמִּגְפָּה : וַיְחַיּוּ הַסֵּתִים בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה עֶשְׂרִי אֶלְפֵי וּשְׁבַע מֵאוֹת
 מִלְּבַד הַסֵּתִים עַל דְּבַר קַח : וַיִּשֶׁב אַהֲרֹן אֵל מֹשֶׁה אֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 וְהַמִּגְפָּה גִעְזָרָה :

כֹּל אֱלֹהִים בְּהִיּוֹת הַהִיכָל עַל יְסוּדוֹ וְהַמִּזְבֵּחַ עַל מְכוּנוֹ הָיוּ מְלֵאִים כֹּל טוֹב
 וְעֲבָשׁוּ חָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבְמִלְחָה עֲבוּדָה * וְאִין לָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ לֹא אִשְׁשִׁים
 וְלֹא אִשְׁשִׁים * לֹא כִרִים וְלֹא בְרוּכָה * לֹא גְבוּל וְלֹא גְדוּלוֹת * לֹא דְבוּר וְלֹא

כֹּל אֱלֹהִים דָּאֵשׁ אִין אֶלְפֵי גִיוּעוּן אוֹ דְעַר הִיכָל אִין גִּיוּעוּן אוֹיִף יִין תְּרַנֵּד פְּעֻסָּא אוֹנֵר דְּרַ מְזַבְּחָ
 אִין גִּיוּעוּן אוֹיִף יִין שְׁטֵאנֵד וַיִּנֵּן מִיר גִּיוּעוּן פִּל סִיט אֶלְעִם גִּיטִין אוֹנֵר הֵינֵט אִין חָרוֹב
 גִּיוּאָרִין דְּעַר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוֹנֵר עֵשׁ אִין כִּמְלֵ גִיוּאָרִין עֲבוּרֵת הַקְּרָבָנוֹת אוֹנֵר עֵשׁ אִין גִּיט
 דָּא צוּא אוֹנֵר פִּין וְעֵנִין אוֹנֵרְעַר וַיְגִד גִּיט קִיין קְרָבֵן אִשְׁשִׁים אוֹנֵר גִּיין פִּישֵׁר אַפְּשֵׁר

ריא

מעמדות ליום ראשון

דָּקָה * לא הִיכָר וְלֹא חָרַר הַמִּזְר * לא וְעַד וְלֹא וְדוּי * לא זָכָה וְלֹא וְרִיקָה * לא
 חֲמָאָת וְלֹא חֲקָבִים * לא מְהַרְהֵר וְלֹא מְבִילָה * לא יְרוּשָׁלַיִם וְלֹא יַעַר לְכַנּוּן * לא
 כְּפֹרֶת וְלֹא כְרוּבִים * לא לְבוֹנָה וְלֹא דָחַם הַפְּנִים * לא מְזַבַּח וְלֹא מְנוּחָה * לא
 נְתוּחִים וְלֹא נִסְכִּים * לא סְמִיכָה וְלֹא סְמִים * לא עוֹלָה וְלֹא עֲזָאֵל * לא פְרוּכַת
 וְלֹא פֶר הַחֲמָאָת * לא צִיּוֹן וְלֹא צִיּוֹן נְזַר הַקֹּדֶשׁ * לא קָדָה וְלֹא קְנוּמֹן * לא
 רִיחַ בְּשָׂמִים וְלֹא רִיחַ נִיחֹח * לא שִׁי וְלֹא שְׂקָמִים * לא הוֹדָה וְלֹא תְמוּדָה * לא
 אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא מַעְשָׂרוֹת * לא כְהֵן וְלֹא נְבִיא * עֲזוּתֵינוּ וְעֲזוּת אֲבוֹתֵינוּ
 הַחֲרִיבוּנוּ וְשָׂמִים מְקַדְשֵׁנוּ וְנִמְל כְּבוֹד מִבֵּית חַיִּינוּ מְקוֹם שְׁהִלְלוּהָ בּו אֲבוֹתֵינוּ *
 וְאִין אֲנוּ יְכוּלִין דְּהַקְרִיב קֶרְבָּן * בִּי אִין לֵנוּ לֹא זָבַח * וְלֹא זוֹבַח * וְלֹא שְׁעִיר
 הַמִּשְׁתַּח * וְלֹא כְהֵן שְׂוִיכְפֶר בְּעַדְנוּ * אֵלָּא שִׁיחַ שְׁפַתְהוּנִי תַחַת קֶרְבְּנוּתֵינוּ *
 וְתַפְלְתֵנוּ תַחַת כְּפַרְתֵנוּ :

יום ראשון אומרים בו פזמם אין אומרים בו :

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּבַרְכֵנוּ לְנוּ עַל כָּל חֲמָאָתֵינוּ
 וְתַשְׁכַּח לְנוּ עַל כָּל עֲזוּתֵינוּ וְתַמְחֵל קֶנוּ עַל כָּל בְּשִׁשְׁעֵינוּ וְתַבְנֶה בֵּית

גִּיט קִיין שְׂטַאנְגֶען פֿון דָּעם אַרֹן אונ גִּיט קִיין בֵּיטוּנג פֿון פֿריזאָנט גִּיט קִיין גִּיטאַרַך
 אונ גִּיט קִיין גִּירלוֹת גִּיט קִיין פֿאַלעש אונ גִּיט קִיין דָּקָה פֿון קִשְׁרֵת גִּיט קִיין הֵיכל אונ
 גִּיט קִיין חֵר הַמִּזְר גִּיט קִיין אִיין זאַמלִינג אונ גִּיט קִיין ווידוי גִּיט קִיין לוישער אונ גִּיט קִיין
 שְׁפִירִינגֶענִים גִּיט קִיין קֶרְבָּן חֲמָאָת גִּיט קִיין חֲלָבִים סְמִיךְ זִיין גִּיט קִיין רִינינגֶענִים אונ גִּיט
 קִיין טְבִילָה גִּיט קִיין יְרוּשָׁלַיִם אונ גִּיט קִיין לְכַנּוּן גִּיט קִיין כְּפֹרֶת אונ גִּיט קִיין כְּרוּבִים
 גִּיט קִיין ווִיראַף אונ גִּיט קִיין לֶהֱם הַפְּנִים גִּיט קִיין מְזַבַּח גִּיט קִיין מְנוּחָה גִּיט קִיין שְׂמִיכָה
 פֿון קֶרְבְּנוֹת אונ גִּיט קִיין נִסְכֵי גִיט קִיין אָן לְעִהֲנֵי אֹיף אִיין קֶרְבָּן אונ גִּיט קִיין גִּיּוּרִץ
 גִּיט קִיין עוֹלָה אונ גִּיט קִיין עֲזָאֵל גִּיט קִיין פְרוּכַת אונ גִּיט קִיין פֶר הַחֲמָאָת גִּיט קִיין
 צִיּוֹן אונ גִּיט קִיין הִילִיגער בְּלַעַף וּוַאש אַדְרֹן הָאָם גִּיט קִיין אֹיף זִיין שְׁעִרֵי גִיט קִיין
 אִינגֶענִים אונ גִּיט קִיין צִיכְרוּנִים גִּיט קִיין רִיחַ בְּשָׂמִים אונ גִּיט קִיין קֶרְבְּנוֹת וּוַאש גַּאט
 בְּרוּךְ הוּא הָאָם גִּיהָאט נְהַת דָּער פֿון גִּיט קִיין פֿריזאָנט אונ גִּיט קִיין שְׂלָמִים גִּיט קִיין קֶרְבָּן
 הוֹדָה אונ גִּיט קִיין פֿאַר בֵּיטוּנג פֿון אִיין קֶרְבָּן גִּיט קִיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אונ גִּיט קִיין
 מַעְשָׂרוֹת גִּיט קִיין בְּהֵן אונ גִּיט קִיין נְבִיא אונְזֶרע וְיֵר מִטֵּי דִי וְיֵר פֿון אונְזֶרע גִּלְטֶרן
 וְזַאבִין הַרִיב גִּיט קִיין אונְזֶרע וּוַאזֶנִג אונ עֵש אִיז פֿאַר ווִישַׁט אונְזֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אונ עֵש
 אִיז אונְזֶרע גִּיט קִיין דָּער פֿון דָּעם הוּיז וּוַאש אִיז גִּיט קִיין אונְזֶרע לְעִבְרֵי דָאשׁ
 אָרֶם וּוַאש אִיז אִים הָאָבִין דִּיה גִּילויֶפֶט אונְזֶרע גִּלְטֶרִין אונ מִר קאַנען גִּיט מְכַר ב
 זִיין קִיין קֶרְבָּן וּוַארום מִר הָאָבִין גִּיט קִיין שְׁעִטֶנִג אונ גִּיט קִיין שְׁעִטֶר אונ גִּיט קִיין
 צִיכְלֵל וּוַאש אִיז וּוַארום פֿאַר שִׁקֵט אונ גִּיט קִיין בְּהֵן אִז עַר וְאַל כְּבִפֶּר זִיין פֿאַר אונְזֶר
 דִּיא רִייד פֿון אונְזֶרע לְעַפְצִין וְאַל זִיין פֿאַר אונְזֶרע קֶרְבְּנוֹת אונ אונְזֶרע תְּפִלוֹת זֵאלִין
 זִיין פֿאַר אונְזֶרע פֿאַר גִּיט :

יהי רצון עש זאל זיין דער וילין פון צוא פאר דיר גאט אונזער גאט אונ דער גאט פון
 אונזערע

מעמדות ליום ראשון

המקלש במתרה בימינו והכפר על כל זדונותינו שהזדנו לפניה בין באונם
בין ברצון בין בשוגג בין כמזיד בין בשמיעה בין בראיה בין ברפור בין
במחשבה הכל תעביר ותסמח אשר נואלנו ואשר חטאנו :

כסאין אופנים פתוחים אין אומרים זו הרבון :

רבין העולמים גלוי לפני כסא כבודך אשר כרת הדין מתוחה עלינו
בעונותינו ובאנו קחלות פניה שתעצור המגפה והמשחית מעלינו • ולא
המן המשחית לבוא אל פתינו • ורחם עלינו ועל טפנו ועל עוללינו ועל כל
ישראל עמך וקבל ברחמים וברצון את הפלתנו בענין שנאמר תפון הפלתי
קמרת לפניך משאת כפי מנחת ערב • וכמו שקבלת קמרת הסמים שהקמיר
לפניה ארזן הבחן כאשר החל הנגף בעם שנאמר ויעמד בין המתים ובין
החיים ותעצר המגפה : וכן פינתם שנאמר ויעמד פינתם ויפיל ותעצר
המגפה : וכן דוד שנאמר ויכן שם דוד מזבח ליתוח ועל עלות ושקמים ויעתר

אונזערע עלטערין אז דא זאלשט פאר געבין צוא אונז אויף אונזערע עבירות בשוגג
אונ זאלשט אונז פאר געבין אויף אונזערע זינד אונ זאלשט צוא אונז מרחל זיין אויף אונזערע
עבירות כמזיד אונ זאלשט בויען דעם בית המקדש בארז אין אונזערע מענאונ זאלשט צו
אונז פאר געבין אויף אלע אונזערע זינד כמזיד וואש מיר האבין כמזיד גיזינדיגט פאר
דיר סייא באונס סייא מיט גוטין ווילן סייא בשוגג אונ סייא כמזיד סייא מיט הערין
אונ סייא מיט זעהען סייא מיט רייד אונ סייא מיט טראכטונג זאלשט אלץ איבער
פארין אונ זאלשט פיר געבן וואש מיר האבן פיר נארעשט אונ וואש מיר האבן גיזינדיגט :
רבון העולמים האר פון דא אלע וועלטין עש איז אנטפלעקט פאר דיין כסא הכבוד אז
דער כרת הדין איז פאר שפרייט אויף אונז פון וועגן אונזערע זינד אונ מיר זיינן
ניקטען צו בעסין פאר דיר • אז דו זאלשט זיין האלטין דא כגפה אונ דעם משחית
פון אונז אונ דא זאלשט ניט לאזן דעם משחית צו קסטען אין אונזערע הייזער אונ דר
בארים זיך אויף אונז אונ אויף אונזערע גיזינד אונ אויף אונזערע קליינע קינדער אונ אויף
אלע ישראל דיין פאלק • איז זייא מקבל מיט דער בארימקייט אונ מיט גוטין ווילן
אונזער גיבעט אזו ווייא עש שטייט אין פסוק מין תפלה זאל זיין אן גיברייט פאר דיר
אזו ווייא קמורת איז דאש וואש איך הייב אויף טיינע הענט כתפלל זיין פאר דיר זאל
זיין גירעכנט אזו ווייא דא מנחה וואש מען האט מקריב גיזוען אונ אזו ווייא דא האשט
מקבל גיזוען דא קמורת וואש אהרן הכהן האט מקמיר גיזוען פאר דיר אז דא מנפה
האט זיך אן גהויבן אין פאלק ווייא עש שטייט אין פסוק אונ ער האט זיך גישמעלט
צווישן דא טויטע אונ צווישן דא לעבעדיגע אונ דא מנפה איז ווארין זיין גיהאלטין
אונ אויף פנתם ווייא עש שטייט אין פסוק ויעמד פינתם ויפיל גישמאנען
אונ האט הפלה גיטאן איז ווארין זיין גיהאלטין דא מנפה אונ אויף דוד ווייא עש שטייט
אין פסוק דוד הכהן האט דארטין גיבוט זיין מזבח צו נאט אונ האט ארויף גיבראכט
עלות מיט שלמים אונ נאט איז סרועה גיזווארין צו דעם לאנד אונ דא מנפה איז זיין
גיהאלטין

מעבודות ליום ראשון

ריב

יהוה קארץ ותעצר המגפה מעל ישראל : כי אתה אבינו וקה תלויות עינינו
 רפאנו יהוה ורפא השיענו ונושעה כי תחלתנו אתה * שכן כרוב בתורתך
 והסיר יי מכה כל חלי וקר מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישלים כף
 ונתנם בכל שנאיך : ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה : יהוה צבאות עמנו
 מישיג לנו אלהי יעקב סלה : יהוה צבאות אשרי אדם במח כף : יהוה
 השיעה המך יעננו ביום קראנו :

ייה סרק בתרא

הנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מוכטה לו שהיא בן העולם
 הפא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הרבות : אמר
 רבי אלעזר אמר רבי הנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל
 בניה למורי יהוה ורב שלום בניה * אל תקרי בניה אלא בונה : שלום רב
 לאהבי תורתך ואין למו ממשול : יחי שלום בחילף שלהי בארמנותיה : למען
 אחי ורעי אדברה נא שלום כף : למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב קד :
 יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

בבית ס' י"ג

בתיב ובכל מקום מקטר מנש לשמי וכי ככל מקום מקטר ומנש אלא ארו
 תלמידי חכמים שעוסקים בהלכות עבודה בכל מקום מעדה אני עליהם
 כארו מקטירים ומגשים לשמי : הניא מי שזכה בתרומת הדין זכה במערכה
 ובסדור שני גורי עצים :

יהאלפין גינורין פון דיא ישראל ווארום דוא בישיט אונזער פאטער * און צו דיר האפין
 אינדער אויגן הייל אינו נאט וועלן סיר ווערין גהיילט העלף אונז וועלן סיר ווערין
 גיהאלפין ווארום דוא בישיט אונזער לויב ווארום און שטייט אין דיין תורה און נאט
 וועט פון דיר אפ טאן אלע קראנקייט און אלע ווייטאג פון מצרים דיא שלעכטע וואש
 דוא ווייסט נייא וועט ער זייניט טאן אין דיר צוא נאט איז דיא הילף און אויף דיין
 פאלק איז טיטל וייא ואלין דיר תמיד לויבין נאט איבער אלע הערשאפט און מיט אונז
 און איז איין שטארקייט צו אונז דער נאט פון יעקב תמיד וואול רעם מענטשין וואש
 האט איין פכהון אין דיר נאט * נאט העלף דער סליחות הקדוש ברוך הוא זאל אונז
 ענטפערן אין דעם טאג וואש סיר רופין אים :

הנא האט דיא ישיבה פון אליהו גילערינט דער וואש לערנט הלכות אלע טאג
 אין צו אים פאר ויקערט אז ער איז איין בן עולם הפא וויא עש שטייט אין פסיק
 הליכות עולם לו דוא זאלישט גיט לייגענע הליכות נאר הלכות :
 ראש טייטש פון אמר רבי אלעזר גרינט מען נאך אין כאלהינו :

כתיב עש שטייט אין פסיק אין אלע ערטער ווערט גירעכט קסודת און גינעהנט צו
 סיון נאמען איז דאך קטה ווערט דען אין אלע ערעד גירעכט קסודת נאר ראש
 כיינט מען די תלמידי רבנים וואש זיינען עוסק אין די רינים פון עבודת הקרבנות אין
 אלע ערבה רעבין איה אויף זיי גלייך וויא זיי זיינען קמיר קבורת את סאבין גינעהנט
 צוא כיון נאמען :

הניא

מעמדות ליום ראשון

אֲבִי יְהוָה מִסֵּדֶר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא דְגִמְרָא וְאֵלִיָּא דְאָבָא שְׂאוּל מַעֲרָכָה
גְּדוּלָה קוֹדֶמֶת לַמַּעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְמוּרָת וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְמוּרָת
קוֹדֶמֶת לְסוּדוֹר שְׁנֵי גְזָרֵי עֲצִים וְסוּדוֹר שְׁנֵי גְזָרֵי עֲצִים קוֹדֶם לְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ
הַפְּנִימִי * וְדִשּׁוֹן סִבְחַת הַפְּנִימִי קוֹדֶם לְהַטְבַּת חֲמֵשׁ נְרוֹת * וְהַטְבַּת חֲמֵשׁ נְרוֹת
קוֹדֶמֶת לְדָם הַתָּמִיד * וְדָם הַתָּמִיד קוֹדֶם לְהַטְבַּת שְׁתֵּי נְרוֹת * וְהַטְבַּת שְׁתֵּי
נְרוֹת קוֹדֶמֶת לְקְמוּרָת * וְקְמוּרָת קוֹדֶמֶת לְאֲבָרִים * וְאֲבָרִים לְמִנְחָה * וּמִנְחָה
לְחֻבְתֵּינ * וְחֻבְתֵּינ לְנִסְכֵּינ * וְנִסְכֵּינ לְכוֹסְפִין * וְכוֹסְפִין לְבִזְיִכִּין * וְבִזְיִכִּין לְתָמִיד
שֶׁל בֵּין הָעֶרְפִּים שְׁנֵי אֲמָר וְעַד עֲלִיָּה הַעוֹלָה וְהַקְמִיד עֲלִיָּה חֲלָבֵי הַשְּׁלֵטִים עֲלִיָּה
הַשְּׁלֵם כֹּל הַקְרָבָנוֹת כֻּלָּם :

ספחים פ"ה

תָּנּוּ רַבֵּנּוּ אִין לָךְ דְּבַר קוֹדֶם תָּמִיד שֶׁל שַׁחַר אֵלָּא קְמוּרָת בְּדָבָר שְׁנֵי אֲמָר
בְּכָר בְּפָרִי' אִין קָךְ דְּבַר שְׁטַתְעַכְב אַחַד הַתָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְפִּים אֵלָּא
קְמוּרָת וּפְסַח וְנְרוֹת וּמְחַסֵּר כְּפוּרִים בְּעֶרְב פְּסַח שְׁמוּבֵל שְׁנִיָּה וְאוֹכֵל אֶת פְּסַח
לְעֶרְב : רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּנֵי שֶׁל רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא אוֹמֵר אִף מְחַסֵּר כְּפוּרִים
בְּשַׁחַר יְמוֹת הַשְּׁנָה שְׁמוּבֵל וְאוֹכֵל בְּקֶדְשִׁים לְעֶרְב :

שם

תָּנּוּ רַבֵּנּוּ תָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְפִּים קוֹדֶם לְנְרוֹת * וְנְרוֹת קוֹדֶמֶת לְקְמוּרָת *
שְׁנֵי אֲמָר וְהַקְמִיד עֲלֵיו אַתְרֵן קְמוּרָת סָמִים בְּכָר בְּכָר בְּתִימִיכוּ אֶת הַנְּרוֹת
יְקַמְרֵנָּה : וּבְהַעֲלוֹת אַתְרֵן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֶרְפִּים יְקַמְרֵנָּה קְמוּרָת תָּמִיד
לְפָנֵי יי' קְדוֹתֵיכֶם :

שם כ"ט

וְזוֹת אִשְׁר תַּעֲשֶׂה עַל הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנָה שְׁנַיִם לְיוֹם תָּמִיד : אֶת הַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּכָר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְפִּים : וְעֲשֹׂרוֹן

תָּנִיא מִיר הָאֲבִין גִּילְעָרִינְט וְעַד עֵשׂ הָאֵם זֹכֵת גִּיוּעוֹן אוֹ עַר זָאֵר אֶפְ שְׂאִרִּין דָּאֵשׁ פִּין
דְּעַם מִזְבֵּחַ הָאֵם עַר זֹכֵת גִּיוּעוֹן אִין דְּעַר מַעֲרָכָה אוֹן אוֹ עַר זָאֵל סְסוּדוֹר זִיין דִּיא
צְוִיָּא שְׁטוּקְעַר הַאֲלֵץ אוֹיף דְּעַר מַעֲרָכָה :

תָּנּוּ רַבֵּנּוּ דִּיא רַבָּנִים הָאֲבִין גִּילְעָרִינְט עֵשׂ אִין קִיין שׁוּם זָאֵךְ נִיט גִּיוּעוֹן פְּרִיעַר פֶּאָר דְּעַם
תָּמִיד שֶׁל שַׁחַר נָאֵר קְמוּרָת אֲלִיין וְיִיֵל עֵשׂ שְׁמִיט דְּעַר בִּיא צְוִיָּא סָאֵל בְּכָר
אוֹן בִּיא דְּעַם תָּמִיד שְׁמִיט נָאֵר אִיין סָאֵל בְּכָר אוֹן עֵשׂ אִין נִיט גִּיוּעוֹן קִיין שׁוּם זָאֵךְ
וְיֵאֵשׁ עֵשׂ אִין שְׁפַעֲטָר גִּיוּעוֹן פִּין דְּעַם תָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְפִּים נָאֵר קְמוּרָת אוֹן דְּעַר קְרָבָן
פְּסַח אוֹן דִּי לִיכְט וְיֵאֵשׁ כַּעַן הָאֵם אֵן גִּיוּעוֹרִין בֵּין הָעֶרְפִּים אִינ אוֹ אִיין סְצוּרַע אֲדָר אִיין
זֵב הָאֵם פֶּאָר גַּעֲסִין אוֹם עֶרְב פְּסַח בְּרִיִּינָן זִיין קְרָבָן פֶּאָר דְּעַם תָּמִיד הָאֵם עַר גִּבְרָאֲכַט
נָאֵךְ דְּעַם תָּמִיד וְוָאוּם עַר וְוָאֵלֵט נִיט גִּיטָאֲרַם עֲשִׂין דְּעַם קְרָבָן פְּסַח אוֹן עַר אִין זִיךְ
סוּבֵל דָּאֵשׁ אֲנֶרְעַע סָאֵל נָאֵךְ דְּעַם אוֹ עַר הָאֵם גִּבְרָאֲכַט וְיִין קְרָבָן אוֹן עֲשִׂט זִיין קְרָבָן
פְּסַח אוֹיף דֶּר נֶאֱכָטִירִי יִשְׁמַעֵאל דֶּר זִין פִּין רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא הָאֵם גִּיטָאֲרַם אוֹ אֲמָחֻסֵּר
כְּפוּרִים אֲפִילוֹ אֲגִינֵץ אֶר בְּרִיִּינְט אוֹיף זִיין קְרָבָן נָאֵךְ דְּעַם תָּמִיד אוֹן סוּבִילְט זִיךְ אוֹן
עֲשִׂט וְיִינַע שְׁלֵטִים אוֹיף דְּעַר נֶאֱכָט :

מעמדוה ליום ראשון

ריג

סלת בלול בשמן פתית רבע ההין ונסך רביעית ההין וזן לפבש האחד : ואת
הקבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונגמרה תעשה זה לריח
ניחח אשה ליהודה עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יי אשר אועד לכם
שמה לדבר אליך שם : ונערתו שמה לכני ישראל ונקדש בכבדי : וקדשתי
את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לבני לי : וישכנתי
בהרף בני ישראל ותוייתי להם גאלהים : וידעו כי אני יי אלהיהם אשר
הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יי אלהיהם :

ויקרא א

ואם כן הוצאו קרבנו מן השלבים או מן הגזים לעלה זכר תמים יקריבנו :
ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הפהנים את

דמו על המזבח סביב : ונחח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פרוו וערה הבחן
אתם על הגזים אשר על האש אשר על המזבח : והקרב והגרעים יחין

במים והקריב הבחן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליי :
וידבר יי אל משה לאמר : וצו את אהרן ואת בניו לאמר ואת תורת העלה היא

העלה על מזבחה על המזבח כל הליכה עד הבקר ואש המזבח הנקד
בו ולבש הבחן מוזה בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הרשן אשר תאכל

האש את העקה על המזבח ושמו אצל המזבח : ופיש את בנדי ולבש
בגדים אחרים והוציא את הרשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור : והאש על

המזבח הנקד בו לא תכבה ובשר עליה הבחן עצים בבקר בבקר וערה עקיה
העלה והקטיר עליה חלבי השלמים : אש תמיד הנקד על המזבח לא תכבה :

בכח פ"ב רבן העלמים יר"ם שיהא זה השוכ ומקובל כאלו הקרבתי עולה :

שכ

וזהו תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יי אל פני המזבח : והרים
מקו בכמוזו מסלת המנחה ומשכנה ואת כל הבנה אשר על המנחה

והקטיר המזבח ריח ניחח אנרתה ליי : והנותרת ממנה יאכרו אהרן ובניו
מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה : לא תאפה חמין חלקם

נתתי אתה מאשי קדש קדשים היא פחטאת וכאשם : כל זכר בכני אהרן
יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יי כל אשר יגע בהם יקדש :

בכח פ"ב רבן העלמים יר"ם שיהא זה השוכ ומקובל כאלו הקרבתי מנה :

שכ

וידבר יי אל משה לאמר : זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליי ביום המשח
אתו עשירית האפה סלת מנחה תמיד מתציתה בבקר ומתציתה

בערב : עד מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפני מנחת פתים תקריב
ריח ניחח ליי : הבחן המשיח תחמיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליי כדיל

תקטיר וכך מנחת כהן כדיל תהיה לא תאכל וידבר יי אל משה לאמר וידבר אל
אהרן ואל בניו לאמר ואת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט

הרמאת

החטאת לפני יי קדש קדשים היא : הבחן המטמא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד : כל אשר יגע בכשורה יקדש ואשר יזה מרמה על הבגד אשר יזה עליו תכבס במקום קדש : וכלי חרש אשר תבשש בו ישבר ואם בבלי נחשת בשלה ומרק ושמן במים : כל זכר בבהמים יאכל אתה קדש קדשים היא : וכל חטאת אשר יזבא מרמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף :

בשנת ה' רבון העולמים אם אני חייב חטאת ידית שיהא זה חשוב לפניך כאלו הקרבתי חטאת בזמנה : וזאת הודת האשם קדש קדשים הוא : במקום אשר ישחמו את העלה ישחמו את האשם ואת דמו יורק על המזבח סביב : ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המבסה את הקרב : ואת שתי הבליזות ואת החלב אשר עליהן אשר על הבסקים ואת היתרת עד הכבד על הבליזות יסירנה : והקמיר אתם הבחן המזבחה אשה ליהנה אשם הוא : כל זכר בבהמים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא : פחטאת באשם תורה אחת להם הבחן אשר יכפר בו לו יהיה : והבחן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לבחן לו יהיה : וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לבחן המקריב אתה לו תהיה : וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש באחיו : בשנת ה' רבון העולמים יר"ם שיהא זה חשוב ומקובל לפניך כאלו הקרבתי אשם :

וערבה ליי מנחת יודיה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות :

פסיקים משלש חיבות ואל"כ לומדים או"א תבוא לפניך וכל הודיו עד גפירא :

ובמשמע רוממה ומשא : וישב יצחק בגרר : ודרעב כבוד בארץ : ובני חן חשים : לישועתך קרית יי : יששכר זבלון ובגומין : מבשפה לא תחיה : ועשית משבצות זהב : ולצרת הבגד ולפית : ולשאת ולספחת ולבדת : יברכה יי וישמרה : ויהי אחרי המגפה : ובני פלוא אליאב : ברוך מנאף ומשארתך : ותחום המשלש לא במורה ינתק : יי צבאות עמנו משגב קנו אלחי יעקב סדה : יי צבאות אשרי אדם בפוח בך : יי הושיעה המקה יעגנו ביום קראנו : יי עז לעמו יפן יי יברך את עמו בשלום : יהיו קרצון אמרי פי והגיון לבי קפנה יי צורי וגאלי :

עשרה פסיקים מדרשין ו'ל ונרין כסם כוונס גזולה

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : ולכל היד התחקה וכלל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כר ישראל : ויעקב הקד דרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב באשר ראם מתנה אלהים זה ויקרא שם המקום שהוא מתנים : האוינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי : יערף כמטר לקחי תזר כמל אמרתי פשעירם עלי רשא וכרביבים עלי

מעמדות ליום ראשון

ריד

גלי עשב : יהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יי ופצו איביה וינסו משנאיה
כפנה : ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל : וצבאו ופקדיהם
חקשה ושלישים אלה וארבע מאות : כל הפקדים למחנה אפרים מאת אהרן
ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלישים יסעו :

י"א סקוים סתחילין כו"ן ומסייחין כו"ן

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן : נחמו נעבר חלוצים לפני יי
ארץ פגעו ואהנו אחות נחלתנו מעבר לירדן : נביא מקרבך מאחיה
כמי יקים קה יי אלהיה אליו השמעון : נדר פגעיו ישמחו עיר אהלים קדוש
משבגי עריון : נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים ערה צען : נחית כצאן
עמק ביד משה ואהרן : נפתי משבגי מר אהלים וקמרון : נר יי נשמת אדם
חופש כל חדרי בטן : נפת המפנה שפתותיה פקה רכש וחקב תחת לשונה
ודים שלמתוך פרים קבנון : נדו מתוך כבל וכארץ פשרים צאו יהו
בעתדים לפני צאן : נושקי קשת טימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת
מאחי שאור מבגמין :

חל"א כחוב כל לוחן י"א סקוים סתחילין כחות ע"ן ומסייחין כחות ט"ן ט"א טו"א נסני ככספים וכו"ל
וכל א"ש כשיח משוכס כשיח אומת י"א סקוים ח"ל"א חס"א כחות דלא סלקא עינא ביחא על יתום :

רבונו של עולם הצל את עמך בית ישראל בכל מיני כשפים ומכל מיני עין הרע וכשם
שפרשת כנפיך על אבותינו שבמדבר שלא שלמה עליהם עינא ביחא דבלעם
כן הפרוש עלינו ברחמיך הרבים להיותנו ככוסים בכספה וכהנהגה בשמותיך הקדושים
מכל עינא ביחא :

ט"א סקוים סתחילין יכודס סתחילין וכו"ל

אתה סחר לי מצר תצרני רגי פלמ תמובבני סלה : במחו ביי עדי עד כי
ביה יי צור עולמים : יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :

כי תעבר במים אתה אני ובנהרות לא ישמפוך כי תגך כמו אש לא תפוך
ולתכה לא תבער קה : כי עם בציון ישב בירושלים כמו לא תכפה חנון
יתנה לקד ועקה בשמעתו ענה : כי אני יי אלהיה גדול ישראל מושיעה

אתה סחר לי הוא בשם צי מיר איין באשיצר פון דעם באידינגר ואלשטו מיר היטין .
איין גיזאנג פון אנטינונג ואלשטו מיר תמיד ארום רינגלען פאר זכערט אייך אין
נאם ברוך הוא ביי אייביג ווארום מיט דעם נאמען האם נאם באשאפין דיא וועלט :
כי תעבר אז דיא וועלט איבער פארן אין וואשער בין איך מיט דיר און אין די טייכן
בין איך מיט דיר אז וייא זאלין דיר נים פאר פליצין אז דיא וועשט גיין אין פייער
וועשטו נים ווערין פאר ברענט און דער פלאם וועט נים ברענען אין דיר ווארום דאש
פאלק פון ציון וועט באעצט ווערין אין ירושלים און עש וועט שוין כער נים וויינין נאם
וועט דיר לייט ועליגין פון וועגן דעם קול פון דיין גישרייא אין זיין סאן הערין דיין
גישרייא

מעמדות ליום ראשון

נתתי כפרה מצרים בלש וסבא תרתיה : כי אני יי אלהיך מחזיק וימנה האמר
 לך אל תירא אני עזרתך : כי לא שאול תודך מות יהלך לא ישפרו יודדי
 בור אל אמתך : כי אצק מים על צמא ונזולים על יבשה אצק רוחי על זרעה
 וברכתי על צאצאיה : פי אתה אבינו כי אברכהם לא ידענו וישראל לא
 יכירנו אתה יי אבינו גאלנו מעולם שפה :

סכת ע"א פרק קמא

יברכך ה' וגו' שיר למעלות אשא עיני וגו'

אמר רבי תנחום בר חנינאי לעולם ישלש אדם שגוהו שלישי במקרא שרשי
 במלשנה שלישי בתלמוד : אמר רבי יהושע בן לוי דבר זה פתוב בתורה
 ושני בנביאים ומשלש בפתובים כל העוסק בתורה נכסיו מצליחין לו :
 פתוב בתורה דכתיב ושטרם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען
 תשכירו את כל אשר תעשו : שני בנביאים דכתיב לא ימול ספר התורה
 הזה מפיה יהגית בו יומם ולילה למען השבור לעשות ככל דפתוב בו פי אז
 תצליח את דרכך וזו השביל : הווא צויתך הווק ואמין אל תערין ואר החת
 פי עמך יי אלהיך בכל אשר הלך : משלש בפתובים דכתיב פי אם

גישרייא ועש שר דיר ענטפערין ווארום איה דיין גאט דעד הייליגער פון ישראל ועש
 דיר העלפין דוא מצרים האב איה גיגעפין פאר דיין אויש לייזונג האב איה גיגעפין פאר
 דיר ווארום איה דיין גאט סוא שטארקן דיין רעכטע האנט דער וואש זאנט צוא דיר
 סארבט דיר גים איה פון דיין העלפער ווארום דוא וואש וייגען אין גרוב טוען דיר גים
 לויבן און דוא וואש נידערין אין גרוב האבין קיין האפגן גים צוא דיין ווארתיים אז
 וויא איה טוא גיטין וואסר אויף דעם דארשטיגין און ריגידע וואסר אויף דעם טרוקן
 לאנד אז וועל איה גיטין מיין רוח הקודש אויף דיינע קינדער און מיין ברכה אויף דוא
 וואש קוכען ארויש פון דיר ווארום דוא בישט אונזער פאטער ווארום אברכהם וויל אונז
 גים ווישין און ישראל וויל אונז גים קנעקן נאר דוא גאט בישט אונזער פאטער דוא
 בישט אונזער אויש לייזער פון אייביג דוהך דיין נאכקין :

אמר האט גזאנט רבי תנחום בר חנינאי אייביג ואל איין פענטש דריס טיילן ויינע
 יארין אדרביטל אין פסוק אדרביטל אין ששנות אדרביטל אין גזרא האסגזאנט רבי
 יהושע בן לוי די דאוונע ואף איז נישטיבין איין כאל אין דער תורה און דאש אנדערע
 כאל אין נביאים און דאש דריטע כאל אין פתובים אסיליגער וואש איז עוסק בקורה
 ויינען ויינע גיטער אים מצליח דאש וואש אין דער תורה שטייט איז דאש וואש עש
 שטייט אין פסוק איר זאלם היטין דוא רייד פון דעם דאוונען זיכעהרטיים און איר זאלם
 זייא טאן וועט איר זיך קליען און פאגליקן אין אלע זאבן וואש איר וועט טאן איז
 וואש אין נביאים שטייט דאש אנדערע כאל איז דאש וואש שטייט אין פסוק עש זאל
 גים ווערין אפ גיטאן דוא דאוונע תורה פון דיין כולל הוא זאלים דוינן לערענן טאנא און
 נאכט פדי זאלים היטין צוא טאן אז וויא עש שטייט ריגען ווארום דענשט כאל אז די
 וועטט אז טאן וועשטו באגליקן מיט דיינע עסקים איז וועשט באגליקן בלוסר דוהך
 דיין

מעמדות ליום ראשון

רסו

בתורת יי הפצו ובתורתו יהנה יומם ולילה : והיה פען שתול על פני
מים אשר פרו יתן בעמו ועלדו לא יבול וכך אשר יעשה יצליח :

דה פרק בחרא

תנא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מוכחם לו שרוא בן העולם הבא
שנאמר הלכות עולם לו אל הקרי הלכות אלא הלכות : אמר רבי
אלעזר אמר רבי חנינא הקמדי חכמים מרפים שרומ בעולם שנאמר וכל בניה
למדוי יי ורב שלום בניה: אל הקרי בניה אלא בניה: שלום רב לאודבי תורתך
ואין למו מכוול: יהי שלום בחינה ענה בארמנותיה: למען אחי ורעי אדברה
נא שלום כף : למען בית יי אלהינו אבקשה טוב קד : יי עוז לעמו יתן יי יבנה
את עמו בשלום :

קנה ליום ראשון ובחן לומרם מהות אין להם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב לחוס עלי ברחמיך הרבים ולהשיבני בתשובה שקמה לפניך
ותחננתי תקשיב אונה ותפתח לפי בתורתך ותמע ברעיוני וראיה ותגזור
עלי גזרות טובות ועל כל בני ביתי ואל תביאני לידי נסיון וכפל פגעים רעים
הצילני ועד יעבור הזות בנקה הסתירני והיה עם פי והגזינו השמר דרכי

וועם מען דך האלמין פר אין תכם פר וואר איך האב צו דיר נ'באמין פון לאנג שטארק
יך אונ פעכטיג דוא זאלסט דך ניט פארקמן אונ זאלסט דך ניט אננסמן ווארום איך
דיין נאם בין מיט דיר אין אלע וועגן וואש דו וועסט גיין אונ ראש וואש דאש דריסע
כאל שמיים אין בחובים איז דש וואש שמיים אין פטיק נייערס אין נאמט הודה איז זיין
פאנער אונ אין זיינר הודה כום ער טראכטן טאג אונ נאכט אונ דער מענטש וואש כום
אז וועט ער זיין אזו וויא אין בוים וואש איז נ'פלאנצט פייא די בעך וואשער וואש
זיינע פירות ניט ער אין זיין צייט אונ זיינע בלעמער וועלן ניט ווערין פאר פוילם אונ
אלע זאכן וואש דער מענטש וועט טאן וועט ער באגליקן :

יהי רצון עש ואל זיין דער וולין פון צו פאר דיר נאם אינער נאם אונ דער נאם פון
אונ'זערע עלטערין דער נאם פון אברהם אונ פון יצחק אונ פון יעקב אז דו זאלסט
יך דער בארימן אויף מיר מיט דייןע פיל רחמנות אונ זאלסט מיך אום קערין צו דיר
דורך דעם וואש מיר וועלן טאן איין נאנצע השבחה פאר דיר אונ צו מיין ניבעס זאלסטו
פאר נעמען מיט דייןע אויערין אונ זאלסט געפענען מיין הארץ אין דיין תורה אונ דו
זאלסט מאכן פלאנצן דיין פארקט אין פיינע כחשבות אונ זאלסט אויף מיר גזר זיין
נוטע גזרות אונ אויף מיין הודו גינינד אונ זאלסט פון מיר כבסל זיין אלע טוערע אונ פייע
זאכן אונ פון מיין נאנץ חיו גינינד אונ זאלסט מיך ניט בריינגען צו קיין נסיון אונ פון
אלע פייע באגעגענטע זאלסטו מיך כציל זיין אונ ביז עש וועט איבער פארן דאש
כ'בעגענט זאלסטו מיך פאר בארנין אין דיין טאמין אונ זאלסט זיין מיט מיין פויל
אזו כ'ט מייןע כחשבות אונ היט פייע וועגן פון צו זינדיגן מיט מיין צוג אונ גידייק

מעמדות ליום ראשון

מחמא בלשוני וזכרני ברצון עמך וזכנני אלקיך קראות פמוכת בחיריך תכני
 לשחר בית דביקה השכם והעזב ולחוק עפרותיו ולצות אבניו ודגבי
 תרבותיו ודחיות שם קבורתי עם פד עבדיך הצדיקים אבתי אדני שמעה
 אדני סלחה אדני הקשבה ועשה אל האחר למענה אלהי כי שמך נקרא על
 עירך ועל עמך : אדני שמעה בקלי תהינה אותך קשבות קול תתנני ואני
 תפגתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך : ענני יי ענני בעת
 ובעונה הזאת ורחם עלי ועל כל נפשות ביתי ותיחד לכבי לאהבה וליראה את
 שמך ותבשרני בשורות טובות ממעונך ותרפאני רפואה שלמה רפואת
 הנפש ורפואת הגוף וחנני דעה בינה והשכל לדעת את שמך : יהי רצון
 אמרי פי ודגין לפי לפניך יי צורי וגאלי :

נקבס אחרת מעין ילדת סיום מל ודק סקבלס

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו יוצרנו יוצר בראשית כלשם
 שדמציאת עולמך ברצונך ביום זה ונתחידת בעולמך ותלית בו עליונים

סוף אין דער צייט או דו וועסט זיין באוויליגס צוא דיין פאלק און אין דיין סאן בויען
 דיין פאלעש או איה זאל זעהען אין דעם נמשל פון דייער ערוויילטע און זייא סוף סוכה אז
 איה זאל קאמן אלע אין דר פריא קצמן אין דיין פאלעש וואש ער איז היינט ווישט און
 תרוב און צו לעקן זיין ערד און צוא באוויליגין זיינע שטיינר און די שראלן פון זיינע
 תורבות און עש זאל דארטין זיין מיין קבורה מיט אלע דייער קנעכט די צדיקים וואש
 זיינן זיינע עלטערין נאם דער סוף צו נאם פאר גיב מייער עבירות נאם פאר נעם מיין
 גישרייא און סוא מיין רצון און זאלשט גיט זאמען פון וועזין דעם וואש דו בישט נאם
 ווארום דיין נאמן ווערס גירופן אויף דיין שטאט און אויף דיין פאלק נאם דער צו אין
 מיין קול זייא זאלין זיין זיינע אויערין צו פאר נעמען צו דעם קול פון מיין גיבעט און
 איה סוא מיין תפלה צו דיר נאם אין דער צייט פון דיין נאמן ווילין נאם מיט דייער פיל
 חסדים זאלשטו מיר ענטפערן או עש זאל זיין איין אסתר הילף ענטפער מיר נאם אין דר
 דאויער צייט און זייא זוף מרחם אויף מיר און אויף מיין לייב און אויף אלע לייבר פון מיין
 הויז גייער און סאך מיין הארץ אייניש לייב צוא האבן און צו פארקסן זוף פאר דיין נאמן
 און זאלשט מיך מבשר זיין נאמען בשורות פון דיין היסל און זאלשט מיך היילין מיט איין
 נאנצע רפואה איין היילונג פון דר נשמה און איין היילונג פון דעם גוף און לייט זעליג סוף
 מיט ווישן שאפט מיט פד שטאנר און מיט קלונשאפט צו ווישן דיין נאמן עש זאל זיין
 לרצון דיא זאג פון מיין כויל און דאש טראכטונג פון מיין הארצין פאר דיר נאם מיין
 באשעפער און מיין אויש לייזר ווארום דוא הערשט דאש גיבעט פון איסליכענש מול
 גילויבט בישטו וואש הערשט צוא דיא תפלות :

יהי רצון עש זאל זיין דער ווילין פון צו פאר דיר נאם אונזר נאם און דער נאם פון אונזער
 עלטערין אונזער באשעפער וואש האם באשאפן אלע מעשה בראשית אזו וואול
 וויא דו האשט אן גברייט דיין וועלט מיט דיין ווילין אין דעם דאויערן סאג און דו ביסט
 ווארין

מעמדות ליום ראשון

ותחלונוים במאמרה ואין שני עמקה ואין מלכרה וגלית רוי עליונים ותחלונוים
 לברואיקה בן פרחמיה הרבים תיחד לכבנו ולכב עמקה ישראל באהבה ליראה
 את עמקה והאר עינינו במאור תורתה פי עמקה מקור חיים פאורה נראה אורי
 ונכנו לאור פאורה הצפון לצדיקים קעתיך לכא ומחכמתה חכמנו ומבינתה
 הבינו וסוד שמתיה הוריענו והוד תורתה הראנו ובקדשתה קדשנו ובצל
 כנפיה חסותנו וממורה השביענו ומזיו כבודה חתנו עלינו והראנו פני משיכה
 ובמוב לבב שמתנו שנוכל לסבול אנתנו וכל עמקה בית ישראל פי אתה שומע
 תפלת כל פה פרה ארה שבע תפדה :

מעמדות ליום שני

ויאמר ^{חרה}אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מכריד בין מים למים ויעש אלהים
 את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת הרקיע ובין המים אשר מעל
 הרקיע ויהי כן ויקרא אלהים הרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני:
 שיעה סב
 שירד לוי שיר חדש הדהלתו מקצה הארץ ירדי הים ומלאו אים וישביתם :
 ישאו מדבר וערו חצרים תשוב קרד ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוהו :

ווארין ניאיינינגט אין דיין וועלט אג דוא האשט גיטאכט אן האלפין אין דעם סאג די
 אויבערשטע אג די אנטערשטע מיט דיינע זאג אונ קיין אנדערער איז ניווען מיט דיר
 אונ ניט חוץ דיר אונ דו האשט אנטפלקט די אויבערשטע סודות מיט די אונטערשטע צו
 דיינע בשעפנעש אזו מיט דיינע פיל רהינות זאלשט אייניציג אונזערע הערצער אג
 דאט הארץ פון דיין פאלק ישראל מיט ליבשאפט צו פארקסין ויה פר דיין נאמן אונ דר
 לייכט אונזערע אויגן אין דער ליכט פון דיין הורה ווארום מיט דיר איז די קוואל פון
 לעפין מיט דיין לייכטין זעהען מיר די ליכט אונ זיי אונז מוכה צוא לייכטין מיט דיין ליכט
 וואט איז פאר בארגין צו דיא צדיקים צו דער וועלט וואש וועט קוסען אונ פון דיין
 קלוגשאפט מאך אונז קלוג אונ פון דיין פר שטאנד מאך אונז פר שייין אג דעם סוד פון
 דיינע נעמן מאך אונז ווייטן אונ דאש שוינקייט פון דיין הורה וויי אונז אונ מיט דיין
 הייליקייט הייליג אונז אונ אין דעם שאטין פון דיינע פליגל זאלשט אונז פר בארגין אונ
 פון דיין נטש זאלשט אונז אן ועטין אונ פון דעם לויטערקייט פון דיין כבוד זאלשט
 געבין אויף אונז אונ וויי אונז דעם פנים פון דיין גלאקסן אונ מיט נטשין הארצין דר פרייא
 אונז סען זאל קאנען סובל זיין מיר אונ גאר דיין פאלק דאש היז גויגד פון ישראל :
 שירו לה זינגט צוא נאם איין נאיע גיזאנג זיין לויב איז פון אלע אסבה וואש זיינען אין
 ענר דר וועלט אונ פון די וואש נידערין אין ים איבר פארין אים מיט שייק אונ די
 וואש וואנען אויף דעם דער פילונג פון דעם ים דיא אינזלען פון דעם ים אונ די
 וואש זיצן אויף זיי דר סדרב אונ זיינע שטעט וועלין אויך אויף הייבן זייער קול מיט
 איין גיזאנג אונ דיא אפענע שטעט וואש ווערין זיין אין דער סדרב וואש היינט זיצן
 דארטין די סאטערין אין גיצעלסין וועלין אויך נאם לויבין דיא מתים וואש זיצן אין

ישימו לוי כבוד ותהלתו באיים יגידו : יי כבוד יצא פאיש מלחמות יעיר
 קנאה יריע אף יצריח על איביו יתגבר : החשיתי מעולם אחריש אתאפק
 ביולדה אפעה אשם ואשאף יחד : אחריב דרים ונבעות וכל עשכם אוביש
 ועמתי נהרות לאיים ואנמים אוביש : והלכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות
 לא ידעו אנדיכם אשים מחשך לפניכם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים
 עשיתם ולא עזבתם :

^{תהלים כח}
 ישיר מזמור לבני קרח : גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו : יפה
 נוף משוש כד הארץ הר ציון ירפתי צפון קרית מלך רב : אלהים
 בארמנותיה נודע למשעב : כי הגה המלכים נועדו עברו יחדו : הנה ראו בן
 תמהו נבחרו נחפו : רעה אחותם שם חיל ביולדה : ברוח קדים השבר
 אגיות הרשיש : כאשך שמענו בן ראינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו אלהים
 יכוננה עד עולם סלה : דמינו אלהים חסדך בקרב היקף : כשמה אלהים בן
 תהקף על קצו ארץ צדק מלאה ימינה : ישמח הר ציון תגלה בנות יהודה
 למען משפטיה : סבו ציון והקיפות ספרו מגדליה : שיתו לבכם לחילה פסגו
 ארמנותיה למען תספרו קדור אתרון : כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא
 ינהגנו על מות :

^{תורה}
 זכור ימות עולם בינו שנות דר ודר שאר אביו ויגדה יקנה ויאמרו קה :
 בהנחך עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני

די שפיינר וועלין אויף גאט לויבין מיט גיזאנג ווארום זיי וועלין לעבעדיג ווערין • און
 פון דיא שפייץ בערג וועלין זיין שרייען זיי וועלין טאן צוא גאט כבוד • און זיין לויב
 וועלין זיי זאגן דיא וואש זיצן אויף די אינגלען • גאט וועט ארויש זיין וויא זיין כבוד
 און וויא זיין בעל מלחמה וועט ער רער וועקן זיין נקמה • ער וועט שאלין און וועט
 שרייען אויף אויף זיינע פיינט וועט ער זיך ציטארקין • און אזוא וועט גאט זאגן פון
 פיר צייטן אן האב איה גישוויגן • און האב הקיד סוף אויף גיהאלטן • אבר פון
 הינט אן און ווייטער וועל איה שרייען וויא זיין גוינערין איה וועל זיין פון וויסטן און
 וועל גלוסטן צו פאר טיליגן זיינע פיינט אלע מיט אגאנדר • איה וועל הרוב און ווישט
 כאבין דיא בערג און דיא היף און אקע זיינעך גראזן וועל איה דאר כאבן • און די
 טייכן וועל איה ווישט כאבן • און וועל זיין כאבין צוא אינגלען • אינ די גיטו יקצין
 וועל איה ברוקן כאבין • און איה וועל פירן וואש זייגן גווען גרינד ביו אהער אין
 דעם גיטין וועג וואש זיי האבין ביו אהער גיט גיוואקסט צו זיין אין אים אין דיא גיטע
 זיינען וואש זיין האבין גיט גיוואקסט ביו אהער וועל איה זיין כאבין פירעטין • איה
 וועל כאבין דאש פונצטערנעש פון זיין צוא ליכט • און דאש פאר קריסטע וועל איה
 כאבין צו גלייךקייט • די דאזיגע זאבין וועל איה זיי טאן און איה וועל גיט פאר לאזין :

דאש טייכש פון שיר כוכב גיטום כען אין תהלים קאפיטל גיה :

מעמדות ליום שני

ר"ז

ישראל : כי חלק יי עמו יעקב הבר נחלתו: ימצאוהו בארץ מדבר ובתו ילל
ישמן יסבבנהו יבוננהו יצנהו באישון גינו : פנשר יעיר קנו על גוליו ירחף
פרש פנפיו יקחחו ישארו עד אברתו : יי בדר ינחנו ואין עמו אל נבר :

מסכת תביר פ"ב

ראוהו אהיו שירד והם רצו ובאו * כהרו וקדשו יריהם ורגליהם מן הכיור *
נמרו את הכנרפות ואת הצנורות * ועלו לראש המזבח * האברים
והפדרים שלא נתאבדו מבערב סונקין אותם לצדרי המזבח * ואם אין הצדדין
מחזיקים אותם סודרין אותם בסוכב על הבבש : החלו מעלין באפר על גבי
המפות ותפוח הזה באמצע המזבח * פעמים עליו בשלש מאות פור וברגלים
לא היו מדשנן איהו מפני שהוא נוי למזבח * מימיו לא נתעצל הכהן מכהוציא
את הדשן : החלו מעלין בגורין לסדר את המערכה * וכי כל העצים בשרים
למערכה * הן * כל העצים בשרים למערכה * חוץ משל זית ושל גפן * אבל
באלו היו רגלין במורביות של האנה ושל אגוז ושל עין שמן : סדר המערכה
גדולה מורכה * נחויקה מורכה * וראשי הגורין הפנימים היו נוגעים בתפוח *

זכור ימות עולם גיריניק דאי בענ וואש פון אייביג וואש גאט האט גיטאן אין דיא וואש
האבין אים דער צארניט * פאר שטייט וואש גאט האט גיטאן אין דיא יארין פון
דיא צווייא דורות ראש סיינט מען דעם דור אגוז אונ דור הפלגה יסרעג דיין פאטער
ראש סיינט מען דיא גביאים אונ יי וועלין דיר זאגן אונ פרעג דייע ארטע לייט ראש
סיינט מען דיא הכמים אונ זייא ויעדין דיר זאגן דיא זאבין וואש גאט גיטאן
אין דיא ערשטע דורות אז גאט האט גיטאנט ארבין ציא דיא קינדער פון אדם וואש
האבין אים דער צארניט זייער חלק ראש סיינט מען וואש ער האט זיי פאר פלייצט מיט
דעם מבול יא ער האט פר יברייט די מענטשין אין דור הפלגה איז גיווען בייא גאט אין
דיא הענט אז ער זאל זייא מעקיר זיין פון דער וועלט אונ האט אזוא גיט גיטאן
אונ האט גילאט שטיין דיא גיטארקין פון דיא אלע פעלקר אונ האט זיי גיט סעקיר
גיווען פון ווען דער צאל פון דיא ישראל וואש זייגען פון דיא קינדר שם אונ וייל גאטש
חלק איז גיווען אין זיי זיין פאלקי יעקב אבינו וואש ער איז גיווען גיריטילט מיט דרייא
זכותים אזו וויא איין שטריק איז גיריטט אין דרייען וואש ער איז גיווען זיין ארבע גאט
האט דיא ישראל גיטען צו זיך פאר איין פאגלייבטע אין דער מדבר וואש זייא
האבין אויף זיך מקבל גיווען זיין תורה אין דעם ווישט לאנד וואש דארטין הערט מען
ראש קלאגין פון דיא שלאנגען זייגען זייא דארטין אויף גאך גיטאנגען גאך גאטש
אמנה אונ האט זייא דארטין ארום גירינגילט מיט וואלקיניש ארום בארג סיני אונ
האט זייא גיטעבין פאר שטיין דיא תורה אונ האט זייא דארטין גייהם פון שלאנגען
אונ ענדעשין אזוא וויא איין מענטש היט זיין אויב אזוא וויא איין אדלער וואש איז
איין ריחן אויף זייגע קינדער דער וועקט זיין געסט פיסלדק ווייש אונ גייט גיט אריין
פרוודונג אין זיין געסט פדי ער זאל זייגע קינדער גיט דער שרעקין אויף זייגע
קינדער (חילים ע"ט) כח

וְרוּחַ הַיְהוָה בֵּין הַגְּזֵרִין שֶׁהָיוּ מְצִיטִין אֶת הָאֲלֹהִיתָא מִשָּׁם: בְּרָרוּ מִשָּׁם עֲצֵי תֵּאנָה יָפִים לְסֹדֵר הַמַּעֲרָכָה הַשְּׂנִיָּה לְקַמּוֹרֵת מִכְּנַגְדֵּי קֶרֶן מַעֲרֵבִית דְּרוּמִיתִי מִשּׁוֹךְ כּוֹן הַקֶּרֶן כְּלָפֵי צִפּוֹן אַרְבַּע אַמּוֹת * בְּאוֹמֵד חֲמֵשׁ סְאִין גַּחְלִים * וּבִשְׂפֵת בְּאוֹמֵד שְׁמוֹנֵת סְאִין גַּחְלִים שְׁשִׁים הָיוּ נוֹתְנִין לְשָׁנֵי כְּזִיכֵי לְבֹנָה שֶׁל לֶחֶם הַפָּנִים * הָאֲכָרִים וְהַפְּדָרִים שְׁלֵא נִתְאַמְדוּ מִכְּפָעֵרֵב מִחוּזְרִין אוֹתָן לְמַעֲרָכָה * הַצִּיּוֹת שְׁתֵּי הַמַּעֲרָכוֹת בְּאֵשׁ וַיִּרְדּוּ וּבָאוּ קֹדֶם לְלִשְׁכַּת הַצִּיּוֹת:

חלמוד זרעים ברכות פרק ה' ר"א

חֵיב אָדָם לְכַרֵּךְ עַל הַרְעָה בְּשֵׁם שְׂמֵרָה עַל הַמּוֹבָה שְׁנֹאמֵר וְאֶהְיֶה אִתָּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל לְבַבְךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ וּבְכֹל מְאֹדֶךָ: כְּכֹל לְבַבְךָ בְּעֵינֵי יִצְרָחֶךָ בְּיֶצֶר מִטֹּב וּבְיֶצֶר הָרָע וּבְכֹל נַפְשְׁךָ אֶפְלוּ הוּא נִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ וּבְכֹל מְאֹדֶךָ כְּכֹל מְמוֹנְךָ דְּכָר אַחֵר וּבְכֹל מְאֹדֶךָ כְּכֹל מְדָה וּמְדָה שְׂרֹוא מִזְדֵּר לָךְ הֲגִי מוֹדָה לוֹ:

תָּגוּ רַבְּנָן פַּעַם אַחַת גְּזֵרָה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה שְׁלֵא יַעֲסֹקוּ יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה * בְּאֵ פָּפּוּס בֶּן יְהוּדָה וּמִצְאוֹ לְרַבִּי עֲקִיבָא שְׁהִיָּה מְקַהֵל קְהָלוֹת בְּרַבִּים וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה * אָמַר לוֹ עֲקִיבָא אֵי אַתָּה מַתְיָרָא כְּפָנֵי אָבָה וְזוֹ * אָמַר לוֹ אֲמַשְׁלוּ לָךְ

קִינְדֵּעַר שְׁוֹעֵבֶט עַר אוֹג מֵאֲכַט זֶיף גִּים שְׁוֹעֵר אוֹיֵף וַיֵּא אֹג אוֹ עַר מְרַאגְט וַיֵּא פִין אֵיין אָרַט אוֹיֵף דַּעַם אַנְדֵּרְוִין אָרַט פֶּאָר שְׁפָרִיט עַר זַינַע פְּלִיגִיל אִיג נַעֲמַט וַיֵּי אַרְוִיָּה כְּדִי אוֹ דִיא פִּיִּל וּוְאֵשׁ מַעַן וְעַם שִׁיסִין וְאֵל בְּעֵשֶׁר אִין אִים אַרְוִין אוֹג גִּים אִין וַיֵּיג קִינְדֵּעַר אוֹג מְרַאגְט וַיֵּא אוֹיֵף וַיֵּין פְּלִיגִילִי נֵאֵמַת הָאֵמַת דִּי יִשְׂרָאֵל גִּיסְרַט אִין דַּעַר מְדַבֵּר אֵלִיין אוֹג וַיְכַעֲרֵלְאָה אוֹג עֵשׂ אִיז גִּים גִּיוֹעַן מִים אִים אֵיִינְדֵּעַר פּוֹן אֵלַע גַּעֲטֵעַר אוֹ עַר וְאֵל מַלְחָמָה הָאֵלִמִין מִים אִים:

חֵיב אִדַּם אֵיין מַעֲנַמְשׁ אִיז מְחֻזְבֵּי צוּא לויבין נָאֵמַת אוֹיֵף שְׁלַעֲמַט וּוְאֵשׁ עַר הָאֵמַת מִים שְׂמָהּ אוֹג מִים אֵיין גוֹט הָאֲרִיץ אִזוּא וּוְאֵל וַיֵּא עַר לויבַּמְט נֵאֵמַת מִים שְׂמָהּ אוֹיֵף גוֹמַשׁ וּוְאֵשׁ עַר הָאֵמַת וּוְאֵרֹמַס עֵשׂ שְׁמִיט אִין פֶּסוּק אוֹג דוֹ זְאֵלְשֵׁמַט לֵיב הָאֲפִין נֵאֵמַת מִים נָאֵר דִּיין הָאֲרִיצִין אוֹג מִים נָאֵר דִּיין לֵיב אוֹג מִים נָאֵר דִּיין גוֹמַשְׁאִיזוֹ דִּי מַשְׁנַה מְפּוֹרֶשׁ דָּאֵשׁ וּוְאֵשׁ שְׁמִיט כְּכֹל לְבַבְךָ מִינַמְט מַעַן מִים דִּינַע צוֹוִיָּא יִצְרִים דָּאֵשׁ מִינַמְט מַעַן מִים דַּעַם יִצְרֵר מִט דַּעַם יִצְרֵר הָרַע דָּאֵשׁ וּוְאֵשׁ שְׁמִיט וּבְכֹל נַפְשְׁךָ מִינַמְט מַעַן וְעַן נֵאֵמַת גַּעֲמַט אֶפְלוּ אוֹוַעֲךָ דִּיין גַּשְׂמָה: אוֹג דָּאֵשׁ וּוְאֵשׁ שְׁמִיט וּבְכֹל מְאֹדֶךָ מִינַמְט מַעַן מִים נָאֵר דִּיין גַּעֲלִטִי אַנְאֵנְדֵּעַר פְּרוּשׁ אִיז אוֹ בְּכֹל מְאֹדֶךָ מִינַמְט מַעַן מִים אֵלַע מֵאִסִין וּוְאֵשׁ נֵאֵמַת מַעֲמַט צוּא דִּיר הֵן אֵיין מְדָה מוֹבָה וְהֵן אֵיין מְדָה פּוֹרְעָנוּת וְאֲקַשְׁמוּ אִים לויבין אוֹג דֵּאֲנַקֵּעַן מִים שְׂמָהּ:

תָּגוּ רַבְּנָן דִּיא רַבְּנִים הָאֲבִין גִּילְעָדִימַט אֵיין מֵאֵל פֶּאָר צִיִּימִין הָאֵמַת מַעַן נוֹדֵר גִּיוֹעַן אוֹ דִּי יִשְׂרָאֵל זְאֵלִין גִּים עוֹסֵק יֵיין אִין דַּעַר תּוֹרָה אִיז גִּיוֹקִשְׁעַן פָּפּוּס דַּעַר זוֹן פּוֹן יְהוּדָה אוֹג הָאֵמַת גִּיפּוֹנַעַן צוּא רַבִּי עֲקִיבָא וּוְאֵשׁ עַר הָאֵמַת גִּיוֹאֲמִילַט אֵיין אֵיין וְאִסְמוֹנַג מִים פִּיל מַעֲנַמְשֵׁי אוֹג הָאֵמַת עִיסֵק גִּיוֹעַן אִין דַּעַר תּוֹרָה הָאֵמַת פָּפּוּס צוּא אִים גִּיוֹאֲמַט דוֹ

מעמדות ליום שני

דין

משך למה תדבר דומה לשועל שהיה מלהק על שפת הנדר וראה דנים שהיו רצים לכאן ולכאן * אמר להם מפני מה אתם רצים * אמרו לו מפני הרשתות שמביאים עלינו בני אדם * אמר להם רצונכם שתעלו ליבשה תדרו אני ואהם בשם שדרו אבותי עם אבותיכם * אמרו לו איהו הוא שאומרים עליך פקח שבתות לא פקח אתה אלא מפש אתה * ומה במקום חיותנו אנו מתיראין * במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה אף אנו בזמן שאנו עוסקין בתורה דכתיב בה כי היא חייך וארך ימך כן אנו מתיראין * בשאנו פוסקין מדברי תורה * על אחת כמה וכמה * לא היו ימים מועטים עד שתפשו לרבי עקיבא וחבשוהו בבית האסורים ותפשו לפפוס בן יהודה ותבשדו אצלו * אמר לו פפוס מי הביאך לבאן אמר לו אשריך שנתפשת על דברי תורה ואוי לו לפפוס שנתפש על דברים במדים * אמרו בשעה שהוציאו לרבי עקיבא חדרניה זמן קריאת שמע היה * והיו סורקין את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עד מלכות שמים באהבה * אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן אמר להם כל ימי היותי כצמער על פסוק זה בכל נפשך אפילו הוא נומל את נפשך * עקיבא האשמוזין מירא נים פאר דער גורה האט רבי עקיבא גואנט צו אים אף וועל גוא דיר גלייבן איין סייך צוא וואש דיא ואך איז גלייך צוא איין סוקס וואש דיר איז געאנגען בייא דעם בארטן פון דעם סייך און ער האט גוועהען פיש וואש זיינען גילאפן הין און צוהער האט דער פוקס גוואנט צוא וויא פון וועשט וועגן לויפט איר אזי האבן וויא צוא אים גוואנט פון וועגן די געצין וואש די מענטשן בריינגען אויף אינז האט דער פוקס צוא זיי גוואנט איז איינער רצון אז איר זאגט אויף גיין אויף דר גבשה און אף וועל וואונען מיט אייך אז וויא סינע ערטערן האבן גוואונט מיט איינער עקטערין האבן דיא פיש צוא אים גוואנט דוא ביישט דער דאוונער וואש מען זאגט אויף דיר אז דוא ביישט דער קריגשטער פון דיא תיות דו ביישט אבער נים קלאג גאר דיא ביישט איין גאר ווארום ווען אפילו איין דעם ארם וואו אונזער לעפין איז ראש סינעט מען איין דעם סייך האבן סיר פארט כורא איז שוין איין פל שפן אז איין דעם ארם וואו אונזער טויט איז ראש איז דיא יבשה אז סיר וועלן כערער כורא האבן אז זיינען סיר אויף גלייבן אז אפילו איין דער צייט אז סיר זיינען עסק אין דער תורה וואש איין איר שטייט אז דיא תורה איז דיין לעבן און דיין אריכות ימים האבן סיר פארט אזא כורא איז שוין אכל שפן אז סיר וועלן אויף הערין דיא תורה לענגען אז סיר וועלן כערער כורא האבן וויא זיינען נים פיל גווען גאר ווייניג מען האט גווערט בזו מען האט גיטפסט צוא רבי עקיבא און האבן אים אריין גלייבט אין דער תפיסה און מען האט גיטפסט פפוס בן יהודה אויף און מען האט אים לעבן רבי עקיבא אריין גלייבט אין דער תפיסה האט רבי עקיבא גוואנט דוא פפוס ווער האט דרך איהער גיבראכט האט פפוס גוואנט צוא אים וואול צוא דיר רבי עקיבא וואש רוא ביישט גווארין איבער דער תורה און וויא איז צו פפוס וואש ער איז נתפס גווארין

אמרתני מתי יבא לידי ואקימנו ועבשו שבא יידי לא אקימנו * היה מאריך
באחד עד שיצתה נשמתו באחד * יצתה בת קול מן השמים ואמרה * אשרה
רבי עקיבא שיצתה נשמתה באחד * אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך
הוא * רבנו של עולם זו תורה וזו שכרה * מטתים ידה * מטתים מחלה *
אמר דם חלקם בחיים * יצתה בת קול ואמרה אשרה רבי עקיבא
שאתה מוכן לחיי העולם הבא :

יובא פרק ט"ז בקלפי

בא לו אצל פרו שניה וסומך שתי ידיו עליו ומתורה * וכך היה אומר * אנא
השם * המאתי עייתי פשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושה *
אנא בשם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחמאתי ושעויתי ושפשעתי
לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושה בכתוב בתורת משה עבדך כי ביום

ניזארין איבער דברים בטלים האבין די חכמים גזאנט אין דר צייט או בען האט אויס
ניצויגן רבי עקיבא צוא דער הריגה או ניזוען דיא צייט פון קריאת שמע אינ בען האט
גירסין זיין פרייש מיט אייזערנע קאמען אונ ער האט פשעת כעשה קאבל ניזוען אויף
זיך עול טלכות שמים מיט גרויש ליבשאפט האבין זיינע פלמידים צוא אים גזאנט
אונזער רבי ביו אין דער צייט פאר לאזט פארט מיט די בונדה האט ער צוא זיי גזאנט
אלע מיינע מעג האב איך זיך מצער ניזוען אויף דעם דאזיגן פסוק מיט גאר דיין לייב
זאלשט ליב האבין גאט מיינט מען ווען גאט נעכט אפילו אונעק דיין נשכה אונ איך
האב גזאנט ווען קאן דאש מיר קוכען צוא דיא הענט אז איך זאל דאש גרייס זיין
אונ היינט אז עש איז מיר ניקומען צוא דיא הענט זאל איך דאש דען גיט מקיים
זיין אונ ער האט סאךניך ניזוען מיט בונדה אין דעם ווארט אהר ביו זיין נשכה איז
ארויש גיגאנגען אין דעם ווארט אהר איז ארויש גיגאנגען אין בת קול פון דעם היסעל
אונ האט גזאנט וואוד דיר רבי עקיבא וואש דיין נשכה איז ארויש גיגאנגען אין דעם
ווארט אהר האבין דיא מלאכי השרת גזאנט פאר גאט ביה רבנו של עולם דיא האר
פון דער וועלט איז דאש די תורה אונ דאש איז איר שכר דיא וואש זיינען עוסק אין דר
תורה גיהערין שטארבין פון דיא הענט פון דיר גאט אונ גיט פון קיין בשר דם אינ
גיהערין שטארבין כחבת אלסקייט האט גאט צוא זיין גזאנט זייער חלק פון די וואש
זיינען עוסק אין דער תורה איז אין דעם אייביג לעבין דאש מיינט מען לעולם הבא
איז ארויש גיגאנגען אין בת קול אונ זיא האט גזאנט וואול צוא דיר רבי עקיבא
ווארום די ביישט אן גיברייט צוא דעם לעבין פון עולם הבא :

בא לו איז דער פהן גרוי ניקומען צוא זיין אנדערין אקס אונ ער לעהינט אן אויף אים
זיינע צווייא הענט אונ ער איז זיך בתורה אונ אזו פלענט ער זאגן איך בעט
דיך גאט איך מיט מיינ הויז גיינט האבין גיזינדיגט פאר דיר אונ דיא קינדער
פון אהרן דיין הייליג פאלק איך בעט דיך גאט פאר גיב צוא דיא עבירות וואש
איך האב עובר ניזוען הן בשונג אדער בכבוד איך מיט מיינ הויז גיינט אונ
דיא קינדער פון אהרן דיין הייליג פאלק אזוא וויא עש שטייט אין דר תורה פון דיין
קנעכט

מעבודת ליום שני

יום

הזה יכפר עליוס למהר אתכם מכל תמאתיכם לפני יי המקרו : והם עונים
אתיו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

תנו רבנן בשליטה דברים גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה * צדקה
בממונו וגמילות חסדים בין בנופו בין בממונו * צדקה לעניים * גמילות
חסדים בין לעניים בין לעשירים * צדקה לחיים * גמילות חסדים בין לחיים
בין למתים :

קדוש פירק א'

כל העושה מצוה אחת מטיבין לו ומאריכין לו ימיו ונחל את הארץ * וכל
שאינו עושה מצוה אחת אין מטיבין לו ואין מאריכין לו ימיו ואינו נחל
את הארץ * כל שישנו במקרא ובמשנה ובדרך ארץ לא במתרה הוא חוטא
שנאמר ותחוט המשלש לא במתרה ינתק * וכל שאינו לא במקרא ולא
במשנה ולא בדרך ארץ אינו מן הישוב :

מכילת פירק ראשון

הנא דבי רבי ישמעאל כפני מה און בלה קשה ואלה שלה רפה * מפני

קניעת משה או אין דעם דאיון סאג וועט נאם אויף אויף פאר געבין צוא רייניגן
אויף פון אלע אייערע זינד פאר נאם זאלט איר זיין ריין * אינ אז דער פהן גדור
האט דער סאנט דעם שם המפורש האבין זינא אים נאך געשטערט גילויבט אין
זיין נאמען און דער כבוד פון זיין מלכה אויף אייביג :

תנו רבנן דיא רבנים האבין גילערניט מיט דרייא ערכיא זאכין איז גמילות חסדים
גרעשר סעדר פון צדקה * צדקה גייט נאר אן מיט זיין געלט און גמילות חסדים
גייט אן הן מיט זיין גוף הן מיט זיין געלט * צדקה גייט נאר אן צוא אריסע לייב אינ
גמילות חסדים גייט אן הן צוא אריסע לייט הן צוא עשירים * צדקה גייט אן נאר צוא
לעבדיגע און גמילות חסדים גייט אן הן צוא לעבדיגע הן צוא טויטע :

כל העשה איסליכער וואש טוט איין מצוה באניטונט מען צוא אים בעולם הזה און
מען דר ליגנרט צוא אים זיינע מען לעולם הבא און ער ירשת ראש לאנד ראש
סינים מען עולם הבא און אז ער טוט גיט אפילו איין מצוה באניטונט מען גיט צוא
אים און מען דער ליגנערט אים גיט זיינע טעג און ער ירשת גיט ראש לאנד
איסליכער וואש איז בקי אין פסוק און אין משניות אינ אין דרך ארץ ויבדיקט ער גיט
גוף ווארום גיש שטייט אין פסוק און איין פארים וואש איז נידריים אין דרייען ווערט
גיט גוף צוא ריסון * און ווער עש איז גיט בקי אין פסוק און גיט אין משניות און
גיט אין דרך ארץ איז ער גיט פון דיא דאזיגע וואש דיא וועלט האט דורך זינא
איין קיים :

הנא האט דיא ישיבה פון רבי ישמעאל גילערניט פאר וואש דער נאנצער אויער איז
הארט און דער עק פון דעם אויער איז ווייך פון וועגן דעם אז איין מענטש
וועט הערן איין זאך וואש גיט רעכט איז זאל ער אריין פייגן ראש עק פון דעם
אוייער וואש ווייך איז און זאל פאר שטאפן דעם אויער :

מעמדות ליום שני

שָׁאֵם יִשְׁמַע אֲדָם דְּבַר שְׂאִינוּ הַגּוֹן יִכּוֹף אֶלֶּיהָ לְתוֹכָהּ : תְּנוּ רַבָּנָן אֵל יִשְׁמַע
אֲדָם לֹאֲזוּנֵי דְרַבְרִים בְּמַלִּים מִפְּנֵי שְׁהָאֲזוֹן נִכְוִית תְּחִלָּה לְאִבְרִים :

מסכת סכות פרק אלו תו הלוקין

רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר רַבִּי אֹמֵר הֲרֵי הוּא אוֹמֵר רַק חֹזֵק לְבַלְתִּי אֲכַל הַדָּם כִּי הַדָּם
הוּא הַנֶּפֶשׁ: וְאֹמֵר לֹא תֹאכְלֵנוּ לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וּלְכַנְיָהּ אַחֲרֶיךָ כִּי תַעֲשֶׂה
הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יי' וְכֵה אִם דָּם שֶׁנִּפְשׁוּ שֶׁל אָדָם קָצָה מִמֶּנּוּ * הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ
מִקְבֵּל שְׂכָר * גִּזְרֵי וְעֲרִיזוֹת שֶׁנִּפְשׁוּ שֶׁל אָדָם מִתְּאוּרָה לָהֶם וּמִחֲמַדְתָּן * הַפּוֹרֵשׁ
מֵהֶם עַל אַחַת מֵמָה וּכְמָה שְׂוִינָהּ לוֹ וְלְדוֹרוֹתָיו וְלְדוֹרוֹת דּוֹרוֹתָיו עַד סוֹף
כָּל הַדּוֹרוֹת :

בבא בתרא פרק ראשון

תַּנְיָא רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר גְּדוּזָה צְדָקָה שְׂמַקְרַבֵּת אֶת הַגְּאֻלָּה' שְׁנֹאֲמַר כֹּה אֹמֵר
יי' שְׁמַרְוּ מִשְׁפַּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוּבָה יִשְׁוֹעֵתִי לְכֹא וְצְדָקָתִי לְהַגְלוֹת :
הוּא הָיָה אוֹמֵר עֲשֶׂרֶה דְבָרִים קָשִׁים נִבְרָאוּ בְּעוֹלָם * הֵר קָשָׁה בְּרִזָּל מִחֲתָכוּ *
בְּרִזָּל קָשָׁה אִשׁ מִבְּעַפְעוּי אִשׁ קָשָׁה מִים מִכְּבִים אוֹתוֹ מִים קָשִׁים עֵבִים סוֹבְלִים
הֵנוּ רַבִּנּוּ דִּיא רַבָּנִים הַאֲפִין גִּלְעָרִינְט אִין מַעֲנַשׁ וְאַל גִּיט מֵאֲבִין הַעֲרִין צוּ וַיִּנֵּעַ
אוֹשְׁרִין קִיין דְּבָרִים בְּמַלִּים פֿון וועגן דעם וואש דער אויער ווערט פאר ברענט
אין גיהנם פֿרער פֿון אַלע אִבְרִים :

רַבִּי שְׁמַעוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן דְּעַר וּזן פֿון רַבִּי זְאֵנְט עַשׂ שְׁמִיִּים אִין פְּסִיק גִּיעֲרַט שְׂמַאֲרָק
זִיךְ אִז דוּא זְאֲרִשְׁט גִּיט עֲשִׂין קִיין בְּלוֹט ווארום דאש ברוט אִין דאש נֶפֶשׁ און נֶאֱדָה
אִיין פֿסוק שְׁמִיִּים דוּא זְאֲרִשְׁט גִּיט עֲסִין קִיין בְּלוֹט דְרום וועט דיר גוט זײן און צוּא
דִינע קִינדער וואש וועלן זײן נֶאֱדָה דיר אִז דוּא וועלסט טאן דאש רַעֲכָם פֿאַרְמִיקִיִּים
אִין נֶאֱמַשׁ אוֹיגִין * און ווען אֲפִירוּ בְּלוֹט וואש דאש לִיב פֿון דעם מַעֲנַשְׁשִׁין פֿר מִיאוּסָת
אִין דעם פֿון רַעֲשָׁם וועגן דער וואש אִין זִיך פֿורש פֿון צוּא עֲשִׂין בְּרוֹט אִין עַר פֿאַרְט
מִקְבֵּל שְׂכָר דְּעַר פֿאַר * גִּזְלֵ און עֲרִיזוֹת וואש דאש לִיב פֿון דעם מַעֲנַשְׁשִׁין גִּילוּשְׁט צוּ
זִיּא דְּעַר וואש אִין זִיך פֿורש פֿון גִּילוּת און פֿון עֲרִיזוֹת אִין שׁוּין אִיין כָּל שְׁכָן אִז עַר
אִין זוכה שְׂכָר און צוּא וַיִּנֵּעַ דוֹרוֹת בִּין סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת :

תַּנְיָא מִיר הַאֲבִין גִּלְעָרִינְט רַבִּי יְהוּדָה זְאֵנְט וויא גְרוּשׁ אִין דִּיא מִצְוָה פֿון צְדָקָה וואש
זִיא מֵאֲכָם גִּנְעֵהֲעֵן דִּיא גְאֻלָּה וויא עַשׂ שְׁמִיִּים אִין פֿסוק אִין האַט נֶאֱמַט גִּיזְאָנְט
הִיט צוּא טאן אִיין רַעֲכָמִין כִּשְׁפָט און טוט צְדָקָה ווארום דוּרְךָ צְדָקָה אִין נֶאֱהִינְט
אִין מִיין הִילָּה זְאֵל קוֹמַען אִין מִיין נִירַעֲכָמִיקִיִּים אִין נֶאֱהִינְט צוּא אַנְטְפֿלֶעֲקֵט ווערן *
רַבִּי יְהוּדָה האַט נֶאֱדָה גִּיזְאָנְט צַעֲהֵעֵן עֲרִלִיּא הַאֲרַטַע זֹאכִין אִין בֶּאֱשֵׁאֲפִין גִּיזְאָרִין
אוּיך דער וועלט אִיין בֶּאֲרַג אִין הַאֲרַט און אִיזוּן צוּא שְׁנִיִּים אִים * אִיזוּן אִין הַאֲרַט
און דאש פֿייער מֵאֲכָם אִים וַיִּיך * פֿייער אִין הַאֲרַט וואשער פֿאַר לִעֲשֶׂם דאש *
וואשער אִין הַאֲרַט און דִּיא וואַקְנִישׁ טְרַאגִין זִיּא און וַיִּנֵּעֵן זִי סִבְלָה דִּי וואַלְקִישׁ
זִינען

מעמדות ליום שני

רכ

איתן עבדים קשים רוח מפזרתן רוח קשה גוף סובלני גוף קשה פחד שוברני
פחד קשה יין קפיוני יין קשה שנה מפזרתו ומיתה קשה מפלם וצדקה
מצלת בין המיתה שנאמר וצדקה תציל ממות :

מורה סוף הרי עליו עשרין

נאמר בעולת בהמה אשה ריח נוחה ובעולת העוף אשה ריח נוחה ובמנהגה
אשה ריח נוחה לומר קר אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד
שיבנו לבו לשמים :

תניא אמר רבי שמעון בן גזאי בוא וראה מה כתיב בפרשת קרחנות
שלא נאמר בהן לא אל ולא אלהים אלא לוי שלא לתן פתחון פה
לבגל הדיון קחלק :

אמר רבי יצחק מאי דכתיב זאת תורת החקאת וזאת תורת האשם כל

וינען הארמט און דער ווינט פאר שפרייט ווי דר ווינט אין הארמט און דער גוף איז
איים סובל דר גוף איז הארמט און דער פחד צו ברעכט דעם גוף דער פחד איז הארמט
און דער וויין כאכט אפ כאן דעם פחד דער וויין איז הארמט און דער שלאף סאכט
איים ארויש ציהן איז דער מוים איז שטארקער פון אלע צעהען זאכן און צדקה איז
בציל אפילו פון דעם מוים וואש עש איז ראש שטארקשטע פון אלע צעהען זאכן וויא
עש שטייט אין פסוק און צדקה איז כציל פון דעם מוים :

נאמר בעולת עש איז גיזאנט גיזארוין ביי איין עולת בהמה וואש איינער האט גיבראכט
איין פייער אפפער וואש איז איין נחת רוח צוא גאט און בייא איין עולת העוף
ווען איינער האט גיבראכט שטייט אויף איין פייער אפפער וואש איז איין נחת רוח צו
גאט און בייא איין קרבן כנהה וואש איין ארום כאן האט גיבראכט שטייט אויך איין
פייער אפפער וואש איז איין נחת רוח צוא גאט עש קומט דיר צוא זאגן סייא איינער
וואש מערס און סייא איינער וואש מינערס איז קיין שום חירוק ניט נאר דער עיקר
איז אז ער זאל כבוין ויין זיין הארץ צוא גאט :

הניא כיד האבין גיזערינט האט גיזאנט רבי שמעון בן עזאי קום און זעה וואש עש
שטייט אין פרשתה הקרבנות וואש עש איז ניט גיזאנט גיזארוין בייא וויא ניט דר
נאמען אל און ניט דער נאמען אלהים נאר דער נאמען הויה כדי כען זאל ניט געבין
איין פתחון פה צוא דיא אפיקורסים צוא קריען און צוא זאגן אז עש ווי חלילה פול
געשער פאר האנדירן אויף דער וועלט און דער וואש זיין נאמען איז און האט גיהיישין אז
כען זאל צוא אים מקריב זיין איין קרבן כנהה און דער וואש זיין נאמען איז אזוא
האט גיהיישין אז כען זאל צוא אים מקריב זיין אבהמה און דער האט גיהיישין איין
עולת העוף הרום שטייט נאר דער נאמען הויה צוא ווייזן אז עש איז נאר איין גאט פאר
האנדירן אויף דער וועלט :

אמר האט גיזאנט רבי יצחק וואש איז ראש וואש עש שטייט ראש איז די תורה פון
הקטאת איז ראש איז דיא תורה פון אשם צוא ווייזן אז אויסליכר וואש איז עוסק

העומק בתורת תפארת כאלו הקריב תפארת * וכל העומק בתורת אשם כאלו הקריב אשם :

אהלות פרק ראשון

האברים אין להם שעור * אפילו פחות מכוונת מן המת * ופחות מכוונת מן הנבלה * ופחות מפעולה מן השרץ מטמאין מטמאין : מאתים וארבעים ושמונה אברים באדם * שלשים בפסת התל * ששה בכל אצבע * עשרה בקרסול * שנים בשוק * חמשה בארפקה * אחד ביד * ושלושה בקמלית * ואחד עשר צלעות * שלשים בפסת תד * ששה בכל אצבע * שנים בקנה * ושנים במרפק * אחד בנרוע * וארבעה בבתי * מאה ואחד מזה * ומאה ואחד מזה * ושמונה עשר חוקיות שבשקרה * תשעה בראש * ושמונה בצוואר * ששה במפתח של לב * וחמשה בנקביו * כל אחד ואחד מטמא כמגע ובמשא ובאור * אימתי בזמן שיש עליהם בשר כראוי * ואם אין עליהם בשר כראוי * מטמאין כמגע ובמשא ואינם מטמאין באהל :

אין די תורה פון תפארת אין גליף וויא ער האט פקריב גיווען אין קרבן תפארת און איטליכר וואש אין עוסק אין די תורה פון אשם אין גליף וויא ער האט פקריב גיווען אין קרבן אשם :

האברים אלע אברים וואש זיי אין דא פלייש און אדערין און ביינער סייא דער אבר אין אפ גירסין גיווארן פון אלעבעדיגן און סייא דער אבר אין אפ גירסין פון אין סת אין בייא וויא קיין שיעור ניט גיוואנט גווארן וויא פיל אין אבר זאל גרויב זיין און זיין שיעור אין אז ער זאל קאנען מטמא זיין אין מענטשין ווען אין אבר פון אין סת אין אפילו קלענער פון אין זית און ווען אין אבר פון אין נבלה אין אפילו קלענער וויא אין זית און ווען אין אבר פון אין שרץ אין אפילו קלענער פון אין ליגדו זיין זיי פארט מטמא זייער טוכאה : צווייא הונדערט מיט אקט און פערציג אברים אין פאר האנדן בייא אין מענטשין אין זכר * דרייסיג אברים אין דיא פאלין פון די פיס זעקס אין איטליכין פינגער זעקס אין דעם קנעכל צווייא אין דעם שענקיל פינג אין דער קניא איינער אין דעם דרייט אין דעם וואש אין העכער פון דעם דעם * עלף ריפין * דרייסיג אין די פאלין פון די הענט זעקס אין איטליכין פינגער * צווייא אין דעם ביין וואש אין מחובר צום פאלין פון דעם האנט און צווייא אין דעם מיטעלסטן גליד פון דעם ארום איינער אין דעם ארום און פיר אין דעם אקסיל * הונדערט מיט איינש פון אין זייט און הונדערט מיט איינש פון דער אנדערער זייט און אקסערהן חוקיות וואש אין דער שדרה * זיין אין קאפ * אבט אין האל * זעקס אין דעם שריסול פון דעם הארצין דאש מינט מען דוא פרוסט * און פינג אין זייט נקבים און איטליכער אבר בזונדער אין מטמא אין זיין מענטש רוקט אן אין אים אדער אז ער מראנט אים אדער ווען אין מענטש אין מיט דעם אבר אין זיין גינעלס ווען אין דאש נאר אין דער צייט אז עש אין אויף וויא פיר האנדן פלייש אין וויא עש אין ראוי אבר

מעמדות ליום שני

רכא

ר'יש ק'יש משום רבי שמעון בן מנסיא אומר פתיב ויבן יהודה אלהים את הצלע מלמד שנקלעה הקדוש ברוך הוא לתוך והביאה אצל אדם הראשון שכן בברכי הים קורין קלעתא בניתא :

ואמריו עשרת הדברות ופרשת המן וגו' עד הבקשות כמו שזכר פסוק במעמד יום ה' :

בקשה ליום שני

יהי רצון מקדשך יי אלהי ואלהי אבותי שתתפטר לי על כל פשעי ותתחיל לי על כל עונותי כי רבו משוכותי לך חטאתי עייתי ופשעתי צדדתי קשיתי לך וסרתי ממצותיך וממשפטיה המובנים ולא שנה לי אלא יי אלהי ואלהי אבותי קבלני בתשובה שלמה לפניך ועשה למענה אם לא למעני ורצה תשובתי ונקני משגיאות ומנסתרות ואהיה מן השבים אליך בכל כבי אשר לחטאתם לא תזכר עוד יהי רצון מקדשך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני מוצר הרע ומכל צרה וצוקה ותכונן מעשי ידי ותרפא את מכותי ואת מכאובי ולא ישמע בבי ויעקב בביתי ולא שודר ושבר בגבורי ואהיה מן הראיך ומעושי רצונך ותשכילני שכל טוב מלפניך למען אשכיל בכל אשר אעשה ובכל אשר אפנה שם עד היום אשר תאספני אליך ותוציאני

או עש איז ניט דא אויף זיי פלייש אזו וויא עש איז ראוי זיינן זייא סטמא מיט אן רדיין און מיט סראנגן און זיינן ניט סטמא די טובאה פון גיצעלט :

יהי רצון עש זאל זיין דער ווילין פון צוא פאר דיר גאט מיין גאט און דר גאט פון סיינע עלטערין אז רוא זאלקט מיר פאר געבין אויף אלע סיינע פשעים און זאלשט צוא מיר מיהל זיין אויף אדע סיינע זינד ווארום זייא זיינן פיל סיינע ווילדיקייט צוא דיר האב איך גינדיקט סייא בשונג סייא במזיד איך האב שלעכטן גיטאן דעם אנדערין און האב הארט גימאכט מיין אקין און איך האב אפ גקערט פון דייע מעצות און פון דייע ניטע מיטפטים און עש איז בייא מיר ניט גיאכט גיווען איך פעט דיר גאט מיין גאט און דער גאט פון סיינע עלטערין זאיי מיר בקבל מיט איין גאנצע תשובה פאר דיר און טוא פון דייעט וועגן אויב די ווירקט ניט טאן פון סיינט וועגן און באוויליג אין מיין תשובה און רייניג מיר פון די עבירות וואש איך טוא בשונג און פון דיא פאר בארענע זינד און איך זאל זיין פון דיא דאזיגע וואש מען תשובה צו דיר מיט דעם גאנצן הארצין וואש דירך דעם מיטשט מער ניט גריינקן צוא זיערע עבירות עש זאל זיין דער ווילין פון צוא פאר דיר גאט מיין גאט און דער גאט פון סיינע עלטערין אז רוא זאלקט מיר מציל זיין פון דעם יצר הרע און פון אלע צרות און באצווונגענעש און זאלשט אן גרייטן דיא ווערק פון סיינע הענט און זאלשט היירן סיינע מכות און סיינע ווייטאג און עש זאל ניט גיהערט ווערין קיין גיוויין און קיין גישרייא אין סייין שטוב און ניט קיין ברעכענש אין מיין גימארק און איך זאל זיין פון די וואש פארקטין זיך פון דיר און פון די וואש טוען דיין רצון און זאלקט מיר קלאג מאכן מיט איין גיטין שכל פון

מעמדות ליום שני

משלום אך שלום * ואמצא חן וחסד בעיניך ובעיני כל רואי * אדני שמעה
 אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אך תאחד למענה אלהי כי שמך נקרא על
 עירך ועל עמך : אדני שמעה בקולי תהינה אוניה קשבות לקול תחנוני :
 ושמי תפקתי כי אתה שומע תפלת כל פה * ברוך אתה שומע תפלה :

בזמם אחרת מעין יצאם סיום על דרך הקבלה :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי אדון הכרז שליט בעדמך * והכרזת
 לבסאך המים העליונים ביום זה * כן ברחמיה הרבים תבדילני ולכל עמך
 בית ישראל מכל המא ועון ואשמה ולכל חבתתנו * ותבדילנו מן התועים
 ותתן לנו מהלכים בין העומדים לפניך ותצילנו מדינה של גיהנם * וברחמיה
 הרבים תצילנו ולכל עמך ישראל משטיפת מים * והולכי ימים ועוברי נהרות
 תציקם מנחשול של ים ומשבלת מים כדכתיב כי תעבור במים אתה אני
 ובנהרות לא ישטפוה כי תלך כמו אש לא תפנה ולתקה לא תבער כה *
 ותצילנו ולכל עמך בית ישראל מסער הים ומהזק היבשה ואנחנו וכל עמך
 ישראל בכלל הרחמים כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה שומע תפלה :

פאר דיר פרי אז איה זאל זיך קליגן אין אלע זאכן וואש איה וועל טאן און אין אלע
 ערטער וואש איה וועל זיך הין קערן ביי דעם טאן וואש דו וועסט טיך איין זאמלן
 צו דיר און דו וועסט טיך אויש ציהען פון שלום צו שלום און איה זאל גשיגען הן און
 נוקד אין דינגע אויגן און אין די אויגן פון אלע וואש זעהען סיר :

יהי רצון עש זאל זיין דער ווילן פון צוא פאר דיר גאט מין גאט און גאט פון מינע
 עלטערין דער האר פון אלע און איין גיוועקטיג אין דיין וועלט און דוא האסט דיא
 אויבערשטע אפ גישייד צוא דיין שטול אין דעם דאזיגן טאג אזוא מיט דינגע פיל
 רחמנות זאלסטו איין אפ שיידין און צוא דיין נאנצין פאלק ישראל פון אלע ערלייא
 זינד מיא בשונג מיא במזיד און דו זאלסט געבן צו אונז אז סיר זאל זיין צווישן דיא
 וואש דער מינע זיך פאר דיר און זאלסט אונז מציד זיין פון דעם דין פון גיהנם און
 מיט דינגע פיר רחמנות זאלסטו אונז מציל זיין און צוא גאר דיין פאלק ישראל פון פאר
 פלייצונג פון וואשער און די וואש גייע אויף די ימים און די וואש פארין איבר אויף די
 טייכן זאלסטו זיי מציל זיין פון דעם שטורעם ווינט פון דעם ים און פון דעם שטראם
 וואש און זיך עש שמיט אין פסיק אז דוא וועסט איבר פארין אין וואשער בין איה
 מיט דיר און אז דו פארשט איבר די טייכן בין איה מיט דיר אז זייא זאלן דו גיט פון
 פלייצין אז דוא וועסט זיין אין פייער וועשטו גיט ווערין פאר ברענט און איין פראם
 וועט גיט ברענט אין דיר און זאלסט אונז מציד זיין און צוא גאר דיין פאלק ישראל פון
 דעם שטורעם ווינט פון דעם ים און פון איין שאדין אויף דר יבשה און מיר אינ גאר דיין
 פאלק ישראל זאלן סיר זיין אין פלל פון דיין דער בארימקייט :

מעמדות ליום שלישי

רכב

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וּתְרַאֲהוּ הַיְבֻשָׁה וַיְהִי כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיְבֻשָׁה אֶרֶץ וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָדָא יַמִּים וַיְרֹא אֱלֹהִים כִּי טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִדְשָׂא הָאָרֶץ רֶשֶׁא עֵשֶׂב מְזֻרֵעַ וְרַע עֵיַן פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינֵהוּ אֲשֶׁר וְרַעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן : וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ רֶשֶׁא עֵשֶׂב מְזֻרֵעַ וְרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר וְרַעוּ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיְרֹא אֱלֹהִים כִּי טוֹב : וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי :

וַיִּקְבֹּא יְהוָה לְאַרְצוֹ וַיַּחְמֹל עַל עַמּוֹ : וַיַּעַן יְהוָה וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הֲנִי שִׁלַּח לָכֶם אֶת הַדָּגָן וְהַתְּיָדוּשׁ וְהַיֹּצֵהָר וְשִׁבְעַתְּתֶם אִתּוֹ וְלֹא אָמֵן אֲתֹכֶם עוֹד חֲרָפָה כְּנֹזִיב : וְאַתָּה הַצֹּפֵנוּ אֶרְחִיק מִלְּכֹיכֶם וְתִרְחַמְתִּי אֶל אֶרֶץ צִיָּה וְשִׁמְמָה אֶת פְּנֵי אֶל הַיָּם הַקְרֹמְנִי וְסוּפוֹ אֶל הַיָּם הָאֲחֵרוֹן וְעַלָּה כְּאֲשֶׁר וְתַעַל צַחַתְנוּ כִּי הִגְדִּיל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הֲאֵם נָאֵם נִיָּאֵם וַיִּי וְאֶלֶן וַיְהִי אֵיין וְאֶמְקַעַן דִּיא וְוַאֲשַׁעַר וְוַאֲשִׁי וַיִּינָן אֹנְטָר דַּעַם הַיִּבְרָ כְּזֹאֵ אֵיין אָרְט עֵשׂ זְאָר נְעֻשְׁתֵּן וְנֻעְרִין דִּיא יְבֻשָׁה אֹנְטָ עֵשׂ אֵיין נִיוֹעַן אִזּוֹ אֵיין נָאֵם הָאָט גְּרוּפִין צִיָּה דֵּר יְבֻשָׁה עֶרְדֵּר אֹנְטָ צוֹ דַּעַם אֵיין וְאֶמְלִינָן פֹּן דַּעַם וְוַאֲשַׁעַר הָאָט עֵר גְּרִיפִין שִׁיבְכִין אֹנְטָ הָאֲשַׁעַר נָאֵם בְּרַחֵךְ הוּא הָאָט אֵיין גְּזַמְלִילֵס דִּיא וְוַאֲשַׁר נָאֵר אֵיין אֵיין אָרְט דִּיאֵ אִזּוֹ דַּעַר יִם אֹקְוִנוֹס הָאָט עֵר פֶּאָרְט אֵן גְּרוּפִין סִיט דַּעַם לְשׁוֹן שִׁיבְכִין וְוִייל דַּעַר טַעַם פֹּן דִּיא פִּישׁ פֹּן דַּעַם אֵיין עֵנְעֵט יִם וַיִּינָעַן נִיט אֹיף אֵלַע עֶרְשַׁעַר נְלוּיָךְ : אֹנְטָ נָאֵם הָאָט נִיוֹעַתֵּן אִזּוֹ עֵשׂ אִזּוֹ נִיט הָאָט נָאֵם נִיָּאֵם דִּיא עֶרְדֵּר זְאָל וְנֻעְרִין בְּאֶדְעָקַס סִיט אֵיין בְּוַאֲקֶסְנֵן קְרִיִּישְׁעֶכְךָ וְוַאֲשִׁי עֵשׂ זְאָל וְוַאֲקֶסְנֵן דִּרְנֵעַן וְאֶמְקַעַן אִזּוֹ כְּעַן זְאָל קֵעֵנְעַן פֹּן דִּיא אֶמְקַעַן וַיִּינָעַן אֹיף אֵנְאֵנְדַעַר אָרְטֵס דַּעַר טַעַם פֹּן דַּעַם בְּוִיט זְאָל אֵיין טַעַם הָאָבִיב וַיִּיא דִּיא פְּרִי אֵלִינִי דִּיא פְּרִי זְאָל וְוַאֲקֶסְנֵן נָאֵךְ וַיִּינָן סִיט נָאֵךְ : וַיִּי אִיוּא דִּיא קַעֲרֵנְדֵּרְלֵאךְ וַיִּינָעַן נִיוֹעַן וְוַאֲשִׁי כְּעַן הָאָט פֹּן וַיִּיא נִיוִינָט אֹיף דַּעַר עֶרְדֵּר : אֹנְטָ עֵשׂ אִזּוֹ אִיוּא נִיוֹעַן דִּיא עֶרְדֵּר הָאָט אִיוּשׁ נִיוִינָט אֵיין בְּוַאֲקֶסְנֵן קְרִיִּישְׁעֶכְךָ וְוַאֲשִׁי עֵשׂ הָאָט נִיוַאֲקֶסְנֵן דִּרְנֵעַן וַיִּינָעַן פֹּן דִּיא וַיִּינָעַן אֹיף אֵנְאֵנְדַעַר אָרְטֵס : אֹנְטָ עֵשׂ זְאָל וְוַאֲקֶסְנֵן נָאֵךְ וַיִּיעַר סִיט נָאֵךְ אֹנְטָ בְּוִיטְעַר וְוַאֲשִׁי אֹיף אִישְׁלִיבִין בְּוִיטֵס הָאָט נִיוַאֲקֶסְנֵן אֲשַׁלְכַע פִּירוֹת נָאֵךְ וַיִּיעַר סִיט נָאֵךְ וַיִּיא אִיוּא דִּיא קַעֲרֵנְדֵּרְלֵאךְ וַיִּינָעַן נִיוֹעַן וְוַאֲשִׁי כְּעַן הָאָט פֹּן וַיִּיא נִיוִינָט : אֹנְטָ הָאָט נִיוֹעַתֵּן אִזּוֹ עֵשׂ אִזּוֹ נִיט אֵיין נִיוֹעַן אֲבִינָט אֹנְטָ עֵשׂ אִזּוֹ נִיוֹעַן סְאָרְנִין דֵּר דְּרִיטְעַר סְאָנֵן : וַיִּקְבֹּא הִי אֹנְטָ וַעַם סְתַרְהָ וַיִּינָן אֵין דַּעַם הַיִּישְׁעִירִיק אִזּוֹ עֶרְדֵּר זְאָר נִיט קִיבְעַן צֹאֵ וַיִּינָן לְאָנְדֵר : אֹנְטָ וַעַם זְהֵ דַּעַר בְּאִרְיִשְׁעַן אֹיף וַיִּינָן פֶּאָלְקֵס אֵיין נָאֵם הָאָט גֵּנְעֶסְפֶּרְט צִי דִּיא וְוַאֲשִׁי הָאָבִיב נִישְׁרֵעֵנְדֵּר צֹא אִיט אֹנְטָ הָאָט גֵּנְאָנְט צִי וַיִּינָן פֶּאָלְקֵס אִיף וְוַעַל שִׁיבְכִין צִי אִיף דִּיאֵשׁ קֶאָרִין אֹנְטָ דַּעַם וַיִּינָן אֹנְטָ דַּעַם אִייל אֹנְטָ אִיר וַעַם זְאָל וַיִּינָן פֹּן אִיט : אֹנְטָ אִיף וְוַעַל אִיף סַעֲרַר נִיט גֵּעֶבִין אִזּוֹ אִיר זְאָלֵס וַיִּינָן אֵיין לֵעֶסְטְרֵנְג צִוִּישְׁטִין דִּיא פֶּעֲקַעַר וַיִּיא וְוַעַלִין אִיף סַעֲרַעַר נִיט זְאָנֵן אִזּוֹ אִיר הָאָט קִיין בְּרוּיִט נִיט אֹנְטָ דַּעַם הַיִּישְׁעִירִיק וְוַאֲשִׁי עֵר קֹסֵט פֹּן צִפּוֹן וַיִּיט וְוַעַל אִיף נָאֵם דַּעַר וַיִּישְׁעִירִין פֹּן אִיף : אֹנְטָ אִיף וְוַעַל אִיט פֶּאָר שְׁטִיטִין צִי אֵיין וַיִּישְׁטֵס לְאָנְדֵר אֵיין דֶּאָרְטִין וַעַם עֵר פִּינְעֶרְטִין : וַיִּינָן פִּיטֵס פֹּן דַּעַם הַיִּישְׁעִירִיק

מעמדות ליוה שלישי

לעשות : אל תירא' ארמה גילי ושחחי כי הגדיל יי לעשות: אל תיראו בהמות
 שדי כי דשאנא נאות מדבר כי עץ נשא פרוי האנה ונפן נתנו חילם : ובני
 ציון גילו ושחחו ביהודה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם
 גשם מורה ומלוש בראשון : ומלאו הנרנות פר והשיקו היקבים תירוש
 ויצדדו : ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי
 הגדול אשר שלחתי בכם : ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה
 אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם : וידעתם כי בקרב
 ישראל אני נאני יי אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם :

^{תהלים ס"ב}
 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט : עד מתי תשפטו
 על לפני רשעים תשאו סלה : שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו : פלטו
 דל ואביון מיד רשעים הצילו : לא ידעו ולא יבינו בחשבה יתהקכו ימוטו כל
 מוסרי ארץ : אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם : אכן כאדם המותן
 ובאחד השנים תפלו : קומה אלהים שפטה הארץ כי אהה תנחל בכר הגוים :

היישעריק כדמר איין טייל פון זייער וועל איך שיקן צו דעם ים וואש איז פון מורת זייט
 און זיין סוף דאש מינט מען די איבריגע וועל איך שיקן צו דעם ים וואש איז פון מערב
 זייט און עש וועט אויף גיין זיין גישטאנק פון דעם היישעריק איז עש וועט אויף
 גיין זיין גישטאנק ווארום דער היישעריק האט גינרייסט צוא טאן שרעכטט אין ארץ
 ישראל פארקט ויך ניט דוא ארץ ישראל אויב דו וועסט תשובה טאן פרייא ויך ווארום נאט
 האט גינרייסט צוא טאן איין הילף פארקט אייך ניט איר בהמות פון דעם פעלד ווארום
 זיי זיינען ווארן בדעקט מיט גראו דיא וואונג פון דעם כדבר דרום וועט איר
 האבין צו עשן ווארום דער בוים האט גיטראגן זיינע פירות דער פייגין בוים
 איז דער וויין שטאק האבין גינעפין זייער קראפט און איר קינדער פון ציון פרייס
 אייך מיט אייער נאפש זאג ווארום ער האט צוא אייך גינעפין דיא גביאים וואש לערנן
 אייך אז איר זאלט תשובה טאן כדו ער זאל אייך גירעכט מאכן און נאט וועט מאכן
 גירערין צוא אייך רענין פריארענין און שפעט רענין אין דעם ערשטן תודש דאש איז
 גיין און דיא שיערים ווערין דער פילט ווערין מיט קארין און דיא קעלטרעם ווערין
 רושן פון וויין איז פון אייל און איך וועל באצאלן צוא אייך דיא יארין וואש די פיר
 מיני היישעריקן האבין אויף גינעסן ביי אייך און מיין גרויש היל דאש איז דר היישעריק
 וואש איך האב גישקט אין אייך וואש ער האט אויף גינעסן וועל איך אייך באצארן
 איז איר וועט עסין און איר וועט זאט זיין און איר וועט לויפן דעם נאמען פון אייער
 נאט וואש ער האט מיט אייך גיטאן פאר וואונדערין און מיין פארק ישראל וועט ניט
 פאר שיקט ווערין ביז אייביג און איר וועט ווישן אז איך בין צווישן דיא ישראל און
 איך בין אייער נאט און עש איז ניט דא נאך איינער :

דאש טייטש פון כדמר לאסף גימינט מען אין חהלים קאמפיל ס"ב :

מע מדות ליום שלישי

תורה

יִרְכִּיבֶהוּ עַל בִּמְתֵי אֶרֶץ וַיֹּאכֵל תְּנוּבַת שְׂדֵי וַיִּנְקְדוּ דְבַשׁ מִסַּלַּע וּשְׁמֵן מִחֹלְמִישׁ
צוּר : הַמֵּאת בְּקָר וְחֹלֵב צֹאן עִם חֶזֶב פְּרִים וְאִילִים בְּנֵי בִשֶׁן
וְעֹהָרִים עִם חֹלֵב פְּלִיזֹת חֶמֶה וְדֶם עֵגֶב תִּשְׁתֶּה חֶמֶר : וַיִּשְׁמֵן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעַם שְׁמַנְתָּ
עֲבִית כִּשְׁוֵית וַיִּטַּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂדֵהוּ וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ : יִקְנֹאוּ בִזְרִים כְּתוֹעֵבַת
יִכְעִיסוּהוּ יִזְבְּחוּ לְשִׁדִּים לֹא אֱלֹהִים אֱלֹדִים לֹא יִדְעוּם תְּרִשִׁים מִקְרֹב כִּי אִוֹל לֹא שְׁעָרוּם
אֲבֹתֵיכֶם : צוּר יִלְדֶה תִשִׁי וְתִשְׁבַּח אֵל מְחַלְלֶה :

פ"ג כפס"ג תמיד

אָמַר לָהֶם הַכִּמּוֹנָה בֹּאוּ וְהִפִּיטוּ מִי שׁוֹחֵט מִי זֹרֵק * מִי מִדְּשֵׁן מִזֹּבַח הַפְּגִמִּי
מִי מִדְּשֵׁן אֶת הַבְּנוּדָה * מִי מַעֲלֶה אֲבָרִים לִפְנֵי * הָרֹאשׁ * הָרֹגֵל * שְׁתֵּי
הַיָּדִים * הָעוֹקֵן וְהָרֹגֵל * הַחֹהֵה וְהַגֵּרָה * וְשְׁתֵּי הַדְּפִנּוֹת * הַקְּרָבִים וְהַמֵּלֶת *
וְהַחֲבִיתִין וְהַיִּנֵּן הַפִּיטוּ * זָכָה מִי שׁוֹכֵה : אָמַר לָהֶם הַכִּמּוֹנָה * צֹאן וְרֹאֵן אִם הִגִּיעַ
זְמַן הַשְׁחִיטָה * אִם הִגִּיעַ * הַרְוֵאָה אוֹמֵר פִּרְקָאֵי * מִתִּיא בֵּן שְׁמוּאֵל אוֹמֵר *
הָאִיד פְּנֵי כָל הַמִּזְרַח * עַד שֶׁהוּא בְּחֶרֶן * וְהוּא אוֹמֵר הֵן : אָמַר לָהֶם * צֹאן
וְהִבִּיאוּ לִי מִלֶּה מִלִּשְׁבַּת הַמַּלְאִים * וְהָרִי לִשְׁבַּת הַמַּלְאִים הִיתָה בְּמַקְצוֹעַ צְפוֹנִית
מֵעֶרְבִית * וְאַרְבַּע לִשְׁבוֹת הֵיוּ שֵׁם * אַחַת לִשְׁבַּת הַמַּלְאִים * וְאַחַת לִשְׁבַּת
הַחֹתְמוֹת * וְאַחַת לִשְׁבַּת בֵּית הַמִּזְבֵּךְ * וְאַחַת לִשְׁבַּת שְׁהִיו עוֹשִׂין בָּהּ לַחֵם
הַפְּגִים : נִבְנְסוּ לִשְׁבַּת הַבָּלִים * וְהוֹצִיאוּ מִשֵּׁם הַשְּׁעִים וּשְׁרִיטָה כְּלֵי כֶסֶף וְכֵלֵי

וּרְכִיבֶהוּ עַל בִּמְתֵי אֶרֶץ נָאֵם כְּרוֹךְ הוּא הָאֵם נִימַאכְמָ רִימִינן הַיִּשְׂרָאֵל אוֹיֵף דִּי הוֹיֵף פֻּן
דְּעַר עֲדָה דְרֵאשׁ אִיו אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל * אִנּוּ הָאֵם אִים נִימַאכְמָ גְסִין הַיִּשְׂרָאֵל אִיו פְּרוֹכְמָ פֻן
דְּעַם פְּעֵלֵךְ דְרֵאשׁ בִּינְנָם כְּעַן דְרֵא פִירְחָת פֻּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִנּוּ הָאֵם אִים נִימַאכְמָ וַיִּינֵן
הָאִנְיָק פֻּן אִיוֹן שְׁמִיִין * אִנּוּ אִיל פֻּן אִיוֹן הָאֶרֶץ שְׁמִיִין * דִּי פּוֹסְעֵר פֻּן דְרֵא רִינְדֵּר אִנּוּ
דְרֵא מִלְּךָ פֻּן דְרֵא שְׂאֵף מִיט דְעַם פְּעַסְקִיִים פֻּן דִּי שְׂאֵף * אִנּוּ דִי וַיִּדְעֵר וְהָאֵם וַיִּנְעֵן
פֻּן בִּשֶׁן דְרֵאשׁ וַיִּנְעֵן וְכָרוּם פֻּן דְרֵא צִיגִין מִיט דְרֵא פְעַמְעַ וַיִּינֵן וְהָאֵם וַיִּנְעֵן אִוּוּא פְעַם
וַיִּרֵא דְרֵאשׁ פְּעַסְקִיִים פֻּן דְרֵא גִרִין אִנּוּ וְאַפְסָ פֻּן וַיִּינֵן כְּרוֹיבִין הָאֵם עַר אִים נִימַאכְמָ
כְּרוֹיבֵקְעֵן * אִנּוּ עַר הָאֵם אִין דְעַם נִימִילֵט אִין מְעַם פֻּן גִּאנְךָ נִטְסִין וַיִּינֵן * אִזְ דְרֵא
יִשְׂרָאֵל וְהָאֵם וַיִּנְעֵן אִין גְּרִיפִין יִשְׂרָאֵל אִזְ וַיִּיא וַיִּנֵּן פְעַם אִנּוּ רִיף גִּוּוֹרָן הָאֵם עַר מִרְד
וַיִּנְעֵן אִין הָאֵם * דְרֵא בִישָׁם גִּוּוֹרָרִין פְעַם הוּא בִישָׁם גִּוּוֹרָרִין גְּרָאב * דִּיִּין הָאֶרֶץ אִיו
גִּוּוֹרָרִין צִי גִידֵקְטָ מִיט פִּיר שְׁמַלְךָ אִנּוּ עַר הָאֵם פִּיר לִאִין דְעַם נָאֵם וְהָאֵם אִים
בְּאַשְׁפִּין אִין הָאֵם כְּבוֹה גִּוּוֹעֵן דְעַם שְׁטַרְקִין נָאֵם וְהָאֵם אִים גִּוּוֹרָרִין דִּי יִשְׂרָאֵל
הָאִין נָאֵם דְעַר צִאֲרִינָם מִיט פְּעַמְדֵּךְ גַּעֲמַעֵר אִנּוּ מִיט אִום וְעַרְדִּינֵעַ מְעַשִׂים הָאִין
וַיִּיא אִים דְעַר צִאֲרִינָם וַיִּיא הָאִין גִּישְׁעַמָּ צִי שְׂדִים וְהָאֵם אִין וַיִּיא אִין גִּיט דָּא קִיִּין
יִסְלֹת אִזְעֻלְכֵעַ גַּעֲמַעֵר וְהָאֵם מִיט הָאֵם וַיִּיא גִיט גִּקְאֻנְטָ נִאִיִיעַ גַּעֲמַעֵר וְהָאֵם וַיִּיא וַיִּנְעֵן
עֲרֵשֶׁם נִימַאכְמָ וְהָאֵם וְהָאֵם אִיִיעֵרֵעַ קְלִטְעֵרִין הָאִין וַיִּיא גִיט גִּוּוֹרָרִין אִנּוּ הָאִין פִּיר
וַיִּיא גִיט מִרְדָּה גִּוּוֹרָרִין דְעַר בְּאַשְׁפֵּעֵרֵעַ וְהָאֵם דְרֵךְ גִּימַאכְמָ גִּוּוֹרָרִין הָאֵם פִּיר
נְעִסִין אִין דְרֵא הָאֵם פִּיר גַּעֲמַעֵר דְעַם נָאֵם וְהָאֵם דְרֵךְ בְּאַשְׁפִּין :

מעמדות ליום שלישי

זָהָב • הִשְׁקוּ אֶת הַתְּמִיד בְּכֹסֶם שֶׁל זָהָב • אֵף עַל פִּי שְׂדוּא מִבְּקֵר כִּפְעָרֵב
 מִבְּקָרִין אוֹתוֹ לֹאִיר הָאֲבוֹקוֹת; מִי שְׁזָכָה בַתְּמִיד מִשְׁכּוֹ וְהוֹלֵךְ לְבֵית הַמִּטְבָּחִים •
 וּמִי שֹׁכֵן בְּאֲבָרִים הוֹלְכִין אַחֲרָיו • בֵּית הַמִּטְבָּחִים הָיָה לְצַפּוֹנוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ וְעָרְוֵי
 שְׂמֹנֶה עֲמֹדֵי נְגִמִין וְרִבְעִים שֶׁל אֶרֶז עַל גְּבִיהֶן • וְאוֹנְקְלָאוֹת שֶׁל פְּרֹזֶל הָיוּ
 קְבוּעִים בָּדָם • וְשִׁלְשָׁה סָרְרִים הָיוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יִשְׁבְּהֶן הוֹלְכִין וּמַפְשִׁיטִין עַל
 שְׁלַחֲנוֹת שֶׁל שֵׁשׁ שְׁבִין הַעֲמֹדִים • מִי שְׁזָכָה בְּרִשׁוֹן מִזְבַּח הַפְּנִימִי וְהַמְּנִיחָה
 הָיוּ סָרְרִימִין וְאַרְבַּעַה כְּלִים בְּדָם • הַמְּנִי • וְהַכּוֹז • וְשְׁנֵי מַפְתַּחוֹת • הַמְּנִי
 דוֹמֵה לְתֵרֶקֶב גְּדוֹל שֶׁל זָהָב מַחֲזִיק קָפִים וְחָצִי • וְהַכּוֹז דוֹמֵה לְקֶהֱן גְּדוֹל שֶׁל
 זָהָב • וְשְׁנֵי מַפְתַּחוֹת הָיוּ אֶחָד יוֹרֵד לְאַמֵּת הַשָּׁחִי וְאֶחָד פּוֹתֵה פִּיּוֹן • בָּא לוֹ
 לְפִשְׁפֶּשׁ הַצְּפוֹנִי וְשְׁנֵי פִשְׁפִּישִׁין הָיוּ לוֹ לְשַׁעַר הַגְּדוֹל אֶחָד בְּצַפּוֹן וְאֶחָד בְּרֹוּם •
 שֶׁבְּרֹוּם לֹא נִכְנַס בּוֹ אָדָם מֵעוֹלָם • וְעָלְיוֹ הוּא מִפְּרֵשׁ עַל יְדֵי יַחֲזִקָאֵל וְיֵאמַר
 אֵלֵי יְיָ הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה לֹא יִפְתָּח וְאִישׁ לֹא יָבֹא בּוֹ בִּי יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא
 בּוֹ וְהָיָה סָגוּר • נִמְלֵא אֶת הַמַּפְתָּח וּפְתַח אֶת הַפִּשְׁפֶּשׁ נִכְנַס לְתֹאמֶן הַתֵּא אֵל
 הַהִיכָל עַד שֶׁהוּא מְגִיעַ לְשַׁעַר הַגְּדוֹל • הַגִּיעַ לְשַׁעַר הַגְּדוֹל • הִעֲבִיר אֶת הַתֵּא
 וְאֶת הַפּוֹתַחֲתוֹת וּפְתַחוֹ • לֹא הָיָה שׁוֹחֵט הַשׁוֹחֵט עַד שֶׁשׁוֹמֵעַ קוֹל שַׁעַר הַגְּדוֹל
 שֶׁנִּפְתָּח • מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל שַׁעַר הַגְּדוֹל שֶׁנִּפְתָּח • מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין
 קוֹל הַמְּנִיחָה • מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַעֵץ שֶׁעָשָׂה בֵּן קָמִין מִכְּנֵי לְבַיִת •
 מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל גְּבִיגֵי כְּרוֹז • מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַחֲלִיל • מִירִיחוֹ
 הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַצִּלְצַל • מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַשִּׁיר • מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין
 קוֹל הַשֹּׁפָר • וְיֵשׁ אֹמְרִים אֵף קוֹל שֶׁל פֶּהֶן גְּדוֹל בְּשַׁעַר שְׂדוּא מִזְבֵּחַ אֵת
 הַשֵּׁם בְּיוֹם הַבְּפֹרִים • מִירִיחוֹ הָיוּ מִרִּיחִין רִיחַ פְּטוּם הַקְּמֹרֶת אִמֵּר רַבִּי אֶלְעָזָר
 בֶּן דִּנְלָאִי עֲזִים הָיוּ לְבֵית אָבָא בְּהַר מְכֹר וְהָיוּ מֵתַעֲמָשׁוֹת מִרִּיחַ פְּטוּם הַקְּמֹרֶת •
 מִי שְׁזָכָה בְּרִשׁוֹן מִזְבַּח הַפְּנִימִי נִכְנַס וְנִמְלֵא אֶת הַמְּנִי וְהִנִּיחוֹ לְפָנָיו וְהָיָה חוֹפֵן
 תּוֹתֵן לְתוֹכּוֹ • וּבְאַרְזוֹנָה כְּבֵד אֶת הַשָּׂאֵר לְתוֹכּוֹ וְהִנִּיחוֹ וְיָצָא • מִי שְׁזָכָה בְּרִשׁוֹן
 הַמְּנִיחָה נִכְנַס וּמִצָּא שְׁתֵּי גֵרוֹת מִזְרָחִיּוֹת הוֹלְקוֹת • מִדְּשָׁן אֶת הַשָּׂאֵר וּמְנִיחַ אֶת
 אֵלוֹ דוֹקֵקִין בְּמִקְדָּשׁן • מִצָּאן שְׁכָבוֹ • מִדְּשָׁן וּמִדְּלִיקָן מִן הַדוֹלֵקִין וְאַחַר כֵּן
 מִדְּשָׁן אֶת הַשָּׂאֵר • וְאִבְנֵי הַיְתָה לְפָנָיו הַמְּנִיחָה וּבָהּ שָׁלַשׁ מַעֲלוֹת • שֶׁעָלֶיהָ הִבְדִּיל
 עֹמֵד וּמְטִיב אֶת הַגֵּרוֹת • וְהִנִּיחַ אֶת רַבּוֹ עַל מַעְלָה שְׁנֵיהֶן וְיָצָא •

בְּרִבּוֹת פ
 כָּל חוֹתְמֵי בְּרִכּוֹת שֶׁהָיוּ בְּמִקְדָּשׁ הָיוּ אֹמְרִים עַד הָעוֹלָם • מִשְׁקַלְקְלוֹ הַמִּינִין
 וְאִמְרוּ אֵין עוֹלָם אֶרָא אֶתְדֵּי הַתְּקִינֵי שִׁדְהוֹ אֹמְרִים מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם •

כֹּל חוֹתְמֵי אֶלֶע סוֹף בְּרִכּוֹת פֶּה דַעַר שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה אִזְ סַעֵן הָאֵם וְיֵיא אֵין בֵּיה נְיוֹאֲמֵ
 הָאֵבִין וְיֵיא נְיוֹאֲמֵ • עֵד הָעוֹלָם אִזְ אִזְ הָאֵבִין וְיֵיא נְיוֹאֲמֵ סוֹף אִימְלִיכְעַר בְּרִבּוֹת • אִינ

מעמדות ליום שלישי

רכז

והתקינו שיהא אדם שואל את שרומ חברו בשם שנאמר והנה בעז בא מבית
 להם ויאמר לקוצרים יי עמכם ויאמרו לו יברכה יי : ואמר יי עסקה גבור
 החיל : ואומר ואר קבוצ כי זקנה אקד : ואומר עת לעשות ליי הפרו תורתך
 רכי נתן אומר הפרו תורתך משום עת לעשות ליי : הניא הלל הוקן אומר
 בשעת המכנסין פזר : בשעת המפורין בגס : אם ראית דור שהתורה חביבה
 גלוי פזר : שנאמר יש מפזר ונוסף עוד : ואם ראית דור שאין התורה חביבה
 גלוי בגס : שנאמר עת לעשות ליי הפרו תורתך :

או די אים גלויבער וואש גלויבן ניט אין תחתית הסתים האבין פר דארבין און האבין
 גיזאנט אן עש איז מער ניט דא נאר אין וועלט האט ערנא מיט ויין בית דין סתמן
 גיווען אז מען זאל זאגן סוף אלע ברכות ברוך אתה יי אלהי ישראל בן העולם ועד
 העולם צו ווייזן אז עש איז פר האנדן צווייא וועלסין עולם הוה מיט עולם הבא :
 און נאך האבין ויזא סתמן גיווען אז אין בענגטש זאל פרעגן דעם שלום פון ויין חבר
 מיט נאמטש נאכען און אויף זאג ניט אז ער איז דער מיט כבוה נאמטש נאכען ווארום עס
 שטייט אין פסוק בועז איז גיקומען פון בית להם און האט גיזאנט צו דיא שניסער נאט
 איז מיט אויף האט ער דאך דער סאנט נאמטש נאכען צוא ויזא און ויזא האבין אים
 גיזאנט נאט זאל דך בענגטשין האבן ויזא דאך אויף דער סאנט נאמטש נאכען צו אים
 איז נאך איין פסוק שטייט וואש דער בלאך האט גיזאנט צוא גרעזן נאט זאל ויין מיט
 דור וואש דו בישט איין שפארקער פון דעם חיל און נאך איין פסוק שטייט דו זאלשט
 ניט זאגן אז דאש וואש בועז האט דער סאנט נאמטש נאכען צו די שניסער האט ער
 דאש פון דך זעלבערט גיפאן גיערט ער האט דאש אפ גילערנט פון דיא זקנים פון
 דין אויף ישראל דרום האט ער זיך גיהאט אויף עפס זיך סוף צו זיין און נאךאפסוק
 שטייט עת לעשות ליי האט רכי נתן כפורש גיווען דעם פסוק גלייף ויזא דער פסוק וואלט
 גישטאנען פאר קערט איין מאל פאר שפערט מען דין תורה פון וועגן אז איין צייט
 אז מען זאל טאן צוא נאט ויין רצון און אז אויף אז איינער פרענט דעם חברש שלום
 מיט נאמטש נאכען איז דאש אויף נאמטש רצון :

הניא מיד האבין גילערנט הלל הוקן האט גיזאנט אין דער צייט אודי חכמים פון דעם
 דור זאכלן איין דיא תורה און ווילן זיא ניט סאכין לערנען צוא קיין הלמידים
 זאלשטו פאר שפרייטין דין תורה איז זאלשט זיא סאכין לערנען צוא הלמידים אבער
 אין דער צייט אז די חכמים פון דעם דור סאכין לערנען תורה צו הלמידים זאלשטו איין
 זאכען דין תורה און זאלשט זיא ניט סאכין לערנען צוא קיין הלמידים און אויב דו
 זעהשט איין דור וואש דיא תורה איז אויף אים גיליבט זאלשטו זיא פר שפרייטין און
 זאלשט זיא סאכין לערנן צוא הלמידים ווארום עש שטייט אין פסוק עש איז פר האנדן
 איינר וואש פאר שפרייט און עש ווערט נאך בייא אים גיערטאון אויב דו זעהשט
 איין דור וואש דיא תורה איז אויף אים ניט גיליבט זאלשטו איין זאכען דיא תורה און
 זאלשט זיא ניט בריינגען צוא קיין בויזן ווארום עש שטייט אין פסוק עש איז איין

מעמדות ליום שלישי

בא לו אצל שער המשתלח וסמך שתי ידיו עליו ומתודה : וכך היה אומר
 אָנָּה הַשֵּׁם חֲמָאוּ עוּוּ פִּשְׁעוּ לַפְּנִיךָ עֲמַךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲנָה בִשְׁם כְּפָר נָא
 לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וּפִשְׁעִים שְׁחֲמָאוּ וּשְׁעוּ וּשְׁפָשְׁעוּ לַפְּנִיךָ עֲמַךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 כַּפְתּוּב בַּתּוֹרַת מֹשֶׁה כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפָּר עֲלֵיכֶם לְטוֹר אֲתֹכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם
 לַפְּנֵי יְיָ תַּמְחֲרוּ : וְהַבְּתִימִים וְהַעֲמִידִים הַעוֹמְדִים בְּעֶזְרָה כִּשְׁהוּ שׁוֹמְעִין אֶת הַשֵּׁם
 הַמְּפֹרָשׁ יוֹצֵא סִפֵּי כֹהֵן גָּדוֹל הָיוּ פּוֹדְעִים וּמְשַׁתְּחוּיִם וְנֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם
 וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

נגילה טרק בני העיר

תָּנוּ רַבָּנָּן מִשְׁה תַּקֵּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁדְּחוּ שׁוֹאֲלִין הַדּוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל
 יוֹם הַלְבוּשׁ פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְבוּשׁ עֲצַרְתָּ בְּעֲצַרְתָּ הַלְבוּשׁ חַג בְּחַג :

כור נשים יבמות טרק הבא על יבמתו

הָאִישׁ מִצֹּהַר עַל פְּרִיהַ וּרְבִיהָ אֲבָל לֹא הָאִשָּׁה : רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא אוֹמֵר
 עַל שְׁנַיִם הוּא אוֹמֵר וַיְבָרַךְ אֲתֶם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ :
 תָּנוּ רַבָּנָּן וּבְנַחְתָּה יֹאמֵר שׁוֹבֵה יְיָ רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל מְלַמֵּד שְׁאִין הַשְּׂכִינָה

צ״ס פאר האגדון אז סען גיהערטאן צודיר נאט אז סען זאך פאר שטערן דיין הורה
 איז מען זאל זיא נישט מאכין לערנען צוא קיינעס פדי די הורה זאל נישט מכוה ווערן :
 בא לו אז דער כהן גדול איז גיבוקטן צוא דעם ציהעלע וואש עש ווערט פאר שקט
 לעזאל און האט זיינע ביידע הענט סוף גווען אויף אים און האט זיך מתורה
 גינען און אזו האט ער גזאנט איך פעט דיר נאט דיין פאלק ישראל האבין גיזונדיקט
 פאר דיר איך פעט דיר נאט פאר גיב דיא עבירות וואש זיינען בשוגג און וואש זיינען
 בסוד וואש דיין פאלק ישראל האבין גיזונדיקט פאר דיר אזוא וויא עש שפייט אין דער
 הורה פון דיין קנעכט משה רבינו ווארום אין דעם דאזיגן טאג פון יום כפור וועט נאט
 אויף אייך פאר נעבין צוא רייניגן אייך פון אלע עבירות פאר נאט זאלט איר ריין זיין :
 און דיא ברגים און ראש פאלק אז זייא האבין גיהערט דעם שם המפורש אז ער גייט
 ארויש פון דעם כויל פון כהן גדול האבין זייא זיך גקניט און האבין זיך גיבוקט און
 זיינען גיפאלן אויף זייערע פענעטער און האבין גזאנט גילויבט זייא דר נאטען פון זיין
 שהרליך קייניגרייך ביו אין דר אייביקייט :

הנו רבנן דיא רבנים האבין גלערינט משה רבינו האט כתקן גווען צוא דיא ישראל
 אז זייא זאלין פרעגן און זאלין דרשנן אין דיא דינים פון דעם טאג : דיא דינים
 פון פסח גיהער מען דרשנן אום פסח און דיא דינים פון שבועות גיהער מען דרשנן אום
 שבועות און דיא דינים פון סוכות גיהער מען דרשנן אום סוכות :

האיש סניה איין טאג איז גיבאטין אויף דער מצוה פון פריה ורביה אבער נישט קיין
 אשה : רבי יוחנן בן ברוקא און זיין ביידין זאנט דר פסוק די מצוה פון פריה
 ורביה און נאט האט זייא גיבענטשט און האט צוא זייא גזאנט פרוקט אייך און
 מערס אייך :

מעמדות ליום שלישי

רכה

שורה על פחות משני אלפים ושני רבבות מִיִּשְׂרָאֵל • תְּרֵי שָׁהִיז יִשְׂרָאֵל
שְׁנֵי אֲלָפִים וְשְׁנֵי רַבְּבוֹת חֶסֶר אֶחָד • וְזֶה לֹא עִמָּק בְּפִרְיָה וְרַבִּיָּה נִמְצָא שֶׁזֶה
גֹּרֵם לְשִׁבְיָה שֶׁתִּסְתַּלַּק מִיִּשְׂרָאֵל • אֲבָא חֲנָן אָמַר מִשּׁוּם רַבִּי אֲלִיעֶזֶר חֵיב
מִיתָה שְׁנָאֵמַר וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם • הָא אִם הָיוּ הֵם בָּנִים לֹא מָתוּ • אַחֲרֵים
אוֹמְרִים גֹּרֵם לְשִׁבְיָה שֶׁתִּסְתַּלַּק מִיִּשְׂרָאֵל שְׁנָאֵמַר לְהוֹיֹת לָהּ לֵאלֹהִים וְלִזְרָעָהּ
אַחֲרֶיהָ • בְּזִמְן שְׁוֹרְעָה אַחֲרֶיהָ שְׁבִיָּה שׁוֹרָה עֲלֵיכֶם • אֵין זִרְעָה אַחֲרֶיהָ • עַל
כִּי שׁוֹרָה עַל הַעֲצִים וְעַל הָאֲבָנִים :

סכות פרק אלו הן הליקין

רַבִּי חֲנִינְיָ בֶן עֲקָשָׁי אָמַר רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ
הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שְׁנָאֵמַר יי חֲפִץ לְמַעַן צְדָקָה יִגְדִיל תּוֹרָה וַיֵּאדָר:

בבא בתרא פרק ראשון

תִּנְיָא אָמְרוּ עָלֵיו עַל בְּנֵימִין הַצְּדִיק שְׁהִיָּה מְמוּנָה עַל קָפָה שֶׁל צְדָקָה פַּעַם
אֶחָת בָּאָה אִשָּׁה אֶחָת לְפָנָיו בְּשָׁנָי בְּצוֹרֵת אֲמָרָה לוֹ רַבִּי פְּרַנְסָי אָמַר
לָהּ הַעֲבוּדָה שְׂאֵין בְּקָפָה שֶׁל צְדָקָה בְּלוּם • אֲמָרָה לוֹ רַבִּי אִם אֵין אַתָּה
מִפְּרַנְסָי הָרִי אִשָּׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהָ מֵתִים • עַמֵּד וּפְרַנְסָה מִשְׁלוֹ • לְיָמִים חֲלָה

תְּנוּ רַבִּינּוּ דִּיא רַבָּנִים הָאֲבִין גִּילְעָרִינִם • או דער ארון האט גירועט האט משה רבינו
גְּיוֹאֲנָם שׁוֹבֵה יי רַבְּבוֹת אֲלָפִי יִשְׂרָאֵל רוא נאט אין די צווייט אונ צוואנציג סוויינט
פון דיא יִשְׂרָאֵל • דאש לערינט סוף או דיא שְׁבִיָּה רועט ניט אויף ווייניגער פון צוויי
סוויינט אונ צווייט מאל צעהן סוויינט פון דיא יִשְׂרָאֵל • ווען דיא יִשְׂרָאֵל זיינען גיווען
צווייט סוויינט אונ צווייט צעהן סוויינט נאר מיט איינש ווייניג • אונ דער דאווענער
סענטש האט ניט עוסק גיווען אין פִּרְיָה וְרַבִּיָּה • ווערט גיפניען אז דר דאווענער סענטש
איז גורם צוא דער שְׁבִיָּה או זיא זאל אפ גיטאן ווערין פון די יִשְׂרָאֵל אָבָא הֲנֵן זָאָגְתָּ
פון ווערין רבי אליעזר דר מענטש איז חֵיב מִיתָה ווארום עש שְׁמִיט אין פסוק בייא דיא
קִנְדֵר פון אֲהֵרֹן הִפְתָּן אונ קיין קינדער איז ניט גיווען צוא זיאי • וואלמין זיאי אָבֵער
זיא גיהאט קינדער וואלמין זיאי ניט גישטארבן אנדערע זאגין (דאש סיינט מען רבי
סאיר) ער איז גורם צו דר שְׁבִיָּה או זיא זאל אפ גיטאן ווערין פון דיא יִשְׂרָאֵל • ווארום
עש שְׁמִיט אין פסוק צו זיין צו דיר צו איין נאט אונ צו דייע קינדער וואש וועלין זיין
נאך דיר • זאג איך אזוא אין דער צייט או דייע קינדער זיינען נאך דיר רועט דיא
שְׁבִיָּה אויף אייך אונ אז עש איז ניט דא קיין קינדער נאך דיר אויף זעמען זאל דיא
שְׁבִיָּה רוען אויף העלצער אָדער אויף שְׁמִינְעֵר :

דאש טייטש פון רבי חניני בסיניט מען אין פרק :

הניא סיר האבין גילערינט • זיאי האבין גיואנט אויף בְּנֵימִין הַצְּדִיק וואש ער איז גיווען
איין מְסֻנָּה אויף דער פּוֹשְׁקֵע פון צְרָקָה • איין מאל איז גיקומען איין אִשָּׁה פֶּאָר
אִים אין דיא גארין וואש זיינען גיווען הונגער האט זיא צו אים גיואנט רבי זאי סוף
סְפָרְנִם הָאֵם עַר צוא איר גיואנט דא שווער איך אז עש איז נאר קיין געלש ניט דא אין
דער פּוֹשְׁקֵע פון צְרָקָה האט זיא צו אים גיואנט או דו סייין רבי וועשט סוף גיט סְפָרְנִם

מעמדות ליום שלישי

בנימין הצדיק תנמה למות • אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא • רבוננו של עולם • אתה אמתת כל המקום נפש אחת מישראל באנו קים עולם מלא • ובנימין הצדיק שהחיה אשה לשבעה בניה ימות בשנים כועמות הללו • מיד קדעו לו נזר דינו • תנא הוסיפו לו עשרים ושתיים שנה על שנותיו •

כנים פ' שלישי

רבי שמעון בן עקשיא אומר וקני עם הארץ כל זמן שהם מוקינים דעתן מסרפת עליהם שנאמר מסיר שפה לנאמנים ומעם זקנים יקח אבל זקני תורה אינם בן אלא כל זמן שהם מוקינים דעתן מתיישבת עליהם שנאמר ביששים חכמה וארך ימים תבונה :

הולין פרק כסוי הדם

אמר רבי אלעזר אין העולם מתקום אלא בשביל מי לשולם עצמו בשעת מריבה שנאמר תולה ארץ על בלימה :

נגעים פרק שני

כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו • רבי מאיר אומר אף לא נגעי

זין וועט די אשה מיט אירע זיבען קינדר שטארבין • איז ער אויף נישטאנען אונ האט זיא ספרנס גיווען פון זיין נעלט • אין עטליכע טעג ארום איז בנימין הצדיק קראנק גיורארין איז איז גניינט גיורארין צוא שטארבין האבין דיא מלאכי השרת גיזאנט פאר נאט ברוך הוא האר פון דער וועלט דוא האשט גיזאנט אימליכר וואש איז סקיים אפילו נאר איין נפש איז גלייך וויא ער האט סקיים גיווען די גאנצע וועלט אונ בנימין הצדיק וואש ער האט סתיה גיווען איין אשה מיט אירע זיבן קינדער זאל שטארבין אין אווא ווייניג יארין האט מען הייבן צוא ריסין זיין נזר דין אז ער זאל ניט שטארבין פון דעס קריינג מיר האבין גילערניט מען האט אים נישטעס צווייא אונ צוואנציג יאר אויף זיינע יארין :

רבי שמעון רבי שמעון דער זון פון עקשיא האט גיזאנט די אלטע ליים פון די עמי הארצים כל זמן אז זייא ווערין אלט ווערט זייער דעה אויף זייא פאר מישט וויא אין פסוק שטייט נאט ברוך הוא סוט אפ דיא רייד אפילו צו דיא וואש קאנען ריידן מיט חכמה אונ די רייד פון דיא אלטע נעסט ער צו אונ דאש גייט אויף זקני עמי הארצים • אבער דיא אלטע וואש לערנען דיא תורה זיינען גיט אונ • אז זייא ווערין אלט ווערט זייער דעה מיושב אויף זייא וויא עש שטייט אין פסוק אין דיא אלטע ליים וואש לערנען די תורה איז פאר האנדין חכמה אונ אין דיא וואש לעבין לאנג איז דא פאר שטאנדיקייט : אמר רבי אלעזר רבי אלעזר האט גיזאנט דיא וועלט האט מער קיין קיום גיט נאר פון ווענין דעס וואש פאר שליסט זיין סויל בשעת קריג אונ הערט וויא מען שענט אים אונ ענטפערט גיט זייא עש שטייט אין פסוק דיא וועלט הייננט אונ האט איין קיום דורך דעם וואש פאר שליסט זיין סויל בשעת קריג :

כר הנגעים אלע נגעים טעג איין כהן זעהן אויב זייא זיינען טמא ארער טהור חוץ פון זיינע אייניגע נגעים טאר ער אליין ניט זעהען נאר אנאנדער כהן טו זייא זעהן •

קְרוּבוֹי • כּל הַנְּדָרִים אֲדָם מִתּוֹר חוּץ מִנְדְרֵי עֲצֻמוֹ • רַבִּי יְהוּדָה אָמַר אִם לֹא נְדָרֵי אִשְׁתּוֹ שְׁבִינָה לְבֵין אַחֲרֵים • כּל הַכְּבוֹרוֹת אֲדָם רוֹאֶה חוּץ מִכְּבוֹרוֹת עֲצֻמוֹ:

גדה סוף הפסוק

תִּגְנוּ רַבְּנָן שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים הָרִאשׁוֹנִים הוֹלֵךְ דֶּר בְּמִדּוֹר הַהִתְחַוֵּן • אֲמַצְעִים הוֹלֵךְ דֶּר בְּמִדּוֹר הָאֲמַצְעִי • אַחֲרָנִים הוֹלֵךְ דֶּר בְּמִדּוֹר הָעֵלְיוֹן • וְכֵן שְׁהֵנִיעַ זְמַנּוֹ לְצֵאת מִתְּהַפֵּךְ יוֹדֵד • וְהָדוּ חֲבָלֵי לֵידָה :

ואמרו: עשרת הדברות יורשה הבן וגו' עד הבקשות כמו סכוא מסודר נמסר יוס' א' :

בקשה ליום שלישי

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמַהֵר רַעֲיוֹנֵי וְזַכּוֹנֵי מַעֲנֶה לְשׁוֹנֵי וּלְמַהֵר מַחְשְׁבוֹת לְכָבִי וְהִנֵּה עִם פִּי בַעֲת הַסִּיפִי וְעִם לְבָבִי בַעֲת מַחְשְׁבִי וְעִם יָדַי בַעֲת מַעֲבָדִי • וְעִם רַגְלֵי בַעֲת שְׁכִילִי • וְאֵל אֲמַר לְפָנֶיךָ דָּבָר שְׂאִינוּ הִגַּנּוּ וְשָׂאָה כְרַצְנָה וְנִעְזָר בְּשִׁמּוֹן כָּכֵל יִשְׁלַם בִּי וְעוֹרְנִי עַל דָּבָר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְאֵל יְבַהֲלֵנִי חֲלוֹמוֹת רָעִים וְאֵל יִשְׁלַם בִּי יֵצֵד הָרַע :

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים גְּלוּי וְיִדְוַע לְפָנֶיךָ שְׂרַצוֹנֵי לַעֲשׂוֹת רַצְנָה אֲרָא שְׂשֹׂאוֹר שְׁבַעֲסָה

רבי שאיר זאגט או דיא נגעים פון זיינע קרובים טאר ער אויף גיט זעהן • אלע נדרים מען איין מענטש מטייר זיין חוץ פון זיינע אייגענע נדרים • רבי יהודה זאגט אז די נדרים פון ניין נייב וואש זיינען צווישן איר און צווישן אנדערע טאר ער אויף גיט מטייר זיין • אלע כבודים פון בהמות מען איין מענטש איין פלמיד הכם זעהן אויב עש אזי דא איין טום אין זיין אז מען זאל זיין מענין עסן חוץ פון זיינע אייגענע כבודים פון זיינע בהמות :

תנו רבנן דיא רבנים האבין גילערניט דיא ערשטע דרייא חרשים וואש איין אשה טראגט וואונט דאש קינד אין דעם אויבערשטן חדר אין דיא מיטעלשטע דרייא חרשים וואונט דאש קינד אין דעם מיטעלשטן חדר אין דיא הינטערשטע דרייא חרשים וואונט דאש קינד אין דעם אויבערשטן חדר און אז עש קומט דיא צייט אז דאש קינד זאל ארויש גיין פון דער מוטער'ס בויך פאר קערט דאש זיך און גידערט אראפ און דאש זיינען דיא ווייטאג פון איין גיווענערין :

יהי רצון עש זאל זיין דער ווילין פון צו פר דיר גאט מיין גאט אע דער גאט פון מייען עלטערין אז דו זאלעם מטהר זיין מייען מחשבות און אן בריווין דאש ענטפערונג פון מיין צונג און מטהר זיין דיא מחשבות פון מיין הארצין און זיין מיט מיין מיל אין דער צייט אז אויך רייר און מיט מיין הארצין אין דער צייט אז אויך טראכט און מיט מיין האנט אין דער צייט אז אויך טראכט און מיט מיין ארבעט און מיט מיין פוס אין דער צייט אז אויך גיט אין מיין שטענע און אויך זאל גיט זאגן פאר דיר איין ווארט וואש גיט דעכט איין און גיט וויא זיין רצון איין און שרייא אן אין דעם שטן אז ער זאל גיט גיוועלטיגן אין סיר און העלף סיר פון ווענין דעם כבוד פון דיין גאטען און עש זאלן סוף גיט דער שרעקן ביינע חלומות און עש זאל אין סיר גיט גיוועלטיגן דער יצר הרע :

מעמדות ליום שלישי

מעבב * יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשמד ותכניע ויצר
תרע ממני * ותרחיקדו ממאתים וארבעים ושמונה אברי ואל יבטלני מדרךך
הטובים ותן בלבי יצר טוב לשמור חקך ולעשות רצונך ולעבדך בקרב שלם
וקבל תפילתי כפתוב שמעתי תפילתי יי ושועתי האזינה אל דמעתי אך תחוש
כי גר אנכי עמך תושב בכל אבותי : ואני תפילתי קח יי . עת רצון אלהים קרב
חסדך ענני באמת ישעך : ושמע תפילתי כי אתה שומע תפלת כל פה * ברוך
אתה שומע תפלה :

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלה רחמן עורף שלחן לבריותיו
גלית ארץ ביזום זה ומלאת פני תבל הנוכח לתת חיים לעם עליה ומזון
להולכים בהי שתמציא ברחמיך הרבים מזונותינו לנו ולכל עמך בית ישראל
ותזמין פרנסתנו שלמה ועל הרך כבוד כדאי שנוכר לעבדך בקרב שלם ואל
יעבב עלינו שום חטא ועון ואשמה לפרנסתנו והצל כל הולכי דרכים

רבון העולמים האר פון דיא וועלטין עש איז אנטפלעקט אונ גיוואוקט פאר דיר אז מײן
רצון איז צוא טאן דיין רצון נאר דאש זייער מיינוואש איז אין מיין דאש מיינט
מען דעם יצר הרע דר איז מעבב עש זאל זיין דער ווילין פון צוא פאר דיר גאט מײן
גאט אונ דר גאט פון מיינע עלטערין אז דוא זאלשט פאר טיליגין אונ זאלשט מאכן אונטר
מעניג דעם יצר הרע פון מיר אונ זאלשט אים דער ווייטערין פון מיינע צווייא הונדערט
מיט אכט אונ פערציג אברים אונ ער זאל מיך גיט מבטל זיין פון דייע גוטע וועגן
אונ גיב אין מײן הארצין דעם יצר טוב צוא היסון דיין גיזען אונ צוא טאן דיין ווילן
אונ צו דינען דיר מיט דעם גאנצין הארצין אונ זיין מקבל מײן תפלה וויא עש שמיים
אין פסוק אז דוד המלך האט גיבעטין דער צוא גאט ברוך הוא מײן תפלה אונ מײן
גישרייא פאר דעם * אונ צוא מיינע טרערין זאלשטו גיט שוויגין ווארום אײך בין וויא
איין גר אויף דער וועקט אנטקעגין דיר אונ איין אלט גיזעסענער וויא מיינע עלטערין
זיינען גיזען :

יהי רצון עש זאל זיין דער ווילין פון פאר דיר גאט אונזר גאט אונ דער גאט פון אינזע
עלטערין דער פארעמינר מלכות ער טוט אן ריכטין אין מיט צוא זיינע באשעפעניש
דוא האשט אנטפלעקט דיא ערד אין דעם דאזיגין טאג אונ דוא האשט דער פילט די
גאנצע וועלט מיט פרוכט צוא געבין לעבין צוא דעם פאלק וואש אויף איר אז אונ צו
געבין שפיוו צוא דיא וואש גייען אויף איר אז דוא זאלשט אויש ציהען מיט דייע פיל
רחמנות אונזערע שפיוו צוא אונז אונ צוגאר דיין פאלק דאש היז גיזינד פון די ישראל
אונ דוא זאלשט אן ברייטין אונזער גאנצע פרנסה אינ בדרך כבוד כדאי מיר זאלין דיר
קאנן דיגן מיטן גאנצין הארצין אונ זאל גיט מעבב זיין צו אונזר פרנסה קיין שום עבירה
אונ קיין שולד אונ דו זאלסט מציל זיין אימליכן פון דיין פאלק וואש גייען אין סדריות פון
ביינע היות אונ פון אלע ביינע באנענענעש אינ פון דיא הענט פון אימליכן מיינט

רכו

מעמדות ליוביעי

ימדרות מעמדי ישראל מחיות רעות ומכל פגעים רעים ומכל שמץ ומכף כל אויב ואורב על הדרך פרבתיב כי מלאכיו יצוה לה לשמרה בכל דרכיה : על פנים ישאונה פן תנוף באבן הגלגה : ואנחנו וכל עמך בית ישראל בכלל הרחמים : כי אתה שומע תפלת כל פה : ברוך אתה שומע תפלה :

מעמדות ליום רביעי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי מארת פרקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאהות ומועדים ולימים ושנים : והיו למאורות פרקיע השמים להאיר על הארץ ויהי בן ימי אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל למשורת היום ואת המאור הקטן למשלת הלילה ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים פרקיע השמים להאיר על הארץ : ולמשך ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי :

אין פון דעם וועג באגלען פענשטן אזו וויא עש שטיים אין פסוק ווארום גאט וועט זיינע מלאכים באפעלין פון דיניט ווענין אז וויא זאלן דיך היסטן אין אלע זיינע ווענין אויף זייערע הענט וועלן וויא דיך פראגן ווארום מאסער וועלן זיך אן שלאגן זיינע פיס אין איין שטיין און מיר און גאר דיין פאלק ישראל זאלן זיין אין פלל פון דיין רהמנות :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים האם גאט גייאנט עש זאל זיין ליכט דאש ביינט מען די זון מיט דר לבנה אין דעם פאר שפרייטונג פון דעם הימל צוא מאכן איין צווישן שיד צווישן דעם מאג אינ צווישן דער נאכט און וויא זאלן זיין צוא צייכונג און צוא ימים טובים וראש זיין ווערן ניצילט נאך דר לבנה און צו מענ און צו יארן; און וויא זאלן זיין די זון מיט דער לבנה צו ליכט אין דעם פאר שפרייטונג צו דעם הימל צו לייכטן צוא דיא ליים וראש זיינען אויף דער ערד און עש איז אזא גיווען : און גאט ברוך הא האט גימאכט דיא צווייא גרויסע ליכט היא גרויסע ליכט דאש ביינט מען דיא זון האט גאט גימאכט אז זיא זאל גיוועלטיגן בייא מאג און דיא קליינע ליכט דאש איז דיא לבנה וראש זיא איז נאך איר פאשאפן קענער גיווארן פון דער זון אין איר ליכט האט גאט גימאכט אז זיא זאל גיוועלטיגן בייא דער נאכט און דיא שטערן האט אויף גאט גינעפן צו דער לבנה אז וויא זאלן מיט איר גיוועלטיגן בייא דער נאכט ספיים זיא צו זיין ווייל איר ליכט איז קענער גיווארן פון דער זון; און גאט האט וויא גינעפן דיא זון מיט דער לבנה אין דעם פאר שפרייטונג פון דער היכר צוא לייכטן צו דיא ליים וראש זיינען אויף דער ערד און צוא גיוועלטיגן בייא מאג און בייא דר נאכט און צו מאכן איין צווישן שיד צווישן דער ליכט און צווישן דעם פינצטערנעש און גאט ברוך הא האט גיווען אז עש איז גוט; און עש איז גיווען אבינט און עש איז גיווען מאגן דעם פערטן מאג :

מעמדות ליום רביעי

כֹּה אָמַר יי' נְתַן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם חֶקֶת יָרֵחַ וְכוֹכְבִּים לְאוֹר לַיְלָה רִנֵּעַ הַיּוֹם
 וַיְדַמּוּ גִבּוֹי יי' צְבָאוֹת שְׁמוֹ : אִם יִמְשׁוּ הַחֻקִּים הָאֵלֹהִים מִלְּפָנַי נְאֻם יי' גַּם וְדַע
 יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִדְּרוֹת גּוֹי לְפָנַי כֹּד הַיָּמִים : כֹּה אָמַר יי' אִם יִמְדוּ שָׁמַיִם מִלְּמַעְלָה
 וַיַּחְקְרוּ מוֹסְדֵי אֶרֶץ לְמַפְהָ גַם אֲנִי אֶמְאֵם בְּכֹל דַּעַר יִשְׂרָאֵל עַל כֹּךָ אֲשַׁר עֵשׂוּ
 נְאֻם יי' : הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יי' וְנִבְנְתָה הָעִיר לִי מִמַּגְדַּל חֲנָנְאֵל עַד שַׁעַר
 הַפֶּנֶה : וַיֵּצֵא עוֹד קֹדֶם הַמִּדָּה גִּבּוֹר עַל גְּבַעַת גִּבּוֹר וְנֹסֵב גַּעְתָּה : וְכֹל הַעֲמֻקָּה
 הַפְּגָרִים וְהַדְּלָשָׁן וְכֹל הַשְּׂדֵמּוֹת עַד נֶחֱד קֶדְרוֹן עַד פֶּנֶת שַׁעַר הַסּוּסִים מִזְרְחָה קִדְשׁ
 לִי לֹא יִהְיֶה וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לְעוֹלָם :

תהלים צד

אֵל נִקְמֹת יי' אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ : הַנְּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֶּׁב נְמוּל עַל גְּאֻם : עַד
 מַתִּי רִשְׁעִים יי' עַד מַתִּי רִשְׁעִים יַעֲלוּז : יִבְיַעוּ דִּבְרוּ עֲתָק יִתְאֲמְרוּ בֶל פְּעָלֵי

כֹּה אָמַר ה' אֲזוּא הָאֵם נְאֻם גִּיּוֹאֲם דַּעַר נֹאֵס וְוֹאֵשׁ נִיֵּם דִּיא זֶן אִז זֵא לֵיִכְסִין
 בִּיֵּא אֹנֵס אֹנֵס דְּאֵשׁ גִּזְעִץ פֹּון דַּעַר לְבִנְהָ אֹנֵס דִּי שְׁמַעְרִין וְיֵא זֵאֲרִין דִּר לִיִכְסִין
 בִּיֵּא נֹאֵסִי עַד מֹאֲכֵס אִיִּין שְׂרוּמְפִין דַּעַם יֵס אֹנֵס וְיִינַע אִינְדִּין זֵאֲלִין בְּרוּסְקֵי דַּעַר
 זַעֲבִיבְעַר נְאֻם הָאֵם דְּאֵשׁ גִּיּוֹאֲם וְוֹאֵשׁ זִיִּין נֹאֲכַעֵן אִז הִי צְבָאוֹת : אוֹיֵב עֵשׁ אִז
 סִיגְלֵאָה אִז דִּיא דְּאוֹיִנַע גִּיּוֹעֲצִין זֵאֲלִין אִפְגִּיטָאן וְועַרְרִין פֹּון צוּא פֹּר מִיר דְּאֵשׁ סִינְטֵס מַעַן
 דִּיא זֶן מִיֵּס דַּעַר לְבִנְהָ אִז וְיֵא זֵאֲלִין נִיֵּם שְׁיִנַעֵן אֹזוּ הָאֵם נֹאֵס גִּירַעַט אֹזוּא אוֹיֵב אִז
 סִיגְלֵאָה אִז דִּיא זַרַע פֹּון דִּיא יִשְׂרָאֵל זֵאֲלִין פֹּאר שְׁמַעְרֵט וְועַרְרִין פֹּון צוּ זִיִּין אִיִּין פֹּאֲלֵק פֹּר
 מִיר אַלַע סֹאֵג : אֹזוּ הָאֵם נְאֻם גִּיּוֹאֲם אוֹיֵב עֵשׁ אִז בִּינְכֵאָה זִיִּין זֵאֲלִין קֶאָנֵן גִּימֹאֲסִין
 וְועַרְרִין דִּיא הִימְלַעַן וְוֹאֵשׁ וְיִינַעֵן פֹּון אוֹיֵבִין אֹנֵס וְיֵא זֵאֲרִין קֶאָנַעֵן דַּעַר פֹּארִשֵׁט וְועַרְרִין דִּי
 גִּרְנִד פֹּעֲכֵט פֹּון דַּעַר עַרְדֵּר וְוֹאֵשׁ יֵאֵ אִז פֹּון אֹנְטִין : אֹזוּא אוֹיֵב אִז סִיגְלֵאָה אִז אוֹיֵב
 זֵאֲל פֹּאר מִיֹּאֲסִין אִין גִּבּוֹר דַּעַר זַרַע פֹּון דִּיא יִשְׂרָאֵל חֶאֲטִשַׁע פֹּון וְועַנְגִּין נֹאֵר דְּאֵשׁ בִּיִּין
 וְוֹאֵשׁ זִיִּין הֶאָבִין גִּיטָאן : אֹזוּ הָאֵם נְאֻם גִּירַעַט כְּלוּמֵר אֹזוּ וְוִיא זִיִּיא וְועַלִּין נִיֵּם גִּימֹאֲסִין
 וְועַרְרִין אִינֵן גִּיפֹארִשֵׁט וְועַרְרִין אִזוּ אוֹיֵב וְועַלִּין דִּיא יִשְׂרָאֵל נִיֵּם פֹּר מִיֹּאֲכֵט וְועַרְרִין פֹּר
 מִיר : עֵשׁ וְועַרְרִין קֹבִיעַן אֲזַעֲלַכֵּעַ סַעַן הָאֵם נְאֻם גִּירַעַט וְוֹאֵשׁ דִּי שְׁמֵאֵט יְרוּשָׁלַיִם וְועַט
 גִּיבּוֹיֵט וְועַרְרִין צוּא נְאֻם פֹּון דַּעַם אֶרֶט וְוֹאֵשׁ הִיִּיכֵט כְּנַדֵּל חֲנָנְאֵל בִּיִּין דַּעַם מוֹיֵדֵר וְוֹאֵשׁ
 שְׁפִיִּיט אִין וְוִיגְקֵל : אֹנֵס עֵשׁ וְועַט אֶרוֹיֵשׁ גִּיִּין דִּי שְׁנֹר פֹּון דַּעַר מֵאֵס אֲנַמְקַעֵן יְרוּשָׁלַיִם
 בִּיִּין דִּיא הוֹיֵב פֹּון דַּעַם אֶרֶט וְוֹאֵשׁ הִיִּיכֵט גִּבּוֹר אֹנֵס עֵשׁ וְועַט אֶרוֹם רִינְגֵלַעַן בִּיִּין דַּעַם
 אֶרֶט וְוֹאֵשׁ הִיִּיכֵט נֹזַעָה : אֹנֵס דְּאֵשׁ נֹאֲנַצַע טֹאל וְוֹאֵשׁ דִּי פְּגָרִים פֹּון דַּעַם הוֹל פֹּון כְּחֶתֶב
 זִיִּינַעֵן דֶּאֶרְטִין גִּיפֹארִין אֹנֵס דֵאֵם אֶרֶט וְוֹאֵס סַעַן פֹּלַעַנְטֵט אֶהֱיִן שִׁסִּין דִּיא אֲשִׁין פֹּון דַּעַם
 בֵּית הַכְּקֹדֶשׁ וְוֹאֵס אִזוּ אֲלֵץ גִּיּוֹעַן הוֹיֵב יְרוּשָׁלַיִם אֶבֶר לַעֲתִיד לְבֵאָ וְועַט יְרוּשָׁלַיִם גִּירַעַט
 זִיִּין אֹנֵס עֵשׁ וְועַט אֲלֵץ אֶרִיִּין גִּינְכַעֵן וְועַרְרִין אִין אֶרֶע מוֹיֵדֵר : אֹנֵס אַלַע פֹּעֲלַדַּעַר בִּיִּין אִין
 דַּעַם מֹאל קֶדְרוֹן בִּיִּין אִין דַּעַם עֵק פֹּון דַּעַם אֶרֶט וְוֹאֵס וְועַרְט אִין גִּרְפוּיִן שַׁעַר הַסּוּסִים
 קִיִּין מִזְרְחָה זִיִּיֵט וְועַט דֵאֵשׁ אֲלֵץ הִיִּילִיג זִיִּין פֹּאר נְאֻם אֹנֵס עֵשׁ וְועַט מִיר נִיֵּם צוּא פֹּרֵט
 וְועַרְרִין בִּיִּין אוֹיֵבִין :

דאש טייטש פון אל נקמות גיבט מן און הרעים קאפיטל צד

און : עמך יי דכאוו ונחלתך יענו : אלמנה וגר יתרגו ויתומים ירצחו : ויאמרו
לא יראה יה ולא יבין אלו יעקב : בינו בערים בעם וכסלים מתי תשכילו :
הנטע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט : היסר גנים הלא יוכיח המלמד
אדם דעת : יי ידע מחשבות אדם כי המה הכל : אשרי הנכר אשר תיסרנו
יה ומתורתך תלמדנו : דהשקים לו מימירע עד יפרה קרשע שחת : כי לא
ימוש יי עמו ונחלתו לא יעזב : כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב :
מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און : חולי יי עזרתה לי כמעט
שכנה דומה נפשי : אם אמרתי משה רגלי חסדך יי יסעדני : ברב שרעפי
בקרבי תנחומך ישעשעו נפשי : היחכרה כסא הוות יצר עמל עלי חק : יגודו
על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו : ויהי יי די למשגב ואלהי לצור מחסי : וישב
עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יי אלהינו :

תורה
וירא יי וינאץ מפעם בגני ובנתיו : ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה
אתיתם כי דור תהפכת המה בגנים לא אמן גם : הם קנאוני בלא אל
בעמוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אבעים : כי אש קדחה
באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכר ארץ ויבלה ותלהט מוסרי דרים :
אספה עלימו רעות חצי אבלה גם : מני רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן

ורא ה' אינ גאט גיזעהען אונ האט גישטארקט זיין צארין פון וועגן דעם וואס
זיינע זין און זיינע טעכטער פון דיא ישראל האבין גיזנדיגס פאר אים: האט גאט
גיזאגט איך וועל פיר בארגן מיין פנים פון דיא ישראל אונ איך ווער זעהען וואש זייער
סוף וועט זיין דורך דעם וואש איך וועל פאר בארגן מיין פנים פון זייא ווארום זייא
זיינען אזו אדור וואש פאר קערן מיין נוסין רצון אויף פעם זייא זיינען אזעלכע קינד
וואש אין זייא אזי גיט דא קיין וואר האפטיקייט : זייא האבין אונטער גיזנדין מיין צארין
כיט אזאך וואש עש אזי גיט קיין גאט דאש מינגט מען מיט דעם עגד אונ האבין סוף
דיר צארניגט מיט זייערע נארשקייט אונ איך וועל זייא אויך אזו סאן איך וועל זיי דער
צארנען מיט אזו איין אוכה וואש האט גיט קיין שם בלובר זייא זיינען אבויה פאלק
דאש מינגט מען די פשדים : מיט אשאק האפטיג פאלק וועל איך זייא דער צארנען :
ווארום אפייער ברענט אין מיין צארין אונ עש וועט ברענן אין איך גיז אין דער
אונטערשטער גרוב בלובר ביי אין יסוד אונ עש וועט פיר ברענען דיא ערד מיט אירע
תבואות אונ מיט אירע פירות אונ עש וועט פאר ברענן ירושלים וואש זיא איז גרונד
פעסטקייט אויף דיא בערג : איך וועל איין זאמלן אויף זייא גאר דאש שלעכטן וואש
אויף דער וועלט מינע פילין וועל איך פאר לענדין אין זייא בלובר אלע מינע פילין :
וועל איך אין זייא שיקן זייא וועלן פאר ברענט ווערן מחמת הנגער אונ דיא שרים
וואש ווערן אן גירופן רשף וועלן מיט זייא בלחמת האלמין אונ וועלן פיר שניטין ווערן
דורך אזו אשר וואש ווערם אן גירופן מרירי אונ די זיין פון דיא בהמות וועל איך אין

בהמת אשלה גם עם חמת וחלי עפר : מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם
 כחור גם בתולה יונק עם איש שיבה: אמרתו אפאיהםאשבתיה מאנוש זכרם:

חסיד סוקרביעי

לא היו כופתין את המלה : אלא היו מעקדין אותו : מי שזכו באברים אוזנין
 בו : וכף היתה עקדתו : ראשו דרום ופניו למערב : והשוחט עומד
 במזרח ופניו למערב : שר שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת
 שניה של בין הערפים היה נשחט על קרן מזרחית צפונית על טבעת שניה :
 שחט השוחט וקבל המקבל בא לו לקרן מזרחית צפונית ונתן מזרחה צפונה :
 מערבית דרומית ונתן מערבה דרומה ישרי הרסהה שופך על יסוד דרומית :
 לא היה שובר בו את הרגל אלא נוקבו מהוף ארסכו ותוקה בו : היה
 מפשיט ויורד עד שהוא מגיע לתזה : הגיע לתזה חתך את הראש ונתנו למי
 שזכה בו : חתך את הכרעים ונתנם למי שזכה בהם : מרק את ההפשיט : קרע
 את הלב והוציא את דמו : חתך את הידים ונתנם למי שזכה בהם : עלה
 לרגל הימנית חתכה ונתנה למי שזכה בה ושתי ביצים עמה : קרעו ונמצא
 כלו גלוי לפניו : נטל את הפדר ונתנו על בית שחיטת הראש מלמעלה :
 נטל את הקרבים ונתנם למי שזכה בהן להדיחן : והקרב מדיחין אותה בבית
 המדיחין כל צרפה : והקרבים מדיחין אותן שלש פעמים במעומן על שלחנות
 שר שיש שבין העמודים : נטל את הסכין והפריש את הריאה מן הכבד
 ואצבע הכבד מן הכבד ולא היה מוזהב ממקומה : נקב את החזה ונתנו למי
 שזכה בו : עלה דדופן הימנית היה חותך ויורד עד השדרה : ולא היה נוגע
 בשדרה עד שהוא מגיע לבין שתי הצלעות רפות : חתכה ונתנה למי שזכה
 בה : והכבד תלוי בה בא לו לנגר' והגיה בה שתי צלעות מפאן ושתי צלעות
 מפאן : חתכה ונתנה למי שזכה בה : ונדקנה וכלב והריאה תלוי בה : בא לו
 דדופן השמאלית והגיה בה שתי צלעות רפות מלמעלה ושתי צלעות רפות
 מלמטן וכף היה מניח בחברתה : נמצא מניח בשתיהן שתיים שתיים מלמעלה
 ושתיים שתיים מלמטן : חתכה ונתנה למי שזכה בה והשדרה עמה : והתחול
 תלוי בה : והיא היתה גדולה : אלא של ימין קודרין גדולה מפני שהכבד תלוי

וייא אן רייצין מיט דעם גיפט פון די שלאנגען וואס לויפן מיט ווייערע בייכער אויף הר
 ערד : דורך די עבירות וואס וייא האבין גיטאן אויף דער גאס וועט וייא פר ווארפן
 דיא שווערד פון די תולות אונ דורך די עבירות וואס וייא האבין גיטאן בהררי הדרים
 זעלין וייא זיך פארקטין אויף איין יונגער מאן אונ אויך אבהודה אונ אויגנידיגע קינד
 מיט אנרייו גראין מענטשן וועלין וייא אלע פארקט האבין : איך האב גיאנט איך וועל
 וייא פאר שפרייטין אין אלע פיר עקן פון דער וועלט אינ איך וועל פאר שמערן פון

בענטשין זייער גידעכענש :

בה' בא לו לעוקן חתכו ונתנו למי שזכה בו * והאלהי ואצבע הפבד ושתי
 כליות עמו * נמר רגל השמאלית ונתנה למי שזכה בה * נמצאו כלם עומדים
 בשורה והאברים בידם * הראשון פראש וברגל * הראש בימינו וחזממו
 כפי זרועו * וקרניו בין אצבעותיו * ובית שחישתו מלמעקן * והפדר נתון
 עליה * הרגל של ימין בשמאלו ובית עורו לחוץ * השני בשתי ידים * של
 ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עורן לחוץ * השלישי בעוקן וברגל *
 העוקן בימינו והאלהי מרודלת בין שתי אצבעותיו ואצבע הפבד ושתי
 הכליות עמו * והרגל של שמאל בשמאלו ובית עורו לחוץ * הרביעי בתוה
 ובגרה * התוה בימינו והגרה בשמאלו וצלעותיו בין שתי אצבעותיו החמישי
 בשתי דפנות של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עורן לחוץ * הששי
 בקרבים הנתונים בפוף * וקרעים על גביהם מלמעלה * השביעי בסולת * השמיני
 בתבתי * התשיעי ביון * דלכו ונתנום מחצי כבש וקמטה במקערבו * ומלחום
 וירדו ובאו דהם ללשבת הנזית לקרות את שמע :

פאה פ"ח

מי שיש לו חמישים זוז והוא נושא ונותן בהם הרי זה לא יטול * וכך מי שאינו
 צריך לטול וטול אינו מת מהוקנה עד שיצטרף דבריות * וכך מי שהוא
 צריך לטול ואינו נזמר * אינו נפטר מהעולם עד שיפרנס לאחרים משלו ועליו
 הכתוב אומר פרנך הגבר אשר יבטח ביו והיה יי מבטחו :

ברכות פרק חפלת השחר

תנו רבנן בשתלה רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לבקר * אמרו לו תלמידיו *
 רבינו למדנו אורחות חיים ונזכה לחיי העולם הבא * אמר להם הודרו
 בכבוד חבריכם * ומנעו בניכם מן הדעיון * והושיבונו בין ברפי תלמידו
 חקמים * ובשאתם מתפללים * דעו לפני מי אתם עומדים * ובשביל כך תזכו
 לחיי העולם הבא : ובשתלה רבן יוחנן בן זכאי נכנסו תלמידיו לבקר ביון

מי שיש ווער עש האט פופציג גידן און ער טוט משא ומתן מיט זיין טאר ער נים
 נעמען ביון לקט שבתה ופאה און מעשר עני פון די פעלדער און איטליכער וואש
 בדארף נים נעמן און נעמט יא שטארקט ער נים פון דער עקטר ביו ער בדארף האבן
 צו לייטן און איטליכר וואש בדארף נעמן און נעמט פארט נים און איז זיך מסתפק מיט
 דעם פאר דינשט פון זיינע הענט גייט ער נים אנועק פון דר וועלט ביו ער וועט נאך
 מפרנס זיין אנדערע פון זיינש און אויף אים זאגט דער פסוק גילו בשם איז דער מענטש
 וואש פאר זיכערט זיך אין נאט ב"ה און ער טוט אין נאט זיין פאר זיכונג :

תנו רבנן דיא רבנים האבין גילערינט או רבי אליעזר איז קראנק נווארן זיינען אריין
 גינאנגען זיינע תלמידים סבך חולה זיין צו אים * האבין זיינע תלמידים צו אים
 גיזאנט אוועק רבי לערין און דיא שטענען פון לעבין און מיר זאגן זוכה זיין צו דעם
 לעבין פון עולם הבא * האט רבי אליעזר צוא זיין גיזאנט זייט זהיר אין דעם כבוד פון
 אייערע

שְׂרָאָה אַתֶּם הַתְּחִיל לְכַבּוֹת * אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו רַבֵּינוּ גַר יִשְׂרָאֵל פְּמִישׁ הַחֶזֶק
 עֲמֹד הִימְנֵי מַפְנֵי כַּה אֶתְּה בּוֹכָה * אָמַר לָהֶם אֲנִי הָיִו מוֹלִיכִין אוֹתִי לִפְנֵי מֶלֶךְ
 בְּשָׂר וָדָם * שְׂהוּיִם בְּאֵן וּמְחָר בְּקִבֵּר * וְאִם יִכְעוֹס עָלַי * אֵין פְּעוֹס פְּעַם עוֹלָם *
 וְאִם יֵאָחֲרַנִי אֵין אֲסוּרוֹ אֲסוּר עוֹלָם * וְאִם מְמִיתַנִי אֵין מִיתַתִי מִיתַת עוֹלָם * וְאִנִּי
 יְכוֹל לְשׁוּחַדּוֹ בְּמִזְוֹן וּלְפִיסוֹ בְּדַבְרִים * וְאִף עַל פִּי כֵן הִיְתִי בּוֹכָה * קָל וְחֹמֶר
 עֲכָשִׂיו שְׂמוֹלִיכִין אוֹתִי לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂהוּא חַי
 וְקַיִם לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים * וְאִם יִכְעוֹס עָלַי * פְּעוֹס פְּעַם עוֹלָם * וְאִם יֵאָחֲרַנִי
 אֲסוּרוֹ אֲסוּר עוֹלָם * וְאִם מְמִיתַנִי * מִיתַתִי מִיתַת עוֹלָם * וְאִנִּי יְכוֹל לְשׁוּחַדּוֹ
 בְּמִזְוֹן וּלְפִיסוֹ בְּדַבְרִים * וְלֹא עוֹד אֵלָּא שִׁישׁ לִפְנֵי שְׁנֵי דְרָכִים * אַחַד לְגִיהֶנֶם *
 וְאַחַד לְגַן עֵדֶן * וְאִנִּי יוֹדֵעַ בְּאַיְזָה דְרָךְ מוֹלִיכִין אוֹתִי * וְלֹא אֲבָבָה * אָמְרוּ לוֹ *
 רַבֵּינוּ בְּרַכְנּוּ * אָמַר לָהֶם יְהִי רְצוֹן שִׁיְהָא מוֹרָא שְׂמִים עֲלֵיכֶם כְּמוֹרָא בְּשָׂר וָדָם

אֵייעָרַע הַבְּרִים אֹנ פִּאכְט וְיִיא וְעַצִּין צוֹוִישִׁין דִּיא קִנִּיא פֿון תַּלְמִידֵי הַכְּסִים כְּדִי זִיִּיא
 זְאֵלִין וְיָד אֶפּ לַעֲרַנְעֵן פֿון זִיִּיא וְוִישִׁין שְׂאָפֵט אֹנ אָז אִיר זִיִּים מִתְּפַלֵּל זְאֵלֵט אִיר וְוִישִׁין
 פֿאַר וְעַמְעֵן אִיר שְׂמִיִּט וְוִארוֹם דוּרָךְ דְּעַם וְעַט אִיר זֹכֶה זִיִּין לְחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא : אִי
 אָז רַבִּי יוֹחֵן בֶּן זְכַאי אִיו קְרִיאַנְק גִּיְוִארוֹן זִיִּנְעֵן זִיִּנְעֵן תַּלְמִידִים אַרְיִין גְּנֵאנְגֵן כְּבָבֵר
 הוֹלָה אִים צוּא זִיִּין אָז עַר הָאֵט זִיִּי דֵר וְעָהן הָאֵט עַר אָן גְּהוּיבִין צוּא וְוִינְעֵן הָאֲבִין זִיִּנְעֵן
 תַּלְמִידִים צוּ אִים גִּיְזֵאנְט אֹנְדֵר רַבִּי וְוִאשׁ דִּיא שְׂפִישֵׁט דִּיא לִיכְט פֿון דִּי יִשְׂרָאֵל שְׂשְׂאִיקֵר
 הָאֲסֵר וְוִאשׁ דִּיִּנְעֵן הַלְכוֹת וְוַעֲרִין פֿר שְׂפִירִיִּט אוֹיף דְּעַר גְּאנְצֵר וְוַעֲלֵט אָז וְוִיא פּוֹנְקֵעֵן
 וְוַעֲרִין פֿאַר שְׂפִירִיִּט פֿון אִינְטֵר דְּעַר הָאֲמַעֲרִי רַעֲכְטֵר זִיִּיל * פֿאַר וְוִאשׁ וְוִינְשְׂטוּ הָאֵט
 עַר צוּא זִיִּיא גִיְזֵאנְט וְוַעֲן מַעַן וְוֵאלֵט מִיָּד גִּיפִירֵט פֿאַר אַרְזִין וְוִאשׁ הִיִּינְט אִיו עַר דֵּא אֹנ
 קְאָרְגִין אִיו עַר אֵין קִבֵּר אֹנ אוֹיב עַר וְעַט צִאָרִינְעֵן אוֹיף מִיר אִיו זִיִּין בְּעַם גִּיט אוֹיף
 אִיִּיבִיג אֹנ אוֹיב עַר וְעַט מִיָּד בִּינְדִין אִיו זִיִּין בּוֹנֵד גִּיט קִיין אִיִּיבִינְעֵר בּוֹנֵד אֹנ אוֹיב
 עַר וְעַט מִיָּד מִיִּישִׁין אִיו מִיִּין מוֹיִט גִּיט קִיין מוֹיִט לְעוֹלָם הַבָּא אֹנ אִיָּה קֵאן אִים אִיבֵר
 בְּעַמִּין מִיִּט רִיִּיד אֹנ תְּאֲשַׁעַע עַשׁ אִיו אָז וְוֵאלֵט אִיָּה פֿאַרֵט גִּיְוִינְטִי אִיו שׁוֹין אָבֵל שְׂבִי
 הִיִּינְט וְוִאשׁ מַעַן פִּירֵט מִיָּד פֿר דְּעַם מְקָה וְוִאשׁ עַר אִיו אִיבֵר אֵלַע מְלָכִים וְוִאשׁ עַר לְעֵבֵט
 אֹנ הָאֵט אֲקוּים אוֹיף אִיִּיבִיג אֹנ אוֹיב עַר וְעַט אוֹיף מִיר צִאָרְגֵן אִיו זִיִּין בְּעַם אִיִּין
 אִיִּיבִיגֵר בְּעַם אֹנ אוֹיב עַר וְעַט מִיָּד בִּינְדִין אִיו זִיִּין בִּינְדִין אִיִּין אִיִּיבִיגֵר בּוֹנֵד אֹנ אוֹיב
 עַר וְעַט מִיָּד מִיִּישִׁין קֵאן מִיִּין מִיִּישִׁין זִיִּין אֲפִילוֹ לְעוֹלָם הַבָּא אֹנ אִיָּה קֵאן אִים גִּיט אִיבֵר
 בְּעַמִּין מִיִּט רִיִּיד * אֹנ גִּיט דֵּאשׁ אֵלִיִּין גֵּאךְ דֵּאשׁ אוֹיף עַשׁ אִיו פֿאַר הַאָנְדִין פֿאַר מִיר
 צוֹוִיִּיא וְוַעֲנִין אִיִּיבֵר צוּם גִּיְהֶנֶם אֹנ אִיִּיבֵר צוּם גֵּן עֵדֶן אֹנ אִיָּה וְוִיִּישׁ גִּיט אִין וְוִאשׁ
 פֿאַר אִיְוַעַע מַעַן וְעַט מִיָּד פִּירִין זְאֵל אִיָּה דְּעַן גִּיט וְוִינְגִין דְּרוּיף הָאֲבִין דִּי תַּלְמִידִים צוּ
 אִים גִּיְזֵאנְט אֹנְדֵר רַבִּי בְּעַנְטֵשׁ אֹנְדֵר הָאֵט עַר צוּא זִיִּיא גִיְזֵאנְט עַשׁ זְאֵל זִיִּין דְּעַר וְוִיִּיכִין
 פֿון נָאֵט אָז דִּיא מוֹרָא פֿון נָאֵט זְאֵל זִיִּין אוֹיף אִיָּה אָז וְוִיא דִּיא מוֹרָא פֿון אֲבִשָׁר וָדָם
 הָאֲבִין וְוִינְעֵן תַּלְמִידִים צוּ אִים גִּיְזֵאנְט גֵּאָר אָזוּא פִּיל אֹנ גִּיט מַעֲרַר הָאֵט עַר צוּא זִיִּיא
 גִיְזֵאנְט הַלְוִאי אָז אִיר זְאֵלֵט זֹכֶה זִיִּין אָז מוֹרָא צוּא הָאֲבִין וְעַט אִיר אוֹיף זִיִּין פֿאַר

מעמדות ליום רביעי

רד

אָמַר לוֹ תַלְמִידָיו עַד כַּאֲן וְתוֹ לֹא * אָמַר דָּהֵם וְזוֹאֵי * תִּדְעוּ כְּשֶׁאַדָּם עוֹבֵר
עֲבֵרָה אֹמֵר שְׂלֵא יִרְאֵי שׁוֹם אָדָם :

יבמא פ' יהיב

הַאֹמֵר אַחְמָא וְאִשׁוּב אַחְמָא וְאִשׁוּב * אִין מִסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה *
אַחְמָא וְיוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר * אִין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר * עֲבֵרוֹת
שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם * יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר * עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ * אִין
יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר * עַד שְׂרִיצָה אֶת חֵבְרוֹ * אֶת זוֹ דְּרַשׁ רַבִּי אֱלֶעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה
לְפָנָי יי תַּמְדְּרוּ * עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם * יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר * וְשְׂבִין אָדָם
לְחֵבְרוֹ אִין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שְׂרִיצָה אֶת חֵבְרוֹ :

כעלה פ' בני העיר

תַּנְיָא שְׂאֵל רַבִּי עֲקִיבָא אֶת רַבִּי נְחוֹנְיָא הַגְּדוֹל * בְּמַה הָאֲרַכְתָּ יָמִים * אֶתוּ
גְּזוּזָא וְקָא מַחוּ לִיה * סְלִיק יְתִיב אַרְיִשָׁא הִדְיָקָא * אָמַר לוֹ רַבִּי * אַם
נְאֻמַר כְּבֶשׂ * לְמָה נְאֻמַר אֶתוּ * אָמַר דָּהֵם צוֹרְבָא מְרַבֵּן הוּא שְׂבַקְהוּ *
אָמַר לוֹ אֶתוּ מִיּוֹדֵד שְׂבַעְדְּרוּ * אָמַר לוֹ מִימֵי לֹא קִבְלָתִי מִתְּנַת * וְלֹא עֲמַדְתִּי

מִימֵי פֻן עֲבִירוֹת אִיךְ וְעַל אִיךְ רִינְגִין וְוָארוֹם אִזְ אַמְעַנְטֵשׁ אִיו עוֹבֵר אִין עֲבֵרָה אִין
פֹּאָר בְּאַרְגִּנְעֵשׁ וְוָארוֹם זָאנְט עַר עֵשׂ זָאָר מִיךְ גִּיט זְעֵהן קִיין סְעַנְטֵשׁ זְעָה אִיךְ דָּאךְ אִי
מַחְסַת אִסוּרָא פֻין אַמְעַנְטֵשׁן הֵיט עַר זִיךְ אִזְ מַחְסַת נְאֻשׁ מוֹרָא וְוָאשׁ עַר זְעֵהעֵט אִפִּיכוּ
אִין פֹּאָר בְּאַרְגִּנְעֵשׁ הֵיט עַר זִיךְ גִּיט :

הַאֹמֵר אַחְמָא וְעוֹנֵן אִינְעֵר זָאנְט צוֹוִיָא מֵאל אִיךְ וְעַל זִינְגִין אִזְ וְעַל תְּשׁוּבָה טָאן אִיו
סְעֵן אִים גִּיט מִסְפִּיק עַר זָאל קִאנְעֵן תְּשׁוּבָה טָאן וְוָארוֹם ווִייל עַר
הָאֵט דִּיא עֲבִירוֹת צוֹוִיָא מֵאל עוֹבֵר גִּיוֹעֵן אִיו אִים שְׁווער אַפּ צוֹא שְׂיִידִין זִיךְ פֻן זִי
וְוָארוֹם זִיָא זִינְעֵן שׁוֹין גְּלִיךְ אוֹיף אִים ווִיָא זִיָא זִינְעֵן מוֹתֵר * וְעוֹן אִינְעֵר זָאנְט אִיךְ
וְעַל זִינְגִין אִזְ יוֹם כְּפֹר וְעוֹט מְכַפֵּר זִיין אִיו יוֹם כְּפֹר גִּיט מְכַפֵּרֵי עֲבִירוֹת וְוָאשׁ זִינְעֵן
צוֹוִישֵׁן סְעַנְטֵשֵׁן אִזְ צוֹוִישֵׁן נָאט בְּיָה אִיו יוֹם כְּפֹר מִיט תְּשׁוּבָה מְכַפֵּר אוֹיף זִי אִזְ אִזְ
עֲבִירוֹת וְוָאשׁ זִינְעֵן צוֹוִישֵׁן אַמְעַנְטֵשֵׁן אִזְ צוֹוִישֵׁן זִיין חֵבֵר אִיו יוֹם כְּפֹר גִּיט מְכַפֵּר
דְּרוּיף בִּיו עַר בְּעַט אִיבֵר זִיין חֵבֵר דָּאשׁ דָּאזִינְע׳ הָאֵט רַבִּי אֱלֶעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה נִרְשָׁת׳ עַשׁ
שְׁמִיִט דְּעַד פְּסוּק לִפְנֵי ה' הִסְתֵּרוּ מִינְט סְעֵן אִזְ רִי עֲבִירוֹת וְוָאשׁ זִינְעֵן צוֹוִישֵׁן אַמְעַנְטֵשֵׁן
אִזְ צוֹוִישֵׁן נָאט בְּיָה אִיו דְּרוּיף יוֹם כְּפֹר מְכַפֵּר אִזְ דִּיא עֲבִירוֹת וְוָאשׁ זִינְעֵן צוֹוִישֵׁן
אִין סְעַנְטֵשֵׁן אִזְ צוֹוִישֵׁן זִיין חֵבֵר אִיו יוֹם כְּפֹר גִּיט מְכַפֵּר דְּרוּיף בִּיו עַר בְּעַט
אִיבֵעַר זִיין חֵבֵר :

תַּנִּיא מִיר הָאבִין גִּילְעִינְט רַבִּי עֲקִיבָא הָאֵט גִּיפְרַעַנְט צוֹא רַבִּי נְחוֹנְיָא בֶּן הֶקְנָה מִיט
וְוָאשׁ הָאשְׁטוּ זוֹכֵה גִיוֹעֵן לֵאנְג צוֹא לְעֵבִין זִינְעֵן נִיקְסְעֵן דִּיא בְּאַרְיִנְעֵר פֻן רַבִּי
נְחוֹנְיָא אִזְ הָאבִין גִּישְׁלָאנִין צוֹא רַבִּי עֲקִיבָא ווִייל זִיָא הָאבִין גִּימִינְט אִזְ צוֹא רַבִּי
עֲקִיבָא הָאָרְט דָּאשׁ וְוָאשׁ רַבִּי נְחוֹנְיָא לְעַבְט לֵאנְג׳ אִזְ רַבִּי עֲקִיבָא אַנְטִלאפִין גִּיוֹוָארִין
אִזְ אִיו אַרְיִף גְּנֵאנְעֵן אִזְ הָאֵט זִיךְ גִּיוֹעַצַט אוֹיף אֲשְׁפִיץ בּוֹים הָאֵט רַבִּי עֲקִיבָא גִיזָאנְט
צוֹא רַבִּי נְחוֹנְיָא דוּא רַבִּי אִזְ עַשׁ שְׁמִיִט אִין פְּסוּק הַכְּבֶשׂ וְעַל אִיךְ שׁוֹין אֲלִיין ווִישֵׁן

מעמדות ליום רביעי

על מדותי • ותרן בממוני הייתי • לא קבלתי מתנות • כי הא דרבי אלעזר כי
 הוה משדרי ליה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקיל • כי הוה מזמני ליה לא הוה
 אזיל • אמר להו לא ניחא לכו דאחיה דכתיב ושוניא מתנות יחיה • רבי זירא
 כי הוה משדרי ליה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקיל • כי הוה מזמני ליה
 אזיל • אמר אתיקורי דמתיקרו בי • ודא עמדתי על מדותי • דאמר רבא כל
 דמעביר על מדותיו מעבירין ממנו כל פשעיו • שנאמר נושא עון ועובר על
 פשע • למי נושא עון • למי שעובר על פשע • ותרן בממוני הייתי • דאמר מר
 איוב ותרן בממוניה הוה • שהיה מניח פרוטה לחנוני מממוניה :

כחובות פרק שני דייני גזירות

הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין • תנו רבנן לעולם ידור אדם
 בארץ ישראל ואפילו בעיר שרבה גוים • ואל ידור בחוצה לארץ ואפילו
 בעיר שרבה ישראל • שקד הדר בארץ ישראל • דומה כמי שיש לו אלוה •

אז מען זאל נאר געמען איין שאף וואש שטייט מיר נאך דאש ווארט אהר האט
 רבי נחוניא גזאנט צוא זייגע בדינער ער איז אפליבד חכם לאזט אים אונ טוט אים
 נאר גישט הא רבי נחוניא גזאנט צוא רבי עקיבא דאש וואש עש שטייט דאש ווארט
 אהר נוינט דרויף אז דער איינער זאל זיין דיא בעסטע שאף פון זיין גאנצער שטאדע
 האט רבי נחוניא גזאנט צו רבי עקיבא פון מיין לעבינט טאג האב איך גיט מקבל גיווען
 קיין מתנות פון קיינעם אונ איך בין גיט גישטאנען אויף מיינע מדות צוא באצאלן
 שלעכץ דעם וואש האט סוף מצער גיווען אונ איך בין גיווען אנהרן מיט מיין געלט •
 איך האב גיט מקבל גיווען קיין מתנות אזו אנלייגענעש וויא רבי אלעזר אז מען האט
 אים גישיקט מתנות פון דעם נשיא האט ער גיט גינומען אונ אז מען האט אים גירופין
 אויף אסערה איז ער גיט גינאנגען ער האט צוא זייא גזאנט דאש וואש איר שיקט
 מיר מתנות מוז זיין אז עש איז גיט ניהא צוא איך אז איך זאל לעבין ווארום עש
 שטייט אין פסוק דער וואש האט פינגט מתנות בלייבט לעבין • אז מען האט גישיקט
 מתנות פון דעם נשיא צוא רבי זירא האט ער גיט גינומען אונ אז מען האט אים
 גירופין אויף איין סעודה איז ער גינאנגען ער האט גזאנט עש איז צוא זייא אפבד
 וואש איך טוא עשין בייא זייא אונ זייא האבין הנאה דער פון דרום היישט מיין עשין
 קיין מתנה גיט איך בין גיט גשטאנן אויף מיינע מדות ווארום רבא האט גזאנט איסליכר
 וואש פארט איבער זיינע מדות אונ באצאלט גיט קיין שלעכץ דעם וואש האט אים צער
 אן גיטאן פאר גיט מען אים זיינע עבירות וויא עש שטייט אין פסוק נושא עון ועובר על
 משע איז אזו דר פשט צוא וועמען פאר טראגט גאט דיא עבירות צוא דעם וואש פארט
 איבער אויף דיא זינד וואש דער הכר האט צוא אים גיזינדנט אונ באצאלט אים גיט
 קיין שלעכץ דער פאר • איך בין גיווען אנהרן מיט מיין געלט • ווארום איוב איז גיווען
 אנהרן מיט זיין געלט עש שטייט ער האט גילאזט אפרטה צום קרעמער פון זיין געלט
 מערער איירער עש איז גיקומען דעם קרעמער פון אים :

בעמדות ליום רביעי

רלא

וְכֵן הִדָּר בְּחֻצָה לְאֶרֶץ • הוֹמָה בְּמֵי שֶׁאִין לֹא אֱלֹהִים שֶׁנֶּאֱמַר לָתֵת לָכֶם אֶת אֶרֶץ
 כְּנָעַן לְחַיִּים לָכֶם לְאֱלֹהִים • וְכִי כָל שְׂאִינוֹ דָר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִין לֹא אֱלֹהִים • אֱלֹהִים
 לֹאִמַר לָךְ • כִּל הִדָּר בְּחֻצָה לְאֶרֶץ • כִּאלֹו עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה • וְכֵן בְּדוּד הוּא
 אוֹמֵר • וְעַתָּה יִשְׁמַע נָא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי עַבְדוֹ אִם יִי הַסִּתִּיקָ בִּי יָרַח
 כִּנְחָה וְאִם בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לִפְנֵי יי כִּי גִרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם מִהַסְתַּפֵּחַ בְּנִחְלַת
 יי לֹאִמַר לָךְ עֲבוֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים • וְכִי מִי אָמַר לֹא דָוִד לָךְ עֲבוֹד אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים • אֱלֹהִים לֹאִמַר לָךְ • כִּל הִדָּר בְּחֻצָה לְאֶרֶץ • כִּאלֹו עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה •
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר כָּל הִדָּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂרִוֵי בְלֵא עוֹן • שֶׁנֶּאֱמַר וְכֵן יֹאמַר
 שְׂכֵן חֲלִיתִי הָעַם הַיּוֹשֵׁב בְּהָ נִשְׂאָ עוֹן :

עֲרִיב טַרַח ^ה
 אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מְקַבֵּל אֲנִי מִרְבֵּן יוֹחֵן בֶּן זַכַּאי שֶׁשָּׁמַע מִרְבֵּן וְרַבֵּן מִרְבֵּן
 הִלְכָה לְמִשְׁחָה מִסִּינֵי • שְׂאִין אֲדִירוּ בָּא לְטַמָּא וּלְטַמֵּר לְרַחֵק וּלְקָרֵב • אֱלֹהִים
 לְרַחֵק אֶת הַמְקוֹדָשִׁים בְּזוּעָ • וּלְקָרֵב אֶת הַמְרוֹחֲקִים בְּזוּעָ • מִשְׁפַּחַת בֵּית
 צְרָפָה הִיְתָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן • וּלְרַחֵקָה בֶּן צִיּוֹן בְּזוּעָ • וְעוֹד אַחֲרַת הִיְתָה שֵׁם •
 וְקָרְבָה בֶּן צִיּוֹן בְּזוּעָ • כְּגוֹן אֲדוֹ אֲדִירוּ בָּא לְטַמָּא וּלְטַמֵּר לְרַחֵק וּלְקָרֵב • רַבִּי
 יְהוֹדָה אוֹמֵר לְקָרֵב אֲבָל לֹא לְרַחֵק • רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר לְהַשְׁוֹת אֶת הַמַּחְלֻקֹת
 וּבְחֻמִּים אוֹמְרִים לֹא לְרַחֵק וְלֹא לְקָרֵב אֱלֹהִים לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם בְּעוֹלָם • שֶׁנֶּאֱמַר

אִמַר הָאֵם גִּיּוֹאֲנָט רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אִיךְ הָאֵב קָבְלָה פּוֹן רַבִּי יוֹחֵן בֶּן זַכַּאי וְוֹאֵשׁ רַבִּי יוֹחֵן
 הָאֵם גִּיּוֹעֵרָם פּוֹן יוֹן רַבִּי אִו דִּי הִלְכָה אִיו גִּיּוֹאֲנָט גִּיּוֹאֲרִין צוּא מִשָּׁה רַבִּינֵי
 פּוֹן דַּעַם בְּאֶרֶב סִינֵי אִו אֱלֹהִים קוֹמֵט גִּיט מַטְבָּא צוּא יוֹן אֲוַעְלָכֶע מִשְׁפָּחוֹת וְוֹאֵשׁ אִוִּיךְ
 יוֹ אִיו אִסְפַּק אוֹיֵב יוֹי יוֹיִן מַטָּא אֲדָר סְהוֹר אִוִּן גִּיט מְסַרְדֵּן צוּ יוֹיִן גִּיט צוּ דַר וְוִיִּסְעֵרִין
 מִשְׁפָּחוֹת פּוֹן צוּא כְּתַחְתֵּן יוֹךְ צוּא יוֹיִן מִיט יוֹיִא אִוִּן צוּ מַאכִּין גִּינְעֵהֶעֶנְן וְוִיִּסְעֵרָם עַר קוֹמֵט
 צוּא דַעַר וְוִיִּסְעֵרִין אֲוַעְלָכֶע מִשְׁפָּחוֹת וְוֹאֵשׁ אֲלַע הָאֵלְמִין יוֹיִא פֶּאָר פְּסוּלִים נֶאָר יוֹי
 וְוִינְעֵן גִּינְעֵהֶעֶנְט גִּיּוֹאֲרִין מִיט הַקִּיפּוֹת אִוִּן צוּא מַאכִּין גִּינְעֵהֶעֶנְן אֲוַעְלָכֶע מִשְׁפָּחוֹת וְוֹאֵשׁ
 אֲלַע הָאֵלְמִין יוֹיִא פֶּאָר בְּשֵׁרִים נֶאָר יוֹיִא וְוִינְעֵן דַּעַר וְוִיִּסְעֵרָם גִּיּוֹאֲרִין דוֹרְךְ דַּעַם וְוֹאֵשׁ
 מַעַן הָאֵם מִיט הַקִּיפּוֹת אוֹיֵשׁ גִּירוֹפִין אִיךְ יוֹיִא אִוִּן יוֹיִא וְוִינְעֵן פְּסוּלִים דִּיא מִשְׁפָּחָה
 וְוֹאֵשׁ הָאֵם גִּיּוֹיִשִׁין בֵּית צְרָפָה אִיו וְוֹאֵשׁ גִּיּוֹעֵן פּוֹן יַעֲרֵד וְוִיט יִרְדֵּן אִוִּן יוֹא אִיו גִּיּוֹעֵן
 אִמְשָׁפָּחָה בְּשֵׁרָה הָאֵם בֶּן צִיּוֹן וְוֹאֵשׁ עַר אִיו גִּיּוֹעֵן אִיוִּן אֲלֵם מְרַחֵק יוֹא גִּיּוֹעֵן מִיט
 הַקִּיפּוֹת אִוִּן נֶאָךְ אִנְאָנְדֵר מִשְׁפָּחָה אִיו דֶּאֲרַטִין גִּיּוֹעֵן הָאֵם בֶּן צִיּוֹן וְוֹאֵשׁ עַר אִיו
 גִּיּוֹעֵן אִיוִּן אֲלֵם מְסַרְבֵּן יוֹא גִּיּוֹעֵן מִיט הַקִּיפּוֹת נֶאָר אֲוַעְלָכֶע מִשְׁפָּחוֹת קוֹמֵט אֱלֹהִים הַנְּבִיא
 מַטְבָּא יוֹיִן אִוִּן מְסַרְדֵּן צוּא יוֹיִן צוּא דַּעַר וְוִיִּסְעֵרִין אִוִּן צוּא מַאכִּין גִּינְעֵהֶעֶנְן • רַבִּי יְהוֹדָה
 וְוֹאֵשׁ עַר קוֹמֵט נֶאָר צוּ מַאכִּין גִּינְעֵהֶעֶנְן אֲוַעְלָכֶע מִשְׁפָּחוֹת וְוֹאֵשׁ יוֹיִא וְוִינְעֵן דַּעַר וְוִיִּסְעֵרָם
 גִּיּוֹאֲרִין מִיט הַקִּיפּוֹת אֲבָעַר גִּיט צוּא דַּעַר וְוִיִּסְעֵרִין אֲפִילוֹ אוֹוֹא אִמְשָׁפָּחָה וְוֹאֵשׁ אִיו
 גִּינְעֵהֶנְט גִּיּוֹאֲרִין מִיט הַקִּיפּוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן וְוֹאֵשׁ אֱלֹהִים קוֹמֵט פֶּאָר גְּלִיבִין דִּיא קְרִינֵי וְוֹאֵשׁ
 אִיו צוֹיִשִׁין תְּלַמְדֵי חֻמִּים אִוִּן דִּיא חֻמִּים וְוֹאֵשׁ עַר קוֹמֵט גִּיט דַּעַר וְוִיִּסְעֵרִין אִוִּן גִּיט

מעמדות ליום רביעי

הנה אנכי שלח לכם את אלה הנביא לפני בא יום יי תדול והנרא : והשיב
לב אבות עד בנים ולב בני עד אבותם :

ויקצין פרק 2
אמר רבי שמעון בן חלפתא לא מצא תקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה
לישראל אלא השלום שנאמר יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

המיה פ"ו
באור ועמדו אצל בן ארזא אחד מימינו ואחד משמאלו . שחה לנסך והניף
הסגן בסודרים . והקיש בן ארזא בצלצל . ודברו הקנים בשיר . הגיעו
לפרק תקעו והשתחוו העם . עד כל פרק תקיעה ועל כל תקיעה השתחווה . והו
סדר התמיד לעבודת בית אלהינו . יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן :

בנות פ' החבלת
התנו רבנן חביבין ישראל שסבבן הקדוש ברוך הוא במצות תפילין בראשיתן
תפילין בפרועותיהן . וציצית בבגדיהן . ומזוזה בפתיחתן . ועלתן אמר
דוד שבע ביום הלתיך על משפמי צדקה . ובשעה שנגנס דוד לבית המרחץ

צוא מאבין נינעהענען נאר צוא מאבין שרום אויף דער וועלט ווארום עש שטייט אין
פסוק איך וועל צוא איך שיקין אלהו הנביא איידער עש וועט קומען נאמש טאג דער
גרוישער און דר פארבטיגער און ער וועט ווידער קערן דאש הארץ פון די פאטערס
אויף דיא קינדער און דאש הארץ פון דיא קינדער אויף די פאטערס :

אמר האם גיזאנט רבי שמעון בן חלפתא גאט ברוך הוא האם ניט גיפונען קיין כלי
וואש זאל אין איר מחזיק זיין כל הברכות או ער זאל דער מיט בענטשין דיא
ישראל נאר שלום וויא עש שטייט אין פסוק גאט וועט געבין שטארקייט צוא זיין
פאלק ישראל גאט וועט בענטשין זיין פאלק ישראל מיט שלום :

באו ועסרו זייא ויניען גיבוקען צווייא בנהנים און האבין זיך גישטעלט לעבין בן ארזא
אינדער פון זיין רעכטע האנט און אינדער פון זיין לינקע האנט או דער פהן נדול

האם זיך איין גיבויגין מנסך צוא זיין וויין אויף דעם מנבח האט דער סגן אויף
גיהויבין מיט פענדלאך און בן ארזא האט אן גיהויבין קלינגען אויף דעם כלי זמר
וואש האט גיהייסין צלצל און דיא לזים האבין גירעט דיא מזמורים מיט גיזאנג או זייא
ויניען גיבוקען צום סוף מזמור האבין זייא גיבלאזין מיט איין שופר און דאש פאלק
האט זיך גיבוקט . אויף איטליכין סוף מזמור האט מען גיבלאזין איין תקיעה און צוא
איטליכער תקיעה האט מען זיך גיבוקט דאש איז גיווען דער סדר פון דעם קרבן תמיד
צוא דער דינשט פון אונזער גאטש הויו עש זאל זיין דער ווילן או דער בית המקדש
זאל פאלד גיבויט ווערן אין אונזערע טעג אמן :

התנו רבנן דיא רבנים האבין גירערינט דיא ישראל ויניען גיליבט בייא גאט וואש ער
האט זיי ארום גירינגילט מיט מצות תפילין אויף זייערע קעפ אונתפילין אויף זייערע
אריקס און ציצית אין זייערע קליידר און כווחות אין זייערע פירן און אויף זייא האט
דוד המלך גיזאנט זיבין מאל אין טאג האב איך דך גיטאן לויבין אויף דעם וואש דו
האטש אונז גינעבין זיינע גירעכטע משפטים און אין דער צייט או דוד המלך איז
רין

וְרָאָה אֶת עֲצָמוֹ עָרוֹם הִיָּה אוֹמֵר אֵי לִי שְׂאֵנִי עוֹמֵד בְּלֹא מְצוֹת וְכִיּוֹן שֶׁנִּזְכַּר
 בְּמִלְיָה שֶׁבְכִשְׁרוֹ נְתִישְׁבָה דַעְתּוֹ לְאַחַר שׁוֹיָצָא אֲבָר עָרִיב שִׁירָה שְׁנֵאמַר
 כִּמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׂמִינִית מוֹמֵר לְרוּד עַל מִידָה שֶׁנִּתְּנָה בְשִׁמְיָנוּ רַבִּי אֲלִיעֶזֶר
 בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר כָּל מִי שֵׁשׁ לוֹ תַפְלִין בְּרֵאשׁוֹ וְהַפְלִין בְּזִרְעוֹ וְצִיצִית בְּבִגְדוֹ
 וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ הַכֵּל בְּחֻזֵק לְרֵא יִתְמָא שְׁנֵאמַר וְהַחֹטֵם הַמְשַׁלֵּשׁ לֹא בַמְדֵרָה
 יִנְחָק וְאוֹמֵר חוֹנָה מְלֶאךָ יי סָבִיב לִירְאִיו וְיִחַלְצֵם :

לֹא מְצָאוּ מִשְׁבַּע ^{סוף סוף} עוֹשִׂים מִשֵּׁשׁ מִחֲמֵשׁ מֵאַרְבַּע מִשְׁלֹשׁ מִשְׁתִּים וּמֵאַחַת מִי
 עֲשָׂאן הֲרֵאשׁוֹנָה עֹשֶׂה מִשֶּׁה וְהַשְּׁנִיָּה עֹשֶׂה עוֹרָא וְחֲמֵשׁ מַעֲרָא
 וְאַיִקָּף דְּבַרֵּי רַבִּי מֵאוּר וְחֲכָמִים אוֹמְרִים שֶׁבַע מַעֲרָא וְאַיִקָּף וּמִי עֲשָׂאן
 שִׁמְעוֹן הַצְּדִיק וְיִחְזַק בְּכָהֵן גְּדוֹל עֲשׂו שְׁתִּים שְׁתִּים אֲרִיֶעֱנִי בֶן הַקּוֹף וְהַמְאָר
 הַמְצָרִי וְיִשְׁמַעְרָא בֶּן פִּיאָבִי עֲשׂו אַחַת אַחַת :

דְּרַשׁ רַבִּי יוֹסִי הַגִּילִי מֵאִי דְכִתִּיב אוֹרָךְ עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלָאִים
 מַעֲשֵׂיךָ וּנְפִשִׁי יוֹדַעַת מֵאֵד כֹּא וְרָאָה שְׁלֵא כְּמֵדַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְדָה בְּשֵׁר וְדָם מְדָה בְּשֵׁר וְדָם אֲדָם נוֹתֵן וְרַעוּזִים בְּעֵרְוָה כֹּל אַחַת וְאַחַת
 עוֹלָה בְּמִינָה וְאֵלּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָר אֶת הָעֶפֶר בְּמַעֵי אִמּוֹ וְכֵן עוֹלֵן

אֲרִיִן גִּינְאֲנֵעֵן אִין סְרַחֵץ אֹנֵן הָאֵם זִיךְ גִּינְעוּהֵעֵן נֶאָקֵט הָאֵם עַד גִּינְאָנֵם וְיִיא אִין צִיא
 כִּיד וְאֵשׁ אִיךְ שְׁפִיִיא אִין אִיִן מְצוּה אֹנֵן אִין עַד הָאֵם זִיךְ דְּעַר כְּאֲנֵם אִין דְּעַר מִלְּהָ
 וְאֵשׁ אִין אִין זִיִן לִיִּב אִין זִיִן דְּעָה מִיִּשְׁבַּב גִּינְוֹאֲרִין נֶאָךְ דְּעַם אִין עַר אִין אֲרוּשׁ
 גִּינְאֲנֵעֵן פּוֹן דְּעַם סְרַחֵץ הָאֵם עַד אוּיָף אִיר שִׁירָה גִּינְוֹאָנֵם וְוֹאֵם עֵשׁ שְׁמִיִּים אִין פְּסוּק דָּאֵשׁ
 וְאֵשׁ דְּוֵד הַמֶּלֶךְ הָאֵם גִּינְוֹאָנֵם עַל הַשְּׂמִינִית מִיִּנֵם מַעַן אוּיָף דְּעַר מְצוּה פּוֹן מִלְּהָ וְאֵשׁ
 זִיא דְּאֲרָף זִיִן אִין דְּעַם אֲכַסְיוֹן סֵאנִי רַבִּי אֲלִיעֶזֶר דְּעַר זֶן פּוֹן יַעֲקֹב הָאֵם גִּינְוֹאָנֵם
 אִימְלִיכְעַר וְוֹאֵשׁ הָאֵם תַּפְלִין אוּיָף זִיִן קֶאֶפּ אֹנֵן אוּיָף זִיִן אֲרוּם אֹנֵן צִיצִית אִין זִיִן
 קְלִיִּד אֹנֵן אִיִן מְצוּהָ אִין זִיִן סִיר שְׁמִיִּים עַר אִין דְּעַר חוּקָה פּוֹן אֲלַע יַאֲכִין אִין עַר
 יַאֲל גִּיִם זִינְדִינֵן שְׁנֵאמַר וְהַחֹטֵם כֹּו אֹנֵן נֶאָךְ אִיִן פְּסוּק שְׁמִיִּים דְּעַר מְלֶאךָ פִּין גֵּאֵם
 רוּחַ אֲרוּם זִינְעַ פֶּאֶרְכְּמִינַע וְוֹאֵשׁ מוֹעֵן זִינְעַ מְצוּה אֹנֵן אִין זִיִן מְצִיל פּוֹן צוֹ זִינְדִינֵן :
 דְּרַשׁ יוֹסִי הַגִּילִי רַבִּי יוֹסִי הַגִּילִי הָאֵם גִּידְרֵשׁתָּ קוּם אֹנֵן זְעָה אִין גִּיִם וְיִיא דִּיא
 מְדָה פּוֹן גֵּאֵם בְּרוּךְ הוּא אִין דִּיא מְדָה פּוֹן אִיִן בְּשֵׁר וְדָם דִּיא מְדָה פּוֹן אִיִן בְּשֵׁר
 וְדָם אִין אִיִן מַעֲנֵשׁ גִּיִם אֲרִיִן וְאֲמַעַן אִין אִיִן בְּיִים אֹנֵן אִימְלִיכֵשׁ בְּאוּנְדֵר גִּיִם אוּיָף
 נֶאָךְ אִיר מִין נֶאָךְ אֲבָר נֶאָם בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשַׁפֵּס דָּאֵשׁ קִנְדִּי אִין זִיִן כְּמַעֲרֵשׁ גִּידְעִרִים
 פּוֹן צוּוִיִיא עֲרִלִיִיא וְאֲמַעַן אֹנֵן אֲלַע גִּיִעֵן אוּיָף צוּא אִיִן מִין כְּלֹכֵר עֵשׁ וְעֵרֵם בְּאֲשַׁמֵּן
 פּוֹן בִּידְעַ וְאֲמַעַן גֵּאֵר אִין בְּרִיָּה אֲנֵאנְדֵר פִּירֵשׁ אִין אִיִן פֶּאֶרְבֵּר גִּיִם אִין קַעֲסִיל
 אֲרִיִן עֲמִלְכֵעַ עֲרִלִיִיא פֶּאֶרְבִּין אֹנֵן פּוֹן אֲלַע מִינִים פֶּאֶרְבִּין אִין אִיִן קַעֲסִיל גִּיִם אֲרוּשׁ אִין מִין
 פֶּאֶרְבֵּר וְוֹאֵרוּם אִיִן פֶּאֶרְבֵּר קֶאֶן גִּיִם פֶּאֶרְבִּין אִין אִיִן קַעֲסִיל צוּוִיִיא מִינִי פֶּאֶרְבִּין אֲבָעַר
 גֵּאֵם בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשַׁפֵּס דָּאֵשׁ קִנְדִּי אִין זִיִן כְּמַעֲרֵשׁ גִּידְעִרִים אֹנֵן אִימְלִיכֵשׁ בְּאוּנְדֵר

למין אחד: דבר אחד: צבע נתון סמנין ליוהר: וכלן עולין לצבע אחד:
ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העפר במעי אמו וכל אחד ואחד עולה למינו:

ואומרים עשרה הרבות ופרשת המן עד הבקשות כמו כאלו מבור כמעט י"ב :

בקשה ליום רביעי

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשים חלקי עם יושבי בית המדרש
ורא תשים חלקי מיושבי קדנות: ותצילני כל ימי מלכת בעצת רשעים
ומלישב במושב רעים: ותן לפי נשפך ונדכה ושפל רוח לפני כל בני אדם:
ולמקללי נפשי תדום: ושמרה לפי מחסום שלא אחטא בלשוני ולא אשיב
חורפי דבר: ואמה צארי יהיה מני בעדי שלא תוכל שום בריה להזיקני:
ויחד לבבי לאהבה וכיראה את שמיך: עד אשר יהיו רדכי מתקנים נגד פניך
ועזרני לנצור עדותיך בכל לב ונחני פארח מישור: וגל עיני ואביטה נפלאות
סתורתך: ופלא כר משאלותי במרה טובה ישועה ורחמים: ודרך שוק הבר
ממני והעבר עיני מראות שוא: וכוף את יצרי להשתעבר דך והעשות רצונך
כל ימי חיי: והיה עם לפי לעשות חקך: כי עמך תוצאות החיים ובך יך

יום איך נאך וין מין פלסר מיט צווייא מיין נישאלטן דאס מינט מן דאס
שקארין אפיל פון דיא אויגן און דאס ווייניל:

יהי רצון עש ואל ויין דער ווילן פון צוא פאר דיר נאט מיין נאט און דר נאט פון מינע
עלשערן אז דיא ואלשט מאן מיין חלק מיט דיא דאונט וואש ויעין אין בית המדרש
און דוא ואלשט מיט מאן מיין חלק פון דיא וואש ויעין תמיד אויף דעם מארק און דוא
וואלשט מיך מציל ויין אלע מינע טעג פון צוא ויין אין דער עצה פון די רשעים און פון
צוא ויעין אין דעם ויצונג פון דיא שפעטער און גיב אז מיין הארץ זאל ויין צוא בראבן
און פאר שטורסן און עש זאל ויין איין נידעריג גימיט פאר אלע סענטשין און צוא דיא
וואש שיקטן מיך זאל מיין לייב שווייגן און פאך מיט איין שלאס איין הויאנג צוא
מיין מיל אז איך זאל גיט וינדריגן מיט מיין צונג און איך זאל גיט ענטפערן איין
ווארט צוא דיא וואש לעסטערין מיך און דוא מיין באשעפער ויין איין באשיצער פאר
סיר אז עש זאל גיט קאנען קיין שום בריה מיך פויג ויין און איינציג מיין הארץ ליב
צוא האבן און צוא פארבטן יך פאר דיין נאטען ביז עש וועלן ויין מינע וועגן
אן גיברייט אנטקעגן דיר און העלף סיר צוא היטן דינע מצות מיט נאר דעם
הארצין און סיר מיך אין רעכט פארטיגן שמעט און אנטפלעק מינע אויגן צוא לגין
וואנדער פון דיין הורה און דער פיל נאר מיין גיפעט מיט איין נוטער קאס מיט
הילף און מיט דער פארשיקייט און דעם פאלשין וועט טוא אס פון סיר און מאך אויפער
פארין מינע אויגן פון צוא זעקן פאלשקייט און גיב מיין יצר הרע אז ער זאל ויין
אונטער טעניג צו דיר און צו מאן דיין רצון נאר מיין לעפענטש מאג און עש זאל ויין
מיט מיין הארצין צוא מאן דינע גיזעצין ווארום מיט דיר אין דיא אויש צידונג פון
לעבין

מעמדות ליום רביעי

דחי ונשטתי לדמות לבבי לרצונה • יהי רצון מלפניך • יי אלהי ואלהי אבותי
 שיכבשו רחמיך את בעסק מעלינו ויגדו רחמיך על מדותיך והתנהג עמי במדת
 חסד וכמדת רחמים ותוסה נא עלי • וזגני לראות באור החיים וללמוד וללמד
 ולשמור ולעשות ולקיים את כל חקי רצונה ויהדבק עם דיאי ששקה • ותן לי
 חיים מברכים וטובים וקבל תחנתי ועשה בקשתי וסחה העבר פשעי ממני
 גיניך באמור אנכי הוא סחה פשעיה למעני וחמאתיה לא אזכור • ותגני
 ושבע תפלתי כי אתה שומע תפלת כל פה • ברוך אתה שומע תפלה :

בקשה אחרת מעין צירח היום על דרך הקבלה :

יהי רצון מלפניך • יי אלהינו ואלהי אבותינו יוצר הכל אחד יחיד ומוחזק בפי
 כל • תודה עזרנו בבורעו באשכול • חפץ ויכול • שתציל עמך ישראל
 משכול ולדות ואסכרה שהלית ביים זה תשמור ממנה תינוקות של עבודה
 בית ישראל שלא תפול בפידים • ותגדלם לתורהך ותגן עליהם ברחמיך •

לעבד און אין דיין האנט איז מיין גיסים און מיין נשמה צו גיין מיין הארץ צו דיין ווילן •
 יהי רצון עש זאל זיין דער ווילן פון פאר דיר נאם מיין נאם און נאם פון מיניע עלטערן
 או דיין רחמנות זאל באצווינגען דיין פעם פון אונז און דיין רחמנות זאל ארויף
 וועלענדין אויף ריינעסות און זאלשט זיך מיט סיר נהג זיין מיט דר מרה פון חסד און מיט
 דער מרה פון רחמים און דער בארעם זיך אויף סיר איך בעט דוך און זאיי סוף מכה צו
 זעהען אין דער ליכט פון אייביג לעבן און ציא לערנען און ציא סאבין אנדערע לערנען
 און ציא היסין און ציא סאן און פקדים ציא זיין דיא גיזעצן פון דיין ווילן און ציא
 באהעפטן זיך מיט די וואש האבן פארבס פאר דיין נאמן און גיב צו סיר גיבענסשטע
 לעבן און גוטע און זיין מקבל מיין גיבעט און טא מיין באנער און טעק אפ און סאך
 אונעק פירן סיניע עבירות פון אנסקענין דיניע אויגן אזו וויא עש שטיים אין פסוק
 איך וועל אפ סעקן דיניע עבירות פון מיניט וועקן און דיניע זינד וועל איך גיט
 גדיינגען און דער בארעם סוף און דער ציא מיין תפלה :

יהי רצון עש זאל זיין דער ווילן פון פאר דיר נאם אונזער נאם און דער נאם פון אונזערע
 עלטערן דער וואש האט אלץ באשאפן ער איז איין איינציגער און איז נייאציגניג
 אין איסלכיניגט טויל ער האט אויף גיהאנגען זיין וועלט מיט זיין שטארקייט אזו וויא
 אין היינגל פון וויין סרויבין ער האט דאש באנערט און האט ניקאנט סאן זיין
 באנערונג אז דיא זאלשט טציל זיין פון פאר ווארפונג דיא קינדער פון דיין פאלק ישראל
 און פאר איין מיתה משונה וואש זיא הייסט אספדה וואש דא האשט אויף גיהאנגען אין
 דעם סאן זאלשט פון איר היסין דיא קינדער פון דיין פאלק ישראל אז זיא זאל גיט פאלן
 אין זייער טויל און זאלשט זיין דער ציהען ציא דיין תורה און זאלשט אויף זיי מיין
 זיין מיט דיין רחמנות אזו וויא עש שטיים אין פסוק און איך וועל לייט זעליגן דעם
 וואש איך וויל לייט זעליגן און איך וויל דער בארימען דעם וואש איך וויל
 דער בארימען :

בְּדַבְרֵיב וּחְנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחָו וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אָרַחם • כִּי אֵתָה שׁוֹמֵעַ
תִּפְלַת כָּל פֶּה • בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

מעמדות ליום חמישי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְשָׂרְצוֹ הַמַּיִם שְׂרֹץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי
רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַמַּיִנִּים הַגְּדוֹלִים וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה
הַרְמִשָּׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוֹ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי
טוֹב: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלֵּאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהַעוֹף יִרֶב
בָּאָרֶץ: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:

^{יחזקאל ל"ד}
וּכְרַתִּי לָדָם בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי מַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ בַמִּדְבָּר לְבַמַּח
וַיִּשְׁנוּ בַּעֲרִים: וְנִתְּתִי אוֹתָם וּמִבִּיבּוֹת גְּבַעְתִּי בְּרָכָה הַזֹּרְדָתִי הַנִּשְׁטָם
בְּעֵתוֹ נִשְׁמִי בְּרָכָה יְהוּ: וְנָתַן עֵץ הַשִּׁדְדָה אֶת פְּרִיֹו וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ
עַל אֲדָמָתָם לְבַמַּח וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יי בְּשִׁבְרִי אֶת מַצּוֹת עֵלָם וְהִצַּלְתִּים מִיַּד
הַעֲבָדִים בָּהֶם: וְלֹא יִהְיוּ עוֹד בְּזוֹ כְּגוֹיִם וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֵם וַיֵּשְׁבוּ לְבַמַּח
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הָאֵם נָאֵם נִזְוֹאֲנָט דִּיא וּוְאֲשֶׁר זְאֻלִּין וַיִּדְמַעְנָן אַוּוִידְסַעְנֻנָּג אִיִּין לִיִּיב וּוְאִשׁ
הָאֵם אִין זִיךְ חַיּוֹת אֹנֵג אִיִּין פּוּיגִיל זְאֻל שְׁוועֶבִּין אוּיִף דְּער עֶרֶד פֶּאָר דְּעם פֶּאָר
שְׁפִרִיִּוּוּנָּג פֶּון דְּעם הַיִּסְעֶר: אֹנֵג נָאֵם הָאֵם בְּאֲשַׁאפִּין דִּיא גְרוּיִשַׁע פִּישׁ אֹנֵג אֲלַע לִיִּיבֶעֶר
וּוְאִשׁ הָאֲבִין אִין זִיךְ חַיּוֹת וּוְאִשׁ וַיִּדְמַעְסֵם וּוְאִשׁ דִּיא וּוְאֲשֶׁר הָאֵם גִּוּוִידְמַעְסֵם נָאֵךְ זִיִּיעֶר
מִן נָאֵךְ אֹנֵג אֲלַע עוֹפּוֹת וּוְאִשׁ הָאֲבִין פִּלְגִיל נָאֵךְ זִיִּין מִן נָאֵךְ אֹנֵג נָאֵם הָאֵם גִּוּוִיעֶהָן
אַז עֵשׁ אִיז נוּם: אֹנֵג נָאֵם הָאֵם זִיִּיא גִּיבְעַנְטְשֵׁם אַזוֹ צוּא זְאֻלִּין פֶּרוּכְסֵם אִיִּיךְ אֹנֵג סְעֶרְסֵם
אִיִּיךְ אֹנֵג דְּער פִּילְט דִּיא וּוְאֲשֶׁר וּוְאִשׁ אִיז אִין דִּי יִיסִים אֹנֵג דָּאֵשׁ מִן עוֹף זְאֻל זִיךְ
סְעֶרִין אוּיִף דְּער עֶרֶד:

וּכְרַתִּי לָדָם אִיךְ נֹעֵל כּוֹרֵת זִיִּין צוּא זִיִּיא אִיִּין בְּרִית פֶּון שְׁלוֹם אֹנֵג אִיךְ נֹעֵל פֶּאָר
שְׁטַעֲרִין דִּי בִּיזַע חַיּוֹת פֶּון דְּעם לֶאֱנֵד אֹנֵג זִיִּי וְעֵלִין זִיִּין אִין דֶּר מִדְבָּר זִיכְעֶרְלִיךְ
אֹנֵג זִיִּיא וְעֶרִין שְׁלֶאפִין אִין דִּי וְעֵלְדֶר זִיכְעֶרְלִיךְ: אֹנֵג אִיךְ נֹעֵל זִיִּיא דִּי יִשְׂרָאֵל סֵאבִין
רוֹעֵן אֶרֶם מִיִּין הוּדֶךְ דָּאֵשׁ אִיז דְּער בֵּית הַסְּקֶדֶשׁ אֹנֵג זִיִּיא וְעֵלִין זִיִּין גִּיבְעַנְטְשֵׁם אֹנֵג
אִיךְ נֹעֵל מֵאֲבִין גִּידְעֶרִין דְּעם רַעֲעִין אִין זִיִּין צִיִּים גִּיבְעַנְטְשֵׁם רַעֲגִנִישׁ וְעֵלִין זִיִּיא זִיִּין:
אֹנֵג דְּער בּוּים פֶּון דְּעם פֶּעֶלְדֶר וְעֵם גְּעִבִין זִיִּינַע פִּירוֹת אֹנֵג דִּיא עֶרֶד וְעֵם גְּעִבִין אִיר
פֶּרוּכְסֵם אֹנֵג דִּיא יִשְׂרָאֵל וְעֵלִין זִיִּין אוּיִף זִיִּיעֶר לֶאֱנֵד זִיכְעֶרְלִיךְ אֹנֵג זִיִּיא וְעֵלִין וּוְיִישִׁין אַז
אִיךְ בִּין נָאֵם אִין מִיִּין סֵאן צוּא בְּרַעכִין דִּיא שְׁמֹאֲנַעֵן פֶּון זִיִּיעֶר יֶאֶךְ אֹנֵג אִיךְ נֹעֵל זִיִּיא
סְצִיד זִיִּין פֶּון דִּיא הַעֲנָם וּוְאִשׁ הָאֲבִין גִּיאַרְבַּעַם מִים זִיִּיא: אֹנֵג דִּיא יִשְׂרָאֵל וְעֵלִין שׁוֹן
סְעֶר גִּים זִיִּין סְבֹבָה צוּא זִיִּי אֹנֵג דִּיא בִּיזַע חַיּוֹת פֶּון דְּעם לֶאֱנֵד וְעֵלִין גִּים עֲשִׂין צוֹ דִּי
יִשְׂרָאֵל אֹנֵג זִיִּיא וְעֵלִין זִיִּין זִיכְעֶרְלִיךְ אֹנֵג קִיִּנְעֶר וְעֵם זִיִּיא גִּים דְּער שְׂרַעֲקִין אֹנֵג אִיךְ
נֹעֵל אוּיִף רִכְמִין צוֹ זִיִּיא אִיִּין פִּלְאֲנְצוֹנָג אַז עֵשׁ זְאֻל אוּיִף אִיִּיבִיגִי אִיִּין שֵׁם הָאֲבִין אֹנֵג
זִיִּיא וְעֵלִין סְעֶר גִּים זִיִּין פֶּאָר לַעֲנָם סְחַפֵּת הוּנְגֶער אֹנֵג דְּלֹחַת אֹנֵג זִיִּיא וְעֵלִין סְעֶר קִיִּין

ואין מחירד : ודקימתי להם ממע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת חנוים : וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם ודמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה : ואתן צאני צאן כרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה :

^{תהלים ס"א} למנצח על התתית לאמק : חרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב : שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל : תקעו בחודש שופר בכמה ליום חגנו : כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : עדות ביהוקם שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמעי : הסירותי מסבל שכמו בפיו מדוד העבודתה : בצרה קראת ואחלצך אענה בסתר רעם אבחנה על מי מריבה סלה : שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי : לא יהיה בך אל זר ולא תשקחהו לא נכר : אנכי יי אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאוהו : ורא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי : ואשכחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם : דו עמי שמע לי ישראל בדרכי ירחבו : כמעט אויבידם אכניע ועד צדידם אשיב ידי : משנאי יי יכחשו לו וידי עתם לעולם : ויאכילוהו מחלב חסה ומצור דבש אשביעך :

^{תהי} דולוי פעם אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה ולא יי פעל כל זאת : פי נוי אבר עצות המה ואין בהם תבונה : דו חכמו ישלילו זאת יבינו לאתריהם : איכה ירדה אחר אלף ושנים יניסו רבבה אם לא פי צורם

שאנד נים לידין פון נויא : אונ וויא וועלן ווישן אז איה זייער גאט בין סים ויי אונ וויא זייגען מיין פאלק דאש הויז גיזנד פון דיא ישראל דאש איז די רייד פון גאט ברוך הוא : אונ איר זייט סיינע שאף דיא שאף וואס איה פאסע וויא איר זייט נים גייעכניט אין סיינע אויגן איזא וויא בהמות גייערט וויא מענטשן איה בין אייער גאט דאש איז דיא רייד פון דעם האר גאט ברוך הוא :

דאש טייכט פון למנצח על הנחית גיפנט מען אין תהלים קאפסיל ס"א :

לילי כים ווען נים דאש וואס דער פעס פון דעם פיינט איז איין גיזאמילט אויף דיא ישראל צו פאר דארבין וויא אונ אויב וויא וועלן דיא ישראל בייא קוסען האב איה כורא טאמער וועלן זייערע באלידיגע פו פרעסדין מיין גבורה אונ וועלן זאגן אז דיא גבורה איז אין זייערע אפ געטער טאמער וועלן וויא זאגן דאש וואס סיר האבין דיא ישראל איין גינזקען איז מחסה ודעם וואס אונזער סאכט איז הויף אונ גיט גאט האט דאש גינזערקט או סיר זאלין וויא איין געפען : ווארום דאש פאלק איז בייא וויא פאר לארין די עצות אונ עש איז נים דא אין וויא קיין פאר שטאנד : ווארום אז וויא וואלסין קלוג גינזען וואקסין וויא דאש גיקליגט אונ וואקסין גייערסט געפיין זייער הארץ צו פאר שטיין צו דעם סוף פורעגיות וויא אזו איז דאש סילף אז אייער פון אונז ואל נאך זאגן מויונט מענטשן פון דיא ישראל אונ צווייא פון אונז זארין

מעמדות ליום חמישי

מכרם ווי הסגרים: כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מנפן סלם גפנם ומשדמת עטרה ענבמו ענבי רוש אשבלה מרות למו: המת תנינם יתם וראש פתנים אכזר: ודא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי: לי נקם ושלם לעת המוט בלגם כי קרוב יום אידם ודש עתדת למו:

כס"ה תמיד ס"ה

אמר לדם הטמונה ברכו ברכה אחת ודם פרנו: קדאו גשרת הדברים: שמע והיה אם שמוע ויאמר: ברכו את העם שלש ברכות אמת ויציב ועבודה וברכת פתנים: ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשכר היוצא: אמר להם חדשים לקטורת בואו ודפיסו: הפיסו וכה מי שזוכה: אמר לדם חדשים גם ישנים בואו ודפיסו מי מעלה אברים מן הכבש למזבח: רבי אדעזר בן יעקב אמר המעלה אברים לכבש הוא מעלה אותם עד גבי המזבח: כסרום קחנים היו מפשיטין אותם את בגדיהם ודא היו מניחים עליהם אלא מכנסים בלבוש ותלוותהו היו שם וכתוב עליהם תשמישי הקדשים: מי שזכה בקטורת היה נוטל את הכף והכף דומה לתרוב: גדול של רוב מחויק שלשה קבין והכף היה בתוכו מלא וגדוש קטורת וכסוי היה לו וכסין ממוטת

ואלו סאבין אמלויפין צעהן מויונים פון די ישראל ווען גיט דאש אז ויער פאשעפער האט וויא פאר קופט און ויער גאט האט וויא איבער געגענפערט אין אונרע הענט דאש וואלסין דא בליידער פאר שטיין ווארום ותרצה בין אהרן האבין ויערע אפ געטער גיט גיקאנס סאן אנטקענין אונער פשעפר: ווארום גיט אזוי וויא אגוד שטארקער איז ויער שטארקער און היינט סשפטין אונן אונערע פינגט ווארום ווייל אגוד פשעפער האט אונן פאר קופט צו וויא דאש גיט ארויף וואש גאט האט גיואנט איך האב גיטראכט אין סין הארצין צו פאר שטערין דאש גידעבעלט פון די ישראל: ווארום ווייל פון דעם וויין שטאק פון סדום איז ויער וויין שטאק און פון די פעלרר פון עבודה בלומר וויא מוען אועלכע מעשים רעים וויא סדום און עבודה ויערע וויין טרויבין וויין ביטערע וויין טרויבין נאך ויערע מעשים נאך איז ראוי אז עש זאל זיין צוא וויא ביטערע הענגלין פון וויין טרויבין בלומר איין פורענות: און וויא דער גופט פון שלאנגען איז ויער וויין און דער קאפ פון דיא פופער גאסטר וואש גר איז איין אכזר וועט קיסען גיצאלט ווערין פון דיא ישראל: פאר וואר ויערע מעשים ויגען בהאלטין און ניהים פאר סיר און איך האב וויא גיט פאר נעסן איז ויען בהאלטין אין בינע אוצרות: סיס סיר איז אן גיבריים די נקבה פון פורענות און די נקבה וועט צוא וויא גיצאלן און וויא ויערע מעשים ויגען און דאש צאלגע וועט זיין צוא דער צייט אז ויערע פיס וועלין אויש גיגליטעט ווערין בלומר אז ויערע זכות אבות וועט אויש גיין אז איך וועל וועלין אויף וויא פרייגען דעם סאג פון ויער בראך איז דאש נארהנט און אן גיבריים פאר סיר צוא פרייגען דער פיל ילוחים איז גיך וועט קיסען צוא וויא דאש וואש איז אן גיבריים צו קיסען:

מעבודות ליום המישי

רלה

היתה עליו מלמעלה: מי שוכח במחנה נמל מחמת הפקר וענה לראש המזבח
 ופנה את הנחמים הילך והילך וחתה • ירד וגרן לתוך כלי של זהב • נתפור
 ממנו פקב נחלים והיה מכבדן לאמה ובשבת היה כופה עליהן פסבקר •
 ופסבקר היתה בלי גדול מחוקת לתך • ושתי שרשרות היו בה • אחת שהיא
 מושך בה ויזרד • ואחת שהיא אוחו בה מלמעלה בשכיל שרא התנלג •
 ושלושה דברים היתה משמשת: כופין אותה על גבי נחלים ועל השרין בשבת
 ומורידין בה את הדשן מעל גבי המזבח: הגיעו בין האולם ולמזבח נמל
 אחד את המנרפה וזרקה בין האולם ולמזבח • אין אדם שומע קול הכרז
 בירושלים מקול המנרפה • ושלושה דברים היתה משמשת • כהן שהיה
 שומע את קולה יודע שאחיו הנהנים נכנסים להשתחות והיא רין ובא • וכן
 לוי שהיא שומע את קולה יודע שאחיו הלויים נכנסים לדבר בשיר והיא רין
 ובא • וראש המעמד היה מעמיד את הממאים בשער המזרח:

ובל דין שלוקח שוחד ומטה את הדין אינו מת מן הזקנה עד שעניו פהות
 שנאמר ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסוף דברי צדיקים •
 וכך מי שאינו לא חגר ולא אלם ולא סומא והוא עושה עצמו כאחד מהם אינו
 מת מן הזקנה עד שנגעשה פאתו מהם שנאמר ודורש רעה תבואנו:

מכות פרק אין עומדין

תנו רבנן מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בדרך ובא הנמון אחד ונתן לו
 שלום ולא החזיר לו שלום • המתין לו עד שסיום הפתה • לאחר שסיום
 הפקתו אמר לו היקא והלא כתוב בתורתכם רק השמר קך ושמור נפשך
 מאד וכתוב ונשמרתם מאד נפשותיכם כלשנתתי לך שלום למה לא החזרת

וכל מי און איסלכער וואש איז ניש הינקעדיג און ניש שמים און ניש בלינד אין סאכט
 זיך און וויא איינער פון זייא שטארבט ער ניש פון דער עלטער ביו ער ווערט אזו
 וויא איינער פון זיי ווארוב עש שטייט אין פסוק און דער וואש פארשט צוא בייז
 קוכט דאש צוא אים און איסלכר דין וואש נעכט שוחד און זיינא אונעק דעם משפט
 שטארבט ער ניש פון דער עלטער ביו זיינע אונען ווערין סונקיל ווארוב עש שטייט
 אין פסוק און שוחד ואלשטו ניש נעמן ווארוב דאש נעלט סאכט בלינד אפילו דיא וואש
 זיינן קלוג אין דער הורה און פאר קריכט דיא גירעכטע רייד:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערנט עש האט זיך איין מצעה גיסראפין בייא איין חסיד
 וואש ער האט מתפלל גיזען אויף דעם וועג איז גיקופען איין שורה און האט צו
 אים גינעפין שלום און ער האט צוא אים ניש אפ גיענטשערט קיין שלום האט ער צוא
 אים גיווארט ביו ער האט אויש גילאזט זיין הפלה נאך דעם אז ער האט אויש
 גילאזט זיין תפלה האט דער שורה צוא אים גיוואנט הוא בוי עש שטייט
 דאך אין אייער הורה גיערט עש: אל זיין נהיט צו דיר און היס דין גפא און נאך איין

מעמדות ליום המשי

כי שלום • אם הייתי חותק ראשך בסוף מי הנה תובע את דסקמדי • אמר
 לו המתן עד שאפיקה בדברים • אמר לו אלו הייתי עומד לפני מלך בשך ודם
 ובה חברה ונתן לך שדום היית מתויר לו שדום • אמר לו לאו • ואם היית
 מתויר לו מה היו עושין לך • אמר לו היו חותכין את ראשי בסוף • אמר לו
 והלא דברים קל וחומר ומה אתה שעומד לפני מלך בשך ודם שהיום פאן
 ומחר בקבר • כך • אני שהייתי עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
 הוא שהוא חי וקים לעד ולעולמי עולמים על אחת כמה וכמה • מיד נתפס אותו
 הנמון ונפטר אותו חסיד ממנו והלה לביתו לשלום :

שקלים טרק כשלושה טרקים

אין התורם נכנס לא בפרגוד חפזת ולא במנעל ולא בסנדר ולא בתפלה ולא
 בקמיע • שטא יעני ויאמרו מעון הלשכה העני או שטא יעשר ויאמרו
 מתרומת הלשכה העשיר • לפי שאדם צריך לצאת ידי הפריות בדרך שצריך

פסוק שמיים און איר ואלט זיין זייער גויט צו אייערע לייבער או איך האב גינעבן
 צוא ריר שלום ווארום האשטו מיר ניט גינענטפערט קיין שלום אויב איך וואלט אפ
 גישניטן דיין קאפ מיט איין שווערד ווער וואלט גיבאנט דיין בלוט פון קיין האנט האט
 דער חסיד צוא אים גיזאגט ווארט ביו איך וועל דיר איבער בעטן מיט רייד האט דער
 חסיד גיזאגט צום שררה ווען דו וואלשט גישטאנן פו אנרוישן הער און דיין חבר וואלט
 גיקוכן און וואלט דיר גנעבן שלום פריע איך דיך וואלשטו אים אפ גינענטפערט שלום
 האט דער שררה צו אים גיזאגט ניין און דער חסיד האט צוא אים גיזאגט אויב דוא
 וואלשט גינענטפערט צוא אים שלום וואש וואלט מען דיך גיטאן האט דער שררה צוא
 אים גיזאגט מען וואלט אפ גישניטן מיין קאפ מיט איין שווערד האט דער חסיד צו אים
 גזאגט דאש איז דאך איין קל וחומר ווען דו וואש דו וואלשט נאר גישטאנן פו איין גרוישן
 הער וואש היינט איז ער דא און קארנין איז ער אין קבר וואלשטו אזי כורא גיהאט •
 איך וואש איך בין גישטאנן פו דעם מלכות וואש ער איז איין מלכות איבער אלע מלכים
 וואש ער לעבט און האט איין קיום אויף אייביג איז שוין איין קל שפן אז איך האב
 גידארפט מורא האבן דיר געטפערין שלום איז היפף דער שררה איפער גיבעטן גיזאגן
 און דער חסיד איז אונזעק גינאנגען פון אים און איז גינאנגען צו זיין הויז לשלום :

אין ההוד דער וואש שייט אפ דיא שקלים פון דער לשכה האט ניט גיטאמט אריין גיין
 אין דער לשכה ניט מיט קיין לאנגין מלבוש וואש די זויס איז פון אונטן צום הויף
 גיליינט און ניט מיט קיין שוף און ניט מיט קיין פאנטאפיל פדי מען זאל אים ניט הוישד
 זיין אזער האט אין זייא אריין גיליינט געלט פון דער לשכה אינ ניט מיט קיין הפילון
 און ניט מיט קיין קמיע פדי מען זאל אים ניט הוישד זיין אז ער האט אפ גיטרענט די
 נאטין פון זיי און האט אריין גיליינט געלט פון דער לשכה ווארום טאמער וועט ער ארום
 ווערין וועלן לייט זאגן כחמת די זינד וואש ער האט גיננכה געלט פון דער לשכה איז
 ער ארום גיזאגן אדער טאמער וועט ער ריף ווערין וועלן לייט זאגן פון דעם געלט פון

מעמדות ליום חמישי

רלו

לצאת ידי המקום שנאמר והייתם נקיים מיי ומישראל : ואומר ומצא חן ושגל טוב בעיני אלהים ואדם :

שבת סוף במח מדליקין

התנו רבנן מי שחלה נמטה למות ואמרים לו התורה שכן דרך כל המוסתין מתורדין : אדם יוצא לשוק יהי דומה בעיניו כמי שנמסר למדינתו * חש בראשו יהי דומה בעיניו כמי שנתנודו בקור * עדה למטה ונפל יהי דומה בעיניו כמי שהעלהו לגדרום לדון * שכל העולה לגדרום לדון אם יש לו פרקליטין גדולים נצוד ואם לאו אינו נצוד * ואזו הן פרקליטין שר אדם תשובה ומעשים טובים ואפילו תשע מאות ותשעים ותשעה מלמדיו עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות נצוד שנאמר אם יש עקיו מלאך מליץ אחד מני אלף רגיד לאדם ישרו * ויהנוגו ויאמר פדעוהו מדרת שחת מצאתי כפר : רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה באותו מלאך לחובה ואחד לזכות נצוד שנאמר מלאך מליץ אחד מני אלף :

הרמב"ם הלשכה אין ער ריב גיוראין * ווארום אין מענטש פדארף יוצא ויין פר ליישן אזו וויא ער פדארף יוצא ויין פר גאט ביה ווארום עש שטייט אין פסקי און איר זאגט ויין ריין פאר גאט און פאר די ישראל און נאך אין פסקי שטייט און וועסט גיפין הן און גוט קגן שאפט אין דיא אייגין פון גאט און פון מענטשין :

תנו רבנן רביא רבנים האבין גילערנט ווער עש איז קראנק גיוראין און איז גניינט צוא שטארבן זאגט מען צוא אים זאיי זך סתורה ווארום אזו איז דער סתה פון אלע וואש ווערן גניינט צו שטארבן וייגן זך סתורה אז אין מענטש גייט ארויף אויף דער גאט זאל דאש גלייך ויין אין ויינע אויגין וויא ער איז איר גענעטשט גיוראין צו דעם וואש איז אין סתנה צוא סאן אין משפט און אז דיא קאפ טוט אים ווייא זאל דאש גלייך ויין אין ויינע אויגין וויא מען האט אים געעבן אין קייטן און ווען ער איז אויף גיגאנגן אויף דעם בעט און איז גיפארין אין גילענער סתמה שלאפקייט זאל דאש גלייך ויין אין ויינע אויגין וויא מען האט אים אויף גיבראכט צוא דעם ארט וואש מען משפט דארטן אויף סתה מען זאל אים דארטן משפטן אויב עש איז פאר האנדן צוא אויב גרויטע מליצי יושר ווערט ער גיצול פון דעם טויט און אז גיט ווערט ער גיט גיצול און דאש וייגן די מליצי יושר פון איין מענטשין תשובה און גיטע מעשים ווען אפילו גיין הונדערט מיט גיין און גינציג מלאכים ויינען אויף אים מלמד חוב און איין מלאך איז אויף אים מלמד זכות ווערט ער גיצול ווארום עש שטייט אין פסקי אויב עש איז פאר האנדן איין מלאך וואש איז אויף אים מליץ און דר מלאך איז איינר פון סווינגט וואש ויינען אויף אים מלמד חוב נאר ער אליין איז אן גיפרייט צוא זאגן צום מענטשן ויין רעכט פארטיקייט דער באריכט אים גאט און זאגט לייזט אים אויש פון צוא גינערין אין דר גרוב און גאט ביה זאגט איה האב גיפונען איין אויש לייזונג : ר"א דר זון פון רבי יוסי הגלילי האט גיזאגט ווען אפילו גיין הונדערט מיט גיין און גינציג מענטש אויף חוב

כונה פרק ששוח מלחה

אל ידך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם : כי יי אלהיכם
החולק עמכם להגחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם : אל ידך לבבכם
מפני צהלת סוסים וצחצוח חרבות * אל תיראו מפני הגפת התריסין ושפעת
הקלנסיים * ואל תחפזו מפני קול הקרנות * ואל תערצו מפני קול הנהמה * כי
יי אלהיכם החולק עמכם * הם באים בנצחוננו של בשר ודם ואתם באים
בנצחוננו של מקום * פלשתים באים בנצחוננו של גלית מה היה סופו לסוף נפל
בחרב ודם נפדו עמו * בני עמון באו בנצחוננו של שובב ומה היה סופו לסוף
נפל בחרב ודם נפדו עמו * ואתם אי אתם בן * כי יהוה אלהיכם החולק עמכם
והלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם זה מחנה הארון :

הגו רבנו אשר בנה אשר נטע אשר ארש * למדה תורה דרך ארץ שיבנה
אדם בית ויטע כרם ואחר כך ישא אשה * ואף שלמה אמר בחכמתו
הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובגית ביתך דכן בחוץ מלאכתך

איו פאר הארון אין דעם אייגענעם מלאך וואש איז אויף אים סלמד זכות און נאר
איין טענה האט ער אויף זכות ווערט ער אויף נצול פון דעם טויט :

אל יד אייערע הערצן ואלן גיט ווייך ווערן כהכה דעם גישרייא פון דיא פערד און
פאר דעם גלאנעץ פון די שווערדין איר זאלט זיך גיט פארקטין סחמת דעם קלאפן
פון די שילטין און סחמת דעם ברוסונג פון דעם חיל און איר זאלט גיט אנקסטין סחמת
דעם קול פון די וועגן און איר זאלט גיט ווערן צו בראכין סחמת ויער גישריי ווארים
נאט אייער גאט איז דער וואש גיט מיט אייך * וויא קומען אין דער סחמה מיט דעם
נצחון פון איין בשר ודם און איר קיסט מיט דעם נצחון פון גאט ברוך הוא * די פלשתים
זיינען גיקומן מיט דעם נצחון פון גלית וואש איז גיווען זיין סוף פון גלית צום סוף איז
ער גיפאלן אין שווערד און דיא פלשתים זיינען אויך גיפאלן מיט אים * די קינדר פון
עמון זיינען גיקומען מיט דעם נצחון פון דעם שר צבא וואש האט גיהיישן שובב און
וואש איז גיווען זיין סוף ער איז גיפאלן אין שווערד און זיי זיינען אויך גיפאלן מיט
אים און איר ישראל איר זייט גיט אזו ווארם גאט אייער גאט וואש גיט מיט אייך צו
סחמה האלטין פאר אייך מיט אייערע פיינט צוא העלפן אייך וויא עש שטייט דער
וואש גיט מיט אייך וועט אייך העלפן סען דאש דיא סחמה לווה וואש האט
גיטראגן דעם ארון :

הנו רבנו דיא רבנים האבין גילערינגט אין דער תורה שטייט פריער ווען איינער האט
גיבויט און דער נאך שטייט ווען איינר האט גיפלאנצט און ווען איינער האט זיך
משדך גיווען * דיא תורה לערינגט דיר דער מיט דרך ארץ אז איין סענטש זאל בויען
איין שטוב און זאל פלאנצן איין וויין נארטין און דער נאך זאל ער נעמען איין ווייב
שרמה הלך האט אויך אזו גיואנט מיט זיין חכמה ברייט אן אויף דער גאט דיין מלאכה
דאש סיינט מען זאלשט בויען איין שטוב און ברייט צו דיר אן איין פעלד דאש סיינט
מען

מעמדות ליום חמישי

רלן

זה בית * ועתדה בשדה קד זה כרם * אחר ובנית ביתה זו אשה * דבר אחר
הכן בחוץ מלאכתה זה מקרא * ועתדה בשדה לק זו משנה * אחר ובנית ביתה
זה תלמוד * דבר אחר הכן בחוץ מלאכתה זה מקרא ומשנה * ועתדה בשדה
לק זה תלמוד * אחר ובנית ביתה אלו מעשים טובים * רבי אליעזר בנו של
רבי יוסי הגלילי אומר הכן בחוץ מלאכתה זה מקרא משנה ותלמוד * ועתדה
בשדה לק אלו מעשים טובים * אחר ובנית ביתה דרוש וקבל שבר :

אבות פרק שני

רבי מרפון אומר היום קצור * והמלאכה מרובה * והפועלים עצלים והשכר
הרבה * ובצל הבית רוחק : הוא היה אומר * לא עליה המלאכה לגמור *
ולא אהיה בן חורין להבטל ממנה * אם למדת תורה הרבה * נתנין לה שכר
הרבה * ונאמן היא בכל מלאכתה שישלם קד שכר פעלתה ודע שמתן שכרן
של צדיקים קעתיד לכא :

כתובין פרק חלק

תנא רבי אליהו * צדיקים שעתידי הקדוש ברוך הוא להחיותן * אינן חוזרין
לעפרן שנאמר והיה הנשאר בציון ונתותר בירושלים קדוש ואמר לו כל
הכתוב חיים בירושלים * מה קדוש לעולם קים * אף הם לעולם קימים * ואם
תאמר אותן אלה שנים שעתידי הקדוש ברוך הוא קחדש בהן את עולמו
שנאמר ונשגב יהיה לבדו ביום הרגא * צדיקים מה הם עושים * הקדוש ברוך

מען זאלשט פלאנצין איין וויין נארטן אדר ובניה בית דער נאך זאלשטו נעמען איין
ווייב * אנאנדער פירוש איז דאש מיניט מען זאלשט פריער לערנען פסוק און דער נאך
זאלשטו לערנען משניות און דער נאך נסרא * אנאנדער פירוש איז דאש מיניט מען
זאלשט לערנען פסוק און משניות און דער נאך נסרא און דר נאך זאלשטו סאן מעשים
טובים * ר"א דער וון פון רבי יוסי הגלילי האט גיואנט דאש מיניט מען זאלשט פריער
לערנן פסוק אינ משניות און נסרא און דער נאך זאלשטו סאן מעשים טובים און דער
נאך זאלשטו דרשנן אינ וועשט מקבל זיין שבר :

הנא עש האבין גילערינט דיא ישיבה פון אליהו די צדיקים וואש גאט ברוך הוא איז
אן גבריים או ער זאל זיין לעבעדיג סאבין לימות המשיה קערן זיין ויה פער
ניט אים צו זייער ערד ווארום עש שמיט אין פסוק און דער וואש וועט איבר בלייבן
וועט זיין אין וירשלים צוא איסליכין וועט גיואנט ווערן הייליגר בלובר זיין וועלן זיין
אלע הייליגע און צדיקים איסליכער צדיק וואש איז אן גישריפן לחיי העולם הבא
וועט זיין אין ירושלים אזו וויא דר הייליגר גאט האט איין קיום אויף אייביג אזו אויף
די צדיקים האבין איין קיום אויף אייביג און אויב דוא וועשט זאגן דיא דאווע * ארון
וואש גאט ברוך הוא איז אן גבריים צו בנייען אין זיי זיין וועלט און די היינטיגע וועלט
וועט הרוב זיין מוויזנט יאר ווארום עש שמיט אין פסוק און גאט וועט אריין גישטארקט
זיין אין דעם דאווען סאן וואש טעגן די צדיקים אין דיא מוויזנט יאר גאט ברוך הוא

מעמדות ליום המישי

היא עושה להם כנפים כנשרים ושמים ער פני המים * שנאמר על כן לא
 נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים * ושנא תאמר יש להם צער * תלמוד
 דומר וקני יהודה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו :

סדר קרשים ערכין פרק שלישי

באונם ומפתה להקל ולהחמיר * פיצר * אחד שאנס ופתה את הגדולה
 שבכהנה * ואת הקמנה שב'ישראל * נתן המשים סלעים * וכבושת
 ובפגם * הכל לפי המביש והמתביש : ובמוציא שם רע להקל ולהחמיר * פיצר *
 אחד שהוציא שם רע על הגדולה שבכהנה ועל הקמנה שב'ישראל * נתן מאה
 סלעים * נמצא האומר בפיו חמור מן העושה מעשה * שכן מצינו שלא נחתם

מאכט צו וייה פליגלען אזו וויא צו די אדלער אונ וייה שוועבין אויף דיא וואשר ווארום
 עש שמיים אין פסוק דרום וועלן מיר קיין מורא גיט האבין אז עש וועט ווערין פאר
 מיטן דיא ערד אונ אז דיא בערג וועלן ווערין אויש נגידישט וייל מיר וועלן זיין
 דענשט סאל אין מיטן די מים דרום וועלן מיר קיין מורא גיט האבין אונ סאכר וועשט
 זאגן אז דאש אזו איין צער צוא דיא צדיקים שמיים אין פסוק אונ דיא וואש האפין צוא
 גאט וועלן זיך פאר בייטן מיט כח בלוטר וייה וועלן כח האבין צו פליהען אונ וועלן
 גיט האבין קיין צער דער פון וייה וועלן אויף בריינגען דיא פליגיל אזו וויא דיא
 אדלער זיי וועלן לויפן אונ וועלן גיט מיר זיין זיי וועלן זיין אונ וועלן גיט מיר זיין :
 באונם בייא דעם דין ווען איינער אזו מאנס איין בתורה אדער ווען איינר רעט זיא
 איבער אזו פאר האגריין איין קולא מיט איין חוקרא אזו די משנה מפורש וויא

אזו ווען איינער האט מאנס אדר מפתה גיווען איין גרעשערע מיוחסת פון דיא כהנים
 גיט ער גאר פופציג סלעים קנס אזו וויא ער גיט ווען ער האט מאנס אדר מפתה גיווען
 איין קלענשטע מיוחסת פון דיא ישראל אזו דאש איין קולא * אונ איין חוקרא אזו אזו
 איין קלענשטע פון דיא ישראל כזו ער געבין פופציג סלעים אזו וויא ער גיט צוא איין
 גרעשטע מיוחסת פון די כהנים אונ בייא דעם דין פון מוציא שם רע אזו אויך פאר
 האגריין איין קולא מיט איין חוקרא אזו דיא משנה מפורש וויא אזו ווארום ווען איינר
 האט מוציא שם רע גיווען אויף דיא גרעשטע מיוחסת פון דיא כהנים אונ אויך דער
 קלענשטע פון די ישראל גיט ער גלייך קנס הונדערט סלעים נמצא אזו דיא איין קולא
 מיט איין חוקרא אזו וויא אויבין בייא אונם אונ בייא מפתה אזו מפורש גיווארין גיפין
 מיר דער וואש זאגט מיט דעם סויל דאש מיינט מען אז ער אזו מוציא שם רע אזו זיין
 עוגש הארבר פון דעם וואש טוט איין מעשה דאש מיינט מען ווען ער האט מאנס אדר
 מפתה גיווען בלוטר ווען ער אזו מוציא שם רע כזו ער געבין הונדערט סלעים קנס אונ
 ווען ער אזו מאנס אדר מפתה גיט ער גאר פופציג סלעים קנס ווארום אזו גיפין מיר אזו
 עש אזו גיט נתיחבת גיווארין דער גור דין אויף אונזערע עלמערין אין דער מדבר אזו זיי
 זאלן גיט אריין גיין קיין ארץ ישראל גאר פון וועגין לשון הרע וואש זייה האבין גירעט
 אויף ארץ ישראל ווארום עש שמיים אין פסוק זיי האבין מיר גיפרובט מיט דעם דאונין

מעמדות ליום חמישי

גזר דין על אבותינו במדבר • אלא על לשון הרע • שנאמר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי :

תנא רבי ישמעאל על מה מכפר הקמורת • על לשון הרע • אמר הקדוש ברוך הוא יבא דבר שבחשאי וכפר על דבר שבחשאי :

סדר מדרות ימים פרק ראשון

מי רביעית נמלין לידים לאחד • ואף לשנים • מחציו לזג לשלשה או לארבעה • מלוג לחמשה • ועשרה ולמאה • רבי יוסי אומר ובלבד שלא יפחות

לאחרון שבהם מרביעית • מוסיפין על השנים ואין מוסיפין על הראשונים :

גדה פרק ט

תנו רבנן בגד שאכר בו פלאים הרי זה לא ימכרונו לנכרי • ולא יעשה ממנו מרדעת לחמור • אבל עושה ממנו תכריכין למת • דכתיב בכתים חפשי • כיון שאדם מת נעשה חפשי מן המצות :

ואומרים עשרת הדברות וזרשת הבן וכו' עד הבקשות כמו שכולל מסודר כמעט יום ה' :

בקשה ליום חמישי

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתתנהג עמי במדת החסד ובמדת הרחמים כל ימי חלדי • ותנוח לי ממגורי ואל תאסוף עם חמאים נפשי ועם אנשי דמים חיי • וגם עד זקנה ושיבה אל תעזבני • ותתן חלקי עם יראיך ויודעי שמך ובין רצוניך העושים רצונה ברכב שלם ועמדם יהא חלקי וגורלי וכוסי כי אתה תומקך גורלי • אנא יי אלהי ואלהי אבותי אל תפן

פאר איז שוין צעהן פאר אונ זייא האבין גיט צוא ניהערט אין סיון קול איז גידרונגן או פאר די מרגלים האבין זיי שוין אויף גינדיגט אונ דער גזר דין איז גיט נחתם גיווארן גאר פון וענין לשון הרע :

תנא רבי ישמעאל האבין גילערינפ אויף וואש פר איין זינד איז קמורת מכפר גאר אויף לשון הרע גאט ברוך הוא האט נחאגט לאו קומען איין זאך וואש ווערט נישטאן שטילער הייד דאש מינגט מען קמורת וואש זייא ווערין נישטאן אין היכל שטילער הייד אונ עש זאל מכפר זיין אויף איין זאך דאש מינגט מען לשון הרע וואש ווערט גיוואגט שטילער הייד אונ פאר בארין :

יהי רצון עש זאל זיין דער ווילין פון צוא פאר דיר גאט סיון גאט אונ דער גאט פון מינגע עלטערין אז רוא זאלשט זיך נוהג זיין מיט סיר מיט דער מדה פון תסד אונ מיט דער כרה פון החמים אלע טאג פון מיין עלטער אינ זאלשט סוף מאכין רוען פון מיין פארקט אינ דו זאלשט גיט איין טאג מיט דיא זינדיגע סיון לייב אונ מיט די שענמשיין וואש האבין בייא זיך שולד פרום זאלשטו גיט איין טאג סיון לייב אונ אויף ביו סיון עלטער בעט איד דף אז דוא זאלשט סוף גיט פר קאזין אונ זאלשט נעבין סיון חלק מיט דינגע פארקבינגע אונ מיט דיא וואש וויישין דיין נאמען אונ צווישן דינגע באוויליגער וואש סיון דיין רצון מיט דעם גאנצין הארצין אינ מיט זייא זאל זיין סיון חלק אונ סיון גזרל

מעמדות ליום חמישי

לרשעי ולחטאתי ולעונותי ולפשעי שהטאתי ושעויתי ולפשעתי לפניך
 ולמעשים רעים שעשיתי * עשה אתה עמי צדקה למען שמה ולמען בריחה
 עם אברהם יצחק וישראל עבדך * ולמען משה ואהרן דוד ושלמה ואלהינו *
 ולמען כסא כבודך * ולמען שכנתך * ורחם עלי כי רחום אתה ומבלעדיך אין
 לי מי שירחמני ויראה בענני כי אתה יי אלהי : יי שמעתי שמעך יראתי *
 וזאתי ונכחתי ואירא מחות דעי אותך כי מאתך הצדק והאמונה * ומפיה
 תדעת והתבונה * יי שמעתי תפילתי ושוערתי ארצה הבוא והאזינה אל תחנוני
 באמונתך ענני ושמע תפילתי * כי אתה שומע תפלת כל פה * ברוך אתה
 שומע תפלה :

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מכין תבל בכחו ומקום עולם
 בתורתו בורא בריות היים בתהוונים ביום זה להראות הפארת גדלתו *
 ונתת בהם כח לפרות ולרבות ולהפליא לעשות איש על עבודתו * אנא יי
 אלהי ברחמיך הרבים רחם על מעשה ידיך לכל תפיל אשה מפרי כמנהג
 ווארום רוא מאבישט אינטער לעהענען מיין האנט אויף מיין נידל איך בעם דייך או דוא
 יאקסט זיך גיט קערן צוא מיין רשעות און צוא מייע זינד וואש איך האב גייןדינט
 פאר דיר און וואש איך האב מעשים רעים גיטאן טוא רוא מיט מיר גירעכטיקייט פון
 ווענין דיין נאמען און פון ווענין וואש דו האשט כורת ברית גיוען מיט אברהם און
 מיט יצחק און ישראל וואש זיינען גיוענין דייע קנעכט און פון ווענין משה ואהרן ודוד
 ושלמה ואלהינו און דעם כבוד פון דיין שטור און פון ווענין דיין שכינה און דער פארם זיך
 אויף מיר ווארום דו בישט אין רחום און היץ דיר איז גיט דא צו מיר ווער עש זאל זיך
 כרחם זיין אויף מיר און זאל זעהן אין מיין פון ווארום דוא בישט גאט מיין גאט * גאט
 איך האב גיהערט דיין הערונג האב איך זיך גיפארקטין איך האב גיצוטערט און בין
 ווארן דער שראקין און האב זיך גיפארקטין פון צוא זאגן מיין דעה צוא דיר ווארום
 פון דיר איז דאש גירעכטיקייט און דאש ווארהייט און פון דיין סויל איז דאש ווישן
 שאפט איז דאש פר שטאנד * גאט הער צו מיין תפלה און מיין גישריאי זאל קוסען צו
 דיר און פר געס צו מיין גיבעט מיט דיין ווארהייט ענטפער מיר און הער צו מיין תפלה :
 יהי רצון עש זאל זיין דער ווילן פון צוא פאר דיר גאט אונזער גאט און דער גאט פון
 אונזער עלטערין וואש ער בריים אן דיא וועלט מיט זיין כח און איז מקיים די וועלט
 אז זיא זאל איין קיום האבין רווק זיין תורה ער האט באשאפן לעברניע ברואים אין די
 אונטערשטע עולמות אין דעם דאונין סאנ צו ווייזן דאש שיינקייט פון זיין גדולה און
 האשט אין זיין גיבעטן כח צו פרוכטן זיך און צוא סערין זיך און וואונדער צוא טאן
 אימליכער מענטש אויף זיין ארבעט איך בעט דייך גאט מיין גאט מיט דייע פיל
 רחמינות דער פארעם זיך אויף דיא ווערק פון דייע הענט אז איין אשה זאל גיט כפיל
 זיין

מעמך ישראל ואר יחסר המזג למניקותיהן והכן בהיהן לשתי מעינות להשפיע חלב לוקדותיהן למען יגדלו לעבודתך ברכתיב מפי עוללים ויונקים יסדת עז ונזכה כגנו לראות בנחמת ציון ברכתיב למען תינקו ושבעתם משר פתחומיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה * כי אתה שומע תפלת כל פה : ברוך אתה שומע תפלה :

מעמדות ליום ששי

^{חובה} ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן : ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת בהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינה ורא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ : ויברא

זיון פון די פרוכט פון איר בויה אונ עש זאל ניט גיטערעם ווערין דיא משקה ראש מיניט סען ראש סילף צו זייערע זיגענדיגע ווייבער און ברייט אן זייערע בריסט זייא זאלין זיין אזו וויא צווייא קוואלין צוא משפיע זיין סילף צוא זייערע קינדר כדי זייא זאלין דר וואקסן ווערין צו דיין דינשט אזו וויא עש שטייט אין פסוק פון דעם סויר פון די ינגע קינדר און די זיגענדיגע קינדר האשטו גינרונד פעסטניט אז עש זאל ארויש זיין פון זייא איין שטארקע לויב און סיר זאלין אלע זוכה זיין צו זעהן אין דר נחמה פון ציון אזו וויא עש שטייט אין פסוק דאמיט איר וועט זויגן און וועט זאט זיין פון פעטקייט פון איר פרייסונג דאמיט איר וועט זויגן און איר וועט הענגו האבין פון דעם שיינקייט פון איר כבוד :

ויאמר אלהים גאט האט גיזאנט דיא ערד זאל אויש ציהען איין לויב וואש האט אין זיך חיות נאך איר מין נאך בהמות און ווידמענג און דיא חיות פון דער ערד און עש איז אזו גיזען און גאט האט אן גיברייט מיט זייער גישטאלט און מיט זייער הויך די חיות פון דער ערד נאך איר מין נאך און די בהמות און גאר ראש ווידמענג פון דער ערד נאך זייערע סינים נאך און גאט האט גיזעהען אז עש איז גוט האט גאט גיזאנט לאמיר בשאפן איין מענטשין און דרום האט דר פסוק גישמעלט בלשון רבים האמשע דיא מלאכים האבין אים ניט גיהאלפן אין דעם בשאפונג פון דעם מענטשין צו לערנן אונז דרך ארץ אז איין גרוישער גיהער זיך בראמין און בעסען רשות פון איין קליינעם אזו וויא אונזער פורעם וואש סיר האבין אן גיברייט פון דעם מענטשין וועגן אזוא וויא אונזער גישטאלט איז ראש מיניט סען זייא זאלין שכל האבין און דיא מענטשין זאלין גיזעלמנין אין די פיש פון דעם ים און אין די פויגל וואש זייען אונזער דעם היסעל און אין אלע בהמות און אין דער גאנצער ערד און אין אלע ווידמענג וואש ווידמעט אויף דער ערד און גאט האט אללין באשאפן דעם מענטשין אין דעם פורעם וואש איז גיבאכט גיזארין פון דעם מענטשן וועגן און דער פורם וואש סען האט דעם מענטשין

אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם :
 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ
 וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ :
 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל
 הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה : ולכל
 חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה
 את כל ירק עשב לאכלה יהיה בן : וירא אלהים את כל אשר עשה והנה
 טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי :

^{ישעיה כח}
כה אמר יהוה קדוש ישראל ויוצרו האלהות שאלוני על פני ועל פעל
 די תצוני : אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו
 שמים וכל צבאם צייתי : אנכי העירתיהו בצדק וכל דרכי אישר הוא
 יבנה עירי ונלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר יי צבאות : כה אמר

אין אים בשאפין אין דער פורעם פון דעם גישטאקט פון גאט ברוך הוא וואו אזוי ער
 האט זיך ברויזן צואו דיא גביאים איין זכר סים איין נקבה האט ער זיין בשאפין און
 גאט האט זיין גיבענשט און גאט האט צואו זיין גיזאנט פרוכט איך און מערט איך
 און דר פילט די ערד און בציוונגט זיא און גיוועלטיגט אין דיא פיש פון דעם ים און
 אין דיא פויגיל וואש זיינען אנטשער דעם היסיל און אין אלע חיות וואש ווירדעט זיך
 אויף דר ערד האט גאט גיזאנט איך האב גיגעבין צו איך אלערלייא גראזן וואש אין
 זיין וואקסט זאמען אז סען קאן זיינען פון זיין אויף אנאנדער ארט וואש איז אויף דער
 גאנצער ערד און אלע בויסער וואש אויף אים וואקסט אזעלכע פירות וואש אין זיין
 איז פאר האנדן זאמען אז סען קאן זיינען פון זיין אויף אנאנדער ארט צואו איך זאל
 דאש זיין צואו איין עשין ווארג און צואו אלע חיות פון דער ערד און צואו אלע עופות
 וואש זיינן אונטער דעם היסיל און צו אלע ווירדענגט וואש אויף דר ערד וואש אין אים
 איז דיא חיות זאל זיין אלע גרינע גראזן צו איין עשין ווארג און עש איז אזו גיווען און
 גאט האט גיווערען אלץ וואש ער האט גיזאן אז עש איז זייער גוט :

כה אמר יהוה אזו האט גאט גיזאנט דר הייליגער פון די ישראל און זיין בשעפר אויב איר
 גביאים ווילט מיך פרענין זאלט איר סוף גאר פרענין אויף דיא צייכן פון דעם
 היסיל וואש איר זעהעט אויף דער ערד וואש זיין בטייסן אבער אויף סיינע קינדער
 ישראל וואש סיינע הענט האבן אלץ גיווערקט און בשאפין איז דאש דען מוטל אויף
 איך אז איר זאלט סוף גיבטיין אויף זיין און קראת פטר זיין פטר וואש די הצלה פון
 גבוכדנצר גיווערט אזו לאנג איך האב דאך לאנג בשאפין איין הילף צואו דיא ישראל איך
 האב בשאפין דיא ערד און האב זיא גיגעבין צואו דעם וואש רעכט פארטיג איז אין
 סיינע אויגן און דיא סענטשין האב איך אויף איר באשאפן איך סיינע הענט האבן
 גינייגט דיא היסיל און אלע זייערע הערשאפט האב איך גיבאטן איך האב אים דער
 וועקט

מעמדות ליום ששי

רמ

וַיַּגִּיעַ מִצְרַיִם וּסְחָר כּוֹשׁ וּסְבָאִים אֲנָשֵׁי מִדֶּה עֲלֵיהֶם יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִדְּוּ
אֲחֵרָיִךְ יִלְכוּ בְּזִקִים יַעֲבֹרוּ וְאֵלֶיךָ יִשְׁתַּחֲוּוּ אֵלֶיךָ יִתְפַּלְלוּ אַךְ בְּךָ אֵל וְאִין
עוֹד אַפְסֵי אֱלֹהִים : אָבֵן אֶתְּהָ אֵל מִסְתַּתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ : בּוֹשׁוּ
וְגַם גִּבְלָמוּ בְּקֶם יִחַדּוּ הִלְכוּ בְּכַלְמָה חֲרָשֵׁי צִירִים : יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיַי
תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תִבְשׁוּ וְלֹא תִכְבְּדוּ עַד עוֹלָמֵי עַד :

החלים עב

וַיִּי סִלְךָ גֵּאוֹת קִבֵּשׁ לְבַשׁ וַיִּי עֵז הַתְּאֹזֵר אַף תִּכְוֵן תִּכְלַל בַּל תִּמּוֹט : נִכּוֹן כְּסִמְךָ
מֵאֵז מַעֲלֵם אֶתְּהָ : נִשְׂאוּ נְהָרוֹת וַיִּי נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלֵם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָסִים :

וועקט מיט גירעכטיקייט דאש מיינט מען דעם מלכות פורש או דורך אים זאלין ווערן
גיהאקפין מיינע קינדער ישראל פון די הענט פון בבל און אלע זיינע וועגין וועל איך
רעכט פארטיג מאכין ער וועט אויף בויען מיין שטאט ירושלים און ער וועט מיינע פון
סריפענע ישראל פרייא ארויש שיקן גיט סחפת איין פאר בייטונג פון געלט און גיט
כתמת שוהר וועט ער דאש טאן אזו האט גאט גיזאנט דאש האב איך איך מודיע גיווען
מיט וואש איך וועל העלפין דיא ישראל פון די הענט פון בבל און וועל איך גאך מודיע
זיין וויא אזו איך וועל זייא העלפין פון דיא הענט פון סנחרב אין די צייטן פון יהונקיהו
הסלך אזו האט גאט גיזאנט דאש גיטש פון מצרים און די סחרות פון כוש און סבאים וואש
סנחרב וועט מיט זיך בריינגן קיין ירושלים מאס האפטיגע מענטשין דאש מיינט מען דאש
היב פון סנחרב אויף דיר ירושלים ווערין זייא איבער פארין און סנחרב מיט זיינע
מענטשין וועלן פאלין אין דיא הענט פון יהונקיהו און נאר דאש גיטש וועט בלייבן
צוא דיר יהונקיהו נאך דיר וועלן זייא נאך גיין אין קייטין וועלן זייא איבר פארין דיא
שבויס וואש סנחרב האט מיט זיך גיבראקט און צו דיר יהונקיהו וועלן זיי זיך גיבן און
צוא דיר וועלן זייא בעטין ווארום נאך דעם אז סנחרב האט איין מפלה גיהאט האט
יהונקיהו הסלך אלע שבויס פון סנחרב פרייא ארויש גילאזט אויף דרויף זאנט דער פסוק
ווייטער אלע וועלן מודה זיין אז נאר זייא דיר אז דא איין גאט און גיט מערער נאר
גאט ברוך הוא אליון און אזו וועלן זייא ביידין צוא גאט פאר וואר דוא האשט אונז
גינעבן פון שטיין אז כדי דוא זאלשט גיצאלט נעמען פון דיא ישראל פון זייערע זינד
פאר בארגשטו זיך פון צוא ווייוון דיין נצרון פביכול וויא דוא האשט קיין סכלת גיט
צוא העלפין זייא און אז עש דער וועקט זיך דיין רחמנות אויף זייא בישטו איין גאט
פון דיא ישראל וואש די העלפשט זייא זייא זיגן ווארין פון שעקט אלע מיט אנאנדר
זייא זיינען גינאנגן מיט שאנד די בעלי מלאכות וואש האפין גימאכט דיא ביקדער דיא
ישראל ווערין גיהאקפין מיט גאטש זאן איין אייביגע הילף איר וועט גיט פאר שעקט
ווערין ביי אייביג :

יי סלך אז משיח וועט קומען וועט מען זאגן גאט האט גיקניגט און האט אן גיקלייד
גרוישקייט גאט האט זיך אן גיקלייד מיט שטארקייט און האט זיך ארום גינארטילט
מיט פח און דענקט קאל וועלן אלע וויסן אז גאט האט דיא וועלט אויף אן גבריית אז

מעמדות ליום ששי

מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר בפרוס יי : עדותיך נאמנו מאד
לבייתך נאזה קדש יי לארץ ימים :

^{תורה} כפי דין יי עמו ועל עבדיו יתנתם כפי יראה כפי אזלת יד ואפס עצור ועוזב :
ואמר אי אלהימו צור חסיו בו : אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין
נסיכם יקומו ויעורכם יהי עליכם סתרה : ראו עתה כפי אני אני הוא ואין
אלהים עמדי אני אמית ואחיה מהצחי ואני ארפא ואין מרדי מציל : כפי
אישא אל שמים ידי ואמרתיו חי אנכי לעולם : אם שנתה ברק חרבי

זיא זאר גיט אויש גגלימשט ווערן דיין שטור אזי אן גיברייט פון דער צייט אז דוא
האשט דוא וועלט בשאפן איידער דוא האשט בשאפן דיא וועלט בישט גיווען איין
גאט דיא טייכן האבן אויף גהויבן איין קול גאט דיא טייכן האבן אויף גהויבן
זייער קול אז די טייכן האבן אויף גהויבן זייערע אינדין אבער בער פון די שטארקע
וואשערן און פון דיא אינדין פון ים וועט זיך שטארקן דאש קול פון דעם גאט וואש
וועט אין הימיל דייע גביאים וואש האבן ערות גיזאט אויף דער גאולה זייען זייער
גלייבט אז צו דיין הויז וועט זיין איין שייך הייליקייט גאט דער בית המקדש וואש
וועט גיבויט ווערן וועט זיין אויף לאנגע טעג און וועט קיין סאל גיט הרוב ווערן :

כי דין אז גאט וועט שפּטן זיין פאלק ישראל מיט יסורים און וועט זיך אויף זייע
קנעכט ישראל באראמין אז ער זאל ניש ווידר טרחה זיין אויף זיין אז ער וועט זעהן
אז דיא האנט פון דעם פיינט איז גינאנגען און האט זיך גישטארקט אין זיין און
עש האט זיך אויש גילאזט בייא די ישראל איין הילף וואש גיט קוסט דורך דעם עלצטן
וואש ער האלט זיין איין אין דער מלחמה אז זיין זאלן גיט צוא שפּרייט ווערן און
ער שטארקט זייער הארץ בלוזט עש איז בייא זיין קיין עלצטער גיט גיבליבן און גאט
ביה וועט זאגן אויף זיין וואו זייען זייערע אפ געט וואש זיין האבן גרינט צו זיין איז
וואו איז זייער שטארק שטיין וואש זיין האבן זיך בשיצט אין אים אז ער זאל זיין פאר
דעקן פאר דער זון און פאר דר קעלט דאש איז אלץ איין כשל אויף זייערע אפ געטער
וואש דעם חלב פון זייערע קרבנות האבן זייערע אפ געטער גינעשין דאש טיינט טען
וואש זיין פלעגן סקריב זיין פאר זיין קרבנות און האבן גיטרוקן דעם וויין וואש טען
האט טיבך גיווען פאר זיין לאזן דיא אפ געטער אויף שטיין און לאזן אייך העלפן פון
דעם פורעניות און לאז ער זיין אויף אייך איין בשיצונג און איין פאר בארענעש ערם
איזונדערט און פאר שטייט פון דעם פורעניות וואש זיך האב גיבראכט אויף אייך און
איר האט פון קיינס קיין הילף גיט און פון דער הילף וואש זיך וועל אייך העלפן און
קיינר וועט מיר גיט ווערן אז אייך בין איין גאט וואש זיך קאן דעם משפיר זיין און דעם
דער הויבן און עש איז גיט דא קיין אנדער גאט מיט מיר אז ער זאל מיר ווערן דרויף
זיך טייט און סאך לעבעדיג אייך וואגד און אייך הייל דער נאך און עש איז גיט דא
קיינער אז ער זאל מציל זיין פון מיין האנט דיא וואש זינגיין פאר מיר סתחת פיל צארין
וואש זיך האב אויף דעם פיינט וועל אייך אויף הייבן מיין האנט צוא מיר וואש זיך

מעמדות ליום ששי

ותארו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלים : אשכיר חצי מדם
וחרבי האכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב : הרנינו גוים
עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו :

משנה פ"ו בספח תמיד

החלו עולין במעלות האולם • מי שזכו בדרשון מזבח הפנימי והמנורה
היו מקדימין לפניהם • מי שזכה בדרשון מזבח הפנימי נכנס ונמל
הטני והשתחוה ויצא • מי שזכה בדרשון המנורה נכנס ומצא שתי גרות
מזרחיות ודלקות מדרשן את המזרחי ומניח את המערבי דולק שממנו
היה מדליק את המנורה בין הערבים • מצאו שזכה מדרשנו ומדליקו
ממזבח העולה • נמל את הכוז ממעלה שניה והשתחוה ויצא : מי שזכה
בקטורת היה נמל את הבזק מהודף הכף ונחטו לאוהבו או לקרובו •
נתפור ממנו לחטו לו בחפניו ומלמדיו אותו היו זתיר שלא תתחיל
מלפניה שלא תבוה • התחיל מרדד ויוצא • לא היה המקטיר מקטיר עד
שתממנה אומר לו הקטור • אם היה בהן גדול הממנה אומר אישי בהן
גדול הקטור • פרושו העם והקטיר והשתחוה ויצא :

טעור שני פ' ה'

השקיפה ממעון קדשה מן השמים • עשינו מה שגורף עלינו אף
אתה עשה עמנו כמה שהכמתה לנו • השקיפה ממעון קדשה

ויין אין היטל צוא שווערין און סים דעם לשון וועל איך זאגן איך שווער און וויא
איך לעב אייביג און איך וועל שארפין די קלינג פון מיין שווערד און ויא זאל האבין איין
גלאנג און מיין האנט זאל אן האלטין איין דער מדה פון משפט און גים אין סדה דער
פון רחמים כרי איך זאל אום קערין איין נסמה צו פייגע בליידער וואש זיי האבין צו
איך ישראל נטאן און צו פייגע פייגט וועל איך בצאלתי : איך וועל זאם מאכין פייגע פילין
פון דעם בלוט פון דעם פייגט און מיין שווערד וועט עשין זייער פלייש און דרום וועלן
זיין האבין און ווייל זיין האבין פון זיין גינטען אין דער שלאנגע ישראל וואש זיי האבין
פאר גאבין און ווייל זיין האבין פון זיין גינטען אין דער שלאנגע ישראל וואש זיי האבין
וואש דער פייגט האט גיטאן אין דיא ישראל וואש זייערע עלטערין האבין נאך גיזינדיגט
וועל איך זיין בצאלתי דרויף : און דאש וועט זיין וועלן אלע דויבין זיין פאלק ישראל
וואש זיין האבין זיך באהעפט אין נאם ברוך הוא און תימשע וויא פיל צרות זיין האבין
גיהאט האבין זיין אים פארט ניט פר לאון ווארום פאר דעם בלוט וואש איז פר נאסין
גיזוארין פון זיינע קנעקט וועט ער איך נקם זיין און זיין נקסה וועט ער אום קערין צו
זיינע בליידער און ער וועט איבר בעטין און וועט בוידיגט ווערין צוא זיין לאנד און
צוא זיין פאלק ישראל :

השקיפה לנו פון דיין היידיג וואונג פון דעם היטל סיר האבן גיטאן וואש דוא
האשט אויף אונז נוצר גיווען טוא דו אויך סים אונז וואש דו האשט אונז מבטית
גיווען

מעמדות ליום ששי

מן השמים וברך את עמך את ישראל בבנים ובבנות ואת האדמה אשר נתת לנו במל וימטר וכולדות בהמה כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש כדי שתתן טעם טוב בפרות:

הלכו וזעו ברכות ה' הרואה

בן זומא ראה אוכלוסא על גב מעלה בהר הפיה אמר ברוך חכם הרזים וברוך שפרא כל אלו לשמשני : הוא היה אומר כמה יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא פה לאכול חרש חרע וקצר ועמר ודש וזרה וברר וטחן ורקד ולש ואפה ואחר כך אכל ואני משכים ומוצא כל אלו מתקנים לפני : וכמה יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא כגד ללבוש גזו ולבן ונפץ וטהר וארג וצבע והפר ואחר כך לבש ואני משכים ומוצא כל אלו מתוקנים לפני :

סדר כבוד הענין פ"ב

לא נאמר באנשי ניגוה וירא אלהים את שקם ואת תעניתם אלא וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרבם הרעה ובקבלה הוא אומר וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יי :

ניוען אנו בענש דיין פאלק ישראל סים וין אונ מיט סעכטר און דיא ערד וואש דיא האשט געבן צו אונז ואלסטו זיא בענשטין מיט כל אונ מיט רענין אונ מיט ודוה פון בהמות אזו וויא דיא האשט נישווארין צוא אונרע עלטערין צוא געבין אונז אזו אין לאנד וואש עש ריגט דארטין סילך אינ האניק כדי אז דיא ואלסט געבין אין גוסין מעם אין דיא פירות :

בן זומא בן זומא האט גיזעהען אין גרויס חיל פון ששים רבוא אויף דעם דר הפיה האט ער גיזאגט גלויבט איך דער וואש קליגט אונ ווייטט דיא מחשבות וואש אין הארצין פון די אלע אונ גלויבט איך דר וואש האט בשאפן דיא אלע ציא בדינען סיד בן זומא האט גיזאגט וויא פיל סיא האט זיך אדם הראשון גימט ביו ער האט גיפגען ברויט צוא גשין ער האט גיאקערט אונ האט גיזויט אונ האט גישגטין אונ האט גיפאכט גינדלדך אונ האט גידראשין אונ האט גיווינט שופעלט אונ האט אויש גיקליבין די פסולה אונ האט גיבאלין אונ האט גיויפט אונ האט גיקאסטין אונ האט גיפאקין דער נאך האט ער ערשט גיעסן אונ אויף פערד זיך פריא אויף צו שטיין אונ גיפין דאש אלץ גרייט פאר סיר אונ וויא פיל סיא האט זיך אדם הראשון גימט ביו ער האט גפונען אין קלייד אן צוא גליידן ער האט גישארין דיא וואלאני האט וויא גיזאשין אונ האט זי אויש גיקלאפט אונ האט זי גישפונן אונ האט גיוועבט אונ האט גיפארבט אונ האט גינייט אונ דער נאך האט ער דאש אן גיקליידעט אונ אויף פערד זיך אונ גיפין דאש אלץ גרייט פאר סיר : לא נאמר עש איז ניט גיזאגט גיזאשין בייא די סענשטין פון ניגוה אז נאם האט געזעהן זייערע זעק וואש וויא האבין אן גיקלייד אונ זייער פאסטין גאר אזו שמיים נאם האט גיזעהען זייערע זעק אונ וויא האבין ווידער גיקערט פון זייער שלעכטין ווען צום

שבת פ' כל כחכ

ואמר רבי יוסי מימי לא עברתי על דברי חברי יודע אני בעצמי שאיני כהן ואם אומרים לי חברי עדה לדוכן היתני עולה ואמר רבי יוסי מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי :

סדר נשים נדרים פ"ג

רבי שמעון אומר גדולה מילה שהיא שקולה כנגד כל התורה שנאמר הנה דם הפרית אשר פרת יי עמכם על כל הדברים האלה :
תניא רבי אומר גדולה מילה שאין לה מי שנתעסק במצות באברהם אבינו ולא נקרא תמים אלא על שם המילה שנאמר התהלך לפני והיה תמים : ואתנה בריתי ביני ובינה דבר אחר גדולה מילה ששקולה כנגד כל המצות שבתורה שנאמר פי על פי הדברים האלה בריתי אתה בריתי ואת ישראל דבר אחר גדולה מילה שאלמלא מילה לא נתקמו שמים וארץ שנאמר אם לא בריתי יוםם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי :

נוטין ונעם און דורך דיא נביאים וואש וויא האבין די נביאה קפער ניווען פן דעם רוח הקודש זאגט דער פסוק צו ריזשט איינער הערצער זעט איר ניש באדארפן צו רייזשן איינער קליידער בחסה אבילות און טיש השוכה צוא נאט :

אמר רבי יוסף האט גיזאנט פון מיין לעבש סאג האב איך ניש עובר ניווען אויף די רייד פון מיין חבר איך ווייש בייא זיך האל או איך בין ניש גיין בהן און אז מינע הפרים וואלטן סיר גיזאנט אז איך בין זא איין בהן און גייא אויף צו דעם ארט וואו מען דוכנט וואלט איך אויף גיזאנט און נאך איין זאך האט רבי יוסי גיזאנט פון מיין לעבש סאג האב איך ניש גיזאנט איין זאך או איך זאל זיך דר נאך אום קערן אהינסער און זאל זיך לייקענען נאר איך האב זיך מודה ניווען וויא אזא איך האב גיזאנט :

רבי שמעון זאגט די מצוה פון מילה איז אזו גרויש וואש זא ווענט אנטקענען נאר דער תורה וואחס עש שטייט אין פסוק דאש בלוט פון דעם ברית וואש נאט ברוך הוא האט פאר שניטן מיט איך ווענט דאש אזו פיל וויא אלע די דאזיגע רייד פון דער תורה : תניא מיר האבן גלעדיקט רבי זאגט וויא גרויש איז דיא מצוה פון מילה ווארום עש איז ניש דא איינער וואש האט עוסק ניווען אין מצוה וויא אברהם אבינו און איז פארט ניש גירופן נווארין גאנצער נאר בהכפת דער מצוה פון מילה וויא עש שטייט אין פסוק גייא סיר און וויא נאמן און איך וועל געבן מיין ברית צווישן סיר און צווישן דיר איין אנדער פירוש איז די מצוה פון מילה איז אזו גרויש וואש זיא ווענט אליין אנטקענען אלע מצות פון דער תורה ווארום עש שטייט אין פסוק אז דורך דר מצוה פון מילה וואש זיא ווענט אזו פיל וויא אלע דיא דאזיגע רייד פון דער תורה האב איך מיט דיר ברכת ברית ניווען און מיט דיא ישראל איין אנדער פירוש איז וויא גרויש איז דיא מצוה פון מילה ווארום ווען ניש דיא מצוה פון מילה וואלט היסעל און ערד גיין קיום ניש גיהאט :

סדר נזיקין סנהדרין פ' אחד דיני כבודות
לפיכך נברא אדם יחיד בעולם ללמדך שכל המאבד נפש אחת
 כישראל מעדה עליו הפתוב באלו אבד עולם מלא וכל
 המקום נפש אחת מישראל מעדה עליו הפתוב באלו קים עולם מלא .
 ומפני שדום הבריות שלא יאמר אדם לחברו אבא גדול מאביך . ושלא
 יהיו המינים אומרים הרבה רשויות בשמים . ולהגיד גדלתו של הקדוש
 ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכך דומין זה
 לזה ואלו מכה מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא טובע כל האדם בחותמו
 של אדם הראשון ואין אחד מהם דומה לחברו : הנו רבנן אדם נברא
 בערב שבת ומפני מה שלא יהיו המינים אומרים שתף היה לו להקדוש
 ברוך הוא במעשה בראשית . דבר אחר שאם תוזה דעתו עליו אומרים
 לו יהוש קדמך במעשה בראשית . דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד :

סדר קדשים כדות ע"ה

לשבת הגזית שם היתה סנהדרין גדולה של ישראל וישבת ודנה את
 הכהנה . וכהן שנמצא בו פסול לובש שחורים ומתעטף שחורים

לפיכך כבוד רום או בשאפין גיווארין אין תהלת הבריאה נאר אין מענטש אויף דער
 וועלט צו לערנן דייך או איינליכ וואס מאכט פרלירן אפילו נאר אין נפש פרוינגט
 אויף אים דר פאק גלייך וויא ער האט גימאכט פר לירין דיא גאנצע וועלט און איינליכ
 וואס אין מקנים אפילו נאר אין נפש אין גלייך וויא ער האט מקנים גיווען דיא גאנצע
 וועלט . און פון וועגן אז די ליים זאלן צווישן זיך שלום האבן או אין מענטש זאל גיט
 זאגן צו זיין חבר סיין פאטער אין גרעסער פון דיין פאטער ווארום ער איז פריער בשאפין
 גיווארין . און נאך אין טעם איז פאר וואס אין תהלת הבריאה איז נאר בשאפין גיווארין
 אין מענטש כדי דיא אפיקורסים זאלן גיט זאגן אז פיל געסער איז פאר האנדן אין
 הימלי . און צו זאגן די גדולה פון נאט ביה ווארום ווען אין מענטש שלאנט פיר מטבעות
 מיט אין חותם זיינען אלע מטבעות גלייך אבער נאט ביה מאכט אלע מענטשין מיט
 דעם חותם פון אדם הראשון און פון דעשט וועגן איז אין מענטש צים אנדערין גיט
 גלייך אין זייערע גלשפארטן :

תנו רבנן האבין די רבנים גילערניגט דער מענטש איז בשאפין גיווארין אים ערב שבת און
 פאר וואס כדי די אפיקורסים זאלן גיט זאגן אז דר מענטש איז גיווען אין שיהף
 צו נאט ביה אין אנדער פירוש איז ווען אין מענטש וועט זיך האפערדיג האלפין זאגט
 סען צו אים וואס האלשטו זיך האפערדיג אפליג איז דאך פריער בשאפין גיווארין
 פון דיר יא אין אנדער פירוש איז כדי דר מענטש זאל תיכף אין מצוה פון שבת ארין גיין
 לשבת הגזית דער חדר וואס איז אן גרוסן גיווארין לשבת הגזית דארטן איז דיא סנהדרין
 גדולה פון דיא ישראל גיוועסין און זיא האט גימשפט דיא כהנים און אין פהן
 וואס איז גיפונען גיווארין אין אים איין פסיל האט ער זיך אן גיקלייד און אין גיוויקולט

רמג

מעמדות ליום ששי

ויוצא והולך לו • ושלל נמצא בו פסול לובש לבנים ומחעמף לבנים • נכנס ומישמש עם אחיו הכהנים • ויום טוב היו עושים שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן וזכר • היו אומרים ברוך המקום של נמצא פסול בזרעו של אהרן • וברוך הוא שבתר באהרן ובבניו לעמוד לשרת לפני בבית קדשי הקדשים :

סמות ה' הכלל

תניא

אמר רבי נתן אין לך מצוה קלה שכתובה בתורה שאין מתן שכרה בעולם הזה אבל לעולם הבא אינו יודע כמה • צא ולמד ממצוה ציצית :

(עין סמות כ"ג) צעט סוף פ' הכלל סמות חטאת וסמות חטאת (עין סמות חטאת)

מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצוה ציצית • שמע שיש זונה בכרפי

הים שנומרת ארבע מאות זהובים בשכרה • שגר לה ארבע

מאות זהובים וקבעה לו זמן כשהגיע זמנו בא יישוב על הפתח • נכנסה

שפתחה ואמרה לה אותו אדם שישגר לך ארבע מאות זהובים בא יישוב

על הפתח • אמרה לה יבנס • נכנס • הציעה לו שבע מטות שיש של כסף

ועדוניה של זהב • עלתה וישבה על גבי עדוניה בשתיא ערמה • ואף הוא

עלה לישב ערום כנגדה • באו ארבע ציציותיו ומפחו לו על פניו נשטמ

וישב לו עד גבי קרקע • ואף היא נשטמה וישבה על גבי קרקע • אמרה

לו גפה של רומי שאינו מניחקה עד שתאמר לי מה מוס ראית בי • אמר

לה העבודה שלא ראיתי אישה יפה כמותך • אלא מצוה אחת צונו אלהינו

וציצית שמה וכחוב פה אני • אלהיכם שני פעמים אני הוא שעתיד

לפרע ואני הוא שעתיד לשלם שכר • ועכשו נדמו עלי כארבעה עדים •

אמרה איני מניחקה עד שתאמר לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם

אין שיארצע קלידער אונגיים זך אונזך און מוס ניט דיא עבודה האון דער כהן וואש

אין זאן אים ניט גיפונען גיזארין היין פסול האט ער זיך אן גיזאריד אונז אין גיזאריל

אין ווייזע הליקער און אין ארין גיזאנגען און האט מישט גיזען די עבודה מיט זיינע

קלידער די אנדערע כהנים און יום טוב האבין ויז זך גיזאכט דיא דאזיגע וואש אוןזאן

זי קיין פסול ניט גיפונען גיזארין און וואש זיי גיזען פון די קינד פון אהרן הכהן און

האבין גיזאכט גיזאכט אין גאט וואש ערהאט אויב דר ווייזט אין אהרן און אין זיינע קינד

צוא יטבין און צוא דינען פאר גאט אין דעם היין :

תניא מיר האבין גילעונט רבי נתן זאגט עט אין ניט דא אפילו קיין קריגע מצוה

וואש דא יטבין אין דער הורה וואש איר שכר • זאל ניט זיין אויף דער וועלט •

און אויף יענער וועלט אבער ווייז אויך ניט וויא פיל גיזא און לערן אפ פון דער מצוה

פון ציצית פון דער מצוה וואש האט זך גיזאראן :

מעמדות ליום ששי

רָבָךְ וּמָה שֵׁם מְדַרְשֵׁךְ שְׂאֵתָה לֹמֵד בּוֹ תוֹרָה • כָּתַב וְנָתַן בְּיָדָהּ • עֲמִדָה
 וְחִלְקָה בָּל גְּכֶסֶה שְׁלִישׁ לְמַלְכוּת וּשְׁלִישׁ לְעַנְיִים וּשְׁלִישׁ נְמִלָּה בְּיָדָהּ חוּץ
 כִּיאוֹתָן מְצֻעוֹת • וּבָאָת לְבֵית מְדַרְשׁוֹ שֶׁל רַבִּי הֵיִיא • אֲמָרָה לֹא צִוֶּה עָלַי
 וְיַעֲשׂוּנִי גִיזְרֵת • אָמַר לָהּ בְּתֵי שְׂמָא • עֵינֶיךָ נִתְּתָ בְּאֶחָד מִן הַתְּלָמִידִים •
 הוֹצִיאָה כָּתַב מִיָּדָה וְנִתְּנָה לּוֹ • אָמַר לָהּ לְכִי וְכִי בְּמִקְחֶךָ • אוֹתָן מְצֻעוֹת
 שֶׁהִצְעִיחָ לֹא בְּאִסּוּר הִצְעִיחָ לּוֹ בְּהִתֵּר זֶה מִתֵּן שִׁכְרוּ בְּעוֹלָם הוּוֹה וְלַעוֹלָם
 הֵבֵא אֵינִי יוֹרֵעַ בְּכֶה •

דים פרק א'

הַיּוֹם שֶׁנִּפְסְלוּ מִשְׁתַּחֲוֵת הַהִתְקַמָּה בְּכֻלָּם פְּסוּלִין וּבִקְרָעוֹת בְּשָׂרִים • נִפְל
 לְתוֹכָן דְּיוֹ קוֹמוֹם וְקִנְיָנוֹתוֹם וְנִשְׁתַּחֲוּ מִרְאֵיהֶן פְּסוּלִין • עוֹשֶׂה בְּהֵן
 מְקַאָּה אוֹ שֶׁשָּׂרָה בְּהֵן פֶּתוּ פְּסוּלִין • שְׁמַעוֹן הַתִּימְנִי אוֹכֵר אֶפְּלוֹ נִתְּכַן
 לְשָׂרוֹת בְּזֶה וְנִפְל לְשָׁנֵי בְּשָׂרִים •

גרה ס' הספלה

דָּרַשׁ רַבִּי חֲנִינְיָ בַר פֶּפְאָ מַאי דְכֹתִיב עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חִקֵּר
 וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר • בּוֹא וּרְאֵה שְׁלֵא כְּמִדַּת תְּקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מִדַּת בְּשָׂר וְדָם • מִדַּת בְּשָׂר וְדָם גוֹתֵן חֲפָצָיו בְּחִמַּת צְרוּרָה וּפִידָה
 לְמַעַלְהָ סֶפֶק מִשְׁתַּחֲוֵי • סֶפֶק אֵינוֹ מִשְׁתַּחֲוֵי • וְאֵלוֹ תְּקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צַר
 אֶת הָעֶבֶר בְּמַעֲוֵי אִשָּׁה פְּתוּחָה וּפִידָה לְמִטָּה וּמִשְׁתַּחֲוֵי • דָּבָר אַחֵר אָדָם
 גוֹתֵן חֲפָצָיו בְּכַף מַאֲוִנִים כָּל זְמַן שֶׁמִּכְבִּיד יוֹרֵד לְמִטָּה וְאֵלוֹ תְּקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא כָּל זְמַן שֶׁתְּלַל מִכְבִּיד עוֹלָה לְמַעַלְהָ •

ולומרים עשרת הרברות ופרשת המן וגו' עד הבקשות כמו סכולא מסודר כמעמד יום א'

בקשה ליום ששי

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּתֵּן תּוֹרָתְךָ אֲמִנּוּתִי וְתִתֵּן לִי לֵב
 טוֹב וְחֵלֶק טוֹב וְחֵבֶר טוֹב גַּפְשׁ שְׂפָדָה וְרוּחַ נְמוּכָה • וְאֵל יִתְחַלֵּל שְׂמֶךָ בִּי

דרש האם נדרשת ר' חנינא ויאש איז דש וואש עש ופמיש גאט מוט גרוישע זאכן ויאש
 מען קאן זיי גיט פאר שפיין אט מוט פיל וואונדער בוי אן צאל קום אונ זעה אז גיט אז
 וויא די מדה פון גאט ברוך הוא איז די מדה פון איין בשר ודם איין ב'ן גיט אריין וייגע זאכן
 אין איין לאגיל אונ פאר ביגט אים פון אויבין אונ די מיד פון דעם לאגיל איז ארויף אונ
 פון דעשט וועגן איז איין ספק אויב די זאכן ווערן גיהים אינווייניג אדער גיט אפער גאט
 ברוך הוא באשאפט דאש קינד אין די גידערים פון דער מוטער דאש היישט וויא איין
 אפגעער לאגיל אונ דער מול איז אראפ אונ דאש קינד ווערט פארט גיהים איין אנדער
 פירוש איז איין מענטש גיט וייגע זאכן אין איין וואג זאל וואש ער מאכט שווער גייט דש
 וואג שאר אראפ אבר גאט ברוך הוא וואש דאש קינד ווערט אין דער מוטערש גידערים
 שווער גייט דאש ארויף •

יהי רצון עש זאל זיי דער וידען פון צו פאר דיר גאט מיי גאט אונ דער גאט פון סייגע

מעמדות ליום ששי

רמ ד

ואל תעשני שיחה בפי הבריות ואל תהי אחריתי ותקותי למפח נפש ואל תצרכני לידי מהגת בשר ודם שמתנתם מעומה וחרפתם מרבה אלא לדרך המלאה והרחבה והפתוחה והקרושה וכן חקתי פתוחה עם עושי רצונה בלבב שלם ובנה ביתך עירך והיכלך ומקדשך במטה בימינו מה ענני ופני מל גזרות קשות ורעות והושיעני ברחמיך הרבים מכל צרה וצוקה כי אשה שומע תפלת כל פה ברוך אשה שומע תפלה :

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו כאשר בראתנו לכבודך בן ברחמיך הרבים שתקננו לעבודתך אנחנו וכל עמך בית ישראל ותיחד לבבנו לעבדך בלבב שלם והחזירנו בתשובה שלמה לפניך ותמלא כונת מחשבתך בנו למוכה בכראף כיום זה בעולמך שיצרת אדם ישר לעמוד לפניך לשרתך ולבנה בשמך יהי רצון מלפניך יי אלהינו שתישרנו לפניך ותקרב שנת גאלתנו ותבנה עירך במהרה בימינו ובית קדשנו ותפארנו

עלמערן או דיין הורה ואל זילשט געבן צו מיר אין גוט הארץ און אין גוטן חלק און אין גוטן חסד און אין גייערע גיטטאונ דיין נאך ואל גיט ווערן פאר שוועכס דורך מיר און דוא זאלשט מיך גיט מאכן ארייד אין דעם מול פון ליטוון און מין סוף ואל גיט זיין צו פר שניידונג און מין האפגנג זאל גיט זיין ציא מרויערונג לייב און דוא זאלשטו מיך גיט מאכן פארדאפן צו דער נאב פון אין בשר דעם וואש זייערע נאב איז ווייניג און זייער שאנד איז פיל נאר צוא דיין האנט וואש זיא איז פוד און פרייס און זיא איז אפן און זיא איז הייליג און גיב מין הלה אין דיין הורה מיט דיא וואש טען דיין רצון מיט דעם גאנצן הארצין און פוא דיין היכל מיט דיין בית המקדש פאלד און גיך אין אונזערע טענ און ענטפער מיר און לייז מיך אויש פון אלע פייע גזרות און העקס מיר מיט דייע פיל רחמנות פון אלע קרייא צרות :

יהי רצון אזו וויא דוא האשט אינו באשאפן צוא דיין כבוד אזו מיט דיין פיל רחמנות זאלשטו אינו אן פרייטן צו דיין דינגשט מיר אינ נאר דיין פאלק ישראל און זאלשט מאכן איינש אונזערע הערצער צוא דייען דיק מיט דעם גאנצן הארצין און מאך אים קערן אינו צו פאר דיר מיט איין גאנצע תשובה און דער פיל אין אינו דיא פונג פון דיין מחשבה אין דיין טאן באשאפן אין דעם דאזיגן טאג אין דיין עולם וואש דו האשט באשאפן איין רעכט פארטיגן מענטשן צו שטיין פאר דיר צוא דייען דיק און צו לויבן אין דיין נאמען עש זאל זיין דער ווילן צוא פאר דיר נאט אונזער נאט או דוא זאלשט רעכט פארטיגן אינו צוא פאר דיר און זאלשט מאכן גינגעלעך דוא יאר פון אונזער אויש לויזונג און זאלשט בויען דיין שטאם דוילשם פאלד אין אונזערע טענ און אונזער בית המקדש און אונזער שיינקיים זאלשט אויף ריכטן און זאלשט מאכן רוען דיין שכינה צווישן אינו און דוא זאלשט אים קערן דיין מוכה צוא זיין ערשטקיים פלוסר אין וויא צום ערשטן איז גיווען און מיר זאלן זוכה זיין און נאר דיין פאלק צוא לייבטן

מעמדות ליום ששי

תקומם • ותשרה שכנינתה בינינו • ותחזיר מלכותה לקדמותו • ונזכה אנחנו
 וכל עמק בית ישראל לאור באור פניך • כי באור פניך חיים לנו • ותבשרנו
 כי רציתנו • כי אתה שומע תפלת כל פה • ברוך אתה שומע תפלה :

מעמדות ליום השבת

^{הורה}
 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
 עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים
 את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
 אלהים לעשות :

^{שבות לא}
 ויאמר יי אל משה לאמר : ואתה דבר אל בני ישראל לאמר את שבתתי
 תשמרו כי אות היא ביני וביניכם לדרתים לדעת כי אני יי מקדשכם :
 ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם מחקליה מות יומת כי כל העשה בה
 מלאכה ונכרתה הנפש ההיא מקרב עמיה : ששת ימים יעשה מלאכה וביום
 השביעי שבת שבתון קדש ליי כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת :
 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם : ביני
 ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ
 וביום השביעי שבת וינפש :

^{שבות לה}

אין דער ליכט פון דיין שכינה ווארום דורך דער ליכט פון דיין שכינה קומט צו אונז
 לעבן און זאלט אונז מבישר זיין אז דוא האשט אונז פאויליגט :
 ויאמר ה' און נאט האט גיואנט צו משה און צו זאגן : און דוריד צו די קינדער ישראל
 און צו זאגן האמשע איר וועט זיין זריוס אין דער מלאכה פון דעם משכן זאלט איר
 פארט היטן סייעע שבתים פון צוא טאן מלאכת המשכן אום שבת ווארום עש אז
 איין גרויסקר צייכן צווישן סיר און צווישן אייך צו אייערע אלע דורות אז איך האב
 אין אייך אויש דער וויילט ווהראיה אז דעם טאג וואש איך האב גירועט האב איך אייך
 גיגלבן צו איין רואונג אז זיין זאלן ווישן אז איך בין גאט אייער הייליג : און איר
 זאלט היטן דעם שבת ווארום זיא אזו הייליג צו אייך דער וואש אז זיא מחלל און
 עש אזו דא גדות דרויף און מען האט אים מתרה גיווען זאל ער גיטייט ווערן גריג אדם
 און אימליקער וואש טוט אין איר איין מלאכה און עש אזו קיין התראה ניט גיווען
 דרויף זאל דאש גפש פאר שניטן ווערן בידי שמים פון צווישן איר פאלק זעקש טענ
 זאל ווערן גיטאן איין מלאכה און אין דעם זיבעטן טאג זאל זיין איין הייליג רואונג
 צוא גאט אימליקער וואש טוט איין מלאכה אום שבת זאל ער גיטייט ווערן : און זיין זאלן
 היטן דיא קינדער ישראל דעם שבת צוא האלטן דעם שבת צו אלע זייערע דורות
 עש זאל איין קיום היגין אויף אייביג : צווישן סיר און צווישן די קינדער ישראל
 אזו דאש איין צייכן אויף אייביג אז איך האב דעם טאג גירועט און האב זיין
 גינעבין

רמה

מעמדות ליום השבת

שם לה
 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה
 יי קעשת אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם
 קדש שבת שבתון ליי כל העושה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל
 מזבחתים ביום השבת:

במדבר כח
 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורנים מלת מנחה בלולה
 בשמן ונספו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונספה:

מערכת שבת ויקרא כד
 וקקחת מלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשורנים יהיה החלה
 האחת: ושמת אתם שתיים מערכות יוש המערכת על השקחן וטהור

קפני יי: ונתת על המערכת לבונה זפה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליי: ביום
 השבת ביום השבת יערכנו לפני יי תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה
 לאהרן ורבניו ואכלוהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יי חק עולם:

כתיוב ישעיה נח
 אז תקרא ויי יענה תשוב ויאמר הנני אם תסיר מתוכה מוטה שלא אצבע
 ודבר און: ותפק להעב נפשה ונפש גענה תשביע וורח בחשה אוכה
 ואפלתה כצהרים: ונתה יי תמיד והשביע בצחצחות נפשה ועצמתיה יחלין
 והיתה כגן רזה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו: ובגו ממך חרבות עולם

גינעפון צוא איין רואונג ווארום אין זעקס טעג האט נאט פאשאפין דיא היטיל אונ
 גרד אונ אין דעם זיבעטן טאג האט נאט ביה גרויס:

ויקהל משה אונ משה האט איין גיזאמילט דיא גאנצע עדה פון דיא ישראל אונ ער
 האט גזאגט צוא זיין ראש זיינען דיא רייד וואש נאט האט גיבאבין צוא טאן

זיין זעקס טעג זאל ווערן גיטאן איין בלאכה אונ אין דעם זיבעטן טאג זאל זיין צו
 אייך הייליג ווארום עש איז איין רואונג צו נאט אימליכער וואש טוט איין מלאכה אום
 שבת זאל ער ווערן גיטייטאיר זאלט ניט אן צינדן קיין פייער אין אקע אייער וואוטנג
 אין דעם טאג פון שבת:

אז הקרא דענשט קאר וועשטו רופין אונ נאט וועט דיר ענטפערן דוא וועסט שרייען אונ
 נאט וועט זאגן דא בין איך אויב דו וועשט אפ טאן פון צווישן דיר איין אפ גייונג

כדובר די זאקסט ניט אוועק גיינג דעם משפט אונ איין גיטעקעגן דם פינגר צווינגקן אויך
 שקעקשט אונ פון צו ריידן אום קעסט: אונ דו וועשט אויש ציהן צום הונגן דין גיטן
 ווילן מיט נוטע טרייסטונג אונ דעם גיפיינגטן לייב וועשטו מאכין אן זעטן וועט

שיינען אין דער פינגער דין לייבט אונ דין פינגערעגש וועט אזו לייכטיג זיין אזו
 וויא אין מיטן טאג: אונ נאט וועט דיר תמיד פידן אונ ער וועט זאט טאכין דין לייב
 אפילו אין די הונגעריגע צייטן אונ דינגע פיינער וועט ער וואפעגן אונ דו וועשט זיין אזו
 וויא אנארטין וואש ער איז געעט מיט פייכטיקייט אונ דו וועסט זיין וויא אקוואל וואשער

וואש עש וועסט ניט נפק זיינע וואשערין: אונ זיי וועלן בויען פון דיר די חרובות וואש
 זיינע:

מעמדות ליום השבת

מוסרי דור ודור תקומם וקורא קה גדר פריץ משובב נתיבות לשבת : אם
 השיב משבת רגלך עשות חפצה ביום קדשי וקראת לשבת ענג קדוש יי
 סכרד וכברתו מעשות דרכיך ממזוא חפצה ודבר דבר : אז תתענג עד יי
 והרבהתה על בתי ארץ והאכלתה נחלת יעקב אביה כי פי יי דבר :

ישעיה נב

כה אמר יי שפרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא וצדקתי
 להגלות : אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו
 ושומר ידו מעשות כד רע : ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יי לאמר הברל
 יבדיעני יי מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עין יבש : כי כה אמר יי
 לפרסים אשר ישמרו את שבתותי ויבחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתותי
 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ולשם טוב מבנים ומבנות לשם עולם אמן לו אשר

דינען פון אייביג בלומר דורך דייע גוטע מעשים וועט דיא וועלט פועצט ווערן אינ די
 גרוגד פקטמן פון אלע דורות וועשטו אויף ריכטין אונ קען וועט דיה רופין דער וואש
 צאכט דיא גיבראכנע צאקען אונ מאכט ווידער קערן דיא שטענדין צו ויצין בלומר די
 וועלט זאל באזעצט ווערן מיט מענטשן אויב די וועשט אונ קערן דייע פיס פון צו גיין
 אום שבת הויך לתחום אונ פון צוא טאן דיין בנער אין מיין הייליגן טאן אונ דוא וועשט
 רופין צוא שבת תענוג טאן פון דעם הייליגן נאטש וועגין וואש ער איז גהערליכט
 אונ די וועשט אים עהרליך האלטן פון צו טאן דייע וועגן פון צו באגינגען דיין בנער
 אונ פון צו ריידן אונ רעכטע זאכן דעגשט מאל וועשטו זיין גינעצט מיט פועגנים פאר
 נאט אונ ער וועט דיה מאכן ביימיין אונ רוען אויף דער הייה פון דער ערד ראש מיניט
 מען ארץ ישראל אונ ער וועט דיה מאכן עשין דיא פירות פון דער נחקה פון דיין פאטער
 יעקב ווארום נאטש מויל האט אזו גירעט :

כה אמר ה' אווא האט נאט גוואנט היט צוא טאן ארעכטין משפט אונ טוב גרעכטיקייט
 ווארום מיין הילף איז נאהינט צו קומען אינ מיין גירעכטיקייט וואש איך וועל טאן אין
 איך איז נאהענט צו אנטפלעקט צו ווערן : וואול דעם מענטשין וואש ער וועט טאן דאש
 וואש ווייטר שטייט אונ וואול דעם מענטשין וואש האלט זיך אין דעם ער היט דעם
 שבת פון צוא פאר שוועבין אים אונ ער היט זיין האנט פון צוא טאן בייז : אונ ער
 זאל גיט זאגן דער פרעמדער וואש ער באהעפט זיך צוא נאט אום אים צו דינען וואש
 זאל איך דינען נאט ווארום ער האט מיה אפ גושייר פון זיין פאלק אונ דער וואש האט
 גיט קיין קינדער זאל גיט זאגן וואש זאל איך גוט אונ פרום זיין איך בין דאך אזו וויא
 אנדערע בוים אונ עש וועט דאך פון סיר גיט בלייבן קיין זרע ווארום אזו האט נאט
 גוואנט אויף דיא וואש האבין קיין קינדער גיט אז זייא וועלן קיין זרע ווארום אזו האט נאט
 וועלן אויש דער וויליון אין דעם וואש איך בנער אונ האלטין אין מיין ברית וועל איך
 נאט געבין צו זייא אין מיין הויז אונ אין מיין מויער זיין ארם אונ זיין נאמען וואש איז
 בעשער פון זין אונ פון מעכטער זיין אייביג נאמען וועל איך אים געבין וואש ער וועט
 גיט פאר שניטין ווערן : אונ דיא פרעמדע וואש בהעפטין זיך אויף נאט צוא דינען אים

מעמדות ליום השבת

רמי

לא יפרתו ובני הנגזר הנלוים על יי לשרתו ולא הבה את שם יי להיות לו לעבדים
כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתו : והכיאותים אל הר קדשי ושומרתים
בבית תפלתו עולותיהם וזבחתיהם רצונו על מזבחי פי ביתי בית תפלה יקרא
לכל העמים : נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עלי לנקבציו :

ירמיהו

כה אמר יי השכרו בנפשותיכם ואר תשאו משא ביום השבת והבאתם
בשערי ירושלים : ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם : ולא שמעו
ולא ראו את אונם ויקשו את ערפם לבלתי שמוע ובלתי קחת מוסר : והיה
אם שמוע תשמעון אלי נאם יי רבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום
השבת וקדש את יום השבת לבלתי עשות בו כל מלאכה : ובאו בשערי
העיר הזאת מלכים ושרים יושבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה
ושריהם איש יתדה וישבו ירושלים וישבה העיר הזאת לעולם : ובאו מערי

אז צוא ללב האבין נאמש נאפען צוא ויין צו אים פאר קנעכט איטליכער פון זיי וואס
היט דעם שבת פון צוא פאר שוועכין אים און ויזא האלטן סייך ניבאט וועל איה איה ויזא
פריינגען צוא סייך הייליגן בארג און איה וועל זיי דער פרייען אין דעם הויז וואס מען
טוט צוא סיר תפלה וייערע עולה און וייערע שעכטונג וועט ויין צוא איין באוויילונג
אויף סייך סובח ווארום סייך הויז ראש אין דער בית המקדש אחויו פון תפלה צו סאן
וועט ראש גיהפון ווערין צוא אלע פעלקער : אזו רעט נאט דער האר דער איין זאמלער
פון דיא פאר שטויסענע ישראל איה וועל נאך מער פעלקער איין זאמלען צוא זיינע איין
זאמלעטע ישראל :

כה אמר ה' אזו האט נאט זאגט זייס ניהיס אין אייערע לייבר און איר זאלט גיט טראגן
קיין שטאט אין דעם טאג פון שבת און אריין צוא בריינגן אין די סויערין פון ירושלים
און איר זאלט גיט אויש ציהן קיין שטאט פון אייערע היור אין דעם טאג פון שבת און
קיין שום מלאכה זאלט איר גיט טאן און איר זאלט הייליג האלטן דעם שבת אזו ויזא
איה האב ניבאטן אייערע עלטערין : און אייערע עלטערין האבין גיט צוא גיהערט צוא
דעם וואס איה האב ויזא ניבאטן און האבין גיט גינינט וייערע אויערין און האבין
גיהארט וייער אקון גיט צוא הערין און גיט אן צוא געמען ישראף : אינ ווען איר וועט זא
צוא הערין צוא סיר זאגט נאט גיט צו בריינגן קיין שטאט אין די סויערין פון דער דאויע
שטאט אין דעם טאג פון שבת און צוא הייליגן דעם טאג פון שבת גיט צו טאן אין אים
קיין שום מלאכה וועלן קומן אין דיא סויערין פון דר דאויער שטאט מלכים און הארין
וואס זיי וועלן ויצין אויף דער שטול פון דוד המלך ויזא וועלן רייסן אויף וייערע רייס
ווערין און אויף דיא פערד זיי און וייערע הארין דיא לייט פון יהודה און דיא ויצער פון
ירושלים און די דאויע שטאט ירושלים וועט בוועצט ויין פון אייביג : און ויזא וועלן קומן
פון אלע שטעט פון יהודה און פון ארום ירושלים און פון דעם לאנד בנימין און פון דיא
שמעט

מעמדות ליום השבת

יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בנימין וכן השפלה וכן יהודה וכן הנגב
מביאים עליה זבוח ומנחה ולבונה ומביאי תודה בית יי :

מוסר שיר ליום השבת פסלים : 25

הכרים ה'

שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה יי אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית
כך מלאכתך: ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרה אשר
בשערך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
ויצאך יי אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על פן צוה יי אלהיך לעשות
את יום השבת:

נחמיה ג'

וירי כאשר צללו שערי ירושלים לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה
אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומערי העמדותי עד השערים לא יבא
משא ביום השבת: וילינו הדוכלים ומוטרי כל ממכר מחוץ לירושלים פעם
ולשתיים: ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו

שמעם וואש וינען אין סאל אונ פון דא שטעט וואש וינען אויף די בערג אונ פון דרום
זייט אונ וועלן בריינגען אקרפן עולה אונ שרמים אונ אקרפן מנהה אונ ווירוף אונ
וואש בריינגען אקרפן תודה אין גאטש הווי בלובר אין בית המקדש:

שמור היום דעם טאג פון שבת צוא הייליגן אים און וויא גאט דיין גאט האט דייך
גיבאטן: זעקס טעג זאלשטו טאג דיין ארבעט אונ זאלשט טאן אלע דינע מלאכות

אונ דער זיבעטער טאג איז שבת צו גאט דיין גאט דו זאלסט ניט טאן קיין שום מלאכה
דא אונ דיין זון איז דיין סאכטער אונ דיין קנעכט אונ דיין דינשט אונ דיין אקס אונ
דיין אייזיל אונ אלע דינע בהמות אונ דיין איין וואוינער וואש וואונט אין דיין שטאט
פון וועגן אז דיין קנעכט אונ דיין דינשט זאל רוען אום שבת אזא וויא דו: אונ דא
זאלשט גידיינקן אז דו בישט גווען איין קנעכט אין לאנד מצרים אונ גאט דיין גאט האט
דיך אויש גצויגן פון דארטן מיט איין שטארקע האנט אונ מיט דעם אויש גישטרעקטן
ארום אונ אויף דעם הנאי האט ער דייך אויש גילויזט פון מצרים אז דא זאלשט זיין צוא
אום איין קנעכט אונ זאלשט היסן וינע מצות דרום האט גאט דיין גאט דייך גיבאטן צוא
האלטן דעם טאג פון שבת אונ דא ביישט אים מחויב פאלגן ווארום ער איז דיין האר:

והי אונ עש איז גווען אז וויא האבין אראפ גיניגט דא שאטיגס פון דא טויערין פון
ירושלים פאר שבת דאש מיינט טען אז עש איז גיקומען ערב שבת פאר נאכט האב
אייך נחמיה גיזאגט אז וויא זאלן ווערין פאר שלאסן דא טויערין פון דער שטאט אונ
אייך האב גיזאגט אז וויא זאלן ניט גיעפינט ווערין ביז נאך שבת אונ פון מיינע וינגען
האב איך גישטעלט בייא דא טויערין אז עש זאל קיין שום משא אונ קיין שום סתורה ניט
אריין קומן אין דעם טאג פון שבת אונ ווי האבין אייך גינעכטיגט די סחרים אונ דא
וואש פאר קויפן אלערליי סחרות פון אויש ווייניג פון ירושלים איין סאל אונ צווייא סאל

מעמדות ליום השבת

יד אשלח בכם כן העת ההיא לא באו בשבת : ואמרה ללוי אשר יהיו
מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי
וחוסה עלי כרוב חסדך :

חמד מ"ו

בזמן שבהן גדול נכנס להשתחוות שלשה או חזון בו אחד בימינו ואחד
בששאלו ואחד באבנים טובות וכיון ששבע הממנה קול רגליו של
כהן גדול שהוא יוצא הגביה לו את הפרוכת נכנס והשתחוה ויצא ונכנס
אחיו הבתנים והשתחוה ויצאו: באו ועמדו על מעלות האולם עמדו הראשונים
לדרום אחיהם הבתנים וחמשה פלים פידים המגי פיד אחד והכוז פיד אחד
והמתנה פיד אחד והפנד פיד אחד וכף וכסויה פיד אחד וברכו את העם
ברכה אחת אלא שבמדינה אומרים אותה שלש ברכות ובמקדש ברכה
אחת במקדש היו אומרים את השם בכתבו ובמדינה בכנויו במדינה
הבתנים נושאים את ידיהם פנגד פתפותיהם ובמקדש על גבי ראשיתם
היו מכהן גדול שאין כגביה את ידיו למעלה מן הציץ רבי יהודה אומר אף
כהן גדול כגביה את ידיו למעלה מן הציץ שאמר וישא אהרן את ידיו אל
העם ויברכם: בזמן שבהן גדול רוצה להקטיר היה עוקה ככבש והסגן בימינו
הגיע למחצית הכבש אחו הסגן בימינו והעקדי הושיט לו הראשון הראש
והרגל וסמך עליהן וזרקן הושיט השני הראשון שתי הידים נתנו לכהן גדול
וסמך עליהן וזרקן נשמש השני והקד לו וכך היו כושימין לו שאר כל
האבירים והוא סמך עליהן וזרקן ובזמן שהוא רוצה הוא סמך ואחרים
וזרקין בא לו להקוף את המזבח מהיכן הוא מתחיל סקן דרומית מזרחית
מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית נתנו לו יין לנסך
הסגן עומד על הקרן המסודרין בידו ושני כתנים עומדים על שלחן התלבים
ושתי חצוצרות בידם תקעו והריעו ותקעו באו ועמדו אצל בן אהרן אחד
מימינו ואחד מששאלו שחה לנסך והגוף הסגן במסודרין והקיש בן אהרן בצלצל
והפרו דגוים בשירי הגיעו לפרק תקעו והשתחוה העם על כל פרק תקיעה
ועל כל תקיעה השתחויה והו סדר התמיד לעבודת בית אלהינו יהי רצון
שיפנה במהרה בימינו : אמן :

כדי אז דיא ישראל זאלין קוסן קיפין בייא זייא סתודות אום שבת אונ איך האב סתרה
גיורען אן די סותרים אונ איך האב צו זייא גזאנט פו וואש נעכמינט איר אנסקענין דעם
סויער וועט איר נאך איין סאל פו ענדערין אזו צוא סאן וועל איך סיין האנט שיקן אין
איך צו שלאגן איך פון דער צייט אן אונ ווייסער זיינען זייא ניס גיקסען אום שבת:
אונ איך האב גזאנט צוא די לויס אז זייא זאלין זיך רייגינין אונ זאלן קוסן די וואש היסן
דיא סויערין צוא הייליגין דעם סאן פון שבת : דאש דאזיע אויך גידייניק צו סיר סיין
גאט אונ האב חס אויף סיר אזו וויא דיין סיר גינאד איז :

מעמדות ליום השבת

תלמוד ירמיה ספר פ"א

אלו דברים שאין להם שעור • הפאה והכפורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקדון קומת לו לעולם הבא: כבוד אב ואם וגמילות חסדים והקנסת אורחים והשקמת בית המדרש והקאת שדום בין אדם לחברו (ובין איש לאשתו) ותלמוד תורה ברבות פ' היה קורא

מרגלא בפומיה דרבי מאיר גמור בכל לבכה ובכל נפשה לדעת את דרכי ולשקוד על דלתי תורתך • נצור תורתך בלבבך ונגר עיניך תהיה יראתי • שמור פיה מכל חמא ושחר וקדש עצמך מכל אשמה ועון • ואני אהיה עמך בכל מקום:

סדר סוער יומא פרק יום הכפורים

אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מסתירים ומי מסתיר אתכם אביכם שבשמים • שנאמר וירקתי עליכם סים מהודים ומתרתם מכל סמאותיכם ומכל גלוייכם אמר אתכם: ואומר מקה ישראל יי מה מקה מסתיר את הממאים אף הקדוש ברוך הוא מסתיר את ישראל:

אלו דברים ראש זיינען דיא זאכין וואש צוא זייא איז גיט דא קיין שיעור מן התורה נאר מדרבנן ראש וואש מען בארארף לאוין אין עק פעלר אשמיקל פאה פאר ארעסע לייט אונ ראש וואש מען בארארף בריונגען קיין ירושלים פון דיא פירות וואש ען פריער צייטיג גיווארין אונ די קרבנות ראש מען האט גיבראכט אין דיא שלש הגלים אונ גמילות חסדים סייא מיט דעם גוף אונ סייא מיט געלט: ראש זיינען דיא זאכין וואש איין מענטש עקט וייערע פירות אויף דער וועלט אונ ראש קרן בלייבט אים איבער אויף ענער וועלט אונ ראש זיינען זייא אז מען האלט ערליך פאטער אונ בוטער אונ מען טוט גמילות חסדים אונ מען איז מקיים הקנסת אורחים אונ מען גייט פריא אין בית המדרש אונ מען באכט שלום צווישן איין מענטשן אונ צווישן דעם אנדערן אונ צווישן מאן אונ ווייב • אונ תורה לערנען איז אנטקענין זייא אלע: מרגלא בסוטה די זאך איז גיווען גיוואונט אין דעם טייל פון רבי מאיר תמיד צו זאגן • קערן מיט גאר דיין הארצין אונ מיט גאר דיין לייב צוא ווישן מייע וועגן אונ צוא איילן אויף די טירן פון מיין לערנונג • היט מיין תורה אין דיין הארצין • אונ אנטקענין דייע אויגן זאל זיין מיין פארקט • היט דיין טייל פון אלערלייא זינד אונ רייניג אונ הייליג דיך פון אלערלייא זינד אונ שויר אונ איך וועל זיין מיט דיך אין אלע ערטער:

רע האט גזאנט וואל צו איך ישראל פאר וועמען רייניגט איר איך אונ וועד רייניגט איך אייער פאטער וואש איז אין היטל ווארום עש שמיים אין פסק אונ איך וועד שפריינגען אויף איך ריינע וואשער אונ איר וועט זיין ריין פון אלע סמאות אונ פון אלע אייערע אונ ווערקיט וועל איך איך רייניגן נאך איין פסק שמיים מקה ישראל ה' אזו וויא איין מקה איז מסתיר די ממאים אזו איז נאט ברוך הוא מסתיר די ישראל:

מעמדות ליום השבת

רכח

ביצה פ' יום טוב

תניא אמרו עליו עד שמאי הוקן ששך ימיו היה אוכל לכבוד שבת. כיצד מצא בהכה נאה אומר זו לשבת. מצא אחרת נאה הימנה מניח השניה ואוכל את הראשונה. אבל הלל הוקן מדה אחרת היתה לו שכל מעשיו היו לשם שמנים שנאמר ברוך אדני יום יום :

תנו רבנן כמה סעודות חייב אדם לאכול בשבת שלש. רבי חדקא אומר ארבע. אמר רבי יוחנן ולשניהם מקרא אחד דרשו. ויאמר משה אכזריו היום כי שבת היום ליהנה היום לא תמצאוהו בשדה רבי חדקא סבר הני תלתא היום לבר מדאורתא ורבנן סברי בהדי דאורתא. אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא כל המקום שלש סעודות בשבת נצול משלש פרעניות מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם וממלחמת גוג ומגוג. מחבלו של משיח פתיב הכא יום וכתוב התם הנה אנכי שולח לכם את אריה הנביא לפני בוא יום יהיה הגדול והנורא. מדינה של גיהנם פתיב הכא יום וכתוב התם יום עברה היום והוא וממלחמת גוג ומגוג פתיב הכא יום וכתוב התם ביום בוא גוג על אדמת ישראל. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי כל המענג את השבת נותנין לו נחלה ברי מצרים שנאמר או תתענג על יהודה ותרפכתה על במתי ארץ והאכלתה נחלת יעקב אביה. לא כאברהם דכתיב ביה כום התהיה בארץ לארפה ולרחבה. ולא כיצחק דכתיב ביה פי לה ולרעה אתן את כל הארצות האל. אלא כיעקב דכתיב ביה ופרצת ימה וקדסה וצפונה ונגבה. רב נחמן בר יצחק אומר נצול משעבוד מלכויות פתיב הכא ותרפכתה

תניא מיר האבין גילערינס וייה האבין גיואנט אויף שמאי הוקן אז אלע זיינע מעג האט ער גיגעסין לכבוד שבת איז דיא גמרא מפורש וייה אווא. אז ער האט גיפונען איין שיינע בהמה צוא קויפין האט ער גיואנט דיא קויף איך פון שבת ווענין אז ער האט דער נאך גיפונען אנאנדערע איין שענערע פאר איר צוא קויפין האט ער גילאמ דיא אנדערע דיא שענערע פון שבת ווענין און האט גנעסין דיא ערשטע אום דער וואכין. גמצא עכט ער דיא דאוניע פרי אז דיא שענערע ואל זיין אויף שבת הייסט ראש עסין אפילו פון דער ערשטע בהמה אויף לכבוד שבת. אבער הלל הוקן האט אנאנדער מדה אין ויה גיהאט אז אלע ויינע מעשים זיינען גיווען לשם שמנים ער האט איין בסחון גיהאט אז נאט ברוך הוא וועט אים צוא שיקין איין שיינע בהמה פון שבת ווענין וייה עש שמייט אין פסוק ברוך ה' יום יום :

הנו רבנן דיא רבנים האבין גילערינט איין מענטש איז מחייב עסין אום שבת דרייא סעודות. רבי חדקא האט גיואנט פיר סעודות איז מען מחייב עסין. ריכל פון ווען בר קפרא האט גיואנט אימליכר וואש איז מקיים צו עסין דרייא סעודות אום שבת ווערט ער גיצול פון דרייא פרעניות פון דיא וויימאג וואש וועט זיין אין משיח צייטן און פון דעם דין פון גיהנם און פון דר מלחמה פון גוג ומגוג. רבי יוחנן האט גיואנט פון ווענין

מעמדות ליום השבת

על בִּטְמֵי אֶרֶץ וּכְתִיב הָתָם וְאֵתָה עַל כְּמוֹתֵינוּ הַדְּרוּךְ : אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר
 רַב פֶּלֶר הַמְּגַנֵּג אֶת הַשֶּׁבֶת נוֹתֵנִין לוֹ מִשְׁאֵלוֹת לְפָנָיו שֶׁנֶּאֱמַר וְהִתְעַנְגַּ עַל יְהוָה
 וַיִּתֵּן לָהּ מִשְׁאֵלוֹת לְפָנָיו * עֲוֹנָה זֶה אֵינִי יוֹדֵעַ מִהוּ כִּשְׁהוּא אֹמֵר וּקְרָאתָ לַשֶּׁבֶת
 עֲוֹנָה הִנֵּה אֹמֵר זֶה עֲוֹנָה שֶׁפֶת :

אָמַר רַבָּא בַר מַחְסֵיָא אָמַר רַב תַּיָּא בַר גִּירָיָא אָמַר רַב הֵנוּחַן מִתְּנָה לַחֲבָרוֹ
 צְרִיךְ לְהוֹדִיעַו שֶׁנֶּאֱמַר לְדַעַת כִּי אֲנִי יְיָ מִקְדְּשֵׁכֶם * אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה מִתְּנָה מִזְבֵּחַ יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנָזִי וְשֶׁבֶת שְׂמֵחַ וְאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 לְתִנְיָה לְיִשְׂרָאֵל לָךְ וְהוֹדִיעַם * מִכָּאֵן אָמַר רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל הֵנוּחַן פֶּת לְתִיבּוֹק
 צְרִיךְ לְהוֹדִיעַ לְאָמוֹ : הֵנוּ רַבִּין וְרַבִּינָא דְבִבְרַת אֶת הַחֹלֶה בְּשֶׁבֶת אֹמֵר שֶׁבֶת
 הִיא מְלֻעָזָק וּרְפוּאָה קְרוּבָה לְבָא * רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר יְבוּלָה הִיא שְׁהֶרְחַם * רַבִּי
 יְהוּדָה אֹמֵר הַמְּקוֹם יִרְחַם עֲלֶיךָ וְעַל חוּלֵי יִשְׂרָאֵל * רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר הַמְּקוֹם
 יִרְחַם עֲלֶיךָ בְּתוֹךְ חוּלֵי יִשְׂרָאֵל * שֶׁבֶנָּא אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם בְּכִנְיֻסָתוֹ אֹמֵר שְׁלוֹם
 וּבִצִּיאָתוֹ אֹמֵר שֶׁבֶת הִיא מְלֻעָזָק וּרְפוּאָה קְרוּבָה לְבָא וְרַחֲמֵינוּ מְרַבִּין
 וְשִׁבְתוֹ בְּשָׁלוֹם :

וְעֵינֵינוּ רַבִּי יוֹסִי אֲשֶׁרִיכֵר וְוֵאֵשׁ אִיו מְגַנֵּג דַּעַם שֶׁבֶת בְּלוֹסֵר עַד מוֹט זֶךְ הַעֲנַג אֵן אִוּם
 שֶׁבֶת גִּיט מַעַן אִים אִוּ אִיוֹן נִתְלָה וְוֵאֵשׁ זִיא הָאֵם קִיִּין מִיָּה מִיָּה גִיט מַחְסֵת גְּרוּיִשְׁקִיִּים * רַב
 נִתְלָן בַר יִצְחָק הָאֵם גִּיזְאֵט עַד וְעֵרַם גִּיזְאֵל מִן שְׁעֵפּוֹר * רַב יְהוּדָה הָאֵם גִּיזְאֵט מִן
 וְעֵינֵינוּ רַב אִשְׁלֵכֵר וְוֵאֵשׁ אִיו מְגַנֵּג דַּעַם שֶׁבֶת גִּיט מַעַן אִים דַּאֵשׁ בְּעֵרְיָנָה מִן זִיִּין הָאֶרְצִין *
 אָמַר הָאֵם גִּיזְאֵט רַבָּא דְעַר וִזֵן מִן כְּתִיבָא דְעַר וְוֵאֵשׁ וְוִיל גַּעֲבִין אִתְּתַנְה צִוּא זִיִּין חֲבַר
 בְּדַרְפָּה עַד אִים פְּרִיעַר מוֹדִיעַ זִיִּין אִו רִיא מִתְּנָה וְוִיל אִיךָ דִּיר גַּעֲבִין וְוֵאִרִים עַשׂ
 שְׁטִיִּים אִין סְבֹק צו מוֹדִיעַ זִיִּין צוּא אִיךָ אִו אִיךָ גַּאֵם וְוִיל אִיךָ הִיִּילִיגִין * מִיר הָאֲבִין
 אִיךָ אִו גִּילְעֵרִינְט גַּאֵם בְּרוּךְ הוּא הָאֵם גִּיזְאֵט צוּא מִשָּׁה רַבִּינוּ אֲנִיסַע מִתְּנָה אִו פֶּר
 הָאֲנִדִּין צו מִיר אִין מִיִּין בְּהַעֲלַמְנָשׁ אִוּ שֶׁבֶת אִוּ אִיר גַּאֵטֵן אִוּ אִיךָ וְוִיל זִיא שְׁיִיגִין
 צוּא רִיא יִשְׂרָאֵל גִּיִּיא אִוּ גִּיִּיא דַּאֵשׁ מוֹדִיעַ * מִן דַּאֲנַעֵן הָאֵם רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל
 אִם גִּילְעֵרִינְט אִוּ הָאֵם גִּיזְאֵט דְעַר וְוֵאֵשׁ גִּיט אֲשֶׁטִּיקֵל בְּרוּיִם צוּא אֲקִיבֵד בְּדַרְפָּה
 עַד דַּאֵשׁ מוֹדִיעַ זִיִּין צוּא זִיִּין מוֹטֵעַ :

תְּנֵנוּ רַבִּין רִיא רַבִּינָא הָאֲבִין גִּילְעֵרִינְט וְעַן אִיִּנְעַר גִּיִּים אִוּם שֶׁבֶת צוּא אִיִּנְעַם מִבְּקֶר
 חוּלָה זִיִּין וְאֲנֵט עַד עַשׂ אִוּ הִיִּינְט שֶׁבֶת מִן צו שְׁרִיעֵן בְּלוֹסֵר מַעַן סָאֵר הִיִּינְט גִּיט
 שְׁרִיעֵן אִוּ רִיא רְפוּאָה אִוּ גַּאֵהִינְט צו קוֹמַעַן * רַבִּי מֵאִיר וְאֲנֵט אִוּ וְאֲנֵט מַעַן שֶׁבֶת קָאן
 סָאֵן אִוּ דְרוּךְ אִיר זְכוּת וְוֵאֵשׁ רִוא וְעֵשֶׁט זֶךְ גִּיט מְצַעַר זִיִּין אִוּם שֶׁבֶת וְאֲלֵשְׁטוּ דְעַר
 בְּאֶרֶיכְט וְעֵרִין * רַבִּי יְהוּדָה וְאֲנֵט אִוּ וְאֲנֵט מַעַן צוּם חוּלָה * גַּאֵם בְּרוּךְ הוּא וְאֵל זֶךְ
 דְעַר בְּאֶרֶיכְט אִוּ רִיא אִוּ אִוּ רִיא קְרִאֲנִקַע מִן דִּיא יִשְׂרָאֵל רַבִּי יוֹסִי וְאֲנֵט * אִוּ וְאֲנֵט
 מַעַן גַּאֵם בְּרוּךְ הוּא וְאֵל זֶךְ דְעַר בְּאֶרֶיכְט אִוּ רִיא צוּיִשְׁיִין אֲנִדְרַע קְרִאֲנִקַע מִן דִּיא
 יִשְׂרָאֵל בְּרִי רִיא תְּפִלָּה וְאֵל אֵן גִּינִמְעַן וְעֵרִין בְּזְכוּת הַרְבִּים * שֶׁבֶנָּא דְעַר גְּרוּיִשְׁעַר

מעמדות ליום השבת

רמב

רבי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אָמַר מְאוּסָה הִיא הַעֲרֵדָה שֶׁנִּהְיֵנוּ בָּהּ הַרְשָׁעִים שֶׁנֶּאֱמַר
 כִּי כָל הַנְּזִימִים עֲרִימִים וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲרִילֵי לֵב * רַבִּי יִשְׁמַעְיֵאל אָמַר
 גְּדוּלָּה מִיָּלֶה שֶׁנִּכְרַתָּ עֲלֶיהָ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּרִיתוֹת * רַבִּי יוֹסֵי הַגִּלְלִי אָמַר
 גְּדוּלָּה הִיא הַמִּיָּלֶה שֶׁהִיא דוֹחָה אֶת הַשֵּׁבֶת הַחֲמוּמָה * רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
 קְרָחָה אָמַר גְּדוּלָּה מִיָּלֶה שְׁלֹא נִתְּקָה לוֹ רַמְשֵׁה הַצְּדִיק עֲלֶיהָ אִפְּיָלוּ מְרֹאֵ שְׁעָה :

כוסה פרק היה נוטל

יֵשׁ זְכוּת תּוֹקָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים * זְכוּת דְּמַאי אִיזְקִימָא זְכוּת דְּתוֹרָה הָא אֵינָה
 מְצֻנָּה וְעוֹשָׂה הִיא * וְאֵלָּא זְכוּת דְּמְצוּזָה * זְכוּת דְּמְצוּזָה מִי מְנַגֵּה בּוֹרֵי
 הָאֵי * וְהַתְּנִיָּא אֶת זו דְּרַשׁ רַבִּי מִנְחֵם בַּר רַבִּי יוֹסֵי כִּי נִרְ מְצוּזָה וְתוֹרָה אִזְר *
 תְּקָה הַכְּתוּב אֶת הַמְצוּזָה כְּנֵר וְאֶת הַתּוֹרָה בְּאִזְר * אֶת הַמְצוּזָה כְּנֵר לֹאמַר לָךְ
 מִה נִרְ אֵינָה מְנִינָה אֵלָּא לְפִי שְׁעָה אֵף מְצוּזָה אֵינָה מְנִינָה אֵלָּא כְּפִי שְׁעָה * וְאֶת
 הַתּוֹרָה בְּאִזְר לֹאמַר לָךְ מִה אִזְר מְנִין לְעוֹקֵם אֵף תּוֹרָה מְנִינָה לְעוֹלָם * וְאָמַר

מִמָּן פֻּן יְרוּשָׁלַיִם אִזְ עַד אִזְ אַרְיִין נִגְאָנְעֵן צוּא אֵיין חוֹלָה אִים שֵׁבֶת הָאֵם עַד גִּיאָנְט
 שְׁלוֹם אִזְ אִזְ עַד אִזְ אֲוֵעַק נִגְאָנְעֵן הָאֵם עַד גִּיאָנְט רִיא רַחֲמִימַת פֻּן נְאִם בְּרוּךְ הוּא
 זֵינֵן פִּיל אִזְ רֵעַם אִין אֵיעַר שֵׁבֶת בְּשָׁלוֹם :

רבי יוסי הגלילי ואנט וויא גרויט איז די מצוה פון מילה וואש זיא איז רחקה
 שבת וואש עש איז תארב רבי יהושע דער זון פון קרחה ואנט די מצוה פון מילה
 איז אזו גרויט וואש עש איז גיט ווארין גיווארט צוא משה דעם צדיק אויף איר אפילו
 איין שעה בלויב דער מלאך האט אים גיוואלט תיבף הרנגן וואש ער האט נדף פאר
 זאפט מל צוא זיין זיין קנוד אונ אלע זיינע מעשים טובים האבן אים גיט גיהאפטין :
 יש זכות דיא כוסה וואש האט מים המארדים גישרויקען דא ווערט זיא גישטרראפט
 מיט דעם עונש וואש דיא תורה האט גשריבן פון דעשט וועגין קאן זיין זיא זאל
 איין זכות האבין דרייא יאר דעם עונש אויף צוא האלטין * קדערין דיא רבנן וואש פר
 איין זכות קאן זיא האבין איך קאן גיט זאגן דר זכות פון תורה לערנן איין אשה איז
 דאך גיט גיבאטין אויף תורה לערנען וועשט זאגן דער זכות פון מצות טאן קאן דען
 דער זכות אויף האלטין אויף אזו אלאנגע צייט סיד האבין דאך אבער גילערניגט אז דאש
 האט גינדרשק ר' מנחם שטייט אין פסיק אז דיא מצוה איז גליק צוא איין ליבט וואש
 ברענט אונ דיא תורה צוא איין שייין גלייבט דר פסוק דיא מצוה צוא ליבט אונ דיא
 תורה צו איין שייין דער פסוק זאנט דיר אזו וויא ליבט לייבט נאר דשי שעה דאש איז
 כד זכון עש ברענט אזוא דיא מצוה איז מער גיט מנין נאר כל זמן ער טוט דיא מצוה *
 אונ דיא תורה איז גלייך צוא איין שייין וואש לייבט שטענדיג אזוא דיא תורה איז מנין
 אויף דעם מענטשן וואש לעריגט זיא אויף תמיד אפילו ווען ער הערט אויף צו לערנען
 אונ נאך זאנט דר פסוק ברתהלקה כו אזו דו וועשט גיין וועט די תורה דך פדין אונ בייא
 דיין לייגין וועט זיא דך היטין אונ בייא דיין אויף זיטין פון שקלא וועט זיא פאר
 דיר היידין * וואש מיננט מען מיט דיא דרייא זאכין * איז דיא נברא מפורש אין דיין

בְּרִית־הַלְבָּבָה תִּנְחַח אֹתָךְ בְּשֹׁכֶבְךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ בְּהַתְּחַלְקֶךָ
 תִּנְחַח אֹתָךְ זֶה הַעוֹלָם הַזֶּה * בְּשֹׁכֶבְךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ זֶה יוֹם הַמִּיתָה * וְהַקִּיצוֹת
 הִיא תְּשִׁיחֶךָ לְעוֹלָם הַבָּא * מִשָּׁל לְאָדָם שֶׁהָיָה מְחַלֵּךְ בְּרִכְךָ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה
 וְאִפְּקֶה וּמִתְרַא מִן הַקִּיצִים וּמִן הַפְּחָתִים וּמִן הַבְּרִקָּנִים וּמִתְחִיָּה רָעָה וּמִקְסָמִים *
 וְאִינוּ יוֹדְעֵי בְּאִיזֵה דְרָךְ מְחַלֵּךְ * נִזְדַּמְנָה לוֹ אֲבוּקָה שֶׁל אֹר * נִצוֹל מִן הַקִּיצִים *
 וּמִן הַפְּחָתִים * וּמִן הַבְּרִקָּנִים * וְעַדִּין מִתְרַא מִתְחִיָּה רָעָה וּמִקְסָמִים וְאִינוּ יוֹדְעֵי
 בְּאִיזֵה דְרָךְ מְחַלֵּךְ * בְּיַזְוֵן שֶׁעָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר נִצוֹל מִתְחִיָּה רָעָה וּמִקְסָמִים *
 וְעַדִּין אִינוּ יוֹדְעֵי בְּאִיזֵה דְרָךְ מְחַלֵּךְ * הַגִּיעַ לְפָרֶשֶׁת דְּרָכִים נִצוֹל מִפְּגָם * דְּבַר
 אַחֵר עֲבָרָה מְכַבֵּה מְצוּה וְאִין עֲבָרָה מְכַבֵּה תוֹרָה שְׁנֵאמַר מִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ
 לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁמָפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ
 בְּאֲהָבָה בּוֹז יְבוֹז לוֹ : אָמַר רַב יוֹסֵף מְצוּה בְּעֵדְנָא דְעָסִיק בַּהּ מְגִינָה וּמְצָלָה *
 בְּעֵדְנָא דְלֹא עָסִיק בַּהּ מְגִינָה אֲצוּרִי לֹא מְצָלָה * הַתּוֹרָה בִּין בְּעֵדְנָא דְעָסִיק
 בַּהּ בִּין בְּעֵדְנָא דְלֹא עָסִיק בַּהּ מְגִינָה וּמְצָלָה :

גִּיין אוֹיף דער וועלט וועט זיא דיק פֿירן * אין דיין לייגן אין דעם טאג פון דיין
 שְׁמאַרְבִּין וועט זיא דיק היטן * ווען דוא וועט דיק אויף האפֿין בְּשַׁעַת הַחַיִּית הַמְּתִים
 וועט זיא פאר דיר איין מליץ יושר זיין דאש אז אונן מִשָּׁל צו איינס וואש גייט אין
 וועג בייא נאכט אין דער פינצטער און האט מורא פֿר דערנער און פאר גריבער פאר
 חיות רעות פאר גולגים און וויישט גיט אויף וועלכין וועג צוא גיין האט ער איין פֿלאם
 פֿיער בקובען דא ווערט ער ניצול פון דיא דערנער און גריבער אָבער ער האט נאך
 מורא פֿר חיות רעות און גולגים דער צוא העלפט קיין פֿיער גיט אָבער אז דר מאַרגן
 שְׁמַעְרִין גייט אויף ווערט ער שוין פון דעם ניצול * נאר ער וויישט גיט אויף וועלכין
 וועג ער גייט ביו ער קיסט צוא דעם אָרט וואו דיא וועגן צוא שיידין זיך ווערט ער
 ניצול פון אלעם * איין אַנדר פֿישט אזוי איין עבירה קען פאר לעשין דעם שִׁכְר פון איין
 מְצוּה אָבער גיט פון תורה לערנען אזוא וויא אין פֿסוק שְׁמִיִּים פֿיל וואשער קאָנן גיט
 פאר לעשין דיא ליבשאפט וואש ברענט צו תורה לערנען און קיין טייכין קאָנען גיט
 אָפֿ שוויינקען ווען אייגן זאל וועלין נאר זיין פאר מעגן אָוועק געבין דיא ליבשאפט
 מִבְּטַל זיין וואלט מען גישעפט פון אים גימאכט * אז פון דעם אלעם גידרונגען אז דער
 זכות פון מְצוּה אזוי גיט אזוא שְׁמֵאָרְק עש זאל קאָנען אזו אלאנגע צייט אויף האלטן
 דעם עזש פאר דיא עבירה הינט וואש פאר איין זכות קאן די סוסה האבין עש זאל
 קאָנן דרייא יאר איר עזש אויף האלטן * פֿר ענטפֿערט רב יוסף דיא קשוי איר זאלט
 גיט טיינען אז דער זכות פון דר מְצוּה אזוי נאר בְּשַׁעַת ער טוט דיא מְצוּה גיט אזו אזוי *
 נאר וויא דען דענשט מאל ווען ער טוט דיא מְצוּה האלט זיא אויף דעם עזש און אזוי
 אים מציל ווייטער פון איין עבירה אָבער אז ער האט שוין אָפֿ גיטאן דיא מְצוּה קאן
 זיא נאר דעם עזש אויף האלטן אָבער גיט מציל זיין פון איין עבירה אָבער דער זכות

סדר נויקין אבות פ"ב

רבי יוסי אומר יהי מזון חברך חביב עליך כשעך * ויתתן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה קד * וכך מעשיך יהיו לשם שמים :

תניא רבי מאיר אומר במדה שאדם מודר מורדין לו שנאמר בסאסאה בשלחה הריכנה * אמר לו רבי יהודה וכי אפשר לומר בן אדם נותן מלא עומכו לעני בעולם הזה ותקדוש ברוך הוא נותן לו מלא עומכו לעולם הבא * והכתיב ושמים בורת הבן * אמר לו ואיה אי איה אומר בן איזו היא מדה מרבה * מדה מובה מרבה או מדת פורענות מרבה הני אומר מדה מובה מרבה ממת פורענות * במדה מובה הוא אומר ויצו שתקים ממעל ודרתי שמים פתח וימטר עליהם כן לאכול * ובמדת פורענות הוא אומר וארבות השמים נפתחו * ואומר ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי כי תדעתם לא תמות ואשם לא תבכה והיו דראון לכל בשר * והלא אדם מושט אצבעו

פון תורה לערנען קאן אפילו דער נאך ווען ער לערניט ניט אויף האלטן דעם עונש אונ מציל זיין פון איין עבירה איבער דעם קאן שוין דיא סופה אויף האבין איין זכות פון איין מצוה וואש קאן ש'ן דעם עונש דרייא יאר אויף האלטן :

רבי יוסי רבי יוסי זאגט עש זאל זיין דיין הכרש געלט ביי היר גליבט אזו וויא דיין געלט אונ דוא זאלשט זיך פארטייג מאכין אונ מתאסין זיך זיין צוא לערנען תורה ווארום עש אזו ניט צו דיר איין ירושה וואש קומט אן מרחה אבער די תורה האטשע דיין פאטער אזו איין למדן וועשטו פארט ניט האבין דיא תורה בייא דיר סידין דוא וועשט דיר כספית זיין לערנען דיא תורה אונ אלץ וואש דוא מושט זאך זיין פון וועגן נחת רוח קאן גאט וואש אזו אויף דעם היטעל :

תניא מיר האבין גילערניט רבי מאיר זאגט מיט דער קאס וואש דער מענטש מעסט ניט מען אים אפ מיט דר אייגענע קאס וויא דער פסיק זאגט בסאסאה אז מען שיקט אויף דעם מענטשין איין עונש קרניט זיא זיך מיט אים אונ בצאלט אים מיט דער אייגענע קאס אזו וויא ער האט גיזינדיקט האט אים רבי יהודה גיזאגט קאן מען דען אזוא זאגין אז דער מענטש ניט איין ארוכאן מיט זיין פולע האנט ניט אים הקדוש ברוך הוא אויך מיט זיין פולע האנט עש שמיטט דאך אבער גישריבין אז ער האט מיט דעם מינצטין פינגער דיא היטלען אן גיבריים וויא אזו קאן איין מענטש אזו פידפאר טראגין דא האט אים רבי מאיר צוא ריב גיפרענט דוא רבי יהודה ווילשט אזוא ניט זאגין לאון מיר זעהען וועלכע מדה אזו גרעשער ציא דיא גוטע מרה ציא דיא מדה פון פורעניות בן הקפס אזו דיא גוטע מרה גרעשער בייא דיא מדה פון פורעניות שפייט אז זייער פייער פון גיהנם וועט ניט פאר לאשין ווערין אזו קשה אז איין מענטש שטרעקט אויש זיין האנט אין פייער ווערט ער דאך באלד אפ גיברייט וויא אזו וועט ער קאגן אזו פיל פייער אויש האלטן נאר אזו וויא גאט ניט כח דיא רשעים זייא זאלין אויש האקטין דאש פייער בדי וויא זאלין אפ געסען זייער ענש אזו ניט ער איין כח אין דיא צדיקים זיי זאלין קאנען צוא געסן פון זיין פולע האנט שחר פאר זייערע מעשים טובים :

מעמדות ליום השבת

באור בעולם הזה מור נכוה * אלא פליש שתקדוש ברוך הוא נותן כח בראשעים
בדי לקבל פורענותם * כח נותן כח בצדיקים לקבל טובותן :

^{סדר קדשים המיד פ"ב}
השיר שהיו הקנים אומרים במקדש * ביום הראשון היו אומרים יהוה הארץ
ומלאכה תכל ויושבי בה * בשני היו אומרים גדול יהוה ומחלל מאד
בעיר אלהינו הר קדשו : בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב
אלהים ישפוט : ברביעי היו אומרים אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע :
בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי ועקב : בששי היו
אומרים יהוה מלך גאות לבש יהוה על התאור אף תבון תכל בר תמוט :
בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבא ליום
שבלו שבת ומנוחה לחיי העולמים :

^{מנחות פרק החלה}
תניא רבי מאיר אומר חוב אדם לברך מאה ברכות בכל יום שנאמר ועתה
ישאל מה יי אלהיה שואל מעמד כי אם לראת * אל תקרי מה אלא
מאה * רבי חייא בריה דרבי אביא בשבתא וביומא טבא טרה וממלי דהו
באספרמקי ומנדי :

עקיני פ"ג פורת דבורים רבי אליעזר אומר חרי היא פקרקע ובתבין עליה
פרוזבול ואינה מקבלת טומאה במקומה והרודה ממנה בשבת
חוב תמאת * וחכמים אומרים אינה פקרקע ואין כותבין עליה פרוזבול
ומקבלת טומאה במקומה והרודה ממנה בשבת פמור :

^{גרה פ"ג}
תנו רבנן שלשה שתפין יש באדם הקדוש ברוך הוא ואביו ואמו * אביו
כזרע הלובן שממנו עצמות וגידין וצפרנים ומוח שבראש וזבן
שבעינים * אמו מזרעת אדם שממנו עור ובשר ודם ושערות ושחור שבעינים
ותקדוש ברוך הוא נותן בו רוח ונשמה וקלסתר פנים וראות העין ושמיעת

תניא ר' מאיר ואנט איין מענטש דארף הונדערט ברכות אלע טאג צוא מאבין רבי חייא
אום שבת ויום טוב האט אים גיפעלט צו מאה ברכות ווארום אין דר תפלה פון שבת
יום טוב איז גיט דא גיין אכצין ברכות אז וויא אין דער וואבין האט ער זיך משרים
גיורעזין און האט גזוקט פירות און מאכלים בדי ער זאל איבער זיין ברכות מאבין ממלא
צוא זיין מאה ברכות :

תנו רבנן דרייא חברותות איז דא אין מענטשין דאש איז הקדוש ברוך הוא און פאטער
און מיטער * פון דעם פאטער קומט דאש ווייסע פון דעם ווערט ביינער און אדערין
און נעגיל און כארף פון קאפ און ווייסיל פון אויג פון דר כומר קומט דאש ווייסע * פון
דעם ווערט הויט און פלייש און בלוט און האר און שווארץ אפיל פון אויג * און הקדוש
ברוך הוא גיט אים איין אטום און נשמה גישמאלט פון פנים און דאש ועהען מיט דיא
אויגן און רירין מיט מויל און הערין מיט אויערין און גיין מיט פיס און פאר שטאנד

מעמדות ליום השבת

רנא

האזן ודבור פה והאזן רגלים ודעה ובינה והשכל * וכיון שמגיע זמנו להפטר
מן העולם * הקדוש ברוך הוא נטיל חלקו * וחלק אביו ואמו מונח לפניהם :

עוקצין פ"ג

אמר רבי יודישע בן לוי עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיר לכל צדיק וצדיק
שאל מאות ועשר עולמות שנאמר להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא:

ולאמר עשרת הברכות ופרשת חסן וגו' עד הכקשות כמו שהוא מסודר בספר יום ה'

בקשה ליום השבת

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם יצחק ויעקב
שתקשיב לתפילתי * ותתנני רחן ורחסן ורחמים בעיניך ובעיני כל רואי *
ותספיק על ידי לעשות מצות וצדקות בישראל * וקלמוד וקלמד את תורתך
המבורכה והקדושה ותיטיבני באהבה ביני ובין כריותיך ותחברני עם ראיך
ועם עושי רצונך * ותן לי אחרית טוב ותקרה * ותן לי שם טוב ולב טוב
ליראתך * ותיחד רבבי לאהבה ויראה את שמך * ותן בדבי לעשות רצונך *
ותגזור עלי גזרות טובות * ותשכרני מכל רע כי אפה משענתי * שמור צאתי
ובאי * תנה גורלי עם הצדיקים בתי העולם הבא * ממעונך ענני בצדתי כי

און שכל און אז עש קבט דיא צייט אונעק צוא גיין פון דער וועלט נעמט זיך הקדוש
ברוך הוא אפ זיין חלק און די פאטר און מוטערש חלק לאזט ער איבר פאר זיין *
אמר האט גיזאגט וכי יהושע בן לוי לעתיד לבא וועט גאט מאכן ארפין צו אישליכן צדיק
דרייא הונדערט מיט צעהן וועלטין אזו וויא דער פסוק זאגט עש איז דא ביי סיר
פיר שבר צו מאכן ארפין סייע לעבע צדיקים און זייערע אוצרות וועל אף דער פלין
דאש ווארט יש בטרעפט מיט דר צאל דרייא הונדערט מיט צעהן :

יהו רצון עש זאל זיין דער ווילין פאר דיר גאט אונזער גאט דער גאט פון אברהם יצחק
ועקב אז רוא זאלשט פאר נעמען צו מין תפלה און זאלשט מיר געבן צוא חן וחסד
און צו רחמים אין דייע אונגין און אין אלע אונגין וואש וועלן מיר זעהען און זאלשט
סיר מין גינגין געבן אז אף זאל קאנען מצות טאן און צדקה געבן צווישן די ישראל
אף זאל קאנען לערנן און מיט אנדער לערנן ביין הייליגע און ריינע תורה און זאלשט
מיר בנימין מיט ליבשאפט מיט כל הברואים און זאלשט מיר בהעפסין מיט די צדיקים
וואש האבין מרא פאר דיר און טוען דיין רצון און דוא זאלשט אויף מיר גוזר זיין גוטע
גזרות און זאלשט מיר היטן פון אלעם בייו ווארום דוא בישט מין אן לעהנגג היט מין
ארויש גיין און מין קוסנגיב מין גורל מיט דיא צדיקים לעולם הבא אז אף רוף דוך
אז עש איז מיר איינג זאלשטו מיר פון דיין הימית ענטשערין און זאלשט מיר גוט פאר
שעמען פון מין האפונג לייט זעליג מיר און מאך מיר אויף שטעלין און מאך מיר
גינעהענן צו דיין תורה און מאך לייכטן סייע אונגין אין די וועגן פון דיין תורה און מרא
מיר צוא איין בענטשונג און צו לויב און גיב מיר חן און חסד לייט זאלן פון מיר הנאה
האפין און מין איבר בכייבונג זאל זיין צוא אנטרענג און בנימין מיר אין אלע סייע
ווענין

קָרָאתִיךָ • וְאֵל תְּבוֹשְׁנֵי מִשְׁכְּרֵי • חַנְנִי וְהִקְיַמְנִי וְקָרְבָנִי לְדַתְךָ • וְהֵאֵרָה עֵינִי
 בְּדַרְכֵי תוֹרַתְךָ • וְיִשְׁמַעֲנִי לְבִרְכָה וּלְתַהֲלָה • וְתֵן לִי חֵן וְחֶסֶד שֶׁתְּהֵא רֹחַ הַבְּרִיּוֹת
 נֹחֶה הַיָּמִי • וְתֵהֵא שְׂאֵרֵי קַלְפָּה • וְהוֹמִיבָה לִי בְּכֵל דְרָכֵי • כִּי אֵתָהּ יְיָ עֲזֹ
 וּמְעִזִי וּמְנַסִּי בְיוֹם צָרָה • יְיָ סִלְעִי וּמְצוֹדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלַי צוּרֵי אַחֶסֶה בּוֹ מִנִּי
 וְקָרָן יִשְׁעֵי מִשְׁנֹבֵי • כִּפְתּוּב יְיָ עֲזֹ וּמְנִי בּוֹ כְּמַח לְפִי וְנַעֲזַרְתִּי וְיַעֲלֵז רַבִּי
 וּמִשִּׁירֵי אֲהוֹרְנוּ • יְיָ עֲזֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשֵׁחוֹם • יְהִי לְרָצוֹן אֶתְּרִי
 פִּי וְהִגִּיֵן רַבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְנֵאֱלִי :

בקשה אחת מעין יצירת היום על רוח הקבלה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֲהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּנַחֲלֵנוּ שֶׁבֶת קִדְשָׁה בְּאַהֲבָה
 וּבְרָצוֹן • וְלֹא תַהֲרֶה צָרָה וְלֹא דָאָה וְלֹא יַגּוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתְנוּ • כִּי אֵתָהּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ כְּלִית מְרַאבְתָּךְ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבְשִׁבְעֵי שֶׁבֶת וְנַתַּת וּקְדָשְׁתָּ
 וּבְרַכְתָּ מִשְׁאֵר יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה • וְקַבְּעֵת אוֹתוֹ יוֹם מְנוּחָה וְעִנְג לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

וְעֵינֵי דַאשׁ מֵיַיִם מֵעַן אֵיךְ וְאֵל סְצִלִּית וַיִּין אֵין אֵלַע עֶסְקִים וְוֵארוֹם רוֹא בְּיִשְׁמֵ גַאם מִיַּין
 שְׂמֵאָרְךָ אוֹן מִיַּין פֶּעֶסְמוֹנֵג אוֹן מִיַּין אַנְטְלוֹפוֹנֵג אֵין דַעַם טַאג וְוֵאשׁ אֵיַין צָרָה אֵין
 אַנְטְלוֹיף אֵיךְ צוֹא דִיר אֵין • וְוֵא אֵין פֶּסֶח שְׂמִיטָה עֵינֵי גַאם מִיַּין שְׂמֵאָרְךָ אוֹן מִיַּין פֶּעֲלוֹן
 אוֹן מִיַּין פֶּעֶסְמוֹנֵג אוֹן מִיַּין אַנְטְרוֹינֵג דַאשׁ אֵין דֵר גַאם מִיַּין בְּשַׁעֲפֵר וְוֵאשׁ אֵיךְ בְּשִׁיץ
 מִיַּי אֵין אֵים עֵר אֵין מִיַּין פֵאנְצִיר אוֹן מִיַּין שְׂמֵאָרְקֵע הִלְף אֵין פֵון מִיַּין שְׂמֵאָרְקוֹן פֵאם •
 גַאם אֵין מִיַּין שְׂמֵאָרְךָ אוֹן מִיַּין בְּשַׁעֲפֵר אֵין אֵים פֵאר וּיְכַעַרְט וְיַי מִיַּין הַאָרֶץ וְעֵר אֵיךְ
 גִיהֵאֲלֵפִין אוֹן מִיַּין הַאָרֶץ אֵין דֵער פֵרייט אוֹן פֵון מֵיַנֵע גִיוֹאנֵג טוֹא אֵיךְ אֵים לִויבֵן גַאם
 וְעַט גַעבֵן שְׂמֵאָרְקִיט צו וַיִן פֵאלֶק אוֹן וְעַט זֵיַא בַעַנְטְשִׁין מִיַט פֵריד עַשׁ קֵאר וַיִן צוֹא
 וְוִילִין דִי בֵייד פֵון מִיַין טוֹיר אוֹן דַאשׁ מְרַאבְטִין פֵון מִיַין הַאָרֶץ פֵר דִיר גַאם מִיַּין בְּשַׁעֲפֵר
 אוֹן מִיַּין אוֹישׁ לִויזֵער פֵון אַעַם בֵיַיוֹן רוֹא הַעֲרֵשֶׁט צו דִיא תְּפִקָה פֵון אֵלַע מֵיַילֵער גִילוֹבֵט
 בְּיִשְׁמוֹ גַאם וְוֵאשׁ הַעֲרֵט צו גִיבַעַט :

יְהִי רָצוֹן עַשׁ וְאֵל וַיִן דֵער וְוִילִין פֵאר דִיר גַאם אוֹנְזֵער גַאם אוֹן גַאם פֵון אוֹנְזֵער
 עֶקְטֵערִין דו וְאֶלְשֶׁט אוֹנוֹ סֵאכִין אֶרְבִּין דֵיין הֵיילִיגֵען שֶׁבֶת מִיַט לִיבְשֵׁאֲפֵט אוֹן מִיַט
 גִיטִין וְוִילִין עַשׁ וְאֵל גִיט וַיִן קֵיין שׁוֹם צָרָה אוֹן דָאָה אוֹן מְרוֹעֶרְקִיט אֵין טַאג פֵון
 אוֹנְזֵער רוֹאנֵג וְוֵארוֹם רוֹא הַאִשֶׁט פֵארְשִׁיג גִימַאכֵט דֵיין אַרְבַּעַט בְּשִׁגַת רוֹא הַאִשֶׁט דִי
 וְעַלְמֵ בְּאִשְׁאֲפִין אֵין זַעַקַם טַעַג אוֹן אֵין זִיבַעַטִין טַאג הַאִשֶׁט גִרוֹעַט אוֹן הַאִשֶׁט אֵים
 גִיהֵיילִיגֵט אוֹן גַעַעַנְטְשֶׁט מֵער פֵון דִיא אַרְבַּעַט טַעַג אוֹן הַאִשֶׁט אֵים גִיזַעַעַט פֵאר אֵיַין
 טַאג פֵון מְנוּחָה אוֹן תַעַנוֹג צו יִשְׂרָאֵל אוֹן צוֹא וַיַיעֵרֵע דִרוֹת אוֹיף אֵיַיבִיג אֵין זֵאלְשֶׁטוֹ
 גַאם אֵיַין זִכּוֹת דֵער לֵאנְגֵען אוֹנוֹ אֵלַע יִשְׂרָאֵל צו רֵועַן בַעוֹלָם מִיַט דֵער מְנוּחָה וְוֵאשׁ
 הַאִט קֵיין סוֹף גִיט • דִי מְנוּחָה אֵין גַאר גִיט אוֹן גִרוֹישׁ אוֹן גַאר שֶׁבֶת • אוֹן זֵאלְשֶׁט אֵין
 בְּרִיַיִם אוֹנְזֵער פֵרְנִסָה אֵין דִיא זַעַקַם אַרְבַּעַט טַעַג פֵון דֵער וְוֵאךְ מִיַט נַתַת אֵין צַעַר אוֹן
 דֵער פִיל אוֹנְזֵער הַעַנְט פֵון דֵיַינֵע בְּרַכּוֹת אוֹן פֵון עֲשִׁירוֹת פֵון דִיא מְקַנּוֹת פֵון דֵיין הַאִנְט
 מִיר

מעמדות ליום השבת

רנב

לְדוֹרוֹתֵיכֶם בְּרִית עֹלָם * כֵּן יִי אֱלֹהֵינוּ תִּזְכֶּה אוֹתָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְנוֹחַ
 בְּמִנוּחָה שְׁאִין לָהּ קֵץ וְתַכְלִית בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁכֵּן מִזֶּכֶר וְכָל אֲרוּךְ וְכָל שַׁבָּת *
 וְהַזְמִין קֵנוּ וְלִבְךָ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל פִּרְנָסְתָנוּ כֹּל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה בְּנַחַת וְלֹא
 בַּצֶּעַר * וּמֵלֵא יְדִינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ וּמֵעֶשֶׂר מִתַּנַּת יְדֶךָ פְּדִי שִׁיתִּיךָ לָנוּ עֶשֶׂר וּבְכֹד
 לְעַנֵּג שַׁבְּתוֹתֶיךָ בְּבִגְדֵים יְקָרִים וּבְמֵאֲכָלִים עֲרִבִים וּבְמִשְׁקִים מְהוּקִים פְּדִי
 רַכְבְּךָ יוֹם שַׁבָּת קִדְשֶׁךָ מִשְׁאֵר הַיָּמִים פְּדַכְתִּיב אִם תִּשִּׁיב מִשַׁבַּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת
 חֲפָצֶךָ בַּיּוֹם קִדְשִׁי וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקִדּוּשׁ יִי כִכְבֹּד וּבְפִדְתוֹ מֵעֲשׂוֹת הַרְבִּיבָה
 מִמִּצְוֵא חֲפָצֶךָ הַדָּבָר דָּבָר : אִז תִּתְעַנֵּג עַל יִי וְהִרְבַּבְתִּיךָ עַל בְּמִתִּי אֲרִין
 וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נִחְלֵת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יִי דָבָר : יְהִיו לְרִצּוֹן אֲבִרִי כִּי וְהִגִּיין לְבִי
 לְפָנֶיךָ יִי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

מִיר זָלוּן הָאֲבוּן צו וְעַנְפְּמִיגִין בִּיין שַׁבָּת מִיט שִׁינַע הַשּׁוֹבַע קְלִיידֶער אונ מֵאֲכָלִים
 אונ זִסֶּע גִּיטְרָאָנְק פְּדִי הַשִּׁבְרָה צוֹא הָאֲרָמִין שַׁבָּת מִעַר פֿון אַנדֶערֶע וואָך טַעג וויא עֵשׂ
 שְׁמִיִּים גִּישְׁרִיבִין אִם חֲשִׁיב מִשַׁבַּת רִגְלִיד עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ כִּיּוֹם קִדְשִׁי וְכו' וְעַן דו וְעַכְסֵם אִם קַעֲרִין
 פֿון שַׁבָּת רִינַע פִּים דָּאשׁ מִיִּינַט מִעַן דוֹא וְאַלְכֵם גִּיט גִּיין אִם שַׁבָּת מִעַר פֿון אִיין הַתּוֹם
 שַׁבָּת אונ וְעַכְסֵם גִּיט טָאן בִּיין בַּאָדֶער אִין מִיין הִיילִיגִין טָאג דָּאשׁ מִיִּינַט מִעַן קִיין שׁוֹם
 מְלֹאכָה אונ מִשָּׂא וּמִתָּן גִּיט צוֹא טָאן אונ דוֹא וְעַכְסֵם רִפּוּן צוֹא שַׁבָּת אִיין תַּעֲנוּג צוֹא
 דַּעַם הִיילִיגִין טָאג פֿון גָּאט אונ דוֹא וְעַכְסֵם שַׁבָּת בְּכֹדוֹ הָאֲרָמִין גִּיט וויא בִּיין מְנַהֵג אִזו
 אֲבִיאָנַעַע וואָך דוֹ וְחֻשְׁטֵם בִּיין בְּנֶעֶר אונ מוֹשֵׁט רִידִין אִין עֲסָקִים וואָשׁ דוֹ דַּאָרְפֶּשְׁט צו
 בִּיין פִּרְנָסָה * אָבֵר אִם שַׁבָּת וְאַלְשִׁמוּ דָּאשׁ אֲלֵיךְ גִּיט טָאן אִז דוֹא וְעֵשְׂט דִּיךְ אִזוֹ פִּירִין
 דַּעֲנָמְאֵלְט וְעֵשְׂטוּ מִקְבֵּל תַּעֲנוּג וִיין פֿון דַּעַם גוֹמֵץ וואָשׁ גָּאט וְעַט דִּיר גַּעֲבִין עַר וְעַט
 מֵאֲכִין בִּיִּטְמִין דִּיךְ אִיף דִּיא הִיף פֿון דַּעַר עֶרֶד דָּאשׁ הִיִּסְט דָּאשׁ גְּרוֹיֶשֶׁע גוֹמֵץ וְעַט עַר
 דִּיר גַּעֲבִין עַר וְעַט דִּיר מֵאֲכִין עִסִין דִּי פִירוֹת פֿון דַּעַר נִחְלָה וואָשׁ עַר הָאֵט צו גִּיזָאָנַט צו
 יַעֲקֹב אָבִינוּ דָּאשׁ אִזוֹ אִיין נִחְלָה וואָשׁ הָאֵט כִּיין סוֹף גִּיט עֵשׂ וְעַט בּוֹדֵאִי חֲקָיִם וְעַרִין
 וְאָרוֹם גָּאטֵשׁ מוֹיֵל הָאֵט דָּאשׁ גִּירֶעַם : יְהִי לְרִצּוֹן וְגו'

תפלה על הגפטר אחר הלימוד

אָנָּא יִי מֵלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ יְהִיֵּה נָא
 לְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ תוֹרַתְנוּ וְתַפְלָתְנוּ בְּעִבּוֹר נַשְׁמַת (פִּלִּיט אוֹ פִּלִּיטִיחַ) וְגִמְזוֹל נָא
 עִמָּה מִחֲסִדֶּךָ הַגָּדוֹל לְפָתוּחַ לָהּ שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֲסֵד וְשְׁעָרֵי גֵן עֲדָן וְתַקְבֵּל אוֹתָהּ
 בְּאַהֲבָה וּבְחֶסֶד * וְשַׁלַּח לָהּ מִלְּאֲכִיָּה הַקְּדוֹשִׁים וְהַמְּחַוָּרִים קְדוּלִיכָה וְלַהֲוֹשִׁיבָה
 תַּמַּח עַץ הַחַיִּים אֲצִל נַשְׁמַת הַצַּדִּיקִים וְהַצַּדִּיקוֹת חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת קְדוֹת
 מִזִּיו שְׂכִינְתֶךָ לְהַשְׁבִּיעָה מְבוֹבָה הַצִּפּוֹן לְצַדִּיקִים * וְתַגּוֹף גִּיחוּ בְּקָבֵר בְּמִנוּחָה
 גְּבוּרָה בְּחִדּוּיָהּ וּבְשִׁמְחָה וְשִׁלּוּם פְּדַכְתִּיב יְבוֹא שְׁלּוּם גִּיחוּ עַל מִשְׁבְּבוֹתָם הוֹלֵךְ
 גְּבוּחוּ * וְכַתִּיב יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכֹדוֹ יִרְנְנוּ עַל מִשְׁבְּבוֹתָם * וְכַתִּיב אִם תִּשְׁכַּב

תפלה על הנפטר אחר הלימוד

לֹא תִפְחַד וְשִׁכְבֶּתָּ וְעַרְכָּהּ שְׁנֵתָהּ * וְתִשְׁמָר אוֹתָהּ (לִנְקִיבָה אוֹתָהּ) מִחֲבוּמֵי הַקָּבֶר
וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה * וְתִסְמַח וְתִמְחַל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו (לִנְקִיבָה קֵה עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ)
כִּי אֵין אָדָם צָדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא וְזָכוֹר לוֹ זְכוּתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה (לִנְקִיבָה לֵה זְכוּתֶיהָ וְצַדִּיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר עָשָׂתָה) וְתִשְׁפָּע לוֹ מִנְשָׁמָתוֹ
דְּלִשָׁן עֲצָמוֹתָיו (לִנְקִיבָה קֵה מִנְשָׁמָתָהּ לְדִשָׁן עֲצָמוֹתֶיהָ) בְּקָבֶר מְרוֹב טוֹב הַצִּפּוֹן
לְצַדִּיקִים דְּכִתִּיב מַה רַב טוֹבָהּ אֲשֶׁר צִפְנָתָהּ לִירֵאָיִךְ * וְכִתִּיב שׁוֹמֵר כָּד עֲצָמוֹתָיו
אֶחָת מִהֵנָּה לֹא נִשְׁפְּרָה וַיִּשְׁכַּח (לִנְקִיבָה וְתִשְׁכַּח) בְּמַח כְּבֹד וְשִׁאֲנָן מִפֶּחַד רָעָה
וְאֵל יִרְאָה (לִנְקִיבָה תִרְאָה) פְּנֵי גִיהֶנֶם וְנִשְׁמָתוֹ (לִנְקִיבָה וְנִשְׁמָתָה) תִּהְיֶה צְרוּרָה
בְּצַרְוֹר הַחַיִּים וְלִהְיוֹתוֹ (לִנְקִיבָה וְקִהְיוֹתוֹ) בְּתַתִּית הַמַּתִּים עִם כָּל מַתֵּי עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים אֲמֵן :

תפלת שמ"ע לנשים בלשון שהן מבינים הובא מארצה"ק

געלויבט ביסמו ג-ט אונזער ג-ט דער ג-ט פון אונזערע עלטערן
אברהם יצחק און יעקב וואָס דו האָסט אַלעס באַשאַפן
און מוסט גוטע חסדים און העלפסט יעדן און שפּייזט יעדן היילסט
קראַנקע און ביסט מחיה המתים. דו ביסט הייליג און דיין גאַמען איז
הייליג געלויבט ביסטו הייליגער ג-ט, איך בעט דיך גיב מיר שכל
איך זאל זוכה זיין תשובה צו טוהן אויף מיינע זינד, און זאלסט מיר
מוחל זיין אויף מיינע זינד, און זאלסט אונז אויסלייזן פון דעם גלות
ווי אַם שנעלסטן, און זאלסט אונז היילן פון אַלע קראַנקהייטן, און
זאלסט אונז בענשן דאָס יאהר מיט אַלעס גוטן, און משיח זאל קומען
ווי אַם שנעלסטן, און זאלסט אונז גערעכט מאַכן ביי דיין משפט און
זאלסט אויסרייסן די רשעים און די אפיקורסים, און זאלסט דיך
דערבאַרעמען אויף די צדיקים און אויף אונז אויך, און מיר זאלן זוכה
זיין צו זעהן ווי דו וועסט דיך אומקערן צו דער שטאָט ציון וירושלים
מיר האָפן שמענדיג אויף אַ ישועה. זאלסט צוהערן אונזער געבעט
מיר לויבן דיך אויף דעם לעבן מיט די נסים מיט די טובות וואָס דו
מוסט אונז שמענדיג. און זאלסט אונז געבן אַ לאַנג לעבן מיט שלום
מיט חן מיט אַלעס גוטן געלויבט ביסטו ג-ט וואָס בענשט דיין
פאָלק ישראל מיט שלום.